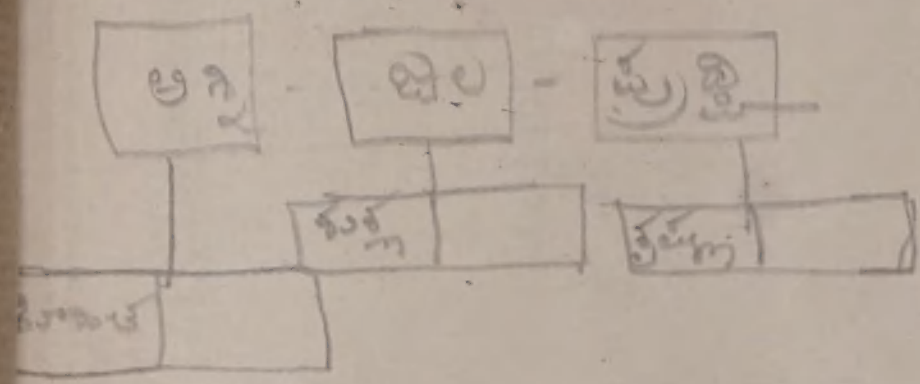
ಕೈವಲ್ಯ ನವನೀತವು

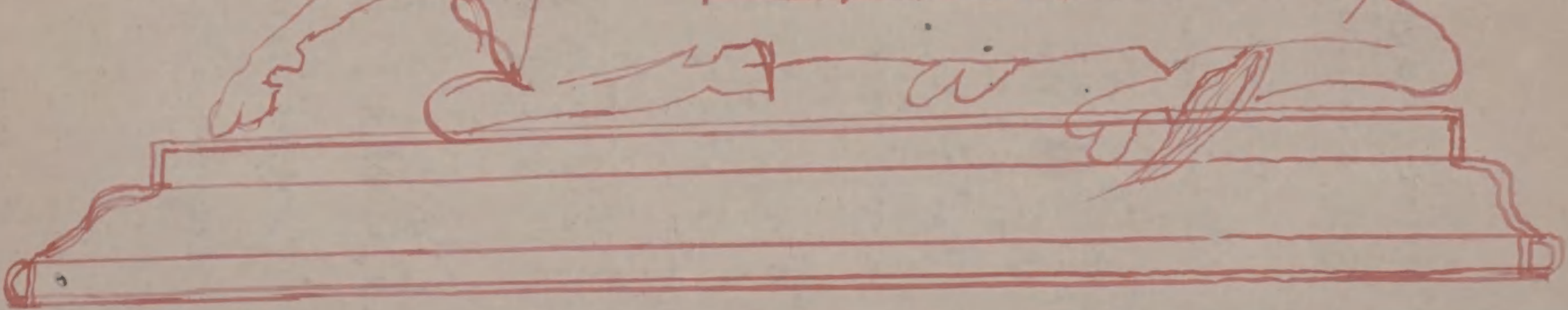

VFD - 2014

అగ్ని
జల
పృథ్వి

ಈಶಾನ್ಯಮುಖದಿಂದ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿ
ತತ್ಪುರುಷಮುಖದಿಂದ ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಉಜ್ಜನಿ
ಅಘೋರಮುಖದಿಂದ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಬಾಳೆಹಳ್ಳಿ
ವಾಮಮುಖದಿಂದ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಶ್ರೀಶೈಲ
ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖದಿಂದ ಏಕೋರಾಧ್ಯ ಹಿಮವತ್ಕೇದಾರ

ಈಶಾನ್ಯಮುಖದಿಂದ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯ ಹಿಮವತ್ಕೇದಾರ ತತ್ಪುರುಷಮುಖದಿಂದ ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಉಜ್ಜನಿ ಅಘೋರಮುಖದಿಂದ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಬಾಳೆಹಳ್ಳಿ ವಾಮಮುಖದಿಂದ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಶ್ರೀಶೈಲ

ಗುಣಗಳು —							ಧರ್ಮ	ಕರ್ಮ	ವರ್ಣ	ಅಧಿಪರು
೫	ಗಂ	ರ	ರು	ಸ್ಪ	ಶ	ಪೃಥ್ವಿ	ಕಠಿಣ	ಧಾರಣ	ಪೀತ	ಬ್ರಹ್ಮ
	೪	ರ	ರು	ಸ್ಪ	ಶ	ಅಪ್ಪು	ದ್ರವ	[illegible]	ಶ್ವೇತ	ವಿಷ್ಣು
		೩	ರು	ಸ್ಪ	ಶ	ತೇಜ	ಉಷ್ಣ	ದಹನ	ರಕ್ತ	ರುದ್ರ
			೨	ಸ್ಪ	ಶ	ಅನಿಲ	ಚಲನ	ಅಚಲ	ಹರಿತ	ಈಶ್ವರ
				೧	ಶ	ನಭ	ಬಯಲು	ಭ್ರಾಂತ	ಶ್ಯಾಮಲ	ಸದಾಶಿವ

...ನ್ಯಮುಖದಿಂದ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯರು ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದ ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಘೋರ ಮುಖದಿಂದ ರೇ-
ವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರು ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಶ್ರೀಶೈಲ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದ ಏಕೋರಾಮಾರಾಧ್ಯ

ಶಿವನ ಜೀವನ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹ ಪಂಚೀಕರಣ ಚಕ್ರವು.

ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಭೂದ್ಭೂಮಿ ವಾಮದೇವಾದ್ಭವಂ ಜಲಂ ।
ಅಘೋರಾದ್ವಹ್ನಿರುದ್ಭೂತಸ್ತತ್ಪುರುಷಾನ್ಮರುತ್ । ಈಶಾನಾದ್ಗಗನಂ ಜಾತಂ ॥

ಪಂ ಚ ಬ್ರ ಹ್ಮ ಮು ಖಂ ಜ ಗ ತ್ತು

ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯ	ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರು	೦ ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ	ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ	ಏಕೋರಾಮಾರಾಧ್ಯ
ಅ[illegible]	ಉಜ್ಜಯನಿ ಮರುಳಾರಾಧ್ಯ	ಮಾ ಬಾಳೆಹೊನ್ನೂರು	ಶ್ರೀಶೈಲ	ಕೇದಾರ
ನಾ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯ	ಮ	ಶ್ರೀ ರೇವಣಾರಾಧ್ಯ	ವಾ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ	ಏಕೋರಾಮಾರಾಧ್ಯ
ಈಶಾನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಉತ್ಪನ್ನ	ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಉತ್ಪನ್ನ	ಅಘೋರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಉತ್ಪನ್ನ	ವಾಮದೇವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪು ಉತ್ಪನ್ನ	ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ಉತ್ಪನ್ನ
ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ	ಹರಿತವರ್ಣ	ರಕ್ತವರ್ಣ	ಶ್ವೇತವರ್ಣ	ಪೀತವರ್ಣ

(ಅ) ಸದಾಶಿವ (ಢ) ಈಶ್ವರ (ಪ) ರುದ್ರ (ತ) ವಿಷ್ಣು (ಗ) ಬ್ರಹ್ಮ (ಳ)

ಈ ಪಂಚಭೂತ ವಿಷಯಂಗಳಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಧಾಂಶ ಪ್ರಕಾರವು.

ಜ್ಞಾನಾದಿ ಪಂಚಕರಣಗಳು	ಪಂಚಪ್ರಾಣ	ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ	ಪಂಚವಿಷಯ	ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಗಳು
ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ನಾದ ಜೀವ ನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನವೇ ವಿಷಯ	ವ್ಯಾನವ್ಯ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದೆ ವಿಷಯ	ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ರೂಪುಗಳ ನೋಡುವದೇ ವಿಷಯ	ರಸತನ್ಮಾತ್ರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ರುಚಿ ನೋಡುವದೆ ವಿಷಯ	ಗುದೇಂದ್ರಿಯ ಮಲವಿಸರ್ಜನ ಮಾಡುವದೆ ವಿಷಯ

ಉಳಿದ ಅರ್ಧಭಾಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಳೆ ಪಾಲು ಹಂಚಿದ ವಿವರ

ಉ ತತ್ವಗಳ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ವಿವರವು. ವಿಷ್ಣು

	ನಭ ಅಂತಃಕರಣ		ವಾಯು ಪ್ರಾಣಗಳು		ತೇಜಸ್ಸು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯವು		ಅಪ್ಪು ವಿಷಯಗಳು		ಪೃಥ್ವಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ	
ಮನಸ್ಸು	ಪೃಥ್ವಿ ಅಂಶದಿಂದ ದೇಹ ತಾನೆಂಬುದು ಮನಸ್ಸು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಹಂಕಾರವೇ ವಿಷಯ	ಸಮಾನ	ಆಕಾಶಭಾಗದಿಂದ ಸಮಾನವಾಯು ಉಂಡನ್ನ ಹಂಚುವದೆ ವಿಷಯ	ಘ್ರಾಣ	ಪೃಥ್ವಿಭಾಗದಿಂದ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ಗಂಧವೇ ವಿಷಯ	ಗಂಧ	ಪೃಥ್ವಿಭಾಗದಿಂದ ಗಂಧವಾಯಿತು ವಾಸನೆ ನೋಡುವ ವಿಷಯ	ಗುದ	ಜಲಾಂಶದಿಂದ ಗುದೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ಪಂಚತತ್ವಾನಂದವೇ ವಿಷಯ.	
ಚಿತ್ತ	ಜಲಾಂಶದಿಂದ ಚಿತ್ತವಾಯಿತು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನವದೆ ವಿಷಯ	ಉದಾನ	ತೇಜೋಭಾಗದಿಂದ ಉದಾನವಾಯಿತು ಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸವದೇ ವಿಷಯ	ಜಿಹ್ವಾ	ಜಲಭಾಗದಿಂದ ರಸನೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ರಸವೇ ವಿಷಯ	ರಸ	ತೇಜೋಭಾಗದಿಂದ ರಸವಾಯಿತು ನೋಡುವದೇ ವಿಷಯ	ಉಪಸ್ಥ	ತೇಜೋಭಾಗದಿಂದ ಉಪಸ್ಥೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ಸಂಗಮನವೇ ವಿಷಯ	
ಬುದ್ಧಿ	ತೇಜಭಾಗದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯಾಯಿತು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದೇ ವಿಷಯ	ಅಪಾನ	ಜಲಭಾಗದಿಂದ ಅಪಾನವಾಯಿತು ಅಧೋವಾಯು ಸಡಲಿಸುವದೇ ವಿಷಯ	ನೇತ್ರ	ವಾಯುಭಾಗದಿಂದ ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ಸ್ಪರ್ಶವೇ ವಿಷಯ	ಸ್ಪರ್ಶ	ವಾಯುಭಾಗದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶವಾಯಿತು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವದೇ ವಿಷಯ	ಪಾದ	ವಾಯುಭಾಗದಿಂದ ಪಾದೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ನಡೆಯುವದೇ ವಿಷಯ	ಪಾದ
ಅಹಂಕಾರ	ವಾಯುಭಾಗದಿಂದ ಅಹಂಕಾರವಾಯಿತು ಸಂಗನಾತ್ಮಕವೇ ವಿಷಯ	ಪ್ರಾಣ	ಪೃಥ್ವಿಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರಾಣವಾಯಿತು ಉಂಡನ್ನ ಜೀರ್ಣ ಮಾಡುವದೇ ವಿಷಯ	ಶ್ರೋತ್ರ	ಆಕಾಶಭಾಗದಿಂದ ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ಶಬ್ದವೇ ವಿಷಯ	ಶಬ್ದ	ಆಕಾಶಭಾಗದಿಂದ ಶಬ್ದವಾಯಿತು ಕೇಳುವದೇ ವಿಷಯ	ವಾಕ್	ಆಕಾಶಭಾಗದಿಂದ ವಾಗಿಂದ್ರಿಯವಾಯಿತು ಮಾತಾಡುವದೇ ವಿಷಯ	ವಾಕ್
ಅಂತಃಕರಣ	ಈ ಮೇಲಿನ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಪಂಚಕರಣಂಗಳಾದವು		ಈ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾಣಾದಿ ಪಂಚವಾಯುಗಳಾದವು		ಈ ಮೇಲಿನ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿ ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದವು		ಈ ಮೇಲಿನ ಶಬ್ದಾದಿ ಪಂಚವಿಷಯಗಳಾದವು		ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಗಾದಿ ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದವು	
	ಪರಾಶಕ್ತಿ		ಆದಿಶಕ್ತಿ		ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ		ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ		ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ	

ಜೀವ ಸ್ಥೂಲದೇಹ ತತ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಈಶ್ವರ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹವು ತತ್ವಗಳು -

ಪಂಚಭೂತಗಳು.

ಓಂ

ನ ಮ ಶಿ ವಾ ಯ

ಗುಣಗಳು —						ಧರ್ಮ	ಕರ್ಮ	ಗುಣ	ವರ್ಣ	ಅಧಿಪತಿ
೫	ಗಂ	ರ	ರು	ಸ್ಪ	ಶ	ಪೃಥ್ವಿ	ಕಠಿಣ	ಧಾರಣ	ಪೀತ	ಬ್ರಹ್ಮ
	೪	ರ	ರು	ಸ್ಪ	ಶ	ಅಪ್ಪು	ದ್ರವ	ಮೃದುತ್ವ	ಶ್ವೇತ	ವಿಷ್ಣು
		೩	ರು	ಸ್ಪ	ಶ	ತೇಜ	ಉಷ್ಣ	ದಹನ	ರಕ್ತ	ರುದ್ರ
			೨	ಸ್ಪ	ಶ	ಅನಿಲ	ಚಲನ	ಚಲ	ಹರಿತ	ಈಶ್ವರ
				೧	ಶ	ನಭ	ಶೂನ್ಯ	ಅವಕಾಶ	ಕೃಷ್ಣ	ಸದಾಶಿವ

ಶ್ರೀ ಪಿಂಡಾಂಡ ವಿವರ ಚಕ್ರವು ಶ್ರುತಿಃ। ಪಿಂಡಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಯೋಃ

[illegible]	ಆಕಾಶ	ವಾಯು	ಅಗ್ನಿ	ಅಪ್ಪು	ಪೃಥ್ವಿ
	ರಾಗ	ಹರಿವ	ಕ್ಷುಧೆ	ಶ್ಲೇಷ್ಮ	ಅಸ್ಥಿ
	ದ್ವೇಷ	ಓಡುವ	ತೃಷೆ	ಮೂತ್ರ	ಮಾಂಸ
	ಭಯ	ಸುಳಿವ	ನಿದ್ರೆ	ಪಿತ್ತ	ತ್ವಕ್ಕು
	ಲಜ್ಜೆ	ಕಾದುವ	ಆಲಸ್ಯ	ಶುಕ್ಲ	ನರ
	ಮೋಹ	ಅಗಲುವ	ಸಂಗ	ರಕ್ತ	ರೋಮ

ಸ್ಥೂಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿನ ಗುಣಂಗಳು ಸ್ಥೂಲರೂಪದಿಂದ ಪಿಂಡಾಂಡದಲ್ಲಿ

ಇರುವ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಪಂಚೀಕೃತವಾದ ವಿವರವು

ಆಕಾಶ ಪಂಚೀಕೃತ		ವಾಯು ಪಂಚೀಕೃತ		ತೇಜ ಪಂಚೀಕೃತ		ಅಪ್ಪು ಪಂಚೀಕೃತ		ಪೃಥ್ವಿ ಪಂಚೀಕೃತ	
[illegible]	ಆಕಾಶದೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಭಾಗ ಇಂದ್ರಿಯ	[illegible]	ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಪಾಣಿ	[illegible]	ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಪಾದ	[illegible]	ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ	[illegible]	ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಗುದೇಂದ್ರಿಯ
[illegible]	ಆಕಾಶದೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು [illegible]	[illegible]	ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ [illegible]	[illegible]	ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ರೂಪು	[illegible]	ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ರಸ	[illegible]	ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ಗಂಧ
[illegible]	ಆಕಾಶದೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ಶ್ರೋತ್ರ	[illegible]	ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ತ್ವಕ್ಕು	[illegible]	ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ನೇತ್ರ	[illegible]	ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ	[illegible]	ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ
[illegible]	ಆಕಾಶದೊಳಗಣ ವಾಯು ಸಮಾನವಾಯು	[illegible]	ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ವಾಯು ವ್ಯಾನವಾಯು	[illegible]	ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ವಾಯು ಉದಾನವಾಯು	[illegible]	ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ವಾಯು ಅಪಾನವಾಯು	[illegible]	ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ವಾಯು ಪ್ರಾಣ
[illegible]	ಆಕಾಶದೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಜ್ಞಾತೃ	[illegible]	ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಮನಸ್ಸು	[illegible]	ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಬುದ್ಧಿ	[illegible]	ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಚಿತ್ತ	[illegible]	ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಅಹಂಕಾರ	[illegible]

ಶ್ರೀ ಜೀವನು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ವಿಧಾನ

	ಆಕಾಶತತ್ವ	ವಾಯು	ಅಗ್ನಿ	ಅಪ್ಪು	ಪೃಥ್ವಿ	
ಜ್ಞಾತೃ ಮೂಲ	ಪ್ರಕೃತನಂಗದಿಂದ	ಸಮಾನವಾಯು ಸೇರಿ	ಶ್ರೋತ್ರದ್ವಾರ	ಶಬ್ದವನು ಆಲಿಸುವ	ವಾಕ್ಕಿನಿಂದ	ವಚಿಸುತ್ತಾನೆ
ಆದೇ ಜ್ಞಾತೃ	ಮನಸಿನಿಂದ	ವ್ಯಾನವಾಯು ಸೇರಿ	~~[illegible]~~ ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯದಿಂದ	~~[illegible]~~ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು	ಹಸ್ತದಿಂದ	ದಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ
ಆದೇ ಜ್ಞಾತೃ	ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ	ಉದಾನವಾಯು ಸೇರಿ	ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯದಿಂದ	ರೂಪವ ನೋಡಿ	ಪಾದದಿಂದ	ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ
ಆದೇ ಜ್ಞಾತೃ	ಚಿತ್ತದಿಂದ	ಅಪಾನವಾಯು ಸೇರಿ	ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದ	ರಸವನ್ನು ಸವಿದು	ಗುಹ್ಯದಿಂದ	ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ
ಆದೇ ಜ್ಞಾತೃ	ಅಹಂಕಾರದಿಂದ	ಪ್ರಾಣವಾಯು ಸೇರಿ	ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯದಿಂದ	ಗಂಧವನ್ನರಿತು	ಪಾಯುದ್ವಾರ	ಮಲವ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ

ಶ್ರೀ ಜೀವನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಪಂಚೀಕರಣ ಚಕ್ರ ಇದೇ ಲಿಂಗ ಶರೀರವು.

ಅಪಂಚೀಕೃತ ಪಂಚ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೂತಗಳು		ಆಕಾಶ	ವಾಯು	ಅಗ್ನಿ	ಜಲ	ಪೃಥ್ವಿ	ಸತ್ವರಜ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭೂತಗಳು
[illegible]	ಸತ್ವಸಮಷ್ಟಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭೂತಗಳು		ಮನಸು ಚಂದ್ರನು	ಬುದ್ಧಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ	ಚಿತ್ತವು ಜೀವನು	ಅಹಂಕಾರ ರುದ್ರನು	ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಅಧಿದೇವತೆಗಳು
	ಸತ್ವವ್ಯಷ್ಟಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚಭೂತಗಳು	ಶ್ರೋತ್ರವು ದಿಕ್ಕು	ತ್ವಕ್ಕು ವಾಯುವು	ಚಕ್ಷುವು ಸೂರ್ಯನು	ಜಿಹ್ವೆ ವರುಣನು	ಘ್ರಾಣವು ಅಶ್ವಿನಿಗಳು	ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಧಿದೇವತೆಗಳು
[illegible]	ರಜೋಸಮಷ್ಟಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚಭೂತಗಳು	ಸಮಾನವು ಜಯಂತನು	ವ್ಯಾನವು ಪ್ರಾಣ	ಉದಾನವು ಅಜನು	ಪ್ರಾಣವು ವಿಶ್ವಾಸನು	ಅಪಾನವು ಪರ್ಜನ್ಯ	ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳು ಅಧಿದೇವತೆಗಳು
		ವಾಕ್ಕು ವಹ್ನಿ	ಪಾಣಿ ಇಂದ್ರನು	ಪಾದ ವಿಷ್ಣು	ಗುಹ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನು	ಪಾಯು ಮೃತ್ಯುವು	ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಧಿದೇವತೆಗಳು

ಜೀವನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹ ತತ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗೆ ಈಶ್ವರನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹ ತತ್ವಗಳು

౧నే జీవన సూక్ష్మశరీర పంచీకరణ చక్ర ఇదే లింగశరీరవు.

	అపంచీకృతపంచమహాభూతగళు	ఆకాశ	వాయువు	అగ్ని	జల	పృథ్వీ	సత్త్వరజస్సూక్ష్మభూతగళు
[illegible]	సత్త్వసమష్టిసూక్ష్మభూతగళు		మనస్సు చంద్రను	బుద్ధి బృహస్పతి	చిత్తవు జీవను	అహంకార రుద్రను	అంతఃకరణగళు అధిదేవతెగళు
[illegible]	సత్త్వవ్యష్టిసూక్ష్మ పంచభూతగళు	శ్రోత్రవు దిక్కు	త్వక్కు వాయువు	చక్షువు సూర్యను	జిహ్వే వరుణను	ఘ్రాణవు అశ్వినిగళు	జ్ఞానేంద్రియగళు అధిదేవతెగళు
[illegible]	రజస్సమష్టిసూక్ష్మ పంచభూతగళు	సమానవు జంతువను	వ్యానవు [illegible]	ఉదానవు అజను	ప్రాణవు విశిష్టను	అపానవు ఇష్టకర్మ	పంచప్రాణగళు అధిదేవతెగళు
[illegible]		వాక్కు వహ్ని	పాణి ఇంద్రను	పాదవు [illegible]	గుహ్య బ్రహ్మను	పాయువు మృత్యువు	కర్మేంద్రియంగళు అధిదేవతెగళు

జీవన సూక్ష్మదేహ తత్త్వాధి దేవతెగె ఈశ్వరన సూక్ష్మదేహ తత్త్వగళు.

ఓం

- శ్రీగురు పరబ్రహ్మణే నమః -

కైవల్య నవనీతము :

॥శ్లోక॥ గురుబ్రహ్మా గురుర్విష్ణుర్గురుదేవ మహేశ్వరః॥
గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః॥

॥శ్లోక॥ గురవే సర్వలోకానాం భిషజే భవరోగిణాం॥
నిధయే సర్వవిద్యానాం దక్షిణామూర్తయే నమః॥

మంగళాచరణం

॥కంద॥ శ్రీ సుఖప్రద సేవకభవ। నాశనే తవ పాదపద్మ నంబిదె
సతతం॥ వాసవముఖసురసేవ్యనె। ఈశనె వరాత్మన్నమాతవర
మంగళదం॥

॥శా॥వృ॥ శ్రీమన్మంగళగౌరిచిత్తనిలయం। శ్రీసచ్చిదానందనం।
శ్రీమద్భక్తకలాబ్ధిసోమమనతం। నిష్టామనంబీమానం
బ్రహ్మేంద్రామరవంద్యచంద్రధరనం। నిత్యస్సంవందామానం।
బ్రహ్మానందమహాత్మనాత్మమీశం। శ్రీదక్షిణామూర్తింవ

గురు స్తోత్రము.

రాగ — సురటి — ఆదితాళ.

౩. శ్రీగురుమాంపాహి। సతతం శ్రీగురుమాంపాహి॥ప॥
రాగరహిత మునిహృదంబుజవరసేవిత। అమరవంద్య విరాజసద్గు
ణసేవిత శ్రీగురుమాంపాహి॥అ॥ప॥ ప్రణవపరాత్పరనే। అనష్ట
నే। అనుపమ అద్వైతనే। వనజభవాచ్యుత రుద్రవందితనే। వనజభ
వాండపిండాండమండితనే॥ శ్రీగురుమాంపాహి॥౧॥ మాధ్యమాంమ
రహిత। నిర్మల। సత్య జ్ఞానభరిత। సత్యచిత్తానందనిజపరిపూర్ణనే।
భక్తరభాగ్యదనిధిం మాన్యసమనే శ్రీ॥౨॥ పరమతత్త్వసార। జ్యోతిత।
వరగుణగంభీరాశరణాగరణానిమ్మచరణమనంబిదె। వరగురుమ
దలంగరంగదంబనాథ॥ శ్రీగురుమాంపాహి॥౩॥

రాగ కల్యాణి ఆదితాళ

౪ శ్రీగురుమూడేవగె। వందిపె భవ। రోగవినాశకగె॥ప॥
యోగభోగవరాగిత్యాగిగె। యోగయోగానంద పూర్ణనాగ

ರನಗೆ । ಶ್ರೀಗುರುಮುರುದೇವಗೆ ॥ಅ॥ಪ॥ ನೆರೆಭಕ್ತಜನರಬಂಧು
ಮುಕ್ತಿಯನೀವ । ಪರಮಾನಂದಸಿಂಧು । ವರರುದ್ರಮಂತ್ರದಿಂದೆನ್ನ ಭವ
ತಾಪ । ಹರಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಪದವ ಪಾಲಿಸಿದಂಥ ॥ಶ್ರೀ॥೧॥ ನಿರುತ ಪರಂ
ಧಾಮನು । ನಿರ್ಮಲನಿತ್ಯ । ನಿರುಪಮ ಮಹಾತ್ಮರಾಮನು । ಧರೆಯೊಳು ಮಾತಾ
ಪಿತರಾಗಿ ಬರುವೆನೆನುತ । ಪರತತ್ತ್ವ ಶ್ರುತಿಯನು ಭವದಿ ಗೋಚರನಾದ ॥ಶ್ರೀ॥೨॥
ಮನುಜರೂಪಿನ ಭರ್ಗನು । ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯ । ವಿನಯದಿಂ ಬೋಧಿತನು ।
ಅನವರತ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂಗನಾಮಸ್ವಾಮಿ ಪೀಠನಿತ್ಯ । ಘನಗುರುಮುರುಲಿಂಗರಂಗನೆಂ
ದೆನಿಸಿದ ॥ಶ್ರೀಗುರುಮುರುದೇವಗೆ ॥೩॥

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಅಟತಾಳ.

೫ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಪ್ರಭುವೆ ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಬ । ವರಕಲ್ಪತರುವೇ ॥ಪ॥
ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಲೆಕ್ಕಿಸು । ದುರಿತದುರ್ಗಣಾ ವೆಗ್ಗಿಸಿದೆ ಕೃಪೆ
ಯಿಂದಲಿ । ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಪ್ರಭುವೆ ॥ಅ॥ಪ॥ ಗುರುಬಂಧುಮಿತ್ರ । ಗೋ
ತ್ರವು ಸೂತ್ರ । ಗುರುವೆ ಪವಿತ್ರ । ಗುರುಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುವಿಷ್ಣು ಗುರುಪರ
ಶಿವನೆಂದು । ವರಲುವ ಶ್ರುತಿನಂಬಿ ನಂಬಿದೆನಂಬಿದೆ । ಪ್ರಾರ್ಥಿ ॥೧॥ ತಂದೆತಾ
ಯಿಗಳು । ನಂಬಿದ ಮಿತ್ರ । ಬಂಧುವರ್ಗಗಳು । ಮುಂದಿದ್ದರೆನ್ನನು ಬಿಟ್ಟೋ
ಗುವರು ನೀನು । ಮುಂದಿಂದು ಬಿಡುವನಲ್ಲೆನುತ ನಂಬಿದೆನ್ನೈಯ್ಯ ॥ಪ್ರಾರ್ಥಿ॥೨॥
ಸಾರಿಮುಕ್ತಳನು । ತನುಮನವನ್ನು । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯವನು ವಿಚಾರಿದ ಮಾನಾ
ಭಿಮಾನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆ । ಹೇ ರಸನಾ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮನಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟೆ ॥ಪ್ರಾರ್ಥಿ॥೩॥
ಸಾಗುಣನಿರ್ಗುಣನೆ । ನಿರ್ಮಲನೆ ನಿಗಮಾಚುಂಬಿತನೆ । ಅಗಣಿತಶಿಷ್ಯ
ವಳದು ಪಾಲಿಸುವನೆ । ಸುಗುಣ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ತರಬೇಂತಾ ಮುನಿಯೆ ॥ಪ್ರಾ॥
ಶಿರಸಾಬಗೆಂಬ । ಮೋಹದ ದುಃಖ । ದುರಿತವೆಂತೆಂಬ । ಗರಳವ ದಾಂ
ಟಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಾಲಿಪೆನೆಂಬ । ಬಿರುದು ಪ್ರೋತ್ರ ಗುರುಮುರುಲಿಂಗರಂಗನೆ । ಪ್ರಾ
ರ್ಥಿಸುವೆ ಪ್ರಭುವೆ ॥೪॥

ರಾಗ - ಕಲ್ಯಾಣಿ - ಅಟತಾಳ

೬ ಪರಮಾನಂದವಾ ನಿಧಿಯಂತೆ । ಶ್ರೀಗುರುನಿತ್ಯ । ಪರಮಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ
ಯಂತೆ ॥ಪ॥ ದುರಿತ ಅಜ್ಞಾನವನಳಿದು ಸುಜ್ಞಾನವ । ಕರದೆನ್ನ ಕಂಡು ದಯವ

ಶಾಂತಿ ಜಗದೊಳು । ಪರಮಾನಂದವಾ ನಿಧಿಯಂತೆ ॥ಅ॥ಪ॥ ಇಳೆಯ ಭೋಗಂಗ
ಳೆಂಬ । ಆಶೆಯ ಪಾಶದ । ಬಲು ರಾಗದ್ವೇಷವೆಂಬ । ಸುಳಿಯ ಸಂಸಾರ
ಸಾಗರದಿ ತಡಿಗಾಣದೆ । ಮುಳುಗಿ ಪೋಗುತಲಿರೆ ಕರವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದೆ ॥ಪರ॥೧॥
ವರಪುಣ್ಯವ ಸುಫಲಿಸಿ । ಸ್ವರ್ಗವನೇರಿ । ಉರು ಭೋಗವನುಭವಿಸಿ । ತಿರುಗಿ
ಮರ್ತ್ಯಕೆ ಬಂದು ಬಳಲಬಾರದೆ । ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತನಾಗೆಂದು ಕರೆದು ಬೋಧಿ
ಸಿದಂಥ ॥ಪ॥೨॥ ಹಠಯೋಗಾದಿಗಳಿಂದಲ । ಲೋಕಕೆ ಮೆಚ್ಚುವ ಪುಲ
ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದಲ । ಸಟಿಯ ಜೀವಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯಲ್ಲೆನ್ನುತ । ಘಟಿತವಾಗಿ ।
ರಾಜಯೋಗವ ಬೋಧಿಸಿದಂಥ ॥ಪ॥೩॥ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ । ತೋರು
ವ ಪರಿಯ ಮಿಥ್ಯಾ ಜಗವಿದು । ನಿನ್ನೊಳು ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬ ತೋರುವ
ನೆಂಬ । ಸನ್ಮತ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದಂಥ ॥ಪ॥೪॥ ಸರ್ವತತ್ತ್ವಂಗ
ಳನ್ನು । ವೇದಾಂತದ । ಸರ್ವರಹಸ್ಯವನ್ನು । ಸರ್ವಶ್ರುತಿ ಶಿವಾದ ಅಪರೋ
ಕ್ಷಜ್ಞಾನವ । ಶರ್ವ ಗುರುರಂಗನಾಗಿ । ಬೋಧಿಸಿದಂಥ ॥ಪರಮ॥೫॥

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಅಟತಾಳ -

೭ ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮಾ । ಸರ್ವರಿಗಾಶ್ರಯ । ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ಪ॥
ಗುರುವೆ ನಿಜಾತ್ಮ ತಾ ಬ್ರಹ್ಮವಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ । ಪರತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲ ಸಾಕಾರವಾದುದಾ
ನಾಗಿ ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥ಅ॥ಪ॥ ಭವಬೀಜ ಸುಡುವ । ಇಷ್ಟಾರ್ಥವ । ಜವದಿ
ಪಾಲಿಸುವ । ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ಗೋಪ್ಯದಿಂದ ರುದ್ರಿತ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿ
ಯರಸದಿ ಮುಳುಗೆಂಬುವ ॥ಗುರು॥೧॥ ನರಲೋಕ ಸುಖವು । ಭೋಗವು
ರೋಗ । ದುರಿತದ ಭಯವು । ವರ ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯು ಪರಗತ್ತು ಗಳ ಭ್ರಮ
ಉರವಿರಾಗ್ಯದಿಂದೆನ ಭ್ರಮೆಯ ಬಿಡು ಎಂದು ಬೋಧಿಪ ॥ಗುರು॥೨॥ ಆಶೆಯ
ನಿಲಿಸಿ । ಅಜ್ಞಾನದ । ಮಾಲವ ಕಡಿದು । ನೀಲತೋರುವ ಮಧ್ಯ ಆಪ್ಪೋಜೋ
ತಿಯನು ಲಕ್ಷ್ಯ ತಾರಕ ತ್ರಯವ ಬಿಡಿಸಾಟ ಸುಚಂಥ ॥೩॥ ದಶವಿಧ ನಾ
ದ । ಭೂತಂಗಳಿಂದ । ವಿರಚಿತವಾದ । ಸಿರಿಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವಂಗಳನೆಲ್ಲ
ವರಸಾಂಖ್ಯಯೋಗದಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ॥ಗುರು॥೪॥ ತುರೀಯವ ತೆಗಿಸಿ
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ । ದರ್ಶನದೊಳರಿಸಿ । ಗುರುಮುರುರಂಗನೆ ನೀನೆಂದರು
ವಿತ್ತು । ಉರುತರದ ಮನಸ್ಸು ಮುದ್ರಿಸು ಬಾಸುಚಂಥ ॥ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮ॥೫॥

భక్తి వైరాగ్యము.

ఇష్టదేవతా స్తోత్రము.

రాగ - శంకరాభరణ - ఆదితాళ

౧ శ్రీగురుదక్షిణామూర్తి। భవరోగక్కౌషధనెంబక-
గుణ త్రయ దూరభక్తర। గాగి। వైరాగ్యశ్వర్యనవరి వరల
వైరాగ్య। దీక్షా బద్ధనెనిసిదె। వైరాగ్య మోహదాస్థితనె పాలసు॥శ్రీ॥
గురుదక్షిణామూర్తి॥ అ॥ ప॥ మందస్మితదవదనముఖవు। శ్రీ
చంద్రకళెయ మౌళిరూపవు। కందర్పద మోహనాళ జడెయు।
చందిరనబిసిదరువ మూడయు। ఇందుశరగళ ముగిద సనకస। నంద
నాదియోగిబృంద వందిత॥శ్రీ॥౧॥ వరస్ఫటికరుద్రాక్షసరవు। నిత్య
ధరిసిదదివ్యత్రిపుండ్రవు। శిరదిగంగెయు శెరళమృగవ। కరది
జపసరదండపుస్తక। దరిసి చిన్ముద్రెయనుపెరనిరు। పరియంత
తుర్యస్థదివిరాజిత॥శ్రీ॥౨॥ పమతరు మూలదాశ్రితనె। శృతి
బ్రహ్మాత్మైక్య బోధ్యనె। శపిలమాంసాకృత కెదారనె। బెమల
గురుమూలంగరంగనె॥శ్రీ॥౩॥

రాగ - సురటి - ఆదితాళ.

౯ భృంగారగిరివాస। సలహెన్న। రంగదేశగదీశా॥ పల్లవి॥
అంగజహరధవళాంగ చిదంబర। మంగళగౌరిహృదయాబ్జచందిర।
భృంగారగిరివాస॥ అ॥ ప॥ వరనందివాహననె। గంగెయు। శిరదొళ
శంభరిశిదనె। శరణ భవకరిమానినగెతాతనె। గరళవసేవిసిసురగ
ణమొరెవనె॥ భృం॥౧॥ మనమునచంద్రశేఖరనే। దను
జాదిగళంద। ... శరణరిగిరుగెబంరు ఆనందిన
భవచరణవనంబదె॥ భృం॥౨॥ లోకత్రయవ పొరెదు। ముక్తి
యను బేకెంబరకరెదు। నీకరుణామృతవిత్తు। మందస్మిత
వదనము బారవందదిజ్ఞానపొరెదె॥ భృం॥౩॥ నానగానప్రేమ
నానిరస్తుము పూర్ణకామ। కామదహనెనెతహృదయాబ్జనిలయ
నెవాదశ దేవనె త్రైలోక్యాబ్ధరామనె॥ భృం॥౪॥ కామితఫల
భక్తర। నీదయపాలసువ। స్వామి దక్షిణామూర్తి చిన్ముద్రధరనె।
శ్రీమదినలద్వయాత్మగురురంగరూపనె। భృంగారగిరివాస। సలహెన్న
రంగదేశగదీశా॥ ౫॥

కైవల్య నవనీతము.

లింగాష్టకము.

రాగ - కేదారగౌళ - ద్విపది.

౧ అభివందిసువెనచ్యుతనువాగి త్రిజగక్కె। ప్రభువాగి రాజి
పుర బ్రహ్మలింగక్కె॥ ప॥ ధరెయొళగెరత్నగళగిలు చందనవృక్ష। పరు
షరత్నమరజిత స్వర్ణపాషాణ। వరతృణశిఖరమువమూర్తిగళు
వెనిసి। పరిపరియ పైసర్గాదిదశ పుష్పదింలింగక్కె॥ అభి॥౧॥ వానదినద
గళమృతమెలెదాలి। క్షీరదధిఘృత తైలమధువిచిత్రద్య। విశ్వ
కోణత మజ్జనపాదరసవెనిసి। తెరగిద్రవపంచామృతతప్పలింగక్కె॥ అభి॥
౨॥ కడలెకొళగెకల్లొళగెమరదొళగెవానవర। ఒడలొళగె శా
యిగళవనదొళగెజ్ఞానగళ। నుడియొళగెయోగిగళకల్లొళగెరా
జిసుత। అదరి కోణ నిర్వాణమలతర జ్యోతిలింగక్కె॥ అభి॥౩॥ శర్థిక
ప్రకమోక్షభయ జీవకోటిగళ। పరనాశకమజనిమరగర్భపిం
డదల। నిరంతప్పదిక్కు మృతవిశ్వకోశగళు। తెరపుయిల్లదె చరిసు
తిరువాయులింగక్కె॥ అభి॥౪॥ శలశప్తపమపమోక్షకపిబదార
దొళు। సలెస్వర్గమృత్యు పాతాళలోకదొళు। నెలెయాగి గ్రహ
గళగె బెడంగికెత్తరిదు। బెనదావాగతుంబదాకాశలింగక్కె॥ అభి॥౫॥
బాలనేత్ర బలశ్యానద్యోదశాదిత్యనెనిసి। సలెకర్మసాక్షిజగళా
శునువళయుచకోళగత్రైమూర్తిత్మనెనిసి జగవ। బెళగువరు
రశ్మియనెనిసువాదిత్యలింగక్కె॥ అభి॥౬॥ ఎడనేత్ర ఎడస్థానగగన
దాణియనెని। బడదె వృద్ధిక్షయవిసర్వాదిపతియనెనిబడుపతీశళా
నిధియుల మృతకంబెనెని। పొడవియవొళురాజనుత్తరసోమలింగ
క్కె॥ అభి॥౭॥ నెరెసగుణనిర్గుణనంతత్స్వక్షయనెనిసి। గురుమూల
లింగనెందెనిని భక్తరు। పొరెవదక్షిణామూర్తియెనిసుసాక్షిదింబిరు
పష్టదళకమలస్థితాత్మలింగక్కె॥ అభి॥౮॥

గ్రంథారంభము.

ప్రథమ ప్రకరణ భక్తి వైరాగ్యము.

మానసరాజన బిన్నపము.

॥ శ్లోక॥ బందెగురుపదద్వంద్వమనాజ్ఞానసనెరాచర॥

ಭಕ್ತಿ ಯೋಗವು.

ರಕ್ತಶುಕ್ಲಪ್ರಭಾಮಿಶ್ರಮತರ್ಕ್ಯಂ । ತ್ರಿಪ್ರಭಾಕರಂ ಪರಂ ॥೧೧॥ ಕಂದ॥
ಜನಮರಣಾದಿಗೆ ದೂರನೆ । ಮನ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯುನೆನಿಪಾತ
ನೆ । ಅನುಪಮ ತತ್ವ ಪ್ರಬೋಧ್ಯನೆ । ಪ್ರಣತಜನಾಶ್ರಿತನೆ ಮನಂಬಲ
ಸುಮಂದದಿ ॥೧೨॥ ಸೀಸಪದ್ಯ॥ ಶ್ರೀದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಸಾಂ
ದ್ರ ಪರತತ್ವಸಾರಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ । ಓದಂಬಾನಿಧಿ ಕೇಳು ಸಂಸಾರಶರಧಿ
ಯೊಳ್ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬೊಂದು ಮಕರಿ ಪಿಡಿದು । ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದೈಸೆ ಕಟ
ಕೋಟಿಕಲ್ಪದಿಂ ತ್ರಿತಾಪದಿ ಸ್ಥಿಂಬಂನೋಡಿ ಬರ್ಪು । ಬೋಧೆಯಿಂ ಬ
ಮಟಶ್ರುದಿಂದ ಛೇದಿಸಿಯೆನ್ನ ಘೋರಭವದುಃಖವ ಶಾಂತಿಗೈದು ॥೧೩॥
ಆದರದಿ ಆನಂದಶರಧಿಯೊಳ್ । ಮುಳುಗಿಸಲ್ಲೆ ಬೇರ್ಪುದೆಂಬುದಕಲ್ಲದಿಸೆ
ದನರಿಂಬೊ । ಪೇಳ್ದಮಾರುತಿ ಪಾರುಮಾಂ ಮನಂತ ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪಲ್ಲವ
ಕೆರಗಿ ದಂಡಮಾನಸೇಂದ್ರಂ ॥

೧೪ ಕಂದ॥ ಮೋಕ್ಷದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿ । ಮೋಕ್ಷದ ಸುಖವರದ ಗುರು
ಪೆಮನ್ನಿಂಮ ಆಪಪ ॥ ಋಷಿನಿಕರುಣ ರಕ್ಷಿಸಿ । ಮೋಕ್ಷವ ಪಾಲಿಸುವ
ಡಿಂದಂ ಪುನರಪಿ ಮಾದದಿಂ ॥ಕಂ॥೧೫॥ ವರಶಿಷ್ಯನ ಬನ್ನತಿಯಂ ಗುರು
ವರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಲಾಲಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಪರಿಯಂ ॥ ಕರುಣಿಸಿ ದರ್ಶನ ವರದಿ ಮ
ಯುಪನಿಷದ್ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಲಾಲಪುದೆಲ್ಲರ ॥೧೬॥ಕಂ॥ ರಂರಿಯುರಿಗಭಿಮ
ದಿಸಿನಾ । ನಿರಂತರ ಕೈವಲ್ಯನವನೀತೆಂಬುವ ಗ್ರಂಥವ । ಗುರು ಪನಕೃಪೆಯಿಂ
ದುಸುಂಚೆಗಂ । ಕರತಲಕನ್ನಡಿಯಂತಿರು ಕನ್ನಡನುಡಿಯಿಂ ॥೧೭॥ಕಂ॥
ಕೆನೆಪಾಲು ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಕ್ಕರೆ । ತನಿಮಾವಿನಪಣ್ಗಳ ಮೋದವನೀಯುವ ತೆರದಿಂ
ಮನಕಾನಂದವನೀವುದು । ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಂ ಮೋಕ್ಷ ಕಾಮಿಗೆ ಕೇಳುವುದು
॥೧೮॥ ಕಂ॥ ಭಕ್ತಿಯು ವಿರತಿಯು ತಾರಕ । ಉತ್ತಮ ಸಾಂಖ್ಯ ಮನಸ್ಕ
ವೆಂಬ ಪ್ರಭೇದಂಗಳಿಂ । ವರ್ತಿಸುತಿರುದಿ ಕಾವ್ಯಂ । ವಿಸ್ತರದಿ ಸಪ್ತವ ಮುಂಬದಿ
ಡೆಂ ಪೇಳ್ವ ತೆರದಿಂ ॥೧೯॥ ಕಂ॥ ಗುರುಪದ ಭಕ್ತಿಯು ವಿಷಯದಿ ವಿರತಿ
ಯಾತನ್ನ ಶುದ್ಧಿಗೆ ಯೋಗ ತಾರಕ । ವರ ಸಾಂಖ್ಯ ತತ್ವವಿಚಾರ । ಕ್ಷರ
ತರದ ಮನಸ್ಕ ಜ್ಞಾನ ಕೈನಿಸಿರುತಿ ಕರ್ಮಂ ॥೨೦॥ಕಂ॥ ಇದರಿಂ ಪಂಚಪ್ರಕಾರ
ವಿಧಿಸಿರ್ಪುದು ಭಕ್ತಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ವ ಪುರುಷಗೆ ತಕ್ಷಣ ॥ ಪ್ಪುದಂ ಮದಿ ಕಾಣ್ಗೆ ತನಾ
ಮುದದಿಂ ಕರತಲದ ರತ್ನದ ಪರಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ॥೨೧॥ಕಂ॥ ಗುರುಕರುಣಾಂ
ತ ಸಾರಂ । ಉರುತರ ಕೈವಲ್ಯನವನೀತೆಂಬುವ ಗ್ರಂಥಂ ॥ ಗುರುಮು
ಖದಿಂದರಿತಾತಂ । ಗುರುವೆನಿಪಾಗಿ ಜಗದೊಳು ಪೂಜಿತನಪ್ಪಂ ॥

ಗ್ರಂಥ ವಿಚಾರ

ರಾಗ- ಕೇದಾರಗೌಳ - ದ್ವಿಪದೆ -

೨೧. ಕೈವಲ್ಯನವನೀತವೆಂಬತುಲಪೆಸರಿದಕೆ । ಓವಿಬಂದರ್ಥಮುಂ
ಲಿಪುದ ಭಿಜ್ಞರ್ ॥ ಪ ॥ ಉರುತರಾಮ್ನಾಯವೆಂಬ ಮೊಲೆನಾಲ್ಕುಳ್ಳ । ಪ
ಕೊಮ್ಮವೆಂಬೊಂದು ಕಾಮಧೇನಿರಲು । ಸ್ಫುರಿತಷ್ಟೋತ್ತರಶತಸಾ
ರುಪನಿಷತ್ । ವಕ್ಷೀರಧಿಪರಿಜಗಭರಿತವಾಗಿತ್ತು ॥ ಕೈವಲ್ಯ ॥ ೧ ॥
ದರೊಳು ಮಹಾವಾಕ್ಯಂಬಸವಿಪಾಲ್ತಗದು । ಬುಧಜನರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಶಾ
ವೆಂದೆಂಬ । ಸದಮಲದಭಾಂಡದೊಳ್ತುಂಬಿಮಥನಾಗ್ನಿಯಿಂ । ಹದ
ಗಿಕಾಸಿರಲ್ವಕ್ಕುಡಿತೆಗ್ರಹಿರಿದೆನು ॥ ಕೈವಲ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಮೂಲಶ್ರೀಗ್ರ
ಬೋಧೆಯೆಂಬಹೆಪ್ಪನುಕೊಡಲು । ಪೇಳಲೇನ್ ದಿವ್ಯಕೆನೆಮೊಸರಾಯ್ತು
ದಕೆ । ಕೀಲಿಸುತಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮಂತನುಭಕ್ತಿ । ತಾಳಿಸೋಹಂಹಗ
ತ್ತಿಕಡೆಯಲ್ಕೆ ॥ ಕೈವಲ್ಯ ॥ ಕರಗಿಅಜ್ಞಾನಅವರಣೆಂಬಗಡ್ಡೆಗ । ಬ್ಲಿ
ಂಪಮುದಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವೆಂತೆಂಬ ಉರುತರದನವನೀತಬಂತೆನ್ನ ಕರ
ತಲಕೆ । ದುರಿತಕರ್ಮವುಯೆಂಬತಕ್ರಕೆಳಗಿಳಿದು ॥ ಕೈವಲ್ಯ ॥ ೪ ॥ ಘನದಿಜ
ನವನೀತತೆಗೆದುಮೂಜಗದೊಳಗೆ । ತನಗನ್ಯವಸ್ತುಯಿಲ್ಲವೆಂಬುವನಿಜ
ದ । ಅನುಭೂತಿಯಿಂಕಾಸಿದಮಲಘೃತವನ್ನು । ಅನಘಗುರುಮಹಲಿಂಗ
ರಂಗನಿಗೆನೈವಿಸಿದೆ ॥ಕೈವಲ್ಯ॥ ೫ ॥

ನಿಜಬೋಧಾಕ್ರಮ.

೨೨. ಶಾ॥ವೃ॥ಶ್ರೀಮಚ್ಛಂಕರಚಂದ್ರಮೌಳಿಗಿರಿಜಾ । ವಾಮಾರ್ಧ
ದೇಹಾಂಚಿತಂ । ಸೋಮಾರ್ಕಾನಲನೇತ್ರಪಂಚವದನಂ । ಮಾಯಾತವು
ಷ್ಟೀದನಂ ॥ ವ್ಯೋಮಾತೀತನಿರಂಜನಂಯತಿಸುಪ್ರ ನ್ನೀರೇಜಪಾತ್ರಾರ್ಗಂ
ಡಮೇಣ್ । ಶ್ರೀಮದ್ಭಕ್ತಚಕೋರಚಂದ್ರಸಲಕ್ಷ್ಯೈ ಶ್ರೀದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ
ಯೆ ॥೨೩॥ ಕಂದ॥ ಆನೆಯನೇರಿದಪುರುಷಗೆ । ಶ್ವಾನನಭಯವಿಲ್ಲದಂತೆಪರ
ಶಿವನಡಿಯಂಧ್ಯಾನಿಸುವಾತಗೆಭವಭಯ । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೆಂದೆಂದಿಗಿಲ್ಲವುಸ
ತ್ಯಂಸತ್ಯಂ ॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೨೪. ಭಜನೆಮಾಡುವಬನ್ನಿರೋ । ಸದಾಶಿವನಭಜನೆಮಾಡುವಬ
ನ್ನಿರೋ ॥ ಪ ॥ ಭಜನೆಮಾಡುವನಿತ್ಯ । ಸುಜನರೆಲ್ಲರುಕೂಡಿ । ಕುಜನಸಂ
ಗವದೂರಮಾಡಿ । ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ಭಜನೆ॥ಅನು॥ ಶತಕೋಟಿಪಾಪವನು ॥
ಮಾಡಿದಮನು । ಪತಿತರನ್ನಾವುನೀನು । ಪತಿತಪಾವನನೆಂಬಬಿರಿದುಳ್ಳದೇವ
ನು । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮಗತಿತೋರೆಂದುಶಿವನ ॥ ಭಜನೆ ॥ ೧ ॥ ಘುಡುಘು

ಪಿಸುತಬರುವಯಮನಾಳ್ಗಳಂಕಡಿದುವಾಡುತಶೋಪವ । ರುಣಿಪ
ದಿಭಕ್ತರನುಕೈಯಪಿಡಿದು । ಕಡುಗರುಣದಿಪೊರೆಯುವವೃತ್ಯಂಜ
ಭಜನೆಮಾಡ.ಬನ್ನಿರೋ ॥ ೧ ॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವದಿ । ತಾನಿದ್ದು
ಪಂಚದೊಳಾನಂದದಿ । ಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆತೋರಿತನಭಕ್ತರ । ಸಂಚ
ರ್ಮವನುರುಹಿದಶಿವನ ॥ ಭಜನೆ॥ ೨ ॥ ಕಷ್ಟಕರ್ಮಗಳನೋಡಿನಿವಿ
ದಿ । ಸುಟ್ಟುನಿರ್ಮಲವಮಾಡಿ । ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಿತ್ತುಕರುಣದಿಪಾಲಿ
ಅಷ್ಟದಳದಪದ್ಮದಲ್ಲಿರುವಶಿವನ ॥ಭಜನೆ॥೩॥ ಕರುಣಾರಸವನೆಬೀರಿ । ಜ
ಗವುತತ್ವ। ನೆರೆಶಾಂತಿವಿರತಿತೋರಿ। ಧರೆಯೊಳಧಿಕ। ಜ್ಞಾನಬೋಧಿಸಿ
ರೆಯುವ । ಗುರುಮಹಾಲಿಂಗನೆನೀನೆಂದುಶಿವನ ॥ ಭಜನೆ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೧೫. ರತ್ನಗರ್ಭದಗಣೇಶ। ಪಾಲಿಸೊನಿನ್ನ । ಭೃತ್ಯನಾದೆನು
ಶ ॥ಪ॥ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲನಿರಂಜನಸ್ವಪ್ರಕಾಶ।ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದಬ್ರಹ್ಮವಿ
ಸ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ನೀರಜವೈರಿಜಟಾ । ಜೂಟಾಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯ
ಪೂಜಿತನಾರದಮುನಿದಿವ್ಯಗಾನಸಂಪ್ರೀತ। ವಾರಣಾನನಪಾರ್ವತೀದೇವಿ
ಯಸುತ ॥ ರತ್ನ ॥ ೧ ॥ ವರಗುಣಫಣಿಬಂಧದ । ಪೇರುರವೈರಾಗ್ಯರುವ
ಕಟಿಸೂತ್ರನೆ । ಪರತತ್ವಬೋಧಲಾಂಛಿತಮುದ್ರಹಸ್ತನೆ । ಉರುಪ
ಮೂಷಕರಾಜವಾಹನೆ ॥ ರತ್ನ॥೨॥ ನವಭಕ್ತಿಕಡುಬುರಾಶಿ ಚಿತ್ತಾನ್ನಪ
ಲ್ । ಸುವಿಚಾರಘೃತಸುರಿವೆ। ನವದಳರನ್ನಭೋಜನದಲ್ಲಿಕಲಿಸುವೆ ಸವಿ
ಡಿಭಾವಕರಾಬ್ಜದಿಂದುಣಿಸುವೆ॥ ರತ್ನ ॥ ೩ ॥ ಆಶೆಯುಳಿದಕರ್ಪೂರ । ನೀ
ಪ್ರಪಂಚ । ಕ್ಲೇಶಖಂಡನಕಜ್ಜಾಯ । ವಾಸನತ್ರಯಹರಗಂಧಲೇಪಿಸುವೆ
ವಿಸಲಿಂದೀಪರಿಯರ್ಪಿಸಿನಮಿಸುವೆ ॥ ರತ್ನಾ ॥೪॥ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ
ಧಿ । ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿ । ಕರುಣಿಸೊಸರ್ವಜ್ಞನೇ । ಪರತತ್ವವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ
ದೇವನೆ ಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗಭಿಧಾನೀನೆ ॥ ರತ್ನ ॥ ೫ ॥

ಅಂಬಾಸ್ತುತಿ.

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೧೬. ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯೆಪಾಲಿಸು । ರಾಜಶೇಖರಪಾಲಿಸುರಾಜಮು
ಖಿವಿಲೋಕಪೂಜಿತೆ । ರಾಜಾತೇಜವಿರಾಜಿತೆ ॥ರಾಜ॥ ಪ॥ ಗಿರಿಜೆಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯುವಾಣಿಯನಿಸುತ। ಚರಣಭಕ್ತರಪ್ರೇರೆಯುತ । ಪರವಭೋಗವುಮೋಕ್ಷ
ಪದವ। ಸುರತವಿನಂತೀಯುವ॥ರಾಜ॥೧॥ ನಾದಬಿಂದುಕಳಾಸ್ವರೂಪಿಣಿ

ಮೋದಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪಿಣಿ।ವೇದಗಾಯತ್ರೀಸ್ವರೂಪಿಣಿ। ಆದಿಬ್ರಹ್ಮಪರಾಯಣಿ
ರಾಜ ॥ ೨ ॥ ಬುಗುರಿಯಂತಾಡಿಸುವೆನೀನು।ನಗುತಮುಮೂರ್ತಿಗಳನು ॥
ನಿಗಮವಂದಿತೆರಂಗಗುರುವಿನ । ಅಗಲದಿರುತಿಹೆಅನುದಿನ ॥ರಾಜ॥೩॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ರೂಪಕತಾಳ.

೧೭. ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಕರುಣದಿಂದತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀ। ನಿನ್ನ ।ಬಾಲನೆಂದು
ಯನ್ನಕೈಯ್ಯಬಿಡದೆಶಂಕರೀ ॥ ಪಾಲಿಸು ॥ಪ॥ ಹರನಶಕ್ತಿಹರಿಯಶಕ್ತಿಅ
ಜನಶಕ್ತಿಯೆ । ವ್ಯೋಮ । ಧರಣಿಶಕ್ತಿಸಲಿಲಶಕ್ತಿಜ್ವಲನಶಕ್ತಿಯೆ ॥ ಕರಣ
ಶಕ್ತಿಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಬೀಜಶಕ್ತಿಯೂ। ಎನಿಸಿಧರೆಯಜೀವಿಗಳನುಪೊರೆವಲೋಕ
ಜನನಿಯೆಪಾಲಿಸು ॥೧॥ ಆದಿಶಕ್ತಿಭೋಗಶಕ್ತಿಭಾಗ್ಯಶಕ್ತಿಯೆ । ತರ್ಕ। ವಾ
ದಶಕ್ತಿಕ್ರೋಧಶಕ್ತಿಶಾಂತಿಶಕ್ತಿಯೆ । ವೇದಶಕ್ತಿಮಂತ್ರಶಕ್ತಿತಂತ್ರಶಕ್ತಿ
ಯೂ । ಎನಿಸಿ । ಮೋದದಿಂದಲೆಮ್ಮಪೊರೆವಲೋಕಜನನಿಯೆ ॥ಪಾಲಿ॥೨॥
ಧ್ಯಾನಶಕ್ತಿಧ್ಯಾತೃಶಕ್ತಿಧೈರ್ಯಶಕ್ತಿಯೆ । ಶ್ರವಣ ॥ ಘ್ರಾಣಶಕ್ತಿಸ್ಪ
ರ್ಶಶಕ್ತಿಈಕ್ಷಶಕ್ತಿಯೆ ॥ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೂ । ಎ
ನಿಸಿ । ಸಾನುರಾಗದಿಂದಪೊರೆವಸರ್ವಲೋಕಜನನಿಯೆ ॥ ಪಾಲಿಸು॥೩॥ ಮ
ನನಶಕ್ತಿಶ್ರವಣಶಕ್ತಿಬೋಧಶಕ್ತಿಯೆದೇವಿ । ಗಣದಶಕ್ತಿಮಹಿಮೆಶಕ್ತಿಯೋ
ಗಶಕ್ತಿಯೆ ॥ ಪ್ರಣವಶಕ್ತಿಬಿಂದುಶಕ್ತಿನಾದಶಕ್ತಿಯೂ । ಎನಿಸಿ । ಜನಗ
ಳೀಪ್ಸಿತಾರ್ಥವೀವಲೋಕಜನನಿಯೆ ॥ಪಾ ॥ ೪ ॥ ಸರ್ವಕರ್ತೃಸರ್ವಭೋ
ಕ್ತೃಸರ್ವನಿಯಮಳೂ । ಎನಿಸಿ । ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಚಂದ
ದಿಂ ॥ ಶರ್ವಶ್ರೀಗುರುರಂಗಲಿಂಗನನ್ನು ಅಗಲದೆ । ಇರುತ । ಸರ್ವಭಕ್ತರ
ನ್ನು ಪೊರೆವಲೋಕಜನನಿಯೆ ॥ಪಾ॥೫॥

ರಾಗ-ಸುವ್ವಾಲೆವರ್ಣ-ರೂಪಕತಾಳ,

೧೮. ಸ್ಮರಣೆಮಾಡೆಲೊ। ನಾಮ । ಸ್ಮರಣೆಮಾಡೆಲೊ ॥ಪ॥ ಸ್ಮರಣೆ
ಮಾಡುಭವದಬಲೆಯಹರಿಯೊಶಿವನೆಶಿವನೆಯೆನುತಾ॥ಸ್ಮ॥ಅ॥ಪ॥ಮನದೆರಾಗ
ದ್ವೇಷಗೈಯ್ಯ । ದನೃತವಚನನುಡಿಯದನಿತು । ತನುವಿನಿಂಅಹಿಂಸನಾಗಿ ।
ದಿನವುಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ॥ ಸ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಇಳೆಯಭೋಗಕ್ಕೆಳೆವಮನವ । ಕಳೆ
ದುಆತ್ಮನಲ್ಲಿನಿಲಿಸೆ । ಕಲಿಯಕಲ್ಮಷವಳಿವುದಿದನು । ತಿಳಿದುಮನದಿಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದ॥ಸ್ಮ॥೨॥ ಭಕ್ತಪಾಲಕನೆಂಬಬಿರಿದು॥ ಪೊತ್ತುಇಹನನಂಬನಿತ್ಯ।ಮು
ಕ್ತಿಭಾಗ್ಯಸೂರೆಗೊಂಬಯುಕ್ತಿಯಿದನುಅರಿತುಮನದಿ ॥ ಸ್ಮ ॥೩॥ ಭೃಂಗಸಂ
ಗದಿಂದಕೀಟ । ಅಂಗಭಾವವಳಿದುಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿನೆನೆದುಸಾಕ್ಷಾ । ಭೃಂಗ

ವಾಡಪರಿಯುವನದಿ॥ಸ್ಮ॥೪॥ ಕಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಪೊರೆವ | ಮಂಗಳಪ್ರಭಾವನಾದ | ತುಂಗಶ್ರೀಗುರುರಂಗಲಿಂಗಗೆ|ಅಂಗಮೂರನಿತ್ತುನಿತ್ಯ ॥ ಸ್ಮರಣೆ ॥೫॥

ಅಪರಾಧಸ್ತೋತ್ರವು.

ರಾಗ-ಆನಂದಭೈರವಿ.

೨೯. ಪೊರೆಯನ್ನ ಶಂಕರನೇ|ಲೋಕಶಂಕರನೇ|ಚರಣಕಿಂಕರರಕಿಂಕರನಾನುಶಿವನೇ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಗುರುಬ್ರಹ್ಮಗೊಶಿಶುವ್ರುಭ್ರೂಣರುಹತ್ಯಗಳು | ವರಸ್ವರ್ಣಚೋರತ್ವವಿವಿಧಪಾಪಗಳು | ಪರಧನವುಪರಸತಿಯುಂಕೆಡಿಸಿವೋಸಗಳು | ಅರಸಿಮಾಡಿದಪಾಪಕ್ಷಮಿಸಿಚಿತ್ತದೊಳ ॥ಪೊರೆ ॥ ೧ ॥ ದುರಿತವಲ್ಲದೆಪುಣ್ಯವಣುಮಾತ್ರನಿಲ್ಲ | ವರಸೊಡರಿನಿಂದುಡುಕೀನೊಡೆಯದಮುಲ್ಲಾ | ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರದಿ ಕೈಯ್ಯುಬಿಡುವಶಿವನಲ್ಲ ಪೊರೆವನೆಂಬುವಶ್ರುತಿಯುನಂಬಿಯೆನಲ್ಲ ॥ಪೊ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನಸತಿಮಕ್ಕಳನುನಿನ್ನ ಭಕ್ತರನು ॥ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಾಗಮವುಗುರುಪ್ರಸಾದವನು|ನಿನ್ನ ರಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದೂಷಣೆಯುನಾನು| ಮುನ್ನೆಷ್ಟುಮಾಡಿದೆನೋಅದಕ್ಷಮಿಸಿನೀನು ॥ಪೊರೆ॥೩॥ಎನ್ನಂಥಪತಿತಮೂಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲ | ನಿನ್ನಂಥಪತಿತಪಾವನನು ಮುನ್ನಿಲ್ಲ | ನಿನ್ನು ತಲಿನಿಮ್ಮಡಿಯಾಪಿಡಿದುಇಹೆನಲ್ಲ | ಯನ್ನಬಿಡಲಪಕೀರ್ತಿತಪ್ಪುವದೆಇಲ್ಲ ॥ಪೊರೆ॥೪॥ ಒಂದುಬಿನ್ನಪವನ್ನು ಲಾಲಿಪುದುಮುನ್ನ | ಮುಂದಮತಿಯಾದೆನ್ನಾಅಪರಾದನಿನ್ನ | ಕಂದನೆನ್ನುತಕ್ಷಮಿಸೀಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನ | ತಂದೆಗುರುಮಹಲಿಂಗವರಸುಪ್ರಸನ್ನ ॥ ಪೊರೆ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ

೩೦. ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿನೀನು | ಈಜಗದೊಳು| ಸರ್ವಪಾತಕಿಯುನಾನು ॥ಪ॥ ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿನಿಮ್ಮಡಿದಾವರೆಗಳನು | ಸರ್ವಕಾಲದಿನಂಬಿದೆನುಪಾಲಿಸೆನ್ನನುಸರ್ವಜ್ಞ ॥ಅ॥ ನಿನ್ನ ವಿಲಾಸವಿದು | ದೃಷ್ಟಿಸಿಜಗವನ್ನು ಆಡಿಸುತಿಹುದುಬ್ರಹ್ಮಾಂತರ್ಭೂರ್ಣನಾಭಿಯುಪರಿಯಂತ್ಯಕ್ಕೆ | ನಿನ್ನೊಳೆಲ್ಲವನುಂಗಿನೀನೊಬ್ಬನುಳಿಯುವೆಸರ್ವಜ್ಞ॥೧॥ಸರ್ವಶಿರನಯನಂಗಳು | ಪಾದಹಸ್ತ | ಕಂಠಕಿವಿತೋಳುಗಳು ಸರ್ವಭೋಗವಸರ್ವರೂಪುನೀನೆನಿಸಿಸುತ್ತ | ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಕನಾದವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಯೆ ॥ಸರ್ವಜ್ಞ ॥೨॥ ಜನನದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಸದ್ಗುಣಕ್ರಿಯು | ಮನದೊಳಗೆಣಿಸನೊಂದ | ವಿನಯಜ್ಞಾನವ್ರುಯಮ್ಮಸಾಡೀನೋಳ್ಕಾಣೆನುವನಚರಜೇಷ್ಟೆಯಜ್ಞಾನಿಜೀವನುನಾನು ॥ಸರ್ವಜ್ಞ॥೩ ಸರ್ವಪಾತಕಿನೀಚನು | ಕೃತಘ್ನನು | ಸರ್ವದುರ್ಗುಣಜಾತನು | ಸರ್ವಶಾ

ಠಕಿಠಾಳಿಕಾರರಒಡೆಯನು| ಸರ್ವದ್ರೋಹಿಗಳೊಳಗಗ್ರಗಣ್ಯನುನಾನು ॥ ಸರ್ವಜ್ಞ॥೪॥ ಸರ್ವದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನ | ನೋಡದೆಯನ್ನ | ಸರ್ವತ್ರಪೊರೆಯುವನು | ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ | ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಕಗುರುಮಹಲಿಂಗದೇವನೆ | ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿ ॥೫॥

ರಾಗ-ಸಾರಂಗ-ಅಟತಾಳ.

೩೧. ರಕ್ಷಿಸೊಯನ್ನನು | ಅಕ್ಷಯಗುಣಪೂರ್ಣ | ಭಕ್ತಬಂಧು | ನಿನ್ನ | ಕುಕ್ಷಿಯೊಳ್ಹಿಂಬಿಟ್ಟಇಕ್ಷುಚಾಪಹರ ॥ಭಕ್ತ॥ಪ॥ ಅಷ್ಟದ್ವಾಂತನವಿಮೂರು | ಜಗಕಾದಿಒಡೆಯನೆ | ಭಕ್ತಬಂಧು | ನಿನ್ನಬಗೆಗಾಣದೊರಲ್ವಾವು | ನಿಗಮಜಾಲಂಗಳು ॥ ಭಕ್ತಬಂಧು ॥ ೧ ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯರಮೋಹವ್ಯಸನದಿಮುಳುಗಿದೆ | ಭಕ್ತಬಂಧುಮೋಹ | ವಿಷಯವಿಷವಮಾಡೊ ಶಶಿಕಲಾಧರೆಯನ್ನ ॥ ಭಕ್ತ॥೨॥ ಮನದಿನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲ | ಗುಣವೊದಲಿಗೆಯಿಲ್ಲ | ಭಕ್ತಬಂಧು|ಸತ್ಯ| ಗುಣಮಾರ್ಗತೋರಿಸೊ| ಮುನಿಕುಲಸೇವ್ಯನೇ॥ ಭಕ್ತ ॥೩॥ ನರಸೇವೆಯುಗೈದು | ನರಕಾಭಾಜನನಾದೆ | ಭಕ್ತಬಂಧು ॥ ಗುರು ಹಿರಿಯಾಂಡಿದಾವರೆ | ಕರುಣಾದಿತೋರಿಸೊ | ಭಕ್ತಬಂಧು ॥ ೪ ॥ ಹರಿದಾಡೊಇಂದ್ರಿಯ | ಕರಣಗಳ್ತುಳಿದುನೀ | ಭಕ್ತಬಂಧುನಿನ್ನ | ಚರಣಾಬ್ಜಧ್ಯಾನದೋಳಿರಿಸೆನ್ನಗುರುಮಹ ಲಿಂಗಬಂದು ॥ ರಕ್ಷಿಸು॥೫॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೩೨. ಯಾಕೆನ್ನಮರತಿರುವೆಕರುಣದಿಂದಪೊರೆಯದಲೆ|ಲೋಕನಾಯಕಸರ್ವಭಕ್ತಜನಬಂಧು ॥ಪ॥ ರವಿಯೊರ್ವಧರೆಗೆಗಗನಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ | ಕವಿದಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯುನುರುಹಿನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ | ತವೆಪಾಪಪುಣ್ಯಾತ್ಮಮೊದಲಾದಜೀವರ್ಗೆ | ಲವಲವಿಕೆಯುಂಕಾಣಬರುತಿಹನುಪ್ರತಿದಿನದೀ ॥ಯಾಕ॥ ೧ ॥ ನೀಕೋಟಿರವಿಯಂತೆಬೆಳಗುತಿರೆಕಂಗಳಿಂ | ನಾಕಾಣದಂತಾಗಿಸ್ತ್ತಕರ್ಮದಿಂದಕಟ | ನೀಕರುಣಿತತ್ಕರ್ಮ ಹರಿಸುತ್ತೆತವಮೂರ್ತಿ | ಸಾಕಾರದರ್ಶನವನೀಯದಲೆ ಪುರಹರನೇ | ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ಸುರರು ಅಮೃತ ವನರರು ಅನ್ನವ ಭ್ರಮರಪುಷ್ಪವ | ಉರಗಪವನವ ಕುಮುದಕಮಲಗಳ್ಜಲವ | ನಿರುತಲಾಶ್ರೈಸಿ ಜೀವಿಸುವಾಪರಿಯಲಿನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನಾಶ್ರಯದಿ ಜೀವಿಸುವದರಿತು ॥ ಯಾಕೆ॥ ೩ ॥ ವರಹಂಸೆಪದ್ಮಗಳ ಚಾತಕವು ಮೇಘವನು | ನೆರೆಕಮಲಭಾಸ್ಕರನ ಚಂದ್ರನಚಕೋರಂ | ಅರಿವಲತೆವೃಕ್ಷವನು ಪತಿವ್ರತೆಯು ಪುರುಷನನು | ಮರೆಯದಾಶ್ರೈಸಿಇರುವಂತೆನಂಬಿರುವದರಿತು

ಯಾಕೆ ॥ ೪ ॥ ನಿರುತನಿನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದೆನ್ನ ಚಿತ್ತದನಿಜವ ನರಿಯದವನೆನ ಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿ । ಕರಣಸಾಕ್ಷಿಕವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆನಿಸಿರುವ। ಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗಭವಭಂಗ ಯಾಕೆನ್ನ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೩೩. ರಕ್ಷಿಸೈಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ । ರಕ್ಷಿಸೈಕುಲಬಂಧುವೆ ॥ಪ॥ ರಕ್ಷಿ ಸೆನ್ನಯುಕ್ತಿಯಬಿಡದೇ । ಪಕ್ಷಪಾತವಮಾಡದೆ ॥ ಅ ॥ಪ ॥ ಮಾನಪ್ರಾಣಪ್ರ ಧನವುನಿನ್ನದು ।ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯುನಿನ್ನದು। ಜ್ಞಾನಮೇಣಜ್ಞಾನನಿನ್ನದು॥ ದಾನಧರ್ಮವುನಿನ್ನದು ॥ ರಕ್ಷಿ॥೧॥ ಭೋಗಭಾಗ್ಯವು ಗುಣವುನಿನ್ನದು ರಾ ಗರಸರುಚಿನಿನ್ನದು ॥ರೋಗದುಃಖವ್ಯಸನನನ್ನದು। ತ್ಯಾಗಕೃಪಣತೆನಿನ್ನದು ರಕ್ಷಿ ॥ ೨ ॥ ಯನ್ನ ಭವರೋಗವನುಹರಿಸೊ । ಉನ್ನತದಸುಖತೋರಿಸೊ। ಚೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುರಾಗಲಿಂಗನೆ । ಯನ್ನ ದೇವರದೇವನೆ ॥ರಕ್ಷಿ॥೩॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೩೪. ಶಿವನೆಪಾಲಿಸುಯನ್ನನೂ । ಜಗದೊಡೆಯ । ಶಿವಪದವಿಯಿತ್ತು ಮುಂದದೀ ॥ ಘನದೀ ॥ ಪ ॥ ಶಿವಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರುದ್ರ । ಇಂದ್ರಶಶಿ । ಶಿವಮ ಹಿಗೆಭೂಜಬೀಜವಾಗಿ । ಶಿವಭೋಜ್ಯಭೋಕ್ತನೆನಿಸಿ । ಸ್ವಾದಲಿ । ಶಿವಶ ಕ್ತಿಯಾಗಿಪ್ರೇರೆವ । ಜಗವ ॥ಶಿವ॥ ೧ ॥ ಶಿವನಗರಿಗೊಡೆಯಮೃತ್ಯುಂ । ಜ ಯನಿರಘ । ಶಿವಶರ್ವಕಾಮಧೇನು । ನೀನು । ಶಿವಘನಾಂಭೋನಿಧಿಯ ಕುಡಿವ । ಬಡಬಾಗ್ನಿ ॥ ಶಿವಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ । ಕೀರ್ತಿ ॥ ಶಿವ॥೨॥ ಶಿವನಿಮ್ಮಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನ ಮನದೊಳಗೆ । ಶಿವಮಂತ್ರಪಠಣೆಜಿಹ್ವೆ । ಯಲ್ಲಿ। ಶಿವಪೂಜೆಕರದಿಗೈವ ಭಕ್ತಿಯನು ಶಿವಕರುಣಿಸೈಯನಗೆ ಇಂದು ಬಂದುಶಿವ ॥೩॥ ಶಿವಭಕ್ತಬಂಧುವೆನಿಸಿ ಜೀವರ್ಗೆ । ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬಕಾಶಿ । ಸ್ಥಾದಿ ಶಿ ವನೆತಾರಕಮಂತ್ರವಂ । ಬೋಧಿಸುತ । ಶಿವಲೋಕವೀವಪ್ರಭುವೆ । ಗುರು ವೆಶಿವ ॥ ೪ ॥ ಶಿವಪದಾಂಭೋರುಹವನ ನೆನನೆನೆದು। ಶಿವಸುಖಾಮೃತವ ಸವಿನೀ ನೆಂದು । ಶಿವನೆಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನೆಂದೆನಿಸಿ । ಶಿವಭಕ್ತಸುಧೆ ಯ ನೆರದುಕರಸು ॥ ಶಿವನೆ ॥ ೫ ॥

ಭಕ್ತಿಪಂಚರತ್ನ.

೩೫. ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಕೈವಲ್ಯವಹೊಂದಲು । ಲೋಕದೊಳಿಂಪಂಚರ ತ್ನವಪಠಿಸುವಭಕ್ತರ । ಶೋಕವಹರಿಸುತಲನುದಿನ । ಕಾಕರುಣದಲಿ ಪೊರೆ ವಂಗಿರಿಜಾನಾಥಃ ॥

ರಾಗ-ತೋಡಿ-ಅಟತಾಳ.

೩೬. ಭಜಮಾನಸದೇವಂ । ಭಜರೇ । ಭಜಮಾನಸದೇವಂ ॥ಪ॥ರಜ ತಗಿರೀಶಂ । ಭುಜಗವಿಭೂಷಂ । ಕುಜನವಿನಾಶಂ । ಸುಜನೋಲ್ಲಾಸಂ ಭಜಮಾನಸದೇವಂ ॥ ಭಜಮುರಹರಮಿತ್ರಂ । ಪರಮಪವಿತ್ರಂ । ಉರು ತೇಜಗಾತ್ರಂ । ವರಶಿಖಿನೇತ್ರಂ ॥ಭಜ॥ ೧ ॥ ಸುಗುಣಸುಧಾಮಂ । ಜ ಗದಾಧಾರಂ । ಅಗಣಿತಮಹಿಮಂ । ನಿಗಮಾಗಮಕಾಮಂ ॥ ಭಜ ॥ ೨॥ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವಂ । ಮತಾರ್ಥದೇವಂ । ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಂ । ತಂತ್ರ ವಿದೂರಂ ॥ಭಜ॥ ೩॥ಜನನಕುಠಾರಂ। ಘನವೇದಸಾರಂ। ಮುನಿಕುಲಪಾಲಂ ಅನುಪಮನೀಲಂ । ಭಜ ॥ ೩ ॥ ವರಗೌರೀಸಂಗಂ ಕರುಣಾಂತರಂಗಂ । ಶರಣಕೃಪಾಂಗಂ ಗುರುಮಹಲಿಂಗಂ । ಭಜಮಾನಸದೇವಂ ॥ಭಜರೆ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ ದ್ವಿಪದೆ.

೩೭. ವಿನಹೇಳಲಿದಿವ್ಯಶಿವಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯನು । ಮಾನಸೇಂದ್ರನ ಭಜಿಸಿಭವನಾಶಿಯಾಗೈ ॥ ಪ ॥ ಗುರುಬ್ರಹ್ಮವಧೆಪಾಪವೆಂಬಕಾರ್ಗತ್ತ ಲೆಗೆ । ಉರವಮಧ್ಯಾಹ್ನಾರ್ಕಮಂಡಲವುಯೆನಿಸುತೆ ॥ ಸುರೆಯುಸೇವನೆ ದೋಷವೆಂಬತೂಲಮೇಘಕ್ಕೆ । ಉರುತರಪ್ರಚಂಡಮಾರುತವುಯೆನಿಸಿಹು ದು ॥ ವಿನ ॥ ೧ ॥ ಕನಕತಸ್ಕರಪಾಪವೆಂಬತುಂಪರ್ವತಕೆ ॥ ಮೊನೆಯಾದವ ಜ್ರಾಯುಧವಡೆನಿಸಿಹುದೂ ॥ ವಿನುತಗುರುಸತಿಗಮನಪಾಪವೆಂಬುವಗಜ ಕೆ । ಜನಜನಿತಪಂಚಾನನವುಯೆನಿಸಿರುವದು ॥ವಿನ ॥ ೨ ॥ ಅನೃತಭಾಷಾ ಲತೆಗೆಗಂಡುಗೊಡ್ಲೆನಿಸಿ । ಘನಪಾತಕಾರಣ್ಯಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆನಿಸಿ । ಮುನಿವಿ ಪ್ರಗುರುವೇದವೇದಾಂತದೂಷಣೆಯ । ನೆನಹೆಂಬಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಹಸಿದಗರುಡನೆ ನಿಸಿರುವದು ॥ ವಿನ ॥ ೩ ॥ ಪರಸತಿಸ್ವಮಾತೃತನ್ನ ಭಗಿನಿಸಂಗವುವು। ಪರಧನ ವುಗೃಹಗ್ರಾಮಜನ್ನ ವಂಚನೆಯುಉರುಭ್ರೂಣಗೋಹತ್ಯಮೊದಲಾದಅಘ ವೆಂಬ । ದುರುಳರಕ್ಕಸಕೋಟಿಚಕ್ರವೆನಿಸಿರುವುದು ॥ವಿನ॥ ೪ ॥ ಅಡಿ ಗಡಿಗೆನಡಿನುಡಿನುಡಿಗೆಮನವಿನೆನೆದರೆಸಾಕು । ಮುಡಿಯುಮೈಲಿಗೆಯೆಂಬತಡೆ ಬಡೆಗಳಿಲ್ಲ । ಕಡುಕುಲಭಯಮಭಟರಕಡಿವಸಿತಖಡ್ಗವಿದು । ಮೃಡರೂಪ ಮಹಲಿಂಗಗುರುಪ್ರಸಾದವಿದು ॥ವಿನ॥೫॥

ಕಂದಾರ್ಥದರುವು-ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ.

೩೮. ಶಿವಮಂತ್ರ ಮೃತಘುಟಿಕೆಯು । ಸವಿಯಲು ಭವರೋಗಕ್ಷಣವಿ ಹರಿವುದುಸತ್ಯಂ ॥ ಅವಿರಳಶ್ರುತಿಯಮಧ್ಯವಿ । ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಬೀಜರೂ

ಪ । ಮಂತ್ರವಂಜಪಿಸೀ॥ ಸೋಹಂಭಾವ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿನಿಲಿಸೀ । ಪ್ರವಿಮಲಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯೊಳುಲೀನವಾಗಲು। ಶಿವಸುಖನಿನ್ನೊಳುಜನಿಸುವದಾಗೀ॥ ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ । ಸಾಧಿಸುನಿತ್ಯ । ಸುಜ್ಞಾನಚಂದ್ರ ॥೧॥ ಪರಯತಿಮುನಿಯೋಗೀಶ್ವರ । ಗುರುಶುಕ್ರದ್ವಿಜವರೇಣ್ಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮರು । ಸುರಗಣಕ್ಷತ್ರಿಯವೈಶ್ಯರು । ಧರೆಯೊಳುಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರಸೂಣ । ಶ್ವಪಚಯಕಿರಾತ॥ ಬ್ರಹ್ಮತ್ಯಾದಿಪಾಪಗೈದಾತ । ಸ್ಮರಿಸಾಲುಜನ್ಮವಪಾವನಂಗೈಯ್ಯುವ । ಘನಶಿವಮಂತ್ರವ । ನಿನ್ನೊಳುಬಿಡದೆ ॥ ಓಮಾನಸೇಂದ್ರಾ । ಸಾಧಿಸುನಿತ್ಯ । ಸುಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಾ ॥ ೨ ॥ ನರರಿಗೆಗಂಗೆಯುಪಾವನ । ವರಚಂದ್ರನುಪಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಮನಸಿನತಾಪವ ॥ ಸುರತರುದಾರಿದ್ರವಪರಿ । ಹರಿಸುವದೀಮೂರುಪ್ರೊಂದೇನಿಮಿಷರ್ಧದಲ್ಲಿ ॥ ಭೇದಿಸಿನಿಜ । ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದು । ಧರಯೊಳುಶಾಶ್ವತೈಶ್ವರ್ಯಪಾಲಿಪೆನೆಂಬ । ಕೀರ್ತಿಪ್ರೊತ್ತಿರುವಂಥ । ಶಿವಮಂತ್ರವಿದನು ॥ ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ । ಸಾಧಿಸುನಿತ್ಯ । ಸುಜ್ಞಾನಚಂದ್ರ॥೩॥ ಶಿವಶಿವಜಯಜಯಯೆನ್ನುತಶಿವಶಿವಶಿವಶಂಭುಶಂಕರೋಶಂಕರಯೆನ್ನುತ। ಶಿವನನ್ನೆನೆಯುತಪಾಡುತ । ಶಿವಕಥೆಎಂಬಮೃತಶರಧೀ ॥ ಯೊಳಗೋಲ್ಯಾಡೀಪಾಂಪಾಹಿನೀ । ನೆಂದುಕೊಂಡಾಡೀ । ಶಿವನೊಳುಬೆರೆಯಲನ್ಯಪನೊಂದಕಾಣದೆ । ಶಿವಮಯವಾಗೀ । ತೋರ್ಪುದುಜಗವೆಲ್ಲಾ । ಓಮಾನಸೇಂದ್ರಾ ಸಾಧಿಸುನಿತ್ಯ । ಸುಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಾ ॥೪॥ ಶಿವನಾಮಾಮೃತರೋಮಶ । ಶಪಮರ್ವ್ಯಾಸಮಾರ್ಕಂಡ್ಯಾದಿಮುನೀಶ್ವರರ್। ಸವಿಸವಿದುಣ್ಣುತಪೂರ್ವದಿ। ಅವಿರಳಕೈವಲ್ಯಪದವಿಯ ॥ ಹೊಂದಿದರಾಗೀ । ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಂತ್ರವೀದಧಿಕಾ । ಶಿವಗುರುಮಹಲಿಂಗನಿಂದನೀನರಿತರೆ । ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನಾಗುವೆಮುನ್ನ । ಓಮಾನಸೇಂದ್ರಾ। ಸಾಧಿಸುನಿತ್ಯಸುಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಾ॥೫॥

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೪೯. ಭಜಿಸುಭಕ್ತರಬಂಧುವೆನಿಪನ। ಭಜಿಸುಬ್ರಹ್ಮಾನಂದನ ॥ಪ॥ ಭಕ್ತಮುಕರುಣಾಸಿಂಧುವೆನಿಪನ । ಭಜಿಸುತ್ರೈಜಗಭರಿತನ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ॥ ವೇದಪುರುಷನವೇದವೇದ್ಯನ । ವೇದಆಗಮವಂದ್ಯನ। ವೇದಜನಕವೇದರೂಪನ । ವೇದಪಾಠಕವಂದ್ಯನ ॥ಭಜ॥೧॥ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯನಭಕ್ತಭಾಗ್ಯನ । ಭಕ್ತಹೃದಯವಿಹಾರನ । ಭಕ್ತಜನಕನಪುತ್ರನ । ಭಕ್ತಜನ್ಮಕುಠಾರನ॥ ಭ॥೨॥ ಯೋಗಬೋಧ್ಯನಯೋಗಸಾಧ್ಯನ । ಯೋಗಮುದ್ರಕರಾಬ್ಜನ। ಯೋಗಪ್ರಿಯನಾಯೋಗಸಿದ್ಧನ । ಯೋಗದೀಕ್ಷಾಬದ್ಧನ ॥ಭ॥೩॥ ಧ್ಯಾ

ಪ್ರೀತನಧಾನಪಾತ್ರನ । ಧ್ಯಾನಫಲಪ್ರದಖ್ಯಾತನ ॥ ಧ್ಯಾನಧ್ಯಾತೃಧ್ಯೇಯರೂಪನ । ಧ್ಯಾನನಿತ್ಯಾನಂದನ ॥ಭಜಿಸು॥ ೪ ॥ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನಜ್ಞಾನನೇತ್ರನ । ಜ್ಞಾನಸಾಗರಚಂದ್ರನ । ಜ್ಞಾನಿಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನ । ಜ್ಞಾನಿದಕ್ಷಿಣವಕ್ತ್ರನ ॥ಭಜಿಸು॥೫॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೫೦. ಮಾತುಮಾತಿಗೆಶಂಕರ । ಶ್ರೀಗುರುವೆಸ । ರ್ಯ್ಯೋತ್ತುವ ನೆನಬಾರದೆ ॥ ಪ ॥ ಜ್ಯೋತಿಸಂಗದಿಉರಿವೋಗ್ವಕರ್ಪುರದಂತೆ । ಪಾತಕರಾಶಿನಿಂತುರಿದುಹೋಗುವದಾಗಿ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಸ್ನಾನವಮಾಡುವಾಗ । ನೇಮದಿಕುತ್ಕ । ಧ್ಯಾನವಮಾಡುವಾಗ॥ ಜಾಣತನದೆಅನ್ನ ಉಂಡುಗಂಗಾಮೃತ । ಪಾನವಮಾಡುವಕಾಲದಿಮನವೆ ॥ ಮಾತು ॥ ೧ ॥ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿನೋಡುವಾಗ ಕೂಡುತನಿತ್ಯ । ಒಸೆದುಮಾತಾಡುವಾಗ । ಬಸುರಲಿಬಂದಸುಮಗನಮುದ್ದಿಸುವಾಗ ॥ ಹಸನಾದವಸ್ತ್ರಂಗಳುಡುವಾಗಮನವೆ ॥ ಮಾತು ॥೨॥ ಬೆಟ್ಟವನೇರುವಾಗಕಾಲ್ಜಾರಿದಲ್ಲಿ । ಥಟ್ಟನೆಬೀಳುವಾಗ । ಅಷ್ಟಭೋಗದಿನಿತ್ಯಲೋಲುಪ್ತಿಪಡೆವಾಗ । ದಟ್ಟದಾರಿದ್ರ್ಯಬಂದಾಗಲುಮನವೆ ॥ ೩ ॥ ಸುಲಿವಕಳ್ಳನುಬಂದಾಗ । ಘೋರಾರಣ್ಯದಲಿವ್ಯಾಘ್ರಮುರಿಯುವಾಗ । ಛಳಿಜ್ವರಕೆಮ್ಮುಉಬ್ಬಸರೋಗಬಂದಾಗ । ಮಳೆಗಾಳಿಸಿಡಿಲಿನಾರ್ಭಟದಲ್ಲಿಮನವೆ ॥ ಮಾತ. ॥ ೪ ॥ ಗುರುಸೇವೆಗೈಯ್ಯುವಾಗ । ಶ್ರೀಗುರುಕೊಟ್ಟ । ವರಮಂತ್ರಜಪಿಸುವಾಗ । ಗುರುವೆಗುರುವೆಕಲ್ಪತರುವೆಪಾಲಿಸುಯೆಂದು । ಗುರುಮಹಾಲಿಂಗರಂಗನಂಬಿಮನವೆ ॥ ಮಾತು ॥೫॥

ಇತಿಭಕ್ತಿಪಂಚರತ್ನಸಮಾಪ್ತಿಃ.

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೫೧. ಮಾಡುಜಪವನುಮನವೆಮರಿಯದಲೆನೀನು । ರೂಢಿಯೊಳಗತಿಶ್ರೇಷ್ಠಶಿವಮಂತ್ರಬಿಡದೆ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಅರಿತುಭಜಿಸಿದರವನಕೋಟಿಜನ್ಮಪಾಪವುರಿದುಪೋಗುವನ್ನೆಸರಿಗಿಲ್ಲದಂತೆ। ಅರಿಯದಲೆಜಪಿಸಲುತ್ತರಿಪುದಾದಿನದೋಷ। ಹಿರಿಯನಾಗುವನೆಲ್ಲರಿಗೆಜಗದೊಳಗೆ ॥ಮಾಡು॥೧॥ ಕವಿದುಕೊಂಡುರಿಯಲ್ಲಿಕಾಷ್ಟನಿಲ್ಲುವದುಂಟೆ । ರವಿಮೂಡಿಬರಲಂಧಕಾರಕ್ಕೆಠಾವುಂಟೆ । ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡ್ಪಂಗೆದುರ್ಭಿಕ್ಷಕೆಡೆಯುಂಟೆ । ಶಿವನಕಂಡವನಿಂಗೆಯಮಬಾಧೆಯುಂಟೆ ॥ ೨ ॥ ಸತಿಸುತರನೋಹಬಲೆಯೊಳ್ಬಿದ್ದುಕೆಡಬೇಡಗತಿಗಳನ.

ಬಯಸಿಬಾಯಾರಿಬಾಡ ಅಧಿಕಭಕುತಿಯಿಂ ಭಜಿಸೆನಿನಗೀವಶ್ರೀಗುರು ತನುಹಾಲಿಂಗವಿಗೆಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯನು ॥ ಮಾಡು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೪೨. ಗುರುಚರಣಪ್ರಣವವೆಂತೆಂಬಮರ್ಮವನುಶ್ರೀ । ಗುರುವಿನಿಂದರಿತುಪೂಜಿಸುವನುತ್ತಮನು ॥ ಪ ॥ ಶಿರವಧಿಕವೆನಿಸಿ ಶಿರಲ್ಚರಣಪೂಜಿಂಸಲು।ಸಿರವುಜ್ಞಾನಸ್ಥಾನನಿರ್ಗುಣವೆನಿಸುವದು ॥ ಚರಣಕರ್ಮಸ್ಥಾನಸಗುಣವೆನಿಸಿಹುದಾಗಿ। ಚರಣಪೂಜಿಸಲಾಯ್ತು ಪ್ರಣವರೂಪಿಂಡ ॥ಗುರು ॥೧॥ ತಾರಕದಪರಂಜ್ಯೋತಿಕರ್ನಮಂಡಲವತ್ತೆ।ಚಾರುಬಿವಿಗೆಯಚಂದ್ರಬಿಂದುರೂಪಾಗಿ।ತೋರಿಅಜಹರಿರುದ್ರಈಶ್ವರಸದಾಶಿವರು।ಮಿಾಂದಲೆದೇಪ್ತಿಗಳುಯುಸಿರಾಜಿಪರು ॥ಗುರು ॥ ೨ ॥ ಅಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯುನಿಂತಪುರುಷನಿಗೆಶ್ರೀಗೌರಿ । ವಲ್ಲಭನುವೊಲಿದುವರಕಾಮ್ಯಮೋಕ್ಷವನು । ಒಲ್ಲೆನೆಂದರುಕರೆದುಕೊಡುವನೆಂಬುದನು । ಬಲ್ಲಹರಗುರುಭಕ್ತರೊಲಿದುಪೂಜಿಪರೂ॥ ಗುರು ॥೩॥ ಚರಣಪ್ರಣವಾಕಾರವೆನಿಸಿಭಕ್ತರ್ಗೆಲ್ಲ । ಚರಣರಜದುರಿತಗಿರಿವಜ್ರವಾಗಿರುತ । ಚರಣತೀರ್ಥಖಿಳರುಜೆಗೌಷಧವೆನಿಸುತ್ತ । ಚರಣಪೂಜೆಯೆಸರ್ವಕಧಿಕವೆನಿಸಿಹುದು ॥೪॥ ಇಂತುಶ್ರೀಪ್ಟತ್ವಲ್ಲಿಅಡಗಿರುವಸನ್ನರಿತು । ಕಂತುಹರನಚ್ಚುತನುಅಜಮುಖರಾದವರು । ಪಿಂತೆಸಿರದೊಳಗಾಂತುಕೊಂಡಾಡಿಪೂಜಿಪರು । ಸ್ವಂತಸವಿಗುರುಮಹಾಲಿಂಗನಡಿಯುಗಳಂ ॥ಗುರು॥೫॥

ಮಂಗಳಾರತಿ.

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಟತಾಳ.

೪೩. ಮಂಗಳಜಯುಜಯುಮಂಗಳ । ಜಯು । ಮಂಗಳಪಾರ್ವತಿಪಮೋಶಗೆ॥ ಮಂಗಳ ಜಯುಜಯು ಮಂಗಳ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ತ್ರಿಪುರವದಹಿಸಿದನಿಪ್ಪಕ್ಷಾನನೀಶಂಗೆ । ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಯಾದಪಾರ್ವತಿಗೆ । ಜಪಧ್ಯಾನಕ್ಕೊಲಿಯುವಮಂತ್ರಮೂರುತಿಗೆ । ಜಪಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಳಾದಮಂತ್ರದೇವತೆಗೆ ॥ ಮಂಗಳ॥೧॥ ಇಂದ್ರಪೂಜಿತಧವಳಾಂಗದರೂಪಿಗೆ । ಇಂದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸುವಮಂಗಳರೂಪಿಗೆ । ಚಂದ್ರಭಾಷಿಂಗೆದಪರಿಸೊಡಿದವನಿಗೆ । ಚಂದ್ರಕುಂಕುಮಧರಿಸಿದಚಂದ್ರಮುಖಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳ ॥ ೨ ॥ ಗಂಗೆಯಜಡೆಯೊಳುಸೂಡಿದದೇವಗೆ ।ಗಂಗೆಯೋಳ್ಕಲಸಂಸವಮಂಗಳಗೌರಿಗೆ।ಅಂಗರಹಿತನಿತ್ಯನಿರ್ಗುಣಮೂರ್ತಿಗೆ।ಅಂಗಶೋಭಿತೆನಿತ್ಯಮಂಗಳಕೀರ್ತಿಗೆ ॥ಮಂಗಳ॥೩॥ ಮೂರುಗುಣಕೆಬೇರೆಯಾಗಿಹದೇವಗೆ । ಮೂರುಗುಣಗಳಿಂದಶೋಭಿಸುವದೇವಿಗೆ । ಮೂರವ-

ಸ್ಥೆಗಳನ್ನುಮಿಾರಿದತುರ್ಯಗೆ । ಮೂರವಸ್ಥೆಯೊಳಾಡ್ವಉನ್ಮನಿದೇವಿಗೆ।ಮಂಗಳ ॥೪॥ ನಾದಬಿಂದುವು ಕಳೆಸಾಕ್ಷಿಚಿದ್ರೂಪಗೆ । ನಾದಬಿಂದುವುಕಳೆಯಾದಚಿದ್ರೂಪಿಗೆ ॥ ಆದಿಮೂರುತಿಗುರುಮಹಲಿಂಗದೇವಗೆ । ಆದಿಶಕ್ತಿನಿಖಿಳಾಂಡದೇವಿ ॥ ಮಂಗಳಜಯುಜಯುಮಂಗಳ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ.

೪೪. ಕರವೆತ್ತಿಬೆಳಗುವೆನು । ಕರ್ಪೂರಜ್ಯೋತಿ ॥ ಕರವೆತ್ತಿಬೆಳಗುವೆನು ॥ ಪ ॥ ಧರಣಿಪಾವನಕಾಗಿ ಅವತಾರವನುಗೈದ । ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ॥ ಕರವೆತ್ತಿ ॥ಅ॥ ವರನಂದಿಖಗಹಂಸವಾಹನನೆನ್ನಿಸಿ। ಕರದಿತ್ರಿಶೂಲಕಮಂಡಲವರಚಕ್ರ ! ನಿರುತಲುಮೆಯುರಮೆರಭಾರತಿಹೊಂದಿಹ ॥ ವರಪ್ರಣವಾತ್ಮಕಗುರುಪಾಹಿಮಾಂಎಂದು॥ ಕರವೆತ್ತಿ ॥೧॥ ಮೆರೆವಾರುಮತವಳಿದದ್ವೈತಸ್ಥಾಪಿಸಿ ॥ ಭರದಿಮಂಡಲವಿಶ್ರಗಾಶ್ರಮಪಾಲಿಸಿ । ನೆರೆಜಗದ್ಗುರುವಾದ ಪರಶಿವರೂಪಿನ । ವರಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಯತಿಪಾಹಿಮಾಂ । ಎಂದುಕರವೆತ್ತಿ ॥ ೨ ॥ ಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನೆ ಮೂರುರೂಪಾಗಿಇರುವನೆಂಬುವಮರ್ಮಸೂಚಿಪನೆಂಬಂತೆ । ಶಿರಮೂರರಿಂದವಲಿಅವತಾರವನುಗೈದ ॥ ಪರಮದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಗುರುಪಾಹಿಮಾಂ ಎಂದುಕರವೆತ್ತಿ॥೩॥

ಇತಿಪ್ರಥಮ ಪ್ರಕರಣ ಸಮಾಪ್ತಿಃ.

ಗದ್ಯ ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ ಪರಮಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತ ಶ್ರೀಸದಾನಂದ ಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗ ಯತಿವರೇಣ್ಯ ಚರಣ ಕಮಲಭೃಂಗಾಯಮಾನ ಶ್ರೀಶಂಕರಾನಂದಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ ಕೈವಲ್ಯನವನೀತವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗವೆಂಬ ಪ್ರಥಮಪ್ರಕರಣದಿ ತತ್ವಗಳು (೨೯-೧೩೪)

ವೃತ್ತಗಳು ॥ (೨) ಸೀಸಕಂದಗಳು ॥೧೨॥ ಶ್ಲೋಕಗಳು ॥ ೩॥

ಅಂತುವಚನಂಗಳು ೪೭—೧೩೪ಕ್ಕೆ

ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ದ್ವಿತೀಯಪ್ರಕರಣ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ವೈರಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯವು.

ಶ್ಲೋ॥ ನವೈರಾಗ್ಯಾತ್ಪರಂಭಾಗ್ಯಂ।ನಬೋಧಾದಪರಂಸುಖಂ॥

ನಹರೇಶಪಿದೈವಂವಾ | ನಸಂಸಾರಾತ್ಪರೋರಿಪುಃ ||೧||

೧ ಕಂದ || ವರಿಸಲುರಾಜನಕುವರಿಯು | ಧೊರೆಮಗನೇಯೋಗ್ಯನೆಂಬ ನ್ಯಾಯವತಿಳಿಯಲ್ | ಧರೆಯೊಳುಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯಂ | ವರಿಸಲುವೈರಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವಯೋಗ್ಯಂ ||

೨ ಶಾ|| ವೃ || ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಸುರ ಇಂದ್ರಲೋಕಸುಖಮಂ* ಅದೃಶ್ಯವೆಂದೆನ್ನುತಂ | ಧಾಮಂಕಾಂಚನಸುಂದರೀಮಣಿಸುಖಂ * ಸ್ವಪ್ನಸ್ವರೂಪೆನ್ನುತಂ | ಧೀಮಂತರ್ತಿಳಿದೆಲ್ಲನಶ್ವರೆನುತಂ * ದೂರಿರ್ಪರಾವಾಗಲುಂ | ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಜ್ಞಾನಪ್ರಬೋಧಕಾಸ್ಪದವಿದಂ * ವೈರಾಗ್ಯಸಂಪತ್ಪ್ರದಂ ||

೩ ಸುಗಂಧಿವೃತ್ತಂ|| ಕ್ರೂರರಾಗದ್ವೇಷವೈರಿಕೊಂಡುಶಾಂತನಾಗಲು ಚಾರುಆತ್ಮರಾಮನಲ್ಲಿಲೀನವಾಗಚಿತ್ತವು| ಭೂರಿಬ್ರಹ್ಮಬೋಧೆಯಿಂದಮಾಯನಾಶಗೈಯುತೇ|ಸಾರಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯಸೂರೆಗೊಂಬಯೋಗಿಸಂತತಂ ||

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೪ ನಿನ್ನಹಿತಕೋಸುಗವಪೇಳುವೆ| ಎನ್ನಮಾನಸರಾಜನೇ ||ಪ||ಮುನ್ನವಿರಕ್ತಿಯಧನವನಾರ್ಜಿಸು|ನಿನ್ನದಾಗಿಧೆಮುಕ್ತಿಯು||ಅ|| ಸ್ವಪ್ನದಂತೆರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು || ಸ್ವಪ್ನದಂದದಭೋಗವು | ಸ್ವಪ್ನದಂದದಿಪುತ್ರಸತಿಯರು | ಸ್ವಪ್ನದಂದದಿವಾಸವು || ನಿನ್ನ ||೧|| ದುಃಖಜನ್ಮವುಮರಣಕಾಲದಿ ದುಃಖಬಹುರೋಗಂಗಳಿಂ | ದುಃಖಶತೃಗಳಿಂದಲನುದಿನ | ದುಃಖಮಯಸಂಸಾರವು || ನಿನ್ನ ||೨|| ದುಃಖಧನವಾರ್ಜಿಸುವಕಾಲದಿ| ದುಃಖರಕ್ಷಿಪಕಾಲದಿ ದುಃಖಚೋರರುಅಗ್ನಿಭಯಬಹು | ದುಃಖಒಬ್ಬರಿಗೀಯಲು || ನಿನ್ನ ||೩ ನಿತ್ಯವಲ್ಲವುಹೆಣ್ಣುಹೊನ್ನುಗಳ್ | ನಿತ್ಯವಲ್ಲವುಮಣ್ಣಿದು | ನಿತ್ಯವೃತ್ತವುಯೆನಿಸಿತ್ರಿಜಗವ | ನಿತ್ಯನುಂಗುತಲಿರುವದು||ನಿನ್ನ || ೪ || ಈಷಣತ್ರಯದಾಸೆಯಿಂದಲೇ|ಘಾಶಿಯಾಗುವದೀಜಗಂ | ಆಶೆಶ್ರೀಗುರುರಂಗನಲ್ಲಿಡು | ಈಶನಾಗುವೆಸಂತತಂ || ನಿನ್ನ || ೫ ||

ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿ.

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಆದಿತಾಳ.

೫ ವಾಣಿಪಾಣಿವಾಣಿಮೂರುಕಟ್ಟಿದವನು | ಶಿಷ್ಟನಪ್ಪನು || ಪ || ವಾಣಿಪಾಣಿವಾಣಿಮೂರುಬಿಚ್ಚಿದವನು | ಭ್ರಷ್ಟನಪ್ಪನು || ಅ || ಸುಳ್ಳುಠಕ್ಕಾದಿಕುಹಕವಾದವೇಠ | ವಾಕ್ಯದಿಂದ | ಒಳ್ಳೇನುತಿಸುಮಂತ್ರಧ್ಯಾನ ಬಿಡಲುಬ್ಯಾಡಾ | ಮನಶಿನಿಂದವಾಣಿ || ೧ || ಕಳವುಹಿಂಸೆ ಕೊಲೆ ಇನ್ನು

ಮಾಡಬ್ಯಾಡಾಹಸ್ತದಿಂದ | ಸಲಿಗೆಯಿಂದಬೇಡಿದರೆ | ಕೊಡುವಶಂಭುದೃಢದಿನಂಬು ||ವಾ|| ೨ || ಮೋಹಬಿಡುಕಾಮಿನೀಯರಕೂಟದಲ್ಲಿ | ನೋಟದಲ್ಲಿ ಮೋಹವಿಡುಗುರುರಂಗನಡಿಯಲ್ಲಿ | ಮನಸೀನಲ್ಲಿ ||ವಾಣಿ ||೩||

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೬ ಮನವಿರಕ್ತಿಗೆಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ|ತನುವಿರಕ್ತಿಗೆಯಿಲ್ಲವು ||ಪ|| ಮನವೆಬಂಧವುಮೋಕ್ಷಪದವಿಗೆ | ಮನವೆಕಾರಣವೆನಿಪುದು || ಅ || ಮನದಿಮೋಹವುಆಶಯಳಿದವ | ಮನೆಯೊಳಿದ್ದರುಮುಕ್ತನು | ಮನದಿಮೋಹವುಆಶೆಯುಳ್ಳವ| ಮನದೊಳಿದ್ದರುಬದ್ಧನು||ಮ||೧||ತನುವುಧನದಭಿಮಾನವ | ಳಿದವ ಮನೆಯೊಳಿದ್ದರುಮುಕ್ತನು | ತನುವುಧನದಭಿಮಾನವುಳ್ಳವ | ಮನದೊಳಿದ್ದರ ಬದ್ಧನು || ಮನ || ೨ || ಆಶೆಯಿಂದಲೆಮನಕೆಬಂಧವುಆಶೆಯುಳಿಯಲು ಮುಕ್ತಿಯು|ಆಶೆಗುರುಮಹಲಿಂಗನಲ್ಲಿಡೆ|ಈಶನಾಗುವಸಂತತಂ || ಮನ ||೩||

ಕಾಮಾಂಧಕಾರಲಕ್ಷಣ.

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೭ ಅಬ್ಬಬ್ಬನೆಂತವನೋ| ಈಕಾಮನು | ಅಬ್ಬಬ್ಬನೆಂತವನೋ|| ಮಬ್ಬುಕಣ್ಣಿಗೆಮುಚ್ಚಿ ನೋಹಬಲೆಯುಬೇಳ|| ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನುಗೋಣುಮುರಿಯುವಪಿಡಿದು || ಅಬ್ಬಬ್ಬ || ಪ || ಘನತಪಗೇಡಿಯೆಂದು | ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನ | ಘನತಪಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ | ತ್ರಿಣಯನುಸುಟ್ಟುಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟರುಸಾಯದೆ | ಮನಸಿಜನೆನಿಸಿಮೂಲೋಕವಸುಡುವನು || ಅ || ೧ || ಸತ್ತನಾಯುರಿಯಾನು | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತಾ ಹೆತ್ತಮಗಳನರಿಯಾನು | ಅತ್ತೆಅತ್ತಿಗೆತಾಯಿತಂಗಿಯಂದೆಣಿಸಾದೆ | ನಿತ್ಯಭೋಗಿಸಿನೀತಿಗೆಟ್ಟುಸಂಚರಿಸುವ || ಅ || ೨ || ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಕೆಡಿಸಿ | ಯೋಗವುಧ್ಯಾನವ್ರತನೇಮಗಳಮರೆಸಿ || ಸ್ಥಿತಿಗತಿಕೆಡಿಸುತ್ತ ಸೂಳೆರಬಾಗಿಲೆ ! ಗತಿಯೆಂದುತಿರಿದುಂಬಪರಿಮಾಡ್ವನಹಹ || ಅ || ೩ || ನೆರೆಪಂಚಬಾಣದಿಂದ | ಮೊಹಾದಿಗಳ | ಪರಮಸಹಾಯದಿಂದ | ವರಜ್ಞಾನರತ್ನಾಪಹಾರಿಯನ್ನಿಸುತಲಿ | ಧರೆಯೊಳುಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿಹಪುರುಷನು ||ಅ||೪|| ಧೀರಶ್ರೀಗುರುರಂಗನಪಾದಪಿಭಕ್ತಿತೋರದಿರುವಮೂಢನ | ನಾರಿಮೋಹವದೆಂಬಬಲೆಯೊಳುತಾಕಟ್ಟಿ | ಚೂರಿಯಿಲ್ಲದೆಕೊರಳನುಕೊಯ್ವ ಮೆಟ್ಟಿ ||ಅ||೫||

ವಿವೇಕಬೋಧ.

ರಾಗ-ಸಾಳಂಗ-ಅಟತಾಳ.

೮ ಜಡುಬಿಡಿಂವ್ಯಾತರಜ್ಞಾನ| ನಿನ್ನ|ನೆಡೆನುಡಿಯೊಂದಾಗದಿಹುದೆ|

ಅಜ್ಞಾನ। ಬಿಡುಬಿಡಿನ್ಯಾತರಜ್ಞಾನ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಗುರುಭಕ್ತಿನೆಲೆಯಾಗಿಲ್ಲನಾನೆ । ಗುರುವೆಂದುಹುಮ್ಮಿನಿಂದುರಿಯುನೆಯುಲ್ಲ ॥ ಕರುಣಾಶಾಂತಿಯುಸತ್ವವಿಲ್ಲ । ಕೆಟ್ಟಅರಿವರ್ಗವಾದಹೆಚ್ಚಿನೊರೆಯುವುದಿಯುಲ್ಲ ॥ ಬಿಡು ॥೧॥ ಚಿಣನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ । ದಿವ್ಯಪದುಮದಂತೊಪ್ಪುವಮುಖದಿಶೋಭಿಸುವಮಧುರವಾಕ್ಯವನಾಡುತ್ತಿರುವೆ । ನಿನ್ನಹೃದಯದಿ ಕತ್ತರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೇ ॥ಬಿಡು॥೨॥ ತನುವಿನಾಶೆಯಬಿಡಲಿಲ್ಲ । ಹೇಸಿಮನದಸಂಕಲ್ಪಾಗಬೊಳಾಗಲಿಲ್ಲ । ಅನುಮಾನವನುಬಿಡಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಗುರುಶಂಗಲಿಂಗನೊಳಸಮರಸವಿಲ್ಲಬಿಡು ॥೩॥

೯ ಸೀಸ ॥ ಗಿರಿಯುಚಿನ್ನವಗ್ಗೆಯೆಲೆಸಗಿನಾಗಾರ್ಜುನಂ ಗರ್ವದಿಂಬಿವಿತ್ತಹರಿಚಕ್ರಕೆ । ವರಸಿದ್ಧಿಯುಂಪಡೆದಗೋರಕ್ಷಹಮ್ಮಿನಿಂ । ಸ್ತ್ರೀಯವಶವಾದನುಪ್ರಭುಶಾಪದಿಂದ ವರಶುಕ್ರನಲ್ಲಿದ್ದಅಮೃತಸಂಜೀವಿನಿ। ವಿದ್ಯರುಸುತನಿಂದಮುಳುಗಿಹೋಯ್ತು । ಪರವಿಕ್ರಮಾಕೌಂಡುಕಣ್ಣನಲಿನಿಯುವಂಡುಕಣ್ಣಿಂಡಲೆಚ್ಚರವೊಳಿದ್ದು ॥ಗೀತೆ॥ ವರತ್ರಿಶಂಕನುಬೇರಸ್ವರ್ಗಲಿನಿಂತನು ಖ್ಯಾತಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮಹಋಷಿಯುಪೊಂದಿ । ಅರಿಯಲಿಪರೆಲ್ಲರಯಗೊಳೆ, ಗಾಡರಲ್ಲದೆ । ವರಮುಕ್ತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ ॥

೧೦ ಸೀಸಪದ್ಯವು॥ ಅಣಿಮಾದಿಮಹಿಮೆಯಿಂಸಿದ್ಧಿತೋರಿದರಿಲ್ಲ। ಕಾಯಪ್ರೋಗುವಾತಗಿಲ್ಲಮುಕ್ತಿ।ತ್ನನಮರಣಸೂಚನೆಯುಮೊದಲರಿತವರಿಲ್ಲ। ವರಕವೀಶ್ವರನಾದರಿಲ್ಲಮುಕ್ತಿ! ಮಣಿಮಂತ್ರಔಷಧಿಯುಸಿದ್ಧಪುರುಷರಿಲ್ಲ । ಗಿರಿಗುಹೆಯುಸೇರಿದವಗಿಲ್ಲಮುಕ್ತಿ । ಜನಮೆಚ್ಚುವಂಡದಲಿಶಕ್ತನಡದರಿಲ್ಲ । ಪೇಳ್ವಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಿಲ್ಲಮುಕ್ತಿ ॥ಗೀತೆ॥ ಶುನಿಪಲ್ಲಿಪಕ್ಷಿಮರಣಾದಿಕುರುಹುಗಳುಂ ॥ ತೋರ್ಪುವದರಿಂದೇನುಫಲ ಹುವ್ವನಳಿದು ಜನನಹರಗುರುಮುಖದಿಂತಾ ತನ್ನನಿಜವ । ನರಿವಉನ್ನತಮಹಿಮೆಗಿನ್ನತಿಶಯವಿದಿಲ್ಲ ॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ರೂಪಕತಾಳ.

೧೧. ಜಾಗ್ರದಲ್ಲಿಜಾಗ್ರನಾಗಿಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯಹೊಂದು । ಶೀಘ್ರದಿಂದದಾಂಟಿಸುವನುಭವದಶರಧಿಯಾ ॥ಪ॥ ಬೋರುಗಾದಫಲವಗೀಸಿಯು। ಆರುಮಾಸವ್ಯಾಕಾದು । ಹಾರಿಪ್ರೋದುದಿನಿತು ಸಾರವರಿಯುದಾಸರಿ । ಘೋರಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿನೋಕ್ಷವ । ಫಲವು । ನೂರುವರುಷಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿತುಕೊ ॥ಜಾ॥೧॥ ಶರಧಿಅಲೆಗಳಡಗಿದಾಗಸ್ನಾನಗೈಯುವೆ । ನೆಂದುಮರುಳನೋರ್ವಕಾಯ್ದುಪರಿಸಂಸಾರವೆಂಬುವ । ಶರಧಿಯಲ್ಲಿಪುತ್ರಮಿತ್ರಗೋ

ತ್ರಬಾಂಧವ। ರೆಂಬತೆರೆಗಳುಡುಗಿದಾಗಶಿವನಭಜಿಪೆನೆನ್ನದೆ ॥ಜಾ॥೨॥ ಕೋಟಿಗೊಂಡುಮಾತುಪೇಳ್ವೆಜಗವಿದೆಲ್ಲವು । ಮಿಥ್ಯೆ । ಬೂಟಿತಿದನುಸ್ವಪ್ನದಂತೆಂದರಿತುನಿನ್ನಯ । ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆಗುರುಮಹಾಲಿಂಗರಂಗನಕಂಡು । ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಭಜಿಸಿನಿತ್ಯಮುಕ್ತನಾಗೆಲೋ ॥ಜಾ॥೩॥

೧೨. ಕಂದ॥ ಅಮೃತತ್ವವು ಏಕೆಂದೊಡೆ । ಅಮೃತತ್ವಮಾನವಮೊದಲೆಶಾಂತಿನಾರ್ಜಿಸು ॥ ಅಮೃತೇಶನಸತ್ಕ್ರಿಪೆಯಿಂ । ದಮೃತತ್ವವುಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದುಸತ್ಯಂಸತ್ಯಂ ॥

೧೩. ಕಂದ॥ ಪುರುಷನದೇಹಕೆರೋಗವು । ಜರೆಮರಣಗಲದಲೆಕಾದುಕೊಂಡಿರುವದರಿಂ॥ ಜರೆಯಾವರಿಸುವಪೂರ್ವದಿ । ವರಮುಕ್ತಿಂಗೆತ್ನಗೈವನೆಉತ್ತಮನೆನಿಪಂ ॥

೧೪. ಕಂದ॥ ಮರಣಸಮೀಪಿಸಿದಾಗಳ್ । ಸರೆಮುಕ್ತಿಯುಪಡೆವೆನೆನಲುಉರಿಯುವಮನೆಯು । ತ್ವರಿತದಿಭಾವಿಯತೋಡಿಸಿ । ವರಜಲದಿಂತಣಿಪೆನೆಂಬುವಮೂರ್ಖನಸಾಮ್ಯಂ ॥

೧೫. ಕಂದ ॥ ಧರೆಯೊಳುಯೌವನಕಾಲದಿ । ವರಧನವಾರ್ಜಿಸಲುಯತ್ನಂಗೈಯುವಚೆಂದದಿ।ಮರಿಯುದೆಯೌವನಕಾಲದಿ। ವರಮುಕ್ತಿಂಗಯತ್ನಗೈಯ್ಯುವೆಜಾಣನುಜಗದೊಳ್ ॥

೧೬. ಗೀತೆ॥ ಬಹುಜನ್ಮಸುಕೃತಿಯುಪಪದಮಪುರುಷ । ವಿಹಿತಗುರುವಂಕಂಡಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರನಿಂದ । ಮುದದಾದಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವಂಪಡೆದು ಸುಜ್ಞಾನಿ। ಸಹವಾಸದಿಂಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವಕಡೆಗೆ ॥

೧೭. ಗೀತೆ॥ ಬಹುಜನ್ಮದುಷ್ಕೃತದಪಾಪಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ । ವಿಹಿತಗುರುವಂಕಂಡುಕಾಣದಂಧಕನಾಗಿ। ವಿಹಿತಗುರುವಂಹೊಂದಬೇಕು ದೇಶನ್ನುತಲೆ । ಮಹಿಯೊಳಜ್ಞರಹೊಂದಿ ಪ್ರಾಣವಬಿಡುವಕಡೆಗೆ ॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಆದಿತಾಳ.

೧೮. ತಿಳಿದುಭಕ್ತಿಮಾಡು ಗುರುಪಾದದಲ್ಲಿ । ಮನಸಿನಲ್ಲಿ । ಬಲವಂತಮಾಡೆನ್ನನವಲ್ಲಾ । ಕೇಳೋನೊಲ್ಲ ॥ ಪ॥ ಕೋಪತಾಪದಿಂದ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನನಾಶಾ । ಯಮಪಾಶಾ । ತಾಪಸೊತ್ತಮರಸೇವೆಕ್ಲೇಶನಾಶಾ। ಭವನಾಶಾ । ತಿಳಿ ॥ ೧ ॥ ಆಶತ್ರಯದಿಂದ ನೀನು ಘಾಸಿಯಾಗುವೆ । ನೋಸಹೋಗುವೇ । ಈಶನಲ್ಲಿ ಆಶೆಯಿಡು ಹೇಸಿಜೀವವೇ । ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ ॥ ತಿಳಿ ॥ ೨॥ ತನುತ್ರಯದಿಬೆಳಗುವ ಆತ್ಮನೊಬ್ಬನೂ। ಸತ್ಯವೆಂದೂ । ಕನ

ಸಿನಂತೆತೋರ್ಪಜಗವಿಥ್ಯವೆಂದೂ । ಮನಸಂದೂ ॥ ತಿಳಿ ॥ ೩ ॥ ಗುರುದೇವಸರ್ವತತ್ವ ಬೋಧಕತರ್ಾ। ಕೇಳೊವರ್ತ್ಯ ಗುರುಪಾದ ॥ ಹೊಂದದಿ... ನ್ಮವ್ಯರ್ಥಾ । ಇದುಸತ್ಯಾ ॥ ತಿಳಿ ॥೪॥ ಸಲೆಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗಬಂದಾ ದಯದಿಂದಾ। ಕಳಚುವನು ಭಕುತರಭವಬಂಧಾ । ಕೃಪದಿಂದ ॥ ತಿಳಿ॥೫

ತನುವಶಾಶ್ವತತ್ವವು.

ರಾಗ-ಸೌಳಂಗ-ಅಟತಾಳ.

೧೯. ನಾಳೆಯೆಂಬನಮನೆಹಾಳು । ನೀನು। ನಾಳೆತನಕಿರುವದುನಿಜವೇನು ಹೇಳು । ನಾಳೆಯೆಂಬನ ಮನೆಹಾಳು॥ಪಲ್ಲವಿ॥ಕ್ಷಣಭಂಗುರವುಯೆನ್ನಿಸಿಥೆ । ನಿನ್ನ । ತನುವು ಆಚಂದಾರ್ಕವಾಗಿನಿಲ್ಲುವುದೇ ॥ ದಿನವು ರೋದಿಸಾಯೆುತ್ತೀದೆ । ಯಿದನು । ಮನದೊಳಗರಿತು ಶೀಘ್ರದಿಮುಕ್ತನಾಗು ನಾಳೆ॥ ೧ ॥ ಹಾಳುವಾದಮಾಡಬಲ್ಲೆ । ನಿನ್ನ ಮೂಲತತ್ವ ಕಿವಿಯೊಳಲಿಲ್ಲೆ । ಖೂಳಕುಹಕವಿದ್ಯೆಬಲ್ಲೆ । ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಆಶೆಮೋಹವಬಿಡಲ್ಲೆ ॥ ನಾಳೆ ॥ ೨॥ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆನಾಳೆಯೆಂಬೆ । ಕಟ್ಟಿ । ಇಡಬೇಕಾದ ಯನ್ನ । ಬೀಗಲೆಯೆಂಬೆ ॥ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳಗಿರಲೆಂಬೆ । ನಾಳೆ। ಜಡಿಯು ಯಮಭಟರುಗಳಿಗೇನೆಂಬೆ॥ನಾಳೆ॥ ೩ ॥ ಬರುವಕಾಲದಿಬರಿಗೈಯ್ಯ । ನೀನು ಹೊರಡುವಕಾಲದೊಳಗೆಬರಿಗೈಯ್ಯ ॥ ಪರರನ್ನುಜರಿಯುವಬಾಯಿ । ಹವುಪರಕಾಣದಾಡುವತಲೆಹುಳಿತನಾಯಿ ॥ನಾಳೆ ॥ ೪ ॥ ವಿರತಿಸದ್ಭಕ್ತಿ ತಾಳುಕಟ್ಟ । ದುರಿತದಿಕುದಿಯುವವ್ಯಾತರಬಾಳು॥ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆ ನಾಳು । ನಮ್ಮ । ಗುರುಮಹಲಿಂಗನವಚನವಕೇಳು ॥ನಾಳೆ ॥೫॥

ರಾಗ-ಅದಿತಾಳ.

೨೦. ಕೆಡುನಾದುಚಿತಾವೇ । ಮೃಡನಡಿಯೊಪಿಡಿಯದೇ । ಕೆಡುವದೂಚಿತವಾ ॥ ಪ ॥ ಒಡಲೊಳುಭವನಡಿನೆನೆಯುತಲೀಭವಕಡಲನುದಾಂಟದ ಮೂಢತೆಯೆಂದಲಿ ॥ ಪ ॥ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ ತನುವಿದೂ । ಮರಳಿತಾಬಾರದೂ ಅರಿತರೆ ಈಜನ್ಮ ಪೊಳುಮುಕ್ತಿಸಾಧನ । ಮರತರೆಘನನರಕಾರ್ಣವಶಾಸ ॥ಕೆಡು॥೧॥ ಮಾನಿನೀಭ್ರಮೆಯುಲೀಶ್ವಾನಾನಂದಾದಲೀ। ಓಣಿಓಣಿಯೊಳಡಿಕೆಡುವೆನೀಮತಿಗೆಟ್ಟು । ಮಾನುಗಾಣಕೆಶಿಕ್ಕಿಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಂತೆ ॥ಕೆಡು॥ ಮಾನಾಭಿಮಾನವಿಜ್ಞಾನಾವಾನೀಗಿದಿ । ಮಾನುಮಾಣಿಲೊನಿನ್ನ ಜಾಣತನಗಳ । ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನಾಡಿನೀಗೊದುಗುರ್ಣಗಳ ॥ ಕೆಡು ॥ ೪ ॥ ನಾನೆಂಬಗರ್ವದಿನೀನುಬ್ಬೀಉರಿಯುದೇಧ್ಯಾನ ಜಪವಗುರುಭಕುತಿಯ್ಯಮಾಡುತ

ನವಿಲ್ಲಪಪಡಸೇರಿಕೊಸೋಡಿ॥ಕೆಡು॥೪॥ ವಾಸನಾದೂರನೂ। ಭಾಸುರಾತೇಜನು । ಪಾಶಭೇದಕಪರಮೇಶನುಯೆನಿಸಿದಮೇಶಿಕಮಹಲಿಂಗನರಿಯದೆಬರಿದೆ ಕೆಡುನಾದುಚಿತಾವೆ ॥೫॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಟತಾಳ.

೨೧. ಕೊಬ್ಬಿನೀಕೆಡಬ್ಯಾಡಪ್ಪೋ। ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ನುಬ್ಬಿ ಆಡಲಿಬ್ಯಾಡಪ್ಪೋ ॥ ಪ ॥ ಮಬ್ಬುಕಣ್ಣಿಗೆಮುಚ್ಚಿ ಮರೆತುರೆಶಿವಧ್ಯಾನ । ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆನುಂಗುವಯಮನವನ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಕಾಸುವೀಸಂಗಳನು । ಕೂಡಿಸಿ ಧನದ । ರಾಶಿಯುಮಾಡಿಮಾಡೀ । ಆಶೆಯಿಂದಿರೆವೀಸದಾನಮಾಡದೆಕಾಲ । ಪಾಶಕ್ಕೆಗುರಿಯಾಗಿಕೆಟ್ಟಲೋಪ್ರಾಣಿ ॥ ಕೊಬ್ಬಿ ॥ ೧ ॥ ಎಂಟುಮಂದಿಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದ । ತುಂಟರೈವರನುಕುಟ್ಟಿ ನೆಂಟರಿಷ್ಯಾರಾಭಿಮಾನಾವದೂರಿಟ್ಟು । ಭಂಟನಾಗದೆಶಿವಶರಣಾರಪಾದದಿ ॥ಕೊಬ್ಬಿ॥೨॥ ನಿನ್ನೊಳಗಡಗಿರುವ । ಗರ್ವವುಕ್ರೋಧವಿನ್ನು ಮತ್ಸರವನೀಗಿ ॥ ಉನ್ನತಶಾಂತಿಯು ಪಡೆಯದೆಮನದೊಳ। ಗನ್ಯರಗುಣದೋಷವೆನಿಸಿನೀಸುಮ್ಮನೆ॥ಕೊಬ್ಬಿ ॥೩॥ ಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನ । ಚರಣನಂಬಿಹನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ॥ ಸದಮಲ ವಿರತಿಯಿಂದ । ಎದೆಪರಿತುಳಿದುಕಾಡುವ ಗುಣಗಳುಮೂರ । ಬಿಡಿಯಬೇಕೆಲೆಮೋಹಭಯಲಜ್ಜೆಮೂರ ॥ಕೊಬ್ಬಿ ॥ ೪ ॥ ಸಾಧಿಸೀಪರಿಯನಿನ್ನೊಳುನೀನೆ । ಭೇದಿಸಿಮದಗರ್ವವ ॥ ವೇದಪುರುಷಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನ । ಪಾದಪಲ್ಲವಪಿಡಿಸುಖನಪ್ಪುಬೇಪ್ಪೋ ॥ ಕೊಬ್ಬಿ ॥೫॥

ಗುರುಬೋಧಾನಿಧಾನವು.

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಅಟತಾಳ.

೨೨. ಕೇಳಿದಾಗಲೆಹೇಳಬಾರದೂ। ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯವ । ಕೇಳಿದಾಗಲೇಹೇಳಬಾರದೂ ॥ಪ॥ ಕೇಳಿದಾಗಲೇಹೇಳಬಾರದು । ಹೇಳಿದಾಬರೆಯಿರದೆಗುರುವಿಗೆ । ಹೇಳುವೆನುತಿರುಮಂತ್ರವೆಂಬುವ । ಖೂಳನಸ್ವಾದಧಿಪ್ರಸಂಗಿಗೆ । ಕೇಳಿ ॥ಅ॥ ಗುರುವರನಭಕ್ತಿಯಲಿಪೂಜಿಸದೆ । ತನುಮನಧನವನು । ಗುರುವಿನಡಿಕಮಲಕ್ಕೆಒಪ್ಪಿಸದೆ ॥ ನಿರುತಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳೋದಿ । ಹಿರಿಯನನುನಿಂದಿಸುತಗರ್ವದಿ । ಬರಿಯಮಾತಿನಬಣಬೆಪ್ಪೊಟ್ಟತ । ಅತಿತಅರಿಯದನರಕದ್ದುಳುವಿಗೆ ॥ ಕೇಳಿ ॥ ೧ ॥ ಆರುವರ್ಗವಿಕ್ರಾದಿದುಸಾಯುತ್ತ ಹಗಲಿರುಳುಬಳಲುತ । ಮೂರುತಾಪದಿಮುಳುಗಿತೇಲುತ್ತ । ಶಾರಿಮಕ್ಕಳಮೋಹವಡಗದೆ ॥ ಸೇರುವೆನುನಿಜಮುಕ್ತಿಯೆನುತಲಿ । ದೂರುತನ್ಯರತನ್ನ

ಗುಣವಿ | ಸ್ವಾರದಿಂದಲಿಹೊಗಳಿಕೊಂಬಗೆ ||ಕೇಳಿ||೭|| ಈಶನಡಿಯಲಿಭಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದಲಿ | ದುರ್ಮಾರ್ಗತನದಲಿ | ರೋಷಹೆಚ್ಚುವಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಲಿ | ದೂಷಿಸುತಮುಹಸಾಧುನಡೆಗಳ | ಮೋಹಹ್ರದರಕಳವುಸ್ರಧನ | ದಾಶೆಯಲಿ ಮನವುಳುಗಿಜ್ಞಾನದದೇಶವರಿಯದಹೇಶಿವುಳಗೆ |ಕೇಳಿ||೩|| ಜ್ಞಾನಗುರುವೆಂತೆಂದುನಂಬುತ್ತುಪುನೆರಡುವರುಷವುನೂ ನವಿಲ್ಲವೆಸೇವೆಗೈಯುತ್ತ ವಿನಹೇಳಲುನಂಬಿಕಿಲ್ಲದೆ| ಹೀನವಿಷಯದಿಶಿಲ್ಕಿಯನುದಿನ | ಗಾಣದೆತ್ತಿನಪರಿಯತಿರುಗುತ | ಜ್ಞಾನಹೊಂದದಮೂರ್ಖಮನುಜಗೆ || ಕೇಳಿ ||೪|| ಧರೆಯ ಭೋಗವುರೋಗವೆಂದೆನುತ | ತನ್ನೊಳಗೆ ಅರಿತು | ಸ್ಥಿರದಮುಕ್ತಿಯ ಹೊಂದಬೇಕೆನುತ || ಸದೆಬಡಿಯಲಿಬೇಕು | ವಾಸನೆಪೂರ | ಪರಮಪಾತಕರಿಂಗೆಬ್ರಹ್ಮವ | ನಿರುತಬೋಧಿಸೆಹಬ್ಬವಾದದರಿಂ || ಕೇಳಿದಾಗಲೆ||೫||

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಅಟತಾಳ.

೨೩. ಕೇಳಿದಾಗಲೆಹೇಳ್ವಸದ್ಗುರುವು ಸುಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವಕೇಳಿದಾಗಲೆಹೇಳ್ವಸದ್ಗುರುವು || ಪ || ಕೇಳಿದಾಗಲೆಹೇಳ್ವಶಿಷ್ಯಗೆ | ಲೀಲೆಯಿಂದಧಿಕಾರವರಿತು| ಕೇಳದವರಿಗೆ ಹೇಳ್ವುದಲ್ಲದೆಪೇಳ್ವಬಿನ್ನ್ಯರಿಂಗೆಜಗದೊಳು || ಕೇಳಿದಾಗಲೇ |ಅ|| ತನುವುಧನವುನವಿತ್ತುಗುರುವರಗೆ | ಅಧ್ಯಾತ್ಮಶ್ರವಣದಿ ಜನಿಸಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಮನಸೊಳಗೆ | ಯಿನಿತುಅಭಿಮಾನಿಡದೆರಾಜ್ಯದಿ | ತೃಣಸಮಾನವಿಕಂಡುಧರಣಿಯ | ಘನವಿಳಿದಜನಕನಂದದಿ | ಮನವುನಿಲಿಸುವಪ್ರಧಾನಪರೆ || ಕೇಳಿ ||೧|| ಬಾಲತನದಲಿಬ್ರಹ್ಮಬೋಧಿಸಿದ | ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರಕ್ಕವಿ | ಶಾಃಅರ್ಥವತಾನೆಬೋಧಿಸಿದ || ಬಾಲಕಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಹರ್ಷವತಾಳಿಪರಶಿವನಿಜವನರುಪಲು | ಕೇಳಿಮುಕ್ತಿಯಪಡೆದಗುಹನಂ | ತ್ಯೇಳಿಕೇಳ್ವಧಿಕಾರಿಯಾದೊಡೆ ||ಕೇಳಿ ||೨|| ಧನ್ಯೆಯೊಳುತ್ತಮವ್ಯಾಸಮುನಿವನ | ಪಿತೃವುಪುತ್ರನೆನ್ನಿಸಿ | ಪರಮಶಾಂತಿಯೊಳೊಂದಿಪರಶಿವನ || ತರುಣಿವೋಹದಬಲೆಗೆಶಿಲ್ಕದ | ಉಸುತಸವತಾಗೈದುಜ್ಞಾನವ | ಧರಿಸಿಮುಕ್ತಿಯಪಡೆದಶುಕಮುನಿ | ಪರಿಯವಿರಕ್ತಿಯೊಳಿರುವನಾದರೆ|| ಕೇಳಿ||೩|| ತೊರೆದುತನ್ನಮಗನೆಂಬಭ್ರಾಂತಿಯನು | ಕಪಿಲಮುನಿಯಲಿ | ಇರಿಸಿತನ್ನಗುರುವೆಂಬಭಾವವನು || ಅರಿತುಯೋಗವುಪರಮಜ್ಞಾನವನಿರುತಸರ್ವವು | ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವ | ಅರಿವುಮರೆಯದದೇವಹೂತಿಯು | ಪರಿಯುವಿಶ್ವಲಸಾಗ್ಗನಾದಡೆ ||ಕೇಳಿ||೪|| ಧರೆಯೊಳಾರಾದೊಡೆಯುಮುಕ್ತಿಯನು | ಹೊಂದುವೆನುಯೆನ್ನುತ | ತರಿದುಮದಗುಣಮೋಹವ್ಯಸನವನು || ಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂ

ಗರಂಗಗ | ಚರಣಸೇವೆಯೊಳಿರಲುಕರ್ಮವು | ಹರಿದುನಿರ್ಮಲವಾದಮನವನುಪರಿಕಿಸಲುಕರ್ಪೂರವಾಗಿರ || ಕೇಳಿ || ೫ ||

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೨೪. ನಾನುನಾನೆಂದುಗರ್ವದಲಿಮರೆಯದೇ | ನೀನುನೀನೆಂದುಶಿರಬಾಗೊಗುರುವರಗೆ ||ಪ|| ನಾನೆನುತರಾವಣನುಅಸುವಳಿದಅವನನುಜ || ನೀನೆನುತಲಂಕೆಯೊಳುಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಾದ | ನಾನೆಂದಕೌರವನಮನೆಗೆಹೋದನೆ ಕೃಷ್ಣನೀನೆಂದುನೆನೆದವಿದುರನಮನೆಯಪಾಲುಂಡ||ನಾನು||೧||ನಾನೆಂದಶಿಶುಪಾಲಶಿರವಿತ್ತುಚಕ್ರಕ್ಕೆನೀನೆಂದದ್ರೌಪದಿಯಮಾನಕಾಯ್ದನುಹರಿಯು | ನಾನೆಂದದೈತ್ಯರಿಂಗಾಯ್ತುವರಪಡೆಹಾಳು || ನೀನೆಂದದೇವತೆಗಳಿಗಾಯ್ತುಸ್ಥಿರಬಾಳು ||ನಾನು ||೨|| ತವೆಸಜ್ಜೆಶಿರಬಾಗದಲೆಬೆಳೆದುಲೋಕದೊಳು | ನವಧಾನ್ಯದೊಳುಸೇರದ್ದೋರಗಾಯ್ತುನೋಡು |ಭುವನದೊಳುಶಿರಬಾಗಿಬೆಳೆದಭತ್ತವುನವ್ಮು | ಶಿವನನ್ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆಯೋಗ್ಯವಾದುದನರಿತು || ನಾನು ||೩|| ದೇಶಿಕೇಂದ್ರನೆನನಿಗೆಮುಕ್ತಿಯೆಂತಾಗ್ವುದೆನೆ | ನಾಸತ್ತರಾಗ್ವುದೆಂದಗುರುವರನ | ಅಶಯವನರಿಹುದೆಲೆಮೂರ್ಖಶಿಷ್ಯನುಒಪ್ಪಿ | ಮೋಸದಿಂ ಗುರುವಧೆಯುಗೈದನಿದನರಿತು ||ನಾನು|| ೪ || ನಾನೆಪ್ರಾಜ್ಞನುಯೆಂಬಗರ್ವಗಿರಿಯುನುಪರಿ | ಹೀನನಾಗಲುಬೇಡ ವೆಲೋಮಾನವ | ಮಾನಾಭಿಮಾನಸುಖದುಃಖವೆಲ್ಲವನು | ಜ್ಞಾನಿಗುರುಮಹಲಿಂಗಗೊಪ್ಪಿಸಲು ಸುಖಿಯಪ್ಪೆ ||ನಾನು||೫||

ರಾಗ-ಮಾರವಿ-ಆದಿತಾಳ.

೨೫. ಮುಳುಗಿಹೋದೆಯಲ್ಲೋಭವದಲಿ | ಮುಳುಗಿಹೋದೆಯಲ್ಲೋ ||ಪ|| ತಿಳಿಯದೆಜ್ಞಾನವಗುರುಮುಖದಿಂದಲಿ| ಹೊಲೆತನುವಾನೆಂಬಮೋಹಕೆಶಿಲ್ಕಿ ಮುಳುಗಿ ||ಅ|| ಕುಲಛಲಗೋತ್ರಗಳುಪಿತಸುತ | ಲಲನೆಸ್ನೇಹದೊಳು | ಶಿಲುಕಿದಮನವನುತೆಗಿಯದೆನರಕದ | ಹುಳುವಿನಪರಿಸಂಸಾರದಕೂಪದಿ ||ಮುಳು||೧|| ಓದಿತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ | ತತ್ವದ | ಹಾದಿತಿಳಿಯದಿರಲು | ಸಾಧಿಸಿಶಿವರಾಮೆನುತಗಂಭೀರದಿ | ಓದಿದಗಿಣಿಮುಲತಿಂದಂತಹುದು || ಮು||೨|| ಪಾಯಸವನುಕೊಡಲೂ | ತಿನ್ನದನಾಯಿಕುನ್ನಿಯಂತೆ | ರಾಯಶ್ರೀಗುರುಮಹಲಿಂಗನೆನಿನ್ನಯಕಾಯದಿಇರುವದಕಾಣದೆವ್ಯರ್ಥದಿ ||ಮು||೩

ಜಾತಿಸೂತಕಮಿಥ್ಯಾತ್ವ

ಶ್ಲೋ || ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜಮಿದಂಸರ್ವಂ | ನಾನಾ ಯೋನಿಸಮುದ್ಭವಂ | ಅ

ನ್ಯಜಾತಿವಿಜಾತೀನಾಂ | ವರ್ಣಾನಾಂಕಿಂಪ್ರಯೋಜನಂ ||

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಆದಿತಾಳ

೨೬ ಜಾತಿಸೂತಕವೆಂಬವಮಾತಿಲ್ಲ | ಸುಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ | ಜಾತಿಕರ್ಮಾದಿಗಳುಮೊದಲಿಲ್ಲ ||ಪ|| ಜಾತಿಗೋತ್ರಕೆಬದ್ಧರಾಗುತ | ಆತ್ಮನರಿಯದಕರ್ಮಿಗಳಲ್ಲದೆ | ಜಾತಿಕಲ್ಪನೆಯಳಿಸುಆತ್ಮ | ಜ್ಯೋತಿಯಲಿಮುಳುಗಿಮಹಾತ್ಮಗೆ ||ಅ|| ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜವೆಸರ್ವಯೋನಿಯೊಳು | ಪುಟ್ಟಿರುವುದೆಂಬುವ | ಮರ್ಮವರಿಯದಮೂಢಜನರುಗಳು || ನಮ್ಮಕುಲವೇಲೆನುತ್ತವದಿಸಿ | ನಿಮ್ಮಕುಲಕೀಳೆನುತನಿಂದಿಸಿ | ಹಮ್ಮುಮದಮತ್ಸರದಿಸಾಯುತಒಮ್ಮೆನರಕಕೆಯಿಳಿವರಲ್ಲದೆ ||ಜಾತಿ||೧|| ಇಲ್ಲಜಾತಿಯುಸ್ವರ್ಗನರಕದೊಳು | ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳಿಗು | ಇಲ್ಲಜಾತಿಯುತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು || ಇಲ್ಲಬ್ರಹ್ಮಂಬರುವುಯಿಲ್ಲದೆ | ಯಿಲ್ಲದುಂಟುತೆಂಬಕಂಗಳು | ಇಲ್ಲದಿಹಘಾತಕಗಳನಡೆಯೊಂ | ದಲ್ಲದಲಿಸುಜ್ಞಾನಪಥದೊಳು ||ಜಾತಿ|| ಅನ್ನಮಯಕಾಯುವೆಂಬುವ್ರಪು | ಸರ್ವರಿಗುಒಂದೆ | ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆತೋರಿಯಡಗುವದುಮುನ್ನಲೇಅಂಡಜವುಸ್ವೇದಜ ಉನ್ನತುದ್ಭಿಜವರಜರಾಯುಜ | ವೆನ್ನುತಿಪರಿನಾಲ್ಕುಜಾತಿಯ| ನನ್ನಿಯಿಂದಜಸೃಜಿಸಿಯಿರಲು ||ಜಾ||೩|| ಜಾತಿವರ್ಣವುಗೋತ್ರಷಣ್ಮತವು | ಅಜಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲವು | ಖ್ಯಾತಿಜೀವಿಗಳಿಂದನಿರ್ಮಿತವು || ಜಾತಿಅಜನಿರ್ಮಿತವದಾದೊಡೆ | ಮಾತಿನಿಂದಲಿಕೆಡದುಜಗಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿಯೆಮನುಜನಿರ್ಮಿತ | ಜಾತಿಗೋತ್ರವುಕೆಡುವುದದರಿಂ ಜಾತಿ ||೪|| ಕರದಿಕುಂಭವುಕುಂಭದೊಳುಕ್ಷೀರ | ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರುಪರಿಯಾತ್ಮನಿಗೆಬೇರಾಗಿ | ಶರೀರಕುಲವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳು | ಬರಿದೆತೋರಡಗುವವುಅಲ್ಲದೆಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನೋ | ಳ್ಪರಿಕಿಸಲುಲವಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ ||ಜಾತಿಸಂಕರ||೫||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಲಕ್ಷಣ.

೨೭. ಸೀಸಪದ್ಯ || ಬೂರಿಬ್ರಹ್ಮದಿಚಿತ್ತ ಮುಳುಗಿನಿರ್ಮಲನಾದ, ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆನಿಪಂ | ಕ್ರೂರರಾಗದ್ವೇಷವೆಂಬಶತ್ರುಗಳನ್ನುಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಿಕೊಲ್ವಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಪಂ | ನೂರೆಂಟುವ್ರತಕರ್ಮಸ್ವರ್ಗಕಾಂಕ್ಷಿತನಾದ, ಶುದ್ಧಕರ್ಮತತ್ಪರನೆವೈಶ್ಯನೆನಿಪಂ | ನೂರುವತ್ಸರಬಾಳಿಹಿರಿಯನೆನ್ನಿಸಿಜಗದಿ, ತನ್ನನರಿಯದಮೂಢಶೂದ್ರನೆನಿಪಂ ||ಗೀತೆ|| ಧಾರುಣಿಯೊಳತಿಕೋಪಿಯಾ, ದಯತಿಶುದ್ಧ | ಚಾಂಡಾಲನೆಂದೊಪ್ಪುಯುವ, ತನ್ನಪೊ

ದ | ಊರಹೊರಗೇರಿಯಲಿ, ಹಾಕುವನುಎಂದು| ಸರ್ವಶ್ರುತಿಕರವೆತ್ತಿ, ಸಾರುತ್ತಿಹವ್ರೂ ||

೨೮. ಸೀಸಪದ್ಯ|| ಮುನ್ನಪದ್ಮಜಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಂದರವಾದ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಗ್ರಹವೆನಿಪಕಾಯದಲ್ಲಿ||ಜ್ಞಾನನಿಂದಿಯವೈದರಿಂದರಾಜಿಪಮುಖಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೆನ್ನಿಸಿವೇದಪಠಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪ್ಪಂ || ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಬಾಹುರಾಜಾಭಿದಾನವಿಂದೇಹರಾಜ್ಯವರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪ್ಪಂ | ನನ್ನಿಯಿಂಸಂಭಾರಕೃಷಿಇಂದಊರುಗಳ್, ವೈಶ್ಯನೆಂಬುವನಾವವೊಪ್ಪಿಯಿರ್ಪ್ಪಂ ||ಗೀತೆ|| ಚೆನ್ನನಂಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅಡಿಯಾದಪಾದ | ಶೂದ್ರನಾಮದಲಿಶುಶ್ರೂಷೆ, ಗೈವುದಾಗಿತನ್ನೊಳೀನಾಲ್ಕುಜಾತಿಗಳ್, ಭೇದವರಿತಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣಗೆಜಾತಿಗುಣಭೇದವಿಲ್ಲ ||

ಪಂಚಮಲಗಳವಿವರ.

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ

೨೯. ಧರೆಯೊಳಗೆಪಂಚಮಲಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಹವು | ಅರಿಯಬೇಕುಮುಮುಕ್ಷುವಾದಿಯೊಳಗೆಲ್ಲವನು ||ಪ|| ಉರುತರಾನಾವಕಾರ್ಮಿಕವುಮಾಯಿಕಾಯೀಯು | ವರತಿರೋಧಾನವೆನುತಲೈವಿಹವುಇವುಗಳೊಳ್ | ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಜನಿಸದಂತಡಿಗಡಿಗೆ | ಮರೆವಗೆಳಸುವದೆಆಣವಮಲವದೆನಿಸುವುದು ||ಧರೆ||೧|| ಗುರುವರನಮುಖದಿಂದಲಧ್ಯಾತ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ | ನರಿಯಬೇಕೆಂತೆಂಬಮತಿಯಿರಲ್ಕದನು | ಸ್ಥಿರಗೊಡದೆವಿಷಯಗಳನೆನಸುತ್ತಿರುಗಲದು | ಉರುತರದಕಾರ್ಮಿಕದಮಲವುಯೆನಿಸುವದು ||ಧರೆ||೨|| ಬಾಲ್ಯಯೌವನವಾರ್ಧಿಕದೊಳ್ಗಲಿರಳು | ಹಾಳುಕಥೆಕಿವಿಗಿಳಿಯಲಾನಂದಸ್ಫುರಿಸುತ್ತ |ಕೇಳುಗೊಡುದಲೆಬ್ರಹ್ಮತತ್ವಗಳಕಿವಿಯೊಳಗೆ | ಶೂಲಹೊಡದಂತಿಹುದೆಮಾಯಮಲವೆನ್ನಿಸುವುದು ||ಧರೆ||೩|| ದುರುಳಸಂಗತಿದೊರೆಹುಚಿಂತನೆಯುದ್ಭೂತ | ನಿರುತಕೊಂಡೆಯುಕಪಟದುರಿತಕರ್ಮಗಳೆನಿಪಭರಿತಪೇರ್ಮಡುವಿನೊಳುಮುಳುಗಿಮನವೆಂದೆಂದು | ಹೊರಸೂಸದಿಹುದೆಮಾಯೇಯಮಲವೆನ್ನಿಸುವುದು ||ಧರೆ||೪|| ಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂಗನೊಬ್ಬತ್ರೈಜಗದೊಳಗೆ | ಭರಿತನಾಗಿಹನೆಂಬಜ್ಞಾನವನೆಸರ್ವರಿಗು | ಮರೆಸಿಪರಿಪರಿಯನೇವರಂಪೂಜಿಸುವಮತಿಯಿತ್ತು | ಮರಳಿಜನ್ಮವಕೊಡುವುದೆತಿರೋಧಾನಮಲವು ||ಧರೆ||೫||

ಗುಣಗಳಲಕ್ಷಣ.

೩೦. ಸೀಸಪದ್ಯವು|| ವ್ಯಾಳಕಾಶ್ರಯವಾಗಿ ಪ್ರುಟವಿಯೊಳ್ಪ ಸ್ಥಿರವಾ

ಗಿ । ಸರ್ವಾಂಗಬಲುಕಂಠಕಗಳಾಗಿ ಏಳೆಂಟುಗೊಟ್ಟಾಗಿವಂಕದಾಕ್ರ
ವಾಗಿಮನುಜರಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ ತಾಳೆವೃಕ್ಷವು ಮಿರಲುಅವರೊಳುಸ್ರುತಗಂಧ
ವೆಂಬಸದ್ಗುಣವೆಂದುಬೆಳಗಲಾಗಿ । ಕೀಳಾದಗುಣದೋಷಕಾಣಿಸವೆಷರಿಸ್ಯ
ವು । ಸ್ವರವಿಂದಲುಶ್ರಾವ್ಯವೆನಿಸಿದಂತೆ ॥ಗೀತೆ॥ ಮೇಲೆನಿಸಗುರುಭಕ್ತಿ
ರತಿಯುಳ್ಳವಗೆ । ಹಾಳುಕಂಠಕಗುಣಗಳೊಂದುತೋರದಲೆ । ಮೇಲಾದ
ಜ್ಞಾನವೊಂದುಪರಮಳಸುತ್ತ । ಸ್ವರಿಂಸುಶ್ರಾವ್ಯವೆನಿಸಿ ರಾಜೀವನೂ
೩೧. ಸೀಸಪದ್ಯವು ॥ ಹರಿಯುನೇಸವುಕಪ್ಪುಚೆಲುವಕಾಮಳುಕಪ್ಪು
ದಕಾಳಿಕಪ್ಪುಮುಂಗುರುಳುಕಪ್ಪು । ಹರನಕಂಠವುಕಪ್ಪುಕಪ್ಪುವರಚಂದ
ನೊಳುಕಪ್ಪುತರಿಗಳೆಲ್ಲವುಕಪ್ಪುಯಮನುಕಪ್ಪು । ವರನೀಲಮಣಿಕಪ್ಪು
ದಾರ್ರಯುಧವುಕಪ್ಪು ಯರಡುಬ್ಬುಗಳುಕಪ್ಪು ಕುರುಬುಕಪ್ಪು । ನಿರು
ಲುಕಪ್ಪುನೀಲೋತ್ಪಲವುಕಪ್ಪುಸ್ಫುರಿವಕಾಡಿಗೆಕಪ್ಪುಭ್ರಮರಕಪ್ಪು ॥ಗೀತೆ
ಪರಿಕಿಸಲು ಯೀಕಪ್ಪಿನಿಂದಾದಫಲವೇನು । ಪರಮಸದ್ಗುಣ ವೊಂದಿರ
ಕೋಟಿಫಲವು । ಪರತತ್ವವರಿತನರನೆನಾರಾಯಣನು ಈತತ್ವವರಿಯ
ಹನರನವನೆಪಾಮರನೂ॥

೩೨. ಸೀಸಪದ್ಯವು ॥ ಹರನಕಾಯುವುಬಿಳ್ಪುಕೈಲಾಶಗಿರಿಬಿಳ್ಪು, ಹರ
ವಾಹನಬಿಳ್ಪುಚಂದ್ರಬಿಳ್ಪು, ಹರನಪುತ್ರನುಬಿಳ್ಪು, ದೇವಗಂಗೆಯುಬಿಳ್ಪು
ಸರಸ್ವತಿಯುನಿಜಬಿಳ್ಪುಹಂಸೆಬಿಳ್ಪು । ಸುರಪನಾನೆಯುಬಿಳ್ಪುಕ್ಷೀರಸಾಗ
ಬಿಳ್ಪುಸುರಧೇನುಬಿಳ್ಪುನಾರದನುಬಿಳ್ಪು । ನಿರುತಗಂಧವುಬಿಳ್ಪುರಜಿತಪ
ತ್ರಯುಬಿಳ್ಪು, ವರಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆಯುಶಂಖಬಿಳ್ಪು ॥ಗೀತೆ॥ ಪರಿಕಿಸಲುಯ
ಬಿಳ್ಪಿನಿಂದಾದಫಲವೇನು । ಪರಮಸದ್ಗುಣವಂದುಯಿರೆಕೋಟಿಫಲವು।
ರತತ್ವವನರಿತನರನೆನಾರಾಯಣನು। ಈತತ್ವನರಿಯುವಿಹನನವನೆಪಾಮರನ

ವೈರಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯವು.

೩೩. ಸೀಸಪದ್ಯವು॥ ಪರಮೇಷ್ಟಿತನುಕೆಂಪುಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯುಕೆಂಪು
ರಗರಾಜನತಲೆಯರತ್ನಕೆಂಪು, ಹರಸುತನಹಣೆಕೆಂಪು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಕೆ
ಪು ಪುರಹರನಜಡೆಕೆಂಪು ಅಗ್ನಿಕೆಂಪು । ವರುಣನಂಗವುಕೆಂಪು ಅರುಣ
ಚೆಲವುಕೆಂಪುತರುಣಿಯಧರವುಕೆಂಪುಪವಳಕೆಂಪು । ವರತೊಂಡೆಫಲಕೆಂ
ಪದ್ಮರಾಗವುಕೆಂಪು । ನೆರೆತಾಂಬ್ರಕೆಂಪು ಕುಂಕುಮವುಕೆಂಪು ॥ ಗೀತೆ
ಪರಿಕಿಸಲುಈಕೆಂಪಿನಿಂದಾದ ಫಲವೇನು ॥ ಪರಮಸದ್ಗುಣವಂದುಯಿ
ಕೋಟಿಫಲವು । ಪರತತ್ವವರಿತವನೆನಾರಾಯಣನುಈತತ್ವ ॥ ವರಿಯ

ವಿಹನರನವನೆಪಾಮರನೂ ॥

೩೪. ಸೀಸಪದ್ಯವು ॥ ಸುರರಾಜದೇಶಿಕನದೇಹಶಾಂತಿಯುಪೀತ । ಹರಿ
ನಿತ್ಯಧರಿಸುವಂಬರವುಪೀತ । ವರಕಮಲಬಾಂಧವನರಥದವಾಜಿಯುಪೀತ
ಸ್ಫುರಿಪಕುಂಡಣದಭಂಗಾರಪೀತ । ನೆರೆಗೋಮನಾಳಗತನಾಡವಾಯುವು
ಪೀತ ಹರಿದಾಳಪೀತಗಂಧಕವುಪೀತ । ನಿರುತಸಂಪಿಗೆಪುಷ್ಪಶಾವಂತಿಗೆ
ಯುಪೀತ।ಪರಿಮಳಿವಪದ್ಮದವರಾಗಪೀತ ॥ಗೀತೆ॥ ಪರಿಕಿಸಲುಈಪೀತದಿಂ
ದಾದ ಫಲವೇನು ಪರಮಸದ್ಗುಣವದೊಂದಿರಲು ಕೋಟಿಫಲವು । ವರತತ್ವ
ವರಿತವನೆ ನಾರಾಯನು ಈತತ್ವ ॥ವರಿಯದಿರನರನವನೆ ಪಾಮರನೂ ॥

ಮಂಗಳಾರತಿ.

ರಾಗ-ಆದಿತಾಳ

೩೫. ಸರ್ವರಿಗಾಗಲಿಮಂಗಳ ।ನಿತ್ಯ। ಸರ್ವರಿಗಾಗಲಿಮಂಗಳ ॥ಪ॥ ಪ್ರ
ಣವಕೆಮಂಗಳ । ಪ್ರಥಮದಿಮಂಗಳ । ಪ್ರಣವಕೊರೆಗೆಮಂಗಳ । ಪ್ರಣ
ವಪಂಚಾಕ್ಷರಿರೂಪಗೆಮಂಗಳ । ಪ್ರಣವಸುನಾದಿಕೆಮಂಗಳ ॥ ಸರ್ವ ॥೧॥
ಗುರುವಿಗೆಮಂಗಳ । ಶಿಷ್ಯಗೆಮಂಗಳ । ಹರಗುರುಭಕ್ತರಿಗೆಮಂಗಳ । ಹ
ರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆಮಂಗಳ ॥ ಹಿರಿಕಿರಿಯರಿಗೆಯುಮಂಗಳ ॥ಸರ್ವ ॥೨॥
ವಿಶ್ವಾಧಾರಗೆವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಗೆ । ವಿಶ್ವೋಪರನಿಗೆಮಂಗಳ ॥ ವಿಶ್ವಕೆಮಿತ್ರ
ಗೆವಿಶ್ವಕೆಸಾಕ್ಷಿಗೆ । ವಿಶ್ವಂಭರನಿಗೆಮಂಗಳ ॥ಸರ್ವ ॥೩॥ ವೇದಕೆಮಂಗಳ
ಶಾಸ್ತ್ರಕೆಮಂಗಳ । ಆದಿಪುರಾಣಕೆಮಂಗಳ ॥ ಕ್ರೋಧಿಗೆಕುಹಕಿಗೆಕಪಟಿ
ಗೆಮಂಗಳ । ಸಾಧುಸಜ್ಜನರಿಗೆಮಂಗಳ ॥ಸರ್ವ ॥೪॥ ನಿತ್ಯಗೆಸತ್ಯಗೆಮುಕ್ತ
ರಿಗೆಮಂಗಳಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನಿಗೆಮಂಗಳ ॥ ನಿತ್ಯವುಗುರುಮಹಲಿಂಗಗೆಮಂಗ
ಳ । ಸತ್ಯಚಿದ್ರೂಪಗೆಮಂಗಳ ॥ಸರ್ವರಿಗಾಗಲಿ॥೫॥

ರಾಗ-ಧನ್ಯಾಸಿ-ಅಟತಾಳ

೩೬. ಜಯಮಂಗಳಂಸದಾಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ಪ॥ ದುರಿತದ್ವಾಕ್ಷಸಘೋರ
ಗೆದುಷ್ಟಭೀಕರನಿಗೆ । ಪರಮಸಂವ್ಯಜ್ಞಾನದೋಧಚಂದ್ರನಿಗೆ । ಅರಿವ
ರ್ಗಸಂಕುಳದಮೃತ್ಯುದೇವತೆಗೆ । ಪರಮಶಮೆದಮೆಶಾಂತಿಜನ್ಮಭೂಮಿಂ
ಗೆ ॥ಜಯ॥೧॥ ಉರುತರವ್ಯಸನಗಳಶತ್ರುವೆನಿಸಿದಗೆ । ದುರಿತಕರ್ಮಕುಠಾ
ರನಿನಿಸಿಮೆರೆಯುವಗೆ । ಮೆರೆವಾಶಪೈಶಾಚವನುಮ್ಮುರಿದುನುಂಗುವಗೆ । ನಿ
ರುತಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಅಮೃತಸಾಗರಗೆ ॥ ಜಯ ॥೨॥ ದುರುಳಮಾಯರಾಂಗನ
ಯತಿಂದುತೇಗುವನಿಂಗೆ । ಪರಮಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯರಮಣನಾದವಗೆ ।ನಿ

ರುಪವುನಿರಾಲಂಬ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಿಗೆ | ಪರಮಗುರು ಮಹಲಿಂಗಸಾರ್ವಭೌ ಮನಿಗೆ ‖ ಜಯ ‖ ೨ ‖

ಇತಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಕರಣಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

‖ಗದ್ಯ‖ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ ಪರಮಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತ ಶ್ರೀಸದಾನಂದಗುರು-ಮಹಲಿಂಗರಂಗ ಯತಿವರೇಣ್ಯ ಚರಣಕಮಲ ಭೃಂಗಾಯಮಾನ ಶ್ರೀಶಂಕರಾನಂದಯೋಗಿವಿರಚಿತಕೈವಲ್ಯ ನವನೀತವೆಂಬಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿವೈರಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯವೆಂಬ ದ್ವಿತೀಯಪ್ರಕರಣದಿ ತತ್ವಗಳು ೧೯—೨೫ ವೃತ್ತಗಳು ೧೦ ಸೀಸಗಳು ೪ ಕಂದಗಳು ೭ ಶ್ಲೋಕಗಳು ೦ ಅಂತುವಚನಗಳು ೩೨—೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ತಾರಕಯೋಗಂ

ತೃತೀಯ ಪ್ರಕರಣ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಶ್ಲೋ ‖ ಅಜ್ಞಾನತಿಮಿರಾಂಧಸ್ಯ | ಜ್ಞಾನಾಂಜಲಶಲಾಕಯಾ | ಚಕ್ಷುರುನ್ಮೀಲಿತಂಯೇನತಸ್ಮೈಶ್ರೀಗುರವೇನಮಃ ‖

೧ ಕಂದ ‖ ಕರಣಕೆಮುಸುಕಿದತಮವನೂ | ಹರಿಸುವಜ್ಞಾನಾಂಜನವುಶ್ರೀಗುರುವಿನೊಳಿದ್ದುಂ ‖ ವರನಿಟಿಲಾಗ್ರದಿತೋರಲ್ | ಹರಿಹರದುಭವಶಾಸ್ತ್ರಕೋಟಿಗಳ್‌ಹುಡುಕಿದೊಡಿಲ್ಲಂ ‖

೨ ಕಂದ‖ ತಾರಕಯೋಗದಿಭವವು|ತ್ತಾರಿಸುವದುಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದಲಿಸತತಂ|ತಾರಕವರಿಯದಬರಿನುಡಿ|ಸಾರಸಭಕ್ಷ್ಯಗಳಪೆಸರನ್ನುಡಿದಂದಕ್ಕಂ‖

೩ ಕಂದ‖ ಕಣ್ಣನುಮುಚ್ಚಲುತೆರಿಯಲು | ಕಣ್ಣಿನಒಳಗಿರುವ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯುತಾನೆ | ಹುಣ್ಣಿಮೆಚಂದ್ರನಚಂದದಿ | ತಣ್ಣಗೆಭ್ರೂಮಧ್ಯದೇಶದಿಪೊಳೆವುದುಸತತಂ‖

೪ ಶಾ ‖ ವೃ ‖ ಶ್ರೀಮನ್ಮಂಗಳರಾಜಯೋಗಮನಿಂಶಸ್ತುತ್ಯಂಜಗತ್ಪೂಜಿತಂ | ಕಾಮಕ್ರೋಧಗುಣಾದಿರಾಕ್ಷಸಹನಂಶಾಂತಂಮನೋನಾಯಕಂ| ಧಾಮಂಚಕ್ಷಳನಾದಬಿಂದುಸಹಿತಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೃಗ್ಗೋಚರಂ | ಶ್ರೀಮತ್ತಾಂಗನೆಯೋಗಯೋಗಿಹೃದಯಾ ನಂದಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರೋದಯಂ‖

ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ದೇಶ್ಯ

ರಾಗ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ

೫ ತಾರಕಂಭವತಾರಕಂಗುಣ | ದೂರಕಂನಿರುಪಾಧಿಕಂ | ಭೂರಿಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಸಾರಂ | ಪಾರಮಾರ್ಥಪ್ರಬೋಧಕಂ ‖ಪ‖ ವೇದಪಾದಾಷಾಷ್ಟಂಗತ್ರಿಸ್ಥ | ನಾದಓಂಕಾರಪ್ರಭಂ | ದ್ವಾದಶಾಂತಸ್ಥನಚೆತನ್ಯಾದಬಿಂದುಕಾಲಾತ್ಮಕಂ‖ತಾರ‖೧‖ ಪರಿಹಂಸನಮೂರುಮಂಡಲ|ಸೇರೆಉನ್ಮನಿಸ್ಥಾನದಿ | ಸಾರಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯಜ್ಞಾನಂ|ಚಾರುಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಕಂತಾರ ‖೨‖ ತರಣಿಶಶಿಶಿಖಿತಾರೆಕೋಟಿಯು | ಸ್ಫುರಿಸಿಬೆಳಗುವಭಾಸವು | ಪರಸಹಸ್ರಾರದಲಿರಾಜಿಸಿ | ಮೆರೆಸುವೆನುಯತಿಕಾಯಮಂ ‖ತಾರ‖೩‖ ಉರುತರಾಂಜನೆಯಿಂದದ್ರವ್ಯವು | ಹೊರಗೆಕಾಂಬುನಪಾಂಗಿನಿಂ | ಪರಮಜ್ಞಾನಾಂಜನೆಯೊಳಾತ್ಮಂ | ಕರವಿಕಾಂಬುವತಕ್ಷಣಂ ‖ತಾರ‖ ೪ ‖ ವೇದಗೋಚರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯವು | ವಾದಭೇದಕಸಾಧ್ಯವು | ಆದಿಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನು | ಬೋಧಿಸಲ್ಲದುಸಾಧ್ಯವು ‖ತಾರಕ‖೫‖

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಆದಿತಾಳ.

೬ ತೋರನುಸುಖಮಾನಸೇಂದ್ರ | ನೀನು | ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮದಿಮುಳುಗದೆಸುಮ್ಮನೆ | ತೋರದುಸುಖಮಾನಸೇಂದ್ರ ‖ಪ‖ ಹರಿದಾಡುವಿಂದ್ರಿಯಕರಣಗಳನುಕಟ್ಟಿ ‖ ಅರಿಗಳಾರ್ವರನೆಂಟುಮದಗಳಶಿರಮೆಟ್ಟಿ | ಸ್ಥಿರಕಾಯನಾಗಿಚಿತ್ರಾಸನದಲಿಕುಳಿತು | ಅರುವಿಂದದೃಷ್ಟಿಯನಿಲ್ಲಿಸಿನೋಡದೆತೋರದು ‖೧‖ ವರಗಂಗೆಯಮುನಸಂಗಮದೊಳಗಿಳಿದು | ಪರಿಭವಕೋಟಿದುಷ್ಕರ್ಮವಂತೊಳೆದು | ವರನೀಲಗಿರಿಮಧ್ಯದಶನಾಡಶಿಳ್ಳಿದು | ವರಬಿಂದುರುಚಿಯೊಳುನಲಿದುನೀಮುಳುಗದೆ ‖ ತೋರ ‖೨‖ ವರಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿತೂರಿ | ಶಿರದೊಳಗಿರುವಾಜರಂಧ್ರವನೇರಿ| ಭರದಿಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನೊಳುರಾಜಿಸುತಲಿಪ್ಪ | ವರಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಕೂಡಿಆನಂದಪಡಿಯದೆ ‖ ತೋರ ‖೩‖ ಅನುದಿನಮಾಮೋಕ್ಷಕಾಂತೆಯಕೂಡುತ್ತಕ್ಷಣಿಕವೀಸಂಸಾರವೆಂದನುಭವಿಸುತ್ತ | ಜನನಮರಣವೆಂಬಎರಡನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತ | ಅನುಪಮಾದ್ವಯಬ್ರಹ್ಮಚಿಂತನೆಗೈಯ್ಯದೆ ‖ ತೋರ ‖ ೪ ‖ ದೇಹವಾನೆಂಬುವಭ್ರಾಂತಿಯನೀಗಿ ಸೋಹಂಭಾವದಿಚಿತ್ತನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ | ಮೋಹಮತ್ಸರವಾಶಗಳುರಿದೋಗಿ | ಮೋಹರಹಿತಗುರುರಂಗನೊಲ್ಮೆರೆಯದೆ ‖ ತೋರದು ‖೫‖

ಪಂಚಮುದ್ರಾಲಕ್ಷಣವು.

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೩ ವರಪಂಚಮುದ್ರೆಗಳಶ್ರೀಗುರುವಿಂದಲರಿತುಸಾಧಿಸೆಮುಕ್ತನು ||ಪ|| ಕರಣನಿಗ್ರಹವೆಂಬಭಸ್ಮವಧರಿಸಿಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಿವಿಜನದಿ | ಸ್ಥಿರಕಳೇಬ ನಾಗಿಕುಳಿತು || ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯನಿಷ್ಟೆಯೊಳ್ ||ಪರ||ಅ||ಕಣ್ಣು ಪ್ಪೆಯುಪಾಟನು|ನಿಲ್ಲಿಸಿಮನಪವನದೊಳಗೆಸೇರಿಸಿ|| ತನ್ನ ಶಿರವನುಯೆತ್ತಿನೋ ಡಲು | ನನ್ನಿಯಿಂಘಾಲದೊಳಪಿರಶಶಿ | ಯುನ್ನತದಕಳೆಬಿಂದುತೋರ್ಪುದು ಮುನ್ನಪೇಚರಿಮುದ್ರೆಲಕ್ಷ್ಯದಿ || ವರ || ೧ || ಎರಡುಕಂಗಳಕೊನೆಯ ನೋಟವನೊಯ್ದು | ಇರಸಿನಾಸಿಕತುದಿಯೊಳ್ | ಅರಿವನುನಪವನೆರಡ ನಿಂತು | ಉರಿವುಪಮಲಜ್ಯೋತಿಬಾಹ್ಯದಿ | ಉರುತರಾನಂದಮೃತಸು ವುದು | ಪರಮಭೋಚರಿಮುದ್ರೆಲಕ್ಷ್ಯದಿ || ವರ || ೨ || ನಯನಂಗಳಾರ್ಧ ಮುಚ್ಚಿ | ಭ್ರೂಮಧ್ಯದೋಳ್ | ಳುಯುಚಿತ್ತಮರುತನಾಗಿ | ನಿಯಮಕಾ ವುನೋಡೆಭ್ರಾಂತಿಯು | ಬಯಸೆಮಿದ್ರುಮತಾರೆಮಿಂಚುಗ | ಳ್ಬಯಲಿ ಲಿವಿಭ್ರಾಜಮಾನದಿ | ಪ್ರಿಯುವಿತೋರ್ಪುದುಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯದಿ ||ತೆರ||೩|| ಅಂಗುಳಿಯಿಂದಲೀ | ಬಿಚ್ಚಿರುವಂಥ | ಆರುದ್ವಾರಗಳಮುಚ್ಚಿ ಚಾರು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಾನನೇರಲು | ಭೇರಿನಾದಮೃದಂಗವಾದ್ಯವು | ತೋರುವುದುಪ ಬಿಂದುಕಳೆಯು | ಚಾರುಷಣ್ಮುಖಮುದ್ರೆಲಕ್ಷ್ಯದಿ ||ವರ||೪|| ಮನಸಿನೊ ಳಗೆಲಕ್ಷ್ಯವು | ಬಾಹ್ಯದನಿತ್ಯಅನಿಮಿಷದೃಷ್ಟಿಯಿರೆ | ಬಿನುಗುಇಂದ್ರಿಯ ಷಯುವ್ರುಡುಗುತ | ಘನಪರಂಜ್ಯೋತಿಪ್ರಕಾಶದಿ | ಅನಘಗುರುಮಹಲಿಂಗ ತೋರ್ಪನು | ವಿನುತಶಾಂಭವಿಮುದ್ರೆಲಕ್ಷ್ಯದಿ ||ವ||೫||

೪ ತರಲ || ಮಾತಿನೊಳಗಣಮಾತು ಜ್ಞಾನಿಯ ಮಾತೇಮಾಣಿಕವೆನಿ ಪ್ಪ | ಮಾತುಪರರೊಳ್ಬಿಚ್ಚುವಜ್ರರನ, ಮಾತುತಾತೆಂದೆನಿಪುದು ಮಾತುಹೃದಯದೊಳಡಗಲಾತ್ಮ, ಜ್ಯೋತಿತನ್ನೊಳುಪ್ಪೊಳವುದು | ಮಾ ತುಗರುವಗುವಿಂದತಿಳಿಯೆ, ಖ್ಯಾತಿಮುಕ್ತಿಯುಲಭಿಪುದು.

ಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು.

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೯ ಶಿವಪದವಿಸೂರೆಗೊಂಬ | ಕಂಗಳೊಳು ಶಿವಜ್ಯೋತಿಕಂಡಪು ಷ | ನಿಮಿಷಂ | ಶಿವಪದವಿಸೂರೆಗೊಂಬ ||ಪ|| ಶಿವನಕ್ಷಿಮಣಿಭಸ್ಮವ ಧರಿಶಿವನ | ಶಿವಡಕ್ಷರಿಮಂತ್ರದೀ ನಿಲಿಸಿಶಿವಕೂಟದಲ್ಲಿದೃಷ್ಟೀ | ಅಗ ದಿಹಶಿವಯೋಗಪೂರ್ಣಕಾಮಾ | ಭೀಮ || ಶಿವ ||೧|| ಶ್ರವಣನಾದನು

ಯಾ | ಸೂರೆಗುಡಿಪಿದ್ಬುಚಿನ | ಶುನಚಿಯಾಕಂಡುಂರದು ಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಶರ ಧಿಯೋ | ಳೀಸಾಡಿ || ಶಿವಜ್ಞಾನತೃಪ್ತನಾದಮೋದ ||ಶಿವ|| ೨||ಶಿವಜೀವ ರತ್ನವಜ್ರ | ಮಾಣಿಕ್ಯ | ಶಿವಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಕೋಟೀಯಂತೆ | ಶಿವನಪೂ ರ್ಣಪ್ರಕಾಶದಿ | ಮುಳುಗಿಪ್ರುಶಿವನೆತಾನಾದಸ್ವಸ್ಥಾ ||ಚಿತ್ತ||ಶಿವ|| ೩ || ಶಿವ ಪುರುಷಲಿಂಗದಂತೆಭಕ್ತರ್ಗೆ | ಶಿವಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆಇರುವ || ಶಿವನಪ್ರ ವಿಮಲಭೂತಿಯಿಂ | ನರತಾತ | ಶಿವಸದಾನಂದಮೂರ್ತಿಕೀರ್ತಿ ||ಶಿವ||೪|| ಶಿವನೆತಾರಕರೂಪದೀ | ಅಣುವಾಗಿಶಿವದ್ವಾರತೂರಿಹೊರಗೆ |ಒಳಗೆ | ಶಿವ ಮಹಾಲಿಂಗರಂಗ ! ಗುರುವಾಗಿ | ಶಿವಪುರದಿಬೆಳಗೆಬಂದುನಿಂದು ||ಶಿವ||೫||

೧೦. ಸೀಸ|| ನೇತ್ರಮಧ್ಯದಿಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ್ಪಂ|ನೋಡಿರೆಲ್ಲರು ನಿತ್ಯಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷದಿ | ನೇತ್ರಂಗಳೇಯೆರಡುದೀಪವೆಂದೆನಿಸಿರ್ಕುಂ | ಕತ್ತಲಳಿ ದಾತ್ಮನಂನೋಡಿಸುವರೆ | ನೇತ್ರಂಗಳೇಯೆರಡುರತ್ನಕಲಶನಿರ್ಕುಂ | ಗಂಗಾಭಿಷೇಕಮಂಗೈಯೆಮುದದಿ | ನೇತ್ರಂಗಳೆಯರಡುಪುಷ್ಪವೆಂದೆನಿ ಶಿರ್ಪ್ಪಂ | ಶಿವಲಿಂಗಮನದಿಪೂಜಿಸುವಯತಿಗೆ ||ಗೀತೆ|| ನೇತ್ರಮನಪವನಮೂ ರೊಂದಾಗಿರಲು | ಮುಸುಗಿದ್ದತಾಮಸವುಅಡಗಿಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ | ನೇತ್ರ ವಿಕಶಿತವಾಗಿಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗದಲಿ|ಬೆರತುಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರವಾಗಿತೋರುತಿಹುದು ||

೧೧. ಸೀಸ|| ಕಾಶಿರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕರಶಿಯಾತ್ರೆಯಗೈದು | ಘಾಶಿಯಾ ಗಲುಸಲ್ಲದಿವ್ಯಕಾಯ|ಕಾಶಿಪುರಕ್ಷೇತ್ರಆತ್ಮವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂಜ್ಞಾನಭಾಗೀರಥೀ ಗಂಗೆಯೆಂದು | ಘೋಷಿಸುವಶ್ರುತಿನಂಬಿಯೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂನಾಸಾಗ್ರ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂನೋಡೆಕ್ಷಣದಿ | ಕಾಶಿಲಿಂಗವುಕೋಟಿರವಿಯಂತೆಉಜ್ವಳಿಸಿ | ಶೃಂಗಾಟಕದಬಂದುನಿಲ್ಲುತಿಹುದು || ಗೀತೆ || ಪಾಶಹರಹಂಸಮಂತ್ರದಿಪೂ ಜೆಸುತ್ತ | ನಾಶಕಿಲ್ಬಿಹನಾದಪರಮ, ಸತ್ಪುರುಷಂಗೆ | ಲೇಸುಪಂಚೇಂ ದ್ರಿಯಪಂಚ, ಕೋಶವೆನಿಶಿ | ಶಾಶ್ವಿತಡಮುಕ್ತಿಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದು ||

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ-ಆದಿತಾಳ.

೧೨. ಕೇಳಬೇಕುಕೇಳಬೇಕುಕೇಳಬೇಕು | ನಾದಕೇಳಬೇಕು | ಮೂ ಲಾಬ್ರಹ್ಮದಿಮನಲೈಸಬೇಕು | ಆಲೈಸಬೇಕು ||ಪ|| ವಾಚಾದಿಂದಲಿಮುಕ್ತಿ ಯಾಗುವದೆ | ವಸ್ತುತೋರುವದೆ | ಯೋಚಿಸಿದೃಷ್ಟಿಮನನಿಲ್ಲಿಸಾದೆಧ್ಯಾನ ಬಲಿಸದೆ ||ಕೇ||೧|| ಒಡಲೀನೊಳಗೆಪರಶಿವನಿಹನು | ತಾನೆಸಾಕ್ಷಿಯಿಹನು || ಪೊಡವೀಮಾನವನಿಡಕಾಣದಿಹನು | ಮುಂದುಗಾಣದಿಹನು ||ಕೇಳು ||೨|| ಅಷ್ಟಾಮದಂಗಳನಟ್ಟಬೇಕು | ಬಲ್ಘಟ್ಟಬೇಕು | ಭ್ರಷ್ಟರಾದ್ಯೆವರಕಟ್ಟ

ಬೇಕು | ಬೇಗಕಟ್ಟಬೇಕು ||ಕೇ|| ೩ || ಸೂಸುತಿಹವಾಯುಕಂಡು | ಹಿಡಿ
ಯಬೇಕು | ಅಲ್ಲಿತಡಿಯಬೇಕು | ಭಾಸೂರಪ್ರಭೆಯೊಳುಹೊಳಿಯಬೇಕು
ನಿಜವತಿಳಿಯಬೇಕು ||ಕೇ|| ೪ || ಕಂಗಳಮಧ್ಯವಿಕಾಣಬರುವ | ಕಳೆಗೂಡಿ
ಬರುವ | ಶೃಂಗಾರಗುರುಮಹಲಿಂಗನಿರುವ | ತಾನಿಂತುಮೆರೆವ ||ಕೇ|| ೫ ||

ಉದಯರಾಗೆ-ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ.

೧೩. ಏಳೈಯ್ಯಬೆಳಗಾಯಿತು | ಏಳುಶ್ರೀಗುರುದೇವ | ಏಳುದೇವರದೇವ
ಏಳುಉನ್ಮನಿಯೋಗ | ನಿದ್ರೆನಿರ್ಮಲನೇ || ಏಳೈಯ್ಯ ಬೆಳಗಾಯಿತುಏಳೈ
ಯ್ಯ || ಪ || ಏಳುಸಾಗರಕಧಿಕಕ್ಷೀರಸಾಗರಮಧ್ಯ | ಮೇಲೆನಿಪಕೃಷ್ಣನ
ಯದ್ವಾರಕಿಯೊಳು | ಆಲಯವತಾಮಾಡಿಜ್ಞಾನಾಂಬಕಿಯನೊಡಗೂಡಿ
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿಪವಡಿಸಿರುವಗುರುದೇವ ||ಏಳು||೧||ಪಾತಾಳಲೋಕವಿಂದಾದಿ
ಶೇಷನುಬಂದು | ಜ್ಯೋತಿರತ್ನವಕರದಿಕಾಣಿಕೆಯಪಿಡಿದಿಹನು | ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದಲಿನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರೈತಂದು || ತಾಳಮದ್ದಳೆಗೀತವಾದ್ಯನುಡಿಸುವರ
ಏಳು ||೨|| ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರುನಿಂದುಓಲಗವಕೊಡುತಿಹರು | ಮಿಂದುಗಂಗಾ
ಯಮುನೆಮಜ್ಜನಕೆಕರಿಯುವರು | ಇಂದ್ರಲೋಕದಪಾರಿಜಾತಮಂಕೈ
ಗೊಂಡು | ಇಂದ್ರದಿವ್ಯಾಮೃತದಕುಂಭತಂದಿಹನು ||ಏಳು||೩|| ಭೂಲೋ
ಕದರಸುಮುನಿಮಾನ್ಯಭಕ್ತಜನ ಹಾಲುಶರ್ಕರೆಪುಷ್ಪಹಣ್ಣುಗಳತಂದಿರೆ.
ಮೇಲೆನಿಪನಿನ್ನಮೃತವಾಕ್ಯ | ದಿಂಪರತತ್ವ | ಕೇಳಲೋಸುಗಕರವಮುಗಿ
ದುನಿಂದಿಹರು ||ಏಳು|| ೪ || ಮೂರುಲೋಕದೊಳಿಂತುಉಪಚರಿಪಜೀವಿಗಳ
ನೂರುಜನ್ಮದಕರ್ಮ ಸಂಚಿತವಕಳೆಯುತ್ತ | ಮೂರುಪುರಗಳಗೆದ್ದ ಮು
ಕ್ಕಣ್ಣನೆನಿಸಿರುವ | ಧೀರಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗಭವಭಂಗ ||ಏಳೈಯ್ಯ|| ೫ ||

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ-ರೂಪಕತಾಳೆ.

೧೪. ಓದಬಾರದೇತರಳ | ಓದಬಾರದೇ ||ಪ|| ಓದಿನೊಳಗಣೋದುಶ್ರೀ
ಗುರು | ಬೋಧಿಸಿರುವಅರ್ಥವರಿತುಓದಬಾರದೆ || ಅ || ಮೂರುನದಿಯನಡು
ವೆಯಿಂದು | ಆರುಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಯಮಠದ | ಆರುಮೆಟ್ಟಲೇರಿಸಣ್ಣ |ದ್ವಾ
ರವನ್ನುತೆರೆದುನೋಡಿ ||ಓದ|| ೧ || ಜಲಜವಾರುಕಂಡುಒಳಗೆ | ಪ್ರೊಳೆವಕಾ
ರವಾದಿಯಾಗಿ | ಸಲೆಕ್ಷಕಾರದಂತ್ಯವರಿತು | ದಳದೊಳಕ್ಷರೈವತ್ತನ್ನು ||ಓ
ದ || ೨ || ಈಡೆಪಿಂಗಳೆಯಿಂಬುವಂಥ | ನಾಡಿಯರಡುತಡೆದುಬ್ರಹ್ಮ | ನಾ
ಮಧ್ಯಕುಳಿತುಮುದದಿ | ನೋಡಿಸೋಹಂಸೋಹಮ್ಮೆನುತ ||ಓದ||೩|| ಚಾ
ಪ್ಪಪಚ್ಚೆಹಲಿಗೆಮೇಲೆ | ಸಾರಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪಿಡಿದು | ಮೂರುಮುಖದಕ

ತವಿಂದ | ಸಾರಮಂತ್ರಪ್ರಣವಬರೆದು ||ಓದ|| ೪ || ಚಟುಲಶ್ರೀಗುರುರಂಗ
ಲಿಂಗ | ಸ್ಫುಟವಿವರದಿಮಂತ್ರರಾಜ | ಕುಟಿಲವಳಿದುಭಕ್ತಿಯಿಂದ | ಘಟ
ವುಎಂಬಮಠದಿನಿತ್ಯ || ಓದಬಾರದೆ || ೫ ||

ತಾರಕಪಂಚರತ್ನವು.

೧೫. ಕಂದ|| ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವಸಾಧಿಪ | ಧೀರರಿಗೀಪಂಚರತ್ನ ಜೀವ
ಭ್ರಾಂತಿಯ | ಹಾರಿಸಿಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ | ವಾರಿಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿಸುವುದು
ಶೃತಿಸಿದ್ಧಾಂತಂ ||

ರಾಗ-ಆನಂದಭೈರವಿ-ಅಟತಾಳೆ.

೧೬. ಭಜನೆಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಸವು |ಸೋಹಂ | ಭಜನೆಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಸ
ವು ||ಪ|| ಕಜನಿಚೇತೋರಜನಿಹರಣ | ಸುಜನಹೃದಯಾಂಗಣವಾರಾಯ
ಣ|ಅಜಸುರೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಸೇವ್ಯನ | ಭುಜಗಭೂಷಣಭವ್ಯಶಿವನ | ಭ
ಜನೆ ||ಅ|| ಮೂರೈದುಗೇಣಿನಗುಡಿಯಾ | ಪವಿ | ನಾರುಸ್ತಂಭವುಸಪ್ತಪ್ರಾ
ಕಾರದೊಳವು || ದ್ವಾರವಂಭತ್ತೈದುಕಲಶಗ | ಳಾರುಮೆಟ್ಟಲುಗಳೈದುವರ್ಣ
ದ | ತೋರಣಂಗಳು | ಕಾದುಯಿರುತಿಹ | ದ್ವಾರಪಾಲಕರೀರ್ವರೊಪ್ಪು
ವ ||ಭಜನೆ||೧|| ನವರತ್ನ ಖಚಿತಮಂಟಪದ |ದ್ವಾರ | ಜವದಿಷಡಂಗುಳಿಯಿಂ
ದಲಿತೆರಿಯೇ | ಪ್ರವಿಮಲಾತ್ಮೇಶ್ವರನುತೋರುವ | ತವಕದಿಂದ್ರಿಯಕರ
ಣವೆಂಬುವ | ವಿವಿಧಪುರಜನರೆಲ್ಲಬಂದು | ಶಿವನಸೇವೆಯೊಳಿಹರುನಿಂದು
ಭಜನೆ || ೨ || ಪರಬ್ರಹ್ಮದಂಡಿವೀಣೆಯನು | ಪಾಡಿ | ಮೆರವೇಳುಚಕ್ರಗ
ಳ್ಮೆಟ್ಟುಗಳ್ಮಾಡಿ | ಇರಿಸಿಪ್ರಾಣಗಳೆಂಬತಂತಿಯ | ತಿರುವಿವಿಷಯಗಳಂ
ಬಬಿರಡೆಯ | ಸ್ಮರಣೆಯೆಂಬಂಗುಳಿಯಮಿಾಟುತ | ವರಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ
ಪಾಡುವ ||ಭಜನೆ||೩|| ಮೂರುಮೂರ್ತಿಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ | ಚಂಪ್ರ | ತಾ…ಯ
ಬೆಳಕಿನೊಳಾನಂದವಲ್ಲಿ | ಸಾರಸಂಗೀತಗಳುಧಣಧಣ | ಭೇರಿಗಂಟೆಯುತಾ
ಳಝಣಝಣ | ಚಾರುಘೋಷಕೆಬೆದರಿಪಾತಕವ್ರಾತಬ್ರಹ್ಮೋಟಿಡಿವದು
ಆಕ್ಷಣ ||ಭಜನೆ|| ೪ || ಶ್ರೀಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನ | ಕೃಪೆ | ಯಾಗಲುಭ
ಕ್ತನಭವನಾಶನ | ಭೋಗಸುಖವಂಬಯಸಿಜಲದೊಳು | ಕಾಗೆಯಂದದಿ
ಮುಳುಗಲೊಲ್ಲದೆ | ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳ್ಮುಳುಗಿಉರಗಭವ | ರೋಗವಳಿದಿ
ಹಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರ ||ಭಜನೆ|| ೫ ||

ರಾಗ-ವರಾಳಿ.

೧೭. ವಿಸುಜನ್ಮಾರ್ಜಿತದಾಸುಕೃತವೆನಲಿದನೂ | ಈಶಕಾಯೊಪುರದೀ

ಕಾಣಬರುತಿಹನು | ವಿಸುಜನ್ಮಾರ್ಜಿತದ ॥ ಪ ॥ ಆಸನವನುಸ್ಥಿರವೀಅ
ಡಿಸಿಅಂಗಕ್ | ನ್ಯಾಸಕರನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷನಿರ್ಮಲನೂ |ದೇಶಿಕೇಂದ್ರೋಕ್ತ
ಲತಚಿನ್ಮುದ್ರಧರನೂ | ವಾಸನಿಲ್ಲದೆಬ್ರಹ್ಮಧ್ಯಾನಬಲಿಸಿದೆನು ॥ವಿಸು॥ ೧
ಶೋಧಿಸುತಹೊಳೆಯೊಕ್ಕೊಬ್ರಹ್ಮನಾಳವನೂ|ವೇದಪೀಠಾಗ್ರವನೂಪರಿಕ
ಳಿದೆನೂ | ಆದರದಿಘೋಷಿಸುವಾಡಶನಾದಗಳನು | ಆದೆಚಿನ್ನಾದದಲೀದೇ
ಪರವಶನೂ ॥ವಿಸು॥ ೨ ॥ ನೀಲರುಚಿನವರತ್ನಾಹೇಮಕಾಂತಿಯಲೀ| ಬ
ಲರವಿಶಶಿಕೋಟೀಮಿಂಚಿನಂದದಲೀ | ಜ್ವಾಲೆನವಖಂಡವನುತುಂಬಿತು
ಕುತಲಿ | ಲೋಲಆತ್ಮೇಶ್ವರನೂನಿಂದನಿದಿರಿನಲೀ ॥ವಿಸು॥ ೩ ॥ ತನುವಿನ
ಮಾನಲ್ಲೀನಿಟ್ಟೊರಸಿಹೋಯ್ತೂ | ಖುಣತ್ರವಿಷಣತ್ರಯದಾಬಾಧೆ
ಡುಗಿತ್ತು | ಗಣಿಸಬಾರದಜನ್ಮಾಕೃತಪಾಪದಹಿಸೋಯ್ತೂ | ಮನವ
ನಂದಮೃತಕಡಲಮುಳುಗಿತೂ ॥ ವಿಸು ॥ ೪ ॥ ಘನದಶೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯ
ಕುಮುದಗಳನಿವಹ | ಜಾಣುಗಿದವುಚಿತ್ಸೂರ್ಯನಡರಲಿಕೆನಭವಾ | ಕ್ಷಣ
ಹೃತ್ಕಮಲ್ಲರಳೀನಲಿವಶೋಭನವಾ | ಅನಘಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗಸ
ಬ್ಬರಿವಾ ॥ವಿಸು॥೫॥

ಜೋಗುಳಹಾಡು. ರಾಗ.

೧೮. ಜೋಜೋಸದಾನಂದರಸಬೋಧೆಯಿಂದಾ |ಜೋಜೋವಿಶಾ
ಕ್ಷಿಪಡದವರಕಂದಾ | ಜೋಜೋ ॥ಪ॥ ನವಮೋಹನಾಂಗಿಅನುವರಿತು
ರುವರನೂ | ಕಿವಿಯೊಳಗೆಬಿತ್ತಿದನುಮಂತ್ರಬೀಜವನೂ | ತವಶಕ್ತಿಯ
ಜ್ಯೋತಿಮುತಾತ್ಮದರೀತೀ|ನವಮಾಸದೊಳುಮಂತ್ರಪಿಂಡಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ॥ಜೊ
ಜೋ ॥ ೧ ॥ ನವಚಕ್ರದೊಳಗಾಡೀಕಳಹಂಸಶಿಶುವೂ | ರವಿಕೋಟಿಕ
ಹಾಲಿ ಜನಿಸಿದುತ್ಸಹವುಶಿವಗಂಗೆಯಲಿಮಾಡಿಸಿದರುಮಜ್ಜನವಾ | ಸ
ತ್ನ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳುಪವಳಿಸೀನಾಗುವ ॥ ಜೋಜೋ ॥೨॥ ಪನ್ನೆರಡುಗೋ
ನಪಚ್ಚೆ ಸರಕ್ಷಣಿಗೇ ॥ ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿತೊಟ್ಟುಕಟ್ಟಿಬಾಲಕಗೇ | ಚಿನ್ನದ
ಗುರವಿರತಿಕತ್ತುರಿಬಟ್ಟು | ಭಿನ್ನ ಭಾವಗಳಳಿದಾಆಭರಣವಿಟ್ಟು ॥ ಜೊ
ಜೋ ॥ ೩ ॥ ರವಿಚಂದ್ರಮಂಡಲವೆತಾಟಂಕವಾಗೆ | ಕವಿದತುಳಚಿತ್ಕ
ಪೀತಾಂಬ್ರವುಡಗೇ | ತವೆಕುಂಕುಮರಸಿನವುಕಾಡಿಗೆಯುಸೋಗೇ |
ಯಿಕ್ಕ ವೀಕ್ಷಿಸುವಜನನಿಕಂಗಳಿಗೆ ॥ಜೋಜೋ ॥ ೪ ॥ ನೋಡಿದರುಮುಕ್ತಿ
ದೆರೈವರೊಂದಾಗೀ | ಪಾಡಿಮಂಗಳಪ್ರಣವನಾದಯಿಂಪಾಗಿ | ಮಾಡಿ
ತಿಪಂಚರತ್ನ ಭಾಜನವೀ | ಕೂಡುಅಮೃತಾಂಗನೆಮುಸೆನುತರಿಸಿಮುದಿ

ಜೋಜೋ ॥೫॥ ಆರಚಕ್ರದಮೇಲಣಾಲಯುವಿಸುರಿವ|ಸಾರಚಿನ್ನಾದಮೃತ
ಸುಧೆಯುಸೇವಿಸುವ | ಮೂರಮಂಡಲಮೀರಿದುನ್ಮನೆಯುಸೇರಿ | ಭೂರಿಆ
ನಂದದಲಿಸುಖಸುಪ್ತಿತೋರಿ ॥ಜೋಜೋ॥೬॥ ಅರಿವುಮರೆವೆಗಳಡಗಿದಮ
ನಸ್ಕವಾಗೀ | ನಿರುಪಮಾದ್ವಯನಿತ್ಯತೃಪ್ತತಾನಾಗೀ | ಹರಿದುಭವಮಾ
ಲೆಯನುಸ್ಥಿರಮುಕ್ತನಾಗಿ | ಪರಿಪೂರ್ಣಪರಬ್ರಹ್ಮಶಿಶುವುತಾನಾಗಿ ॥ಜೋ
ಜೋ ॥೭॥ ಸುಳ್ಳುಮಾಯಾಬ್ರಮೆಗೆದೂರವಾಗಿರುವೇ | ಮುಳ್ಳುಮೊನೆಗೆ
ಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆತುಂಬಿರುವೆ | ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಲ್ಲಿತಾನೆಯಾಗಿರುವೇ | ಎಲ್ಲಜೀ
ವಿಗಳೊಳಗೆವೊಬ್ಬನಾಗಿರುವೆ ॥ಜೋಜೋ॥೮॥ ಕನಸಿನಂತೀಜಗವುಪುಸಿ
ಯಾಗಿತೋರಿ | ಕ್ಷಣಿಕವಾಗುವದೆಂಬನಸುನಗೆಯುಬೀರಿ | ವಿನಯದಿಂದಾ
ಡುವನುಬಾಲಲೀಲೆಯನೂ | ಅನಘಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನಾತ್ಮಜನು ॥
ಜೋಜೋ॥೮॥

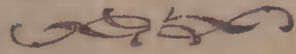
ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಟತಾಳ.

೧೯ ತೆರೆದಬಾಗಿಲಸುಂಕವಿಲ್ಲದಪುರವುಂಟು ಬಂದು ನೋಡಿ | ಹರಿಹ
ರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಕಾವಲದಕುಂಟು | ಬಂದುನೋಡಿ ॥ಪ॥ ಪುರಕ್ಕರಸರು
ಮುವ್ವರೊಂಭತ್ತುಬಾಗಿಲು ಬಂದು ಎರಡು ಕಿಟ್ಟಿಗೆಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಬೀದಿ
ಯೂ |ಬಂದು| ವರಚೌಕಮಧ್ಯದೊಳಿಹಓಂಕಾರೇಶ್ವರ |ಬಂದು| ಕರ
ಣೀಕರೈವರುಕರಜೋಡಿಸಿಹರಲ್ಲಿ |ಬಂದುನೋಡಿ॥೧॥ ವಿಳುಸುತ್ತಿನಕೋ
ಟೆಮೇಲೊಂದುಗವಿಯುಂಟು |ಬಂದು| ವಿಳುಲೋಕಂಗಳನೊಳಕೊಂಡ್ರ
ಯಿಹುದಲ್ಲಿ |ಬಂದು| ವಿಳೆಡೆಸರ್ಪದಲ್ಲಿಘೋರುಗುಟ್ಟುತಲಿದೆ |ಬಂದು| ವಿಳೆ
ಡೆಸರ್ಪನತಲೆಯೊಳುರತ್ನವುಂಟು | ಬಂದುನೋಡಿ ॥೨॥ ಯರಡುಪಕ್ಷದೊ
ಳೊಂದೆಪಕ್ಷಿಯಾಡುತಲಿಧೆ |ಬಂದು| ಎರಡುರೆಕ್ಕೆಯುಪುಕ್ಕಪಕ್ಷಿಗಿಲ್ಲಪ್ಪ |
ಬಂದು | ಧರಣಿಜೀವರ್ಕಳಿಗಾಧಾರವಾಗಿಧೆ |ಬಂದು| ಕರಸ್ಥಳದೊಳಗಿಪೆ
ಕರಕೆಶಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ | ಬಂದುನೋಡಿ ॥೩॥ ಗರುಡಸರ್ಪಗೆಅತಿಸ್ನೇಹವುಂಟಾ
ಗಿಧೆ |ಬಂದು| ಸುರಾಸುರರುಮಿತ್ರಭಾವದೊಳಿರ್ಪರು |ಬಂದು| ಇರಿವೆಸಿ
ಹ್ಮವನುಂಗಿತಾನೊಂದೆಕುಳಿತಿಧೆ |ಬಂದು| ಉರುವಿಷವಮೃತವು ಆಯಿತೇ
ನೆಂಬೆನು| ಬಂದುನೋಡಿ ॥೪॥ ಚಾರುಭೋಜನಶಾಸ್ತ್ರಲೆತೆರದಿಧೆಎದುರಿಗೆ |
ಬಂದು| ಊರಜನರುಉಂಡುಧಣಿಪರಾನಂದದಿ |ಬಂದು| ದೂರದೊಳಿಲ್ಲವು
ಜ್ಞಾನೆಭಂಡಾರವು |ಬಂದು| ಧೀರಶ್ರೀಗುರುಮಹಲಿಂಗನೊಳಗಿಧೆ |ಬಂ
ದುನೋಡಿ॥೫॥

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಆಟತಾಳ.

೨೦ ಬೃಂದಾವನಪೂಜೆಮಾಡಿರೊ |ನಿಮ್ಮ| ಬಂಧಾವಹರಿಸಿಸೌಭಾ
ಪಾಲಿಸುವಂಥ ||ಬೃಂದಾವನಪೂಜೆ||ಪ ಕರಿದುಬಿಳಿದುಕೆಂಪುಸಚ್ಚ ಯ
ಗುಲಿಗೆ | ಬರೆದುಸದ್ಗುಣಮಣಿರಂಗವಾಲೆಯನು | ನಿರುತರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ
ತುಳಶಿದೇವಿಗೆ | ಪರಿಭವಹರಿಹರಪ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತನಿತ್ಯ ||ಬೃಂದಾ||
ಅಣುನಾದಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರವತೆರದು | ಘನಬೆಳಕಿನೊಳಿಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಮನಮುಟ್ಟಿಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು | ವಿನಯದಿಂದುತ್ಥಾನದ್ವಾ
ತಿಥಿಯೊಳು ||ಬೃಂದ|| ನೀಲತೋಯದಮಧ್ಯದ್ವಾರಕಪರದೊಳು | ಲೀ
ಯಿಂಜಲಕ್ರಿಡೆಯಾಡ್ವಕ್ರಿಷ್ಣನಮೂರು | ಕಾಲಧಿಕೂಡಿಪ್ಪಶ್ರೀತುಳಶಿ
ವಿಗೆ | ಬಾಲಕಿಯರು ಮಂಗಳಾರತಿಪಾಡುತ ||ಬೃಂ||೨|| ಇರುವರಾ
ಳದೊಳುಸರ್ವದೇವದೆಗಳು | ಇರುವವಲ್ಲಿಯೆಸರ್ವತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು|
ರದೇವಋಷಿರಾಜ ಋಷಿಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಗಳು | ನಿರುತಪೂಜಿಪರಾ ದೇವಿ
ನಲವಿಂದ || ಬೃಂ || ೪ || ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಂತರ್ಮುಖಮಾಡಿಪೂಜಿಪ |
ರಭಕ್ತಜನಹೃದಯಾಂಗಣವನುಬಿಟ್ಟು | ತೆರಳುವಲೆಂದುಮುದದಿತನ್ನ
ಪ್ರಿಯು | ಗುರುರಂಗಧಾಮನಿಂಗಭಯವಿತ್ತಿಹಳಾಗಿ ||ಬೃಂದಾವ||೫||

ಇತಿತಾರಕಪಂಚರತ್ನಸಮಾಪ್ತಿಃ.

೨೧. ತೋಟಕವೃತ್ತವು || ನಿರಘನಿರಂಜನ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಿತ್ಯಂ
ಪರಮಪರಾತ್ಪರ, ಪಾವನಗಾತ್ರಂ | ನಿರುತನಿರಾಶ್ರಯ ಲೋಕಪವಿತ್ರ
ಕರುಣದಿರಕ್ಷಿಸು, ದಕ್ಷಿಣವಕ್ರಂ ||

೨೨. ಮಾಲಿನೀವೃತ್ತ || ಸತ್ಯಸ್ಸದಾಶಿವನಿತ್ಯನಿರಾಮಯ, ಉತ್ಕೃ
ಜ್ಞಾನಪ್ರದೀಪಕನೆ | ಮೃತ್ಯುವಿನಾಶಕಶತ್ರುನಿಪಾತಕ, ಭೃತ್ಯಮನೋ
ರಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾ | ಭಕ್ತಜನಾಶ್ರಿತಚಿತ್ತಪ್ರಕಾಶಕ, ಸತ್ತುಚಿದಾನಂ
ಶ್ಚಲನೆ ಪೃಥ್ವಿಯಪಾಲಿಪಕರ್ತನೀನೆನ್ನುತ, ನಿತ್ಯವುನಂಬಿಹರಕ್ಷಿಪುದೆ

ಗಾಯತ್ರೀಸ್ತೋತ್ರವು.

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೨೩. ಬಂದುಕೋತಿಹಳುನೋಡೀ|ಗಾಯತ್ರಿನೀ||ವಿಂಸುಕಣ್ದೆರದುನೋ
ಡೀ ||ಪ|| ನುನಿಮಿಷವುಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಬವ || ಬಂಧನವಶಾಕಳಚಿಬ್ರಹ್ಮ
ದಶರಥಿಯೊಳದ್ದಿಸಲಹುವೆ | ನೆಂದುಹೃದಯಾಂಗಣದಿಮುದದೀ | ಬಂ

ಕೂತಿಹಳುನೋಡಿ ||ಅ|| ಮೂರುವರ್ಣದಕಾಯವು | ಗಾಯತ್ರಿಗೆ | ಆರು
ಬಣ್ಣದಉಡಿಗೆಯು || ಏರಿಶಿರಗಳಪಂಚಬ್ರಹ್ಮರ | ಮೇರುವಿಗೆಪನ್ನೆರಡು
ಗೋಣಸುಗ | ಳ್ಸೇರಿಸೀವ್ರುಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುತ | ಮೂರುಲೋಚನೆಮುಕ್ತಿ
ಕಾಂತಿಯು ||ಬಂದು||೧|| ಮೀಸುನಿವಜ್ರಗಳರುಚೀ | ಚತುರಾಶ್ರಮೀ | ಲೆ
ಸಮಾರುಕಲಶಂಗಳು || ಅಸಮಸಿಹ್ಮಾಸನದಿವಾಸಿಯು | ಒಸದುಸತ್ತ್ವತಾ
ರಕತ್ರಿನ | ಮಿಸುಪವಡ್ಯಾಣರಿಸಿನಡುವಿಗೆ | ನಸುನಗುತಸಾವಿತ್ರಿದೇವಿಯು
||ಬಂದು||೨|| ವರಕುಚಯುಗಳಮಧ್ಯ | ದ್ವಾದಶವಜ್ರ || ಸ್ಫುರಿಸಿತೋರು
ವಪದಕ | ಯರಡುಮೂರೈದಾರುಸೇರಿದ | ಸರವುಪಕಾವಳಿಯುಕಂಠದಿ |
ಧರಿಸಿನೈಖರರೂಪಿನಿಂದಲಿ | ಒರೆವಬ್ರಹ್ಮತ್ರೈಕ್ಯಸರಸ್ವತಿ ||ಬಂದು||೩||
ನೀಲದರ್ಪಣಪಿಡಿದು | ಕೆಂಪಿನಬಟ್ಟು | ಫಾಲಮಧ್ಯವನೋಡಿಟ್ಟು | ನಾ
ಲೆರ್ಘುಮಿಕಯುಶ್ರುತಿಗೆಶಿರಶಿನ | ಮೇಲೆಸಾಸಿರದಳದಪದ್ಮವು | ಲೀಲೆಯಿಂ
ದುನ್ಮನೆಯೊಳಾಡುವ | ಏಳುಕೋಟಿಸುಮಂತ್ರದೇವತೆ || ಬಂದು ||೪|| ಚಿ
ತ್ತನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ | ವಿಭ್ರಾಜಿಗ | ಮುತ್ತಿನಮೂಗುತಿಯು | ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾ
ನಂದರೂಪಿಣಿ | ಮಿಥ್ಯಮಾಯಾಕಲುಷಹಾರಿಣಿ | ಕರ್ತಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂ
ಗನ | ಶಕ್ತಿಸಾಕ್ಷಾತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿ ||ಬಂದು||೫||

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆಟತಾಳ.

೨೪ ರತ್ನ ಬಂದೆಧೆನೋಡಿರೋ | ಉನ್ನತಜೀವ | ರತ್ನ ಬಂದಿಧೆನೋಡಿ
ರೋ ||ಪ|| ಪೃಥ್ವಿಗಧಿಕಬ್ರಹ್ಮಪುರದಿಂದಬಂದಿಧೆ | ರತ್ನಪರಿಕ್ಷೆಯುಳ್ಳಸ
ತ್ಪುರುಷರುರತ್ನಬಂದಿಧೆನೋಡಿರೋ || ಉನ್ನತ ||ಅ|| ಶಿರದೊಳಗಡಗಿಇಧೆ
ಯಾನಾಗಲು | ಕರದಲ್ಲಿಕಾಣುತ್ತಿಧೆ || ವರಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಬೀದಿಗಳೊಳಗಿ
ಟ್ಟಿಧೆ | ದುರಿತಕರ್ಮಗಳಳಿದವಗೆಕಾಣುತಲಿಧೆ ||ರತ್ನ||೧||ಅಷ್ಟದಳಂಗಳ
ದಾ | ಆರತ್ನವುದಿಟ್ಟವಾಗಿಹುದರಿಂದ | ದೃಷ್ಟಿಯನಗಲದೆನೋಡಿದಪುರು
ಷನು | ನಷ್ಟಪಾತಕನಾಗಿಶ್ರೇಷ್ಟನಾಗುವನಂತೆ ||ರತ್ನ||೨|| ಕಳ್ಳರಭಯ
ವಿಲ್ಲವು | ಈರತ್ನಕ್ಕೆ | ಸುಳ್ಳಾರಸುಳ್ಳುಹಿಲ್ಲವು | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿನೋಡಲ್ಲಲ್ಲೆ ಕಾಂ
ಬುದುತಾನು | ಒಲ್ಲೆನೆಂದರುಬಿಡಪೆದೂರಿಗೆನಿಲ್ಲುವುದು ||ರತ್ನ||೩|| ಶರದೊಳು
ರತ್ನವನ್ನು | ಧರಿಸಿರುವಂಥ | ಉರುಗನಹೃದಯವನ್ನು ಉರುಗಭೂಷಣ
ಪಕ್ಷಿಹಂಸವಾಹನಮುಖ್ಯ | ಸುರಮುನಿಹೃದಯದಿನಿತ್ಯಬೆಳಗುವಂಥ|| ರತ್ನ
||೪|| ಧೊರೆದೇಶಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯು |ನವಕೋಟಿಯ|ವರನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಯು
ಸೆರೆಚಕ್ರವರ್ತಿಬೊಕ್ಕಸದೊಳಗಿಲ್ಲಶ್ರೀ | ಗುರುಮಹಲಿಂಗನಭಂಡಾರದೊ

ಳಿಹ ||ರತ್ನ||೫||

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಆಟತಾಳ.

೨೪. ಭಯನಿವಾರಣವಾಯಿತಿಂದು |ಗುರು| ದಯವೆಂಬವಜ್ರಾಂಗಿ ತೊಡಿಸಲುಬಂದು | ಭಯನಿವಾರಣವಾಯಿತಿಂದು ||ಪ|| ಆಶಪಾಶದಕೈಕಾಲ್ತೊಡುಗಿ | ನಿಲ್ಲಿ | ಭಾಸುರಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವೆಮಗಾಗಿ | ಸೂಸುವಿಂದ್ರಿಯವ್ಯಾಪಾರುಡುಗಿ | ಕಮ | ಲಾಸನಾಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯಸ್ಥಿರವಾಗಲಾಗಿ ||ಭಯ|| ತರಣೀಂದುಗಳಗತಿಯಳಿಯೆ | ಕಂಗ | ಳೆರಡರನಡುನೀಲಜ್ಯೋತಿನಿಬಿಯೆ | ಪರಿಸುಕತ್ತಲುಬೆಳಕರಿಯೆ |ಅಲ್ಲಿ| ವರಬಿಂದುರುಚಿಕೋಟಿವಿನೋಳ್ಪೊಳೆಯೆ ||ಭಯ ||೨|| ಸಣ್ಣಸೂಜಿಯಗಂಡಿಯೊಳಗೆವೊಡ್ಡ | ಣ್ಣ ಪಿಚಂದ್ರನಕಳೆಯುಕ್ಕಿಬೆಳಗೆ | ಕಣ್ಣಾರಕಂಡಾಯಿತೊಳಗಸ್ಬಣ್ಣಿಸಲಸದಳಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ||ಭಯ||೩|| ಏಳುಕೋಣೆಯಮನೆಘಂಟಿತಾಳಮದ್ದಳೆಧಣಧಣಘೋಷದಲ್ಲಿ | ಸಾಲುದೀವಿಗೆ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ | ಆ ನೀಲಕಂಠನಪೂಜಿನೋಡಲಿಕ್ಕಲ್ಲಿ |ಭಯ||೪|| ಧರಣಿಕತ್ತಲುಮುಸುಕಿ ಸೂರ್ಯ || ಶಿರದೋರಲೆಸರಿಲ್ಲದಗೆರವಬಲು | ಗುರುಮಹಲಿಂಗನಸೇರಿ ಪೂರ್ವದುರುಕರ್ಮರಾಶಿನಿಂದುರಿದುಹೋಗಲು||ಭಯನಿವಾರಣ ||೫||

ರಾಗ-ಭೈರವಿ-ರೂಪಕತಾಳ.

೨೫. ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಭವದಕಡಲದು | ಗುರುಕೃಪಿರಲು | ದಾಂಟಲೆದುಗೋಷ್ಪದೆನಿಪುದು ||ಪ|| ಅಷ್ಟಭೋಗದಾಶೆಬಿಟ್ಟು| ಅಷ್ಟಪಾಶಗಸುಟ್ಟು | ಅಷ್ಟದಳದಕಮಲಮಧ್ಯ | ದಿಟ್ಟಿಒಲಿದೆಶೀಶ್ವರಂಗೆ | ಎಷ್ಟು ||ಅ|| ಯೋಗಸೂತ್ರವೆಂಟುಸಾಧಿಸಿ | ಈಕಾಯವೆಂಬ | ಯೋಗಘಟವನುಶೋಧಿಸಿ || ನಾಗಸರ್ಪದೆಡೆಯುತ್ತುಳಿಯೆ | ನಾಗರತ್ನಕಾಂತಿಪೊಳೆಯೆ | ನಾಡ್ಗಸ್ವರದಿಮನವುಮುಳುಗೆ | ರಾಗವಳಿದಯೋಗಿವರಗೆ || ಎ ||೧|| ಆರುಬಾಗಿಲನ್ನುಮುಚ್ಚಲು | ದ್ವಿದಳವೇರೆ | ಆರುಮೂರುಕವಚ್ಚಲು || ಮೂರುನದಿಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ | ಮೂರುಕಾಲಿನಹಂಸೆಸಣ್ಣದನಿತೆಗಬಡಿವಘಂಟಿ | ಭೇರಿಗವವಕೇಳ್ದಯತಿಗೆ ||ಎಷ್ಟು||೨|| ದುರುಳತತಿದೂರಗೈಯುತ್ತ | ನಮ್ಮಶಿವನ | ಶರಣಸಂತತಿಯಲ್ಲಿಸೇರುತ | ಧರೆಳಧಿಕವಿಶ್ರಾಂತಿಮೆರೆವ | ಪರಮಶ್ರೀಗುರುರಂಗಲಿಂಗನ | ಚರಣಕಮಲತುಜಗವ || ಮರತುಮುಕ್ತನಾದಯತಿಗೆ ||ಎಷ್ಟು||೩||

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆಟತಾಳ.

೨೬. ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಸಂಪದಕೇ | ಶ್ರೀಗುರುಕೊಟ್ಟ | ಎರಡಕ್ಷರಗಳೆಸಾಕು ||ಪ|| ನಿರುತನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷೆಂದುಪೇಕ್ಷಿಸಿ | ವರಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಕೈಬಿಡುವಳೆಅವನ ||ಅನು|| ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿಕುಳಿತು | ಕಂಗಳುಅರೆ | ಮುಚ್ಚಿದುನ್ನತಖೇಚರಿ | ಮಿಂಚಿನೋಳ್ಮನಸಿನಚಂಚಲವಡಗಿಸಿ | ಸಂಚಿತಕಳೆದುನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗುವರ್ಥ ||ಸ್ಥಿರ|| ೧ || ಅಕ್ಷರವೆರಡರಿತು | ಆಡುವಹಂಸ | ಪಕ್ಷಿಯಕಾಲ್ಮುರಿದು | ಲಕ್ಷವೃಚದರೆದೆಈಕ್ಷಿಸಲಾಕ್ಷಣ | ನಕ್ಷತ್ರಮಳೆತನ್ನಕುಕ್ಷಿಯೊಳ್ಸುರಿವಂಥ ||ಸ್ಥಿರ||೨|| ಭೇದಭೇದಗಳಳಿದು | ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮ | ಬೋಧತನ್ನೊಳುತಿಳಿದುಮೋದದಿಂಕಳೆಬಂದುನಾದದೊಳ್ಮುಳುಗುತ್ತ | ಆದಿಶ್ರೀಗುರುಮಹಲಿಂಗನಾಗಿರುವಂಥ ||ಸ್ಥಿರ||೩||

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆಟತಾಳ.

೨೭. ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿರಮ್ಮಾ | ಪಾರ್ವತಿಪತಿ | ಹಿತದಿಪಾಲಿಸುವನಿಮ್ಮ || ಪತಿಯೆದೈವವುಯೆನುತಶ್ರುತಿಶಿರ | ತತಿಗಳೊಯ್ಯುತ್ತಿಹವ್ರಡಂಗುರ | ಹಿತದಿವರಿಸುತನಿಮ್ಮಪುರುಷರ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸದನ್ಯಪುರುಷರ || ಅ || ಪರಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ | ತಾರಕಬೋಧೆ | ಗುರುದೇವನಿಂದರಿತು | ಪುರುಷಸತಿಶ್ರೀಗುರುವೆಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮಶಿವನೆಂದರಿತುಭಕ್ತಿಯೋ | ಳ್ಕರಣನಿರ್ಮಲದಿಂದನಂಬಿ | ಗುರುಪದಾಂಬುಜಸೇವೆಗೈಯುತ ||ಪತಿ|| ೧ || ವಿಮಲವಾದೆಡೆಯನೋಡಿ | ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ | ಕಮಲಾಸನವನೋಡಿ | ಕಮಲಯೋಕಾಶ್ರೀತವಿರಾಜಿಪ | ಕಮಲಯುಗಳವಮುಚ್ಚಿಹರಳಿದ | ಕಮಲದೊಳುಶೋಭಿಸುವಶಿವಪದ | ಕಮಲತೇಜೋರಾಶಿಕೂಡಿ ||ಪತಿ|| ೨ || ವರಮುಕ್ಕೋಟಿಯತೀರ್ಥದೀಮಂಗಳಸ್ನಾನಾಚರಣೆಯಲ್ಲವತೀರಿಸಿಪರಮಶಾಂತಿಯುಭಯೆಂಬುವ | ಅರಿಸಿನವಕುಂಕುಮವನಿಟ್ಟು | ಕರುಣವೆಂಬುವಮಡಿಯನುಟ್ಟು | ವಿರತಿಯೆಂಬುವಮುಕರವಿಟ್ಟು || ಪತಿ || ೩ || ವರಶಾಕಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ | ಗುರುಕೀಲಿನಿಂ | ತೆರೆದುಶೋಧಿಸಿನೋಡಿರಿ | ಇರುವಳ್ಗುನ್ನತಚಂದ್ರಹಾರವು | ಮೆರೆವವಜ್ರದಕಡಗಕಂಕಣ | ಉರುತೆರದಕಟ್ಟಾಣಿಸರಗಳ | ಧರಿಸಿನಿಮ್ಮಸ್ತ್ರೀಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕ ||ಪ||೪|| ಅನುಸೂಯಾದೇವಿಯಂತೆ | ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ | ದನುದಿನಾಚರಿಸಿಸೀವು | ಅನಘಗುರುಮಹಲಿಂಗನಿಮ್ಮಯ | ಮನಕೆಸಾಕ್ಷಿಕನಾಗಿತೋರುವ | ವನಜಮುಖಿಯಿನ್ನೇಳ್ವದೇಸಧೆ | ಜನನಮರಣದಬಾಧೆಯಳಿವ್ರುದು ||ಪತಿವ್ರತೆ||೫||

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅದಿತಾಳ.

೨೯. ಎಂದೂ ಕಾಣದೊಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡೆ ರಾತ್ರಿ । ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು । ಸು ದರಾಂಗಿ ಏನ ಹೇಳಲಿ ದರಂದವ । ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವ ॥ಪ॥ ಪಾದನಾಲ್ಕೊಂದಾ ನವರತ್ನ ಮಯದ ಮಂಚ ರಚಿಸಿ । ಮೋದದಿಂದ ಹಂಸತಲ್ಪದಿ ಒಬ್ಬಳೆ । ದೈಲಿದ್ದೇನೆ ॥ಎಂದು॥೧॥ ಪುತ್ರಮಿತ್ರ ಭಾತೃ ಕಳತ್ರಾಭಿಮಾನವಾ । ಚಿಶ್ರೀಗುರು । ಸೂತ್ರ ಕಟ್ಟಿ ನೇತ್ರ ಬಿಚ್ಚಿ ದಿವ್ಯ ಚಿದ್ಬಿಂದು । ತುಂಬಿದವನ ನೆ ॥ಎಂದು॥ ೨ ॥ ಕಣ್ಣ ಕಪ್ಪಿನ ಸೆರೆ ಶಿಖಿಯಲ್ಲಿ । ಚಂದಮಾಮನ । ಪ್ರಭೆ ಳೊಂದೂ ಹೆಣ್ಣು ಬಾಯಿ ತೆರೆದೆನ್ನ ನುಂಗಲದಕೆ । ಬೆರಗಾದೆನೆ ॥ಎಂದು॥ ಪಡುವಣಾದ್ರಿ ನಿಲುಚಿದ್ಭಾನು ವಿಷಯದ । ಚಕೋರ ರತ್ನವು । ಒಡನೆ ಚೇತ ಪದ್ಮಿನಿಯು ನಕ್ಕ ಭಾವವ ನೋಡುತಿದ್ದೇನೆ ॥ಎಂದು॥೪॥ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾ ಗುರು ಮಹಲಿಂಗ । ರಂಗಸೇವನ । ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಭಾಗ್ಯ ಸೂರೆಗೊಂಡೆನೆ ॥ ಎಂದು ॥೫॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ.

೩೦. ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿರಿ ಅರ್ಥ ಬಲ್ಲ ಜಾಣರು । ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತರು । ಮುಂ ಮೋರೆ ದಾತಕಿನ್ನು ಕಂಡ ಮಾತಿಗೆ । ಪ್ರಚಂಡ ಸುಖಕೆ ॥ ಪ ॥ ಬಿಚ್ಚಿ ಪೇ ಯ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೆರೆಗಳುಂಟು । ಅದರಲ್ಲೊಂದು । ದೊಯ್ಯೊ ಗಾಲದಲ್ಲು ತುಂಬೊದಲ್ಲ । ಬಣಗೊದಲ್ಲ ॥ಬಿಚ್ಚಿ॥ ೧ ॥ ಬರಿಗೆರೆಗಳೆರಡ ಧ್ಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗನಿರುವನು । ನಿರುತ ದೇವಗಂಗೆಯಭಿಷೇಕಗೈ ಶಿವನ ಪ್ರಿಯರು ॥ ಬಿಚ್ಚಿ ॥ ೨ ॥ ಪೂಜೆಯಿಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ ನಿಲ್ಲು ಹಗಲಲ್ಲ । ಲಿಂಗಕೆ । ಪೂಜೆಗೈದ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಮಂದಿರಾಗಿ । ದೃಢವಾಗಿ ॥ ಬಿ ॥೩॥ ಪತ್ರೆ ಯೆಂಟು ನಿಳು ಕರು ಐದು ದಳದ । ಪುಷ್ಪ ಕೊಯ್ದು ಹಸ್ತವಿಲ್ಲದ ಇಂದಲ ಬಿನ್ನಿಸಿದನೊಬ್ಬ ಜಾಣನು ॥ಬಿಚ್ಚಿ॥ ೪ ॥ ಸತ್ತ ಮಾತೆ ಶಿವ ಬಿ ಡಿದಾನು । ನಾಮನಂತೆ । ನಿತ್ಯ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡ ನಿಹನಲ್ಲು । ಪರದ ಬಿಚ್ಚಿ ॥೫॥ ಕುರುಡನಿಂತು ಪೇಳೆ ಬಲು ಬೆರಗಾದ । ಹೆಳವಾನು । ಧರೆಯ ದನೋಡಿ ಮಗನಾಲಿಗಿಲ್ಲ । ಪೇಳಸಲ್ಲ ॥ಬಿಚ್ಚಿ॥ ೬ ॥ ಜಲಕಂಠೇಶನ ರಿದನ್ನು ತಾವ । ನುಂಡಪುರುಷ । ಸಲೆ ಗುರು ಮಹಲಿಂಗ ರಂಗನ ಹನು ಸ್ಸಂಗಸ್ಥನು ॥ಬಿಚ್ಚಿ॥ ೭ ॥

ಮಂಗಳಾರತೀ-ರಾಗ.

೩೧. ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು । ಕರಯುಗವೆತ್ತಿ । ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ।

ಪಾತಕ ರಾಶಿಯ ದಹಿಸಿ ಜನ್ಮಂಗಳ । ಸೂತಕವಳಿದ ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ ಮಂಗಳ । ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ಕರಯುಗವೆತ್ತಿ ॥ಅಪ॥ ಶು ॥ ತ್ವಂ ಮೂಲಾಧಾರೇ । ಸ್ಥಿತೋಸಿ ನಿತ್ಯಂ । ತ್ವಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಾತ್ಮಕಃ । ತ್ವಾಂ ಯೋಗಿನೋ ಧ್ಯಾಯಂತಿ ನಿತ್ಯಂ । ತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತ್ವಂ ವಿಷ್ಣುಃ ತ್ವಂ ರುದ್ರಃ ತ್ವಂ ಇಂದ್ರಃ ॥೧॥

ಆಧಾರದಲಿ ವೇದದಳ ವೇದಾಕ್ಷರ ಸಂಜ್ಞ । ಆ ಪವಳ ವರ್ಣ ಯೋಗೀಶ್ವರಂಗೆ ತಾ । ಆದಿ ಕವಾಟ ಮಂತೆರೆಯುವ ವಲ್ಲಭ ಪ್ರಿಯ । ಮೋದಕ ಹಸ್ತಾಭಿಧಾನಿ ಹಂಸಗೆ ॥ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನೂ ॥೧॥

ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ ರತ್ನಗೌರಾಭಂ ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರಂ ಪಿತಾಮಹಂ । ರೇಚಕೇನ ತು ವಿದ್ಯಾತ್ಮಂ ಚಿಂತಯೇ ಮುನಿಪುಂಗವಂ ॥ ೨ ॥ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಿ ಮಣಿ ಮಂಟಪ ಕಾರ್ವಳ । ವಾದವಕ್ಷರವಾರು ವಿದ್ಯುತ್ಕಳೆಯು ಅಲ್ಲಿ । ವಾಗ್ದೇವಿಗಾ ನಂದನಿಧಿಯಾಗಿ ರಾಜಿಪ । ಆದಿಕವಿ ಮುಭಿಧಾನಿ ಹಂಸಗೆ ॥ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ॥೨॥

ಅತಸೀಪುಷ್ಪ ಸಂಕಾಶಂ । ನಾಭಿಸ್ಥಾನೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂ । ಚತುರ್ಭುಜಂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಂ । ಪೂರಕೇಣ ವಿಚಿಂತಯೇತ್ ॥೩॥

ಮಣಿಪೂರಕದಿ ದಶದಳವು ದಶಾಕ್ಷರ । ಘನತೇಜೋಮಯ ಪೀತವರ್ಣ ಗೋಕುಲದೊಳು । ವನಜಾಕ್ಷಿಯರ ವೇಣು । ನಾದದಿಂದಾಕರ್ಷ । ವನು ಮಾಡ ವಿಷ್ಣ್ವಭಿಧಾನಿ ಹಂಸಗೆ । ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ॥೩॥

ಅನಾಹತಸ್ಯ ಶಬ್ದಸ್ಯ ತಸ್ಯ ಶಬ್ದಸ್ಯ ಯೋ ಧ್ವನಿಃ । ಧ್ವನಿರಂತರ್ಗತಂ ಜ್ಯೋತಿಃ । ಜ್ಯೋತಿರಂತರ್ಗತಂ ಮನಃ । ತನ್ಮನೋ ವಿಲಯಂ ಯಾತಿ । ತದ್ವಿಷ್ಣೋಃ ಪರಮಂ ಪದಂ ॥೪॥

ಚಾರು ಅನಾಹತ ಮಂಟಪದ ದ್ವಾದ । ಶಾರ ದ್ವಾದಶ ವರ್ಣ ವರ್ಣ ಧನ್ಯಜನು । ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಭೃಂಗಿ ನಾಟ್ಯಾದಿ ಘೋಷಿಪ । ಭೇರಿನಾದವ ಕೇಳ್ವ ರುದ್ರರೂಪನೆ । ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ॥೪॥

ಓಂಕಾರಶ್ಚಾಥ ಶಬ್ದಶ್ಚ ದ್ವಾವೇತೌ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಪುರಾ ॥ ಕಂಠಂ ಭಿತ್ವಾ ವಿನಿರ್ಯಾತೌ ತಸ್ಮಾನ್ಮಾಂಗಳಿಕಾವುಭೌ ॥೫॥

ವರವಿಶುದ್ಧದಿ ಷೋಡಶಾರವಕ್ಷರವಲ್ಲಿ । ಯಿರೆ ಪದಿನಾರು ಸ್ಫುರ್ವ ಧೂಮ್ರವೋಂಕಾರ । ಸ್ವರವರ್ಣಭೇದ । ತೋರುವ ಮಾರುತರೂಪ । ವರಈಶ್ವರಭಿಧಾನವೆತ್ತ ಹಂಸಗೆ ॥ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ॥೫॥

ಶ್ರು ॥ ನೀಲತೋಯದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖೇವ ಭಾಸ್ವರಾ । ನೀವಾ

ರಶೂಕವತ್ತ್ನಿಪೀತಾಭಾಸ್ವತ್ಯಣೂಪಮಾ ॥ ತಸ್ಯಾಶ್ಶಿಖಾಯಾಮಧ್ಯೇ ಪ
ರಮಾತ್ಮಾವ್ಯವಸ್ಥಿತಾ । ಸಬ್ರಹ್ಮಸಶಿವಸ್ಸಹರಿಸ್ಸೇಂದ್ರಸೋಕ್ಷರಃಪರಮ
ಸ್ಸ್ವರಾಟ್ ॥೬॥

ಅವಿರಳಾಗ್ನೇಯಮಂಟಪಕೆದ್ವಿದಳವಲ್ಲಿ । ನವರತ್ನಕಾಂತಿಶೋ
ಹಂಕ್ಷಂಅಕ್ಷರ । ಪ್ರವಿಮಲವರಬಿಂದುಕಾರರೂಪಿನಸದಾ । ಶಿವನೇ
ಭಿಧಾನವೆತ್ತ ಹಂಸಗೆ ॥ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಬೆಳಗುವೆನು ॥೬॥

ಶ್ರು॥ ಶತಾರಂಶತವತಾರ್ಧ್ವಂ । ವಿಪ್ರಕೀರ್ಣಾರ್ಬ್ಜಕರ್ಣಿಕಂ
ತ್ರಚಂದ್ರಾರ್ಕವಹ್ನೀನಾ । ಮುಪರ್ಯುಪರಿಚಿಂತಯೇತ್ ॥ ಸಾಸಿರದಳದ
ವಾಸಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರ । ಸಾಸಿರಚಂದ್ರಾರ್ಕಭಾಸಮಾನಂಜಗ । ದ್ವಾಸನೆ
ದಓಂಕಾರಸಾಕ್ಷಿಕನಾದ । ದೇಶಿಕಮಹಲಿಂಗರಂಗಹಂಸಗೆ ॥ ಪರಂಜ್ಯೋ
ತಿಬೆಳಗುವೆನು ॥೭॥

ರಾಗ-ಸುರಟಿ-ಆದಿತಾಳ.

೩೨. ಮಂಗಳವಾಗಿಇಧೆ । ಜಯಜಯ । ಮಂಗಳವಾಗಿಇಧೆ ॥ಪ॥
ಗಳಕೊನೆಯಲಿಥಳಥಳಹೊಳೆಯುವ ॥ ತಿಂಗಳಬೆಳಕಿನಸತ್ಕಿರಣಪ್ರ
ಮಂಗಳವಾಗಿಯಿಧೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಆರುಚಕ್ರವಮೀರಿಸೂಕ್ಷ್ಮ
ರದೊಳಗೆಸೇರಿ । ಸಿರಿಸಾಸಿರದಳಪದ್ಮಸಿಂಹಾಸನ । ಘೋರಿಬ್ರಹ್ಮಾ
ದವಿಯಸೇರಲು ॥ ಮಂಗಳ ॥ ೧ ॥ ವಿರತಿಯೆಂಬುವಬತ್ತಿ । ಭಕ್ತಿಯು
ವಾಗಿಸತೈಲ । ಎರಡುವೊಂದಾಗಿರಲರುವೆಂಬಜ್ಯೋತಿಯು । ಉರಿ
ತಾಮಸಕತ್ತಲೆಯಳಿದು ॥ಮಂಗಳ॥ ೨ ॥ ರವಿಶಶಿತಾರೆಗಳಬೆಳಗುವ
ವಿಮಲಚಿತ್ಕಳೆಯಿ । ಕವಿದೊಳಗೊರಗೆಂದೆಂಬುದುತೋರದ । ಅವಿ
ಮಹಲಿಂಗನತೇಜವೆ । ಮಂಗಳವಾಗಿಇಧೆಜಯಜಯಮಂಗಳ ॥೩॥

ಇತಿ ತೃತೀಯಪ್ರಕರಣಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಗಧ್ಯ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ ಪರಮ
ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀಮದ್ದತ್ತಾತ್ರೇಯಕರಕಮಲಸಂಜಾತ ಶ್ರೀಸದಾ
ಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗ ಯತಿವರೇಣ್ಯ ಚರಣಕಮಲ ಭೃಂಗಾಯಮಾನ
ಶಂಕರಾನಂದಯೋಗಿವಿರಚಿತಕೈವಲ್ಯನವನೀತವೆಂಬಗ್ರಂಥತಾರಕಯೋಗ
ವೆಂಬುವ ತೃತೀಯಪ್ರಕರಣದಿ ತತ್ವಗಳು ೨೨—೧೧೨ ವೃತಗಳು ೩
ಗಳು ೨ ಕಂದಗಳು ೫ ಶ್ಲೋ॥ ೮ ಅಂತು ವಚನಂಗಳು ೪೦—೧೧
ಹುಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚತುರ್ಥಪ್ರಕರಣ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವು.

ಬ್ರಹ್ಮಣೋವ್ಯಕ್ತ । ಅವ್ಯಕ್ತಾನ್ಮಹತ್ । ಮಹತೋಹಂಕಾರಃ । ಅಹಂಕಾರಾತ್ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಾಣಿ । ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೇಭ್ಯೋಪಂಚಮಹಾಭೂತಾನಿ । ಪಂಚಮಹಾಭೂತೇಭ್ಯೋಖಿಲಂಜಗತ್ ॥

೧ ಕಂದ॥ ಸದಮಳಬ್ರಹ್ಮದೊಳವ್ಯ । ಕ್ತದರಿಂಮಹತ್ತತ್ವವದರಿಂಮ ಹದಹಂಕಾರಂ ॥ ಅದರಿಂಪಲೆಮಾತ್ರೆಗಳೈದದರಿಂಭೂತಂಗಳಾದಿಜಗವು ದಿಶಿಕರ್ಜಂ ॥೨॥ಶಾ॥ವೃ॥ ಶ್ರೀಮನ್ಮಂಜುಳಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಮಮಲಂ, ತತ್ವಪ್ರಭಾದರ್ಪಣಂ । ವ್ಯೋಮಾದ್ಯದ್ಭುತಭೂತಪಂಚಕಮಿದಂ ಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಮಾಣಂಗಳಂ । ಶ್ರೀಮನ್ಮಾಯೆಕೃತೀಶಜೀವಜಗಮಂ ವೈಚಿತ್ರಚಿತ್ರಂಗಳಂ ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಹ್ಮವಿಚಾರಿಗಳ್ಗೆ ಕ್ರಮದಿಂತಾಂತೋರಿಸಂತೈಸುಗುಂ ॥

೩. ಕಂದ॥ ಸಿಹ್ಮದವದನಬಹಾಂಸವ । ಗಮ್ಮನೆಯುರಗುತಲಿವಕ್ಷಿಮೆಲುವಂದದಲಿ । ಹಂವಿನಜಗದೋಳ್ರಂಜಿಪ । ಬೊಮ್ಮವನರಿತಾತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಬೊಮ್ಮನೆಯೆನಿಪಂ ॥

೪ ಕಂದ॥ ಬೊಮ್ಮದಲಕ್ಷಣವರಿತಾ । ಬೊಮ್ಮದೊಳೊಗೆದಿರುವ ಮಾಯಾಲಕ್ಷಣಸಹಿತಂ ॥ ಬೊಮ್ಮಪ್ರತಿಪಾದಿತಶ್ರುತಿಗಳ । ಸಮ್ಮತದಿಂದರಿಯೆಜ್ಞಾನವುನಿಲುಕಡೆಯಕ್ಕುಂ ॥

ವಾಚಾಮಗೋಚರಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷಣ.

ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂಬ್ರಹ್ಮ, ನೇಹನಾನಾಸ್ತಿಕಿಂಚನ । ಸದೇವ ಸೋಮ್ಯೇದಮಗ್ರಆಸೀತ್ ನಿತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಪ್ರಮಾಣಂ ॥

ಪದ್ಯಗಳು.

ರಾ—ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ

೫. ಜಗದುದಯದಂತ್ಯದೊಳುತುಂಬಿಧೆ । ಅಗಣಿತನುಪಮಬ್ರಹ್ಮವು ॥ಪ॥ ಸ್ವಗತಭೇದವುಪ್ಪೊಗದನಿರ್ಗುಣ । ನಿಗಮವಂದಿತಬ್ರಹ್ಮವು ॥ಅ॥ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮಚಲವು । ನಾಕನಿಳೆಯಪ್ರಕಾಶವು । ಶೋಕಹರಸರ್ವತ್ರಭರಿತವು । ಲೋಕಸಾಕ್ಷಿಯುವೆನ್ನಿಸಿ ॥೧॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಪ್ರಬುದ್ಧಮುಕ್ತಂಸತ್ಯಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರಕಂ । ಸತ್ಯುಚಿತಾನಂದರೂಪಂ ।ನಿತ್ಯಪೂ

ರ್ಣರದೆನ್ನಿಸಿ ||ಜಗ||೨|| ಉಕುತರಾನಂದೈಕರಸಮಣಿ | ನಿರುತಶ್ರು ಶಿರೋಮಣಿ | ನೆರೆಅವಿದ್ಯಾಧ್ವಾಂತದಿನಮಣಿ ನಿರಘನಿಶ್ಚಲವೆನ್ನಿಸಿ ||ಜ ||೩|| ಅನಘನಿಃಶ್ರುತಅಪ್ರಮೇಯಂ | ಜನಿರಹಿತಜಗದಾಶ್ರಯಂ | ವಿಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಸಾಕ್ಷಿಯು | ಪ್ರಣವಪರತರವೆನ್ನಿಸಿ ||೪|| ನೆರೆಯುವಾ ಮಸಂಗಭೇದ್ಯನು | ನಿರುತಬೋಧ್ಯಾಬಾಧ್ಯನು | ಪರಮಗುರುವುಹಗನಂಗನು | ನಿರುತಚಿನ್ಮಯನೆನ್ನಿಸಿ ||ಜಗ||೫||

ರಾಗ-ಆನಂದಭೈರವಿ.

೬. ಪರಮಾತ್ಮನರುನಿನೊಳಗಿರುಮಾನಸೇಂದ್ರ | ಪರಮಾತ್ಮನ ನುಯೋಗಿಕುಲಚಂದ್ರ ||ಪ|| ಘನಸುಪ್ತಿಯೊಳುಬೆರಿಯುದಲೆನಸಿಯುದಿರು ಮನದವೃತ್ತಿಗಳೆಂಬ ಲಿಂಗತನುಲಯವಾವಿನಯುದಿಂದಲಿ ಹೊಂದಿಹೊಂ ಲೆಯಿರುವಾ|ಅನುಪಮಾದ್ವಯಜ್ಞಪ್ತಿಯೆನಿಸಿಭಾಸಿಸುವ ||೧|| ನಿರುತಪ ಬುದಗಳನುಣಲುಬಂದಿರುವ | ಶರೀರಸುಖದುಃಖಗಳನನುಭವಿಸುತಿರು ಪರಜೀವಭೋಗಕ್ಕೆಮನೆಯೆಳಗೆವ್ರುರುವ | ನೆರೆನೋಡರಿನಂದದಲಿಸಾಕ್ಷಿ ಗಿರುವ ||ಪರ||೨|| ವರಜಾಗ್ರಮೊದಲಾದಮೂರವಸ್ಥೆಯೊಳು | ನಿರುತ ತ್ರವುಕಂಠಹೃದಯಸ್ಥಾನನೊಳು | ಬೆರತುಜೀವೇಶ್ವರರಪಾಲಿಸುತಲಿ ನೆರೆಪ್ರಕೃತಿ ಪರಮಗುರುತ್ವಲಿಂಗನೆನಿಸಿರುವ ||ಪ||೩||

ಅನಿರ್ವಚನೀಯಮಾಯಾಲಕ್ಷಣ.

ಮಾಯಾಕಾರ್ಯ ವಿವರಣಂ

ರಾಗ-ಆನಂದಭೈರವಿ.

೭. ಅಮಮಮಾಯಾಮಹಿಮೇಅರಿಯಲರಿದೆಂದು | ನಮಿಸಿಬ್ರಹ ದಿಗಳುವಂದಿಸಿದರಂದೂ ||ಪ|| ನಿರುಪಮಧ್ವಯನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ | ರಮಾತ್ಮನೊಳ್ಗಗುವಿಸಿತವ್ಯಕ್ತಮಾಪ | ಪರಶಕ್ತಿಮಣ್ಣಿನೊಳುಕಲಶಗ ಕ್ತಿ | ಭೇರಸ್ಥಿತೋರುವಚಂದದಿಂಬಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ || ಅಮಮ ||೧|| ಅ ತ್ಸ್ಯವಲ್ಲವೇಂದುಅಸತ್ತಲ್ಲ | ಅದುಭಿನ್ನವಲ್ಲಮತ್ತದುಅಭಿನ್ನಲ್ಲ | ಅದ ವಮವವಿಲ್ಲನಿರವಯವ್ರುಅಲ್ಲ | ಅದುಅನಿರ್ವಚನೀಯವೆಂಬುವರುಯೆಲ್ಲ ಮನು ||೨|| ಜಗವೆಸತ್ಯವುಬ್ರಹ್ಮಮಿಥ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿ ! ತ್ರಿಗುಣಗಭ ಮಾಗಿತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕರಚಿಸಿ | ಜಗದಿಸ್ವಾಹೊಂದಿಪ್ರಾಜಿಗೆಂಬುವುದು ನಿಗಮಶಿರಗಳೆವಾತೆಯೆನಿಸಿರಾಜಿಪುದು ||ಅಮಮ||೩|| ಪಠವಬಿಚ್ಚಲು

ಧಚಿತ್ರಕಾಂಬಂತೆ | ಪಠವಮುಚ್ಚಲುಚಿತ್ರಕಾಣದಿರುವಂತೆ | ಕುಟಿಲತನ ದಿಂಜಗವತೋರುವದುತಾನೆ | ಚಟುಲದಿಂಮರೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದುತಾನೆ || ಅಮಮ ||೪|| ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮದಿಮಿಥ್ಯವಾಗಿತೋರಿರುವ |ಹೀನಮಾಯಾತಮ ವುಮುಚ್ಚಿಮೂಜಗವ | ಜ್ಞಾನಹೀನರಗೋಣಮುರಿಸುನುಂಗುವದು| ತಾನೆ ಗುರುಮಹಲಿಂಗನೊಳಗೆಯಡಗುವುದು ||ಅಮಮ||೫||

ಮಹದಾದಿಜಗದುತ್ಪತ್ತಿ

ರಾಗ-ಆನಂದಭೈರವಿ.

೮. ಆದಿಅಂತ್ಯದೊಳಿಲ್ಲದಿರುವವುದಿಮಾಯು | ಆದಿಯಿಂದಾಪರಿಸಿತಾ ತ್ಮನಿರ್ಮಾಯು || ಪಲ್ಲವಿ || ಸದಮಲಾತ್ಮನೊಳಾಯ್ತು ಶುಕ್ತಿಯಲಿರಜತ | ಮುದದಿತೋರುವಪರಿಯುಮಾಯುಸಂಜನಿತ | ಅದುಅವಿದ್ಯಾವ್ಯಕ್ತವದುತ್ರಿ ಗುಣಮಯವು | ಅನುಮೋಹವಜ್ಞಾನಜಡದುಃಖಮಯವು || ಆದಿ ||೧|| ಎಂದಿಗಿಲ್ಲದ ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮಯೊನಾ ವರಿಸಿಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿನಮಾಯಾವಿಧ್ಯೆ ಯೆಂದೆನಿಸಿ | ಒಂದುಸಾತ್ವಿಕ ಒಂದುರಾಜಸವಸೆನಿಸಿ | ಛಂದದಿಂದೆರಡಾಗಿ ತಾದುನಿಜವೆನಿಸಿ ||ಆದಿ||೨|| ಪರಮಸತ್ವಪ್ರಧಾನವೆನಿಪಮಾಯೆ ಯೊಳು | ವರಮೇಘದಲಕೂಡಿಕೊಂಡುಗಗನದೊಳು | ಎರಕವಾಗಿರು ವಂತೆಪ್ರತಿಫಲಿಸಿಹನು | ಧರೆಗೆಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬವೆಸರೊಡದುಆತ್ಮ ||ಆದಿ||೩|| ಮಲಿನಸತ್ವಪ್ರಧಾನಗುಣಅವಿದೆಯೊಳು | ಕಲಶನಭಜಲದೊಳಗೆ ಅಭ್ರ ತಾರೆಗಳು | ಹೊಳೆಯುವಂದದಿತಾನೆಪ್ರತಿಫಲಿಸಿಹನು | ನಿರುತಕಿಂಚ ಜ್ಞನೆಂಬವೆಸರೊಡನುಆತ್ಮ || ಆದಿ ||೪|| ಭರದವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯವೆಂಬುಪಾಧಿ ಯನು | ಧರಿಸಿ ಈಶನ ಜೀವನೆನಿಸಿತೋರುವನು | ಅರಿಯಲಿಬ್ಬರುಮಾ ಯಾಮುಕ್ಕಳೆಂಬಂತೆ | ಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂಗಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ||ಆದಿ||೫||

ಜೀವೇಶ್ವರರುತ್ಪತ್ತಿಯು.

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೯. ಜೀವಈಶ್ವರರಿಬ್ಬರೂ |ಜನಿಸಿರುವ| ಭಾವಭೇದವನರಿಯಲೋ ವತ್ಸ | ಜೀವಈಶ್ವರರಿಬ್ಬರೂ ||ಪ|| ಸತ್ವಗುಣಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತ | ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತಮಾಯಾಧಿಷ್ಠಿತ | ಬ್ರಹ್ಮ | ಸತ್ವಗುಣಮಾಯೆಮೂರು | ಒಂದಾ ಗಿ | ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ್ವರನೆನಿಸಿದ || ತತ್ವ || ಜೀವ ||೧|| ನಿರುತಮಾಯೋಪಾ ಧಿಯುಎನಿಸೀಶ | ಗಿರವಾಯ್ತುಕಾರಣಾಂಗ | ಸುಪ್ತಿ | ಸ್ಥಿರದಾನಂದ ಕೋಶ| ಘನವಾಗಿ|ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದೆನಿಸಿದಆತ್ಮ ||ಜೀವ|| ಮಲಿನಗುಣ

ಬಿತ | ಚೈತನ್ಯವುವಿನಮಾಯಾಧಿಷ್ಠಿತ | ಜೀವಾತ್ಮ | ಮಲಿನಗುಣಮಾ
ಮೂರೂ | ಒಂದಾಗಿ | ಮಲಿನಜೀವನುಎನಿಸಿದ ||ಆತ್ಮ || ಜೀವ||೩|| ವ
ದಾಭಾಸನೆನಿಪ | ಆಜೀವ | ಗಿರವಾಯುತ್ಕಾರಣಾಂಗ | ಸುಷುಪ್ತಿ | ಸ್ವ
ಸುಖಾನಂದಕೋಶ | ದೊಳುಶೇರಿನಿರುತಕಿಂಚಿಜ್ಞನಾದಾ ||ಜೀವ||೪|| ಕ
ಕಜಲಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತ | ನಭದಂತೆ | ಸಲೆಯುನಿದ್ರೋಪಾಧಿಯನಿಸಿ | ತಾನ
ಪೋಲೆತನುವಿನಭಿಮಾನವೆಂದ | ಬಳಲಿದವತಿಳಿವತಾಗುರುರಂಗನೆಂದು |
ತ್ಮಜೀವ ||೫||

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೧೦. ಜೀವಿಕರ್ಮದಭೋಗದನುಭವಕೆಜಗವನ್ನು | ತಾವಿನೋದ
ಗೈಯ್ಯಲನುವಾದನೀಶ್ವರನೂ ||ಜೀವಿ||ಪ|| ಶುದ್ಧಸತ್ವಪ್ರಧಾನಮಾ
ಯೊಳುಬೆರತೀಶ | ಶುದ್ಧತಾಮಸವಾದ ಗುಣಪ್ರಧಾನವದೆನಿಪ | ಮು
ಮಾಯಾವೇವಿಯನು ಕಣ್ದೆರದು | ಬದ್ಧವಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಸೃಷ್ಟಿಯುಂನೆನ
ಜೀವಿ || ೧ || ಧರಣಿಯೊಳು ವಟಬೀಜನಾಟಿ ನೀರೆರೆಯೆ | ಸ್ಫುರಿಸುತಂ
ರಶಾಖೆವೃಕ್ಷವಾದಂತೆ | ಭರದಿಂದಲಾಬ್ರಹ್ಮಶಕ್ತಿಯಿಂದವಿಚಿತ್ರ | ತ
ಖಿಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಜೃಂಭಣವದಾಯ್ತು || ಜೀವಿ || ೨ || ಅದುಮಹದ
ಕಾರತ್ರಿಗುಣಗರ್ಭಿತವು | ಪದುಳಸತ್ವವು ರಜವು ತಾಮಸವುಯೆನಿಸಿ
ಅದರಿಂದಶಬ್ದಾದಿಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳು | ವಿದಿತವಾದವುಸೂಕ್ಷ್ಮಭೂತ
ಗಳೆನಿಸಿ || ಜೀವಿ || ೩ || ವರಸತ್ವಗುಣದಿಂದ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು |
ರೆರಜೋಗುಣದಿಂದ ಪ್ರಾಣಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಳುರುತಮೋಗುಣದಿ
ಲೊಂದೊಂದುಕ್ರಮವಾಗಿ | ಭರಿತನಭವೊದಲಾದ ಭೂತವೈದೊಗದವ
ಜೀವಿ || ೪ || ಇದರೊಳಗೆಸ್ಥೂಲ ಕಿರಿಕಾರಣವುಯೆನುತ | ವಿದಿತವಾದ
ತನುತ್ರಯಂಗಳುತಿಳಿಯ | ಲದರೊಳಗೆಜೀವಿಪರಮಾತ್ಮರಗಲದಲೀ |
ದುಳವಿಂದಿಪರದಕೆಸಾಕ್ಷಿಗುರುಮಹಲಿಂಗನು ||ಜೀವಿ||೫||

೧೧ ಕಂದ || ರವಿಬಿಂಬಧುದಿಸಿದಮೇಘಂ | ರವಿಯಂಕಾಣ್ಗೊ
ಲಾವರಿಸಿರುತಂದದಲಿ || ಪ್ರವಿಮಲಆತ್ಮನೊಳುದಿಸಿದತಮೆಮಾಯೆಯು ಆ
ನನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಗೊಡದೈ ||

೧೨ ಕಂದ|| ಅಗ್ನಿಯುಪ್ರಜ್ವಳವಾಗಲು | ಅಗ್ನಿಗೆಮುಸುಕಿದ್ದಧ
ಮವುಅಡಗುವಚೆಂದದಿ || ತನ್ನಯನಿಜಮನ್ನರಿಯಲು | ತನ್ನೊಳಗಾ
ಯೆಯುಡಗನಿನ್ಮಳನಪ್ಪಂ ||

೧೩. ಕಂದ|| ಕಬ್ಬಿಣಸಂಗದಅಗ್ನಿಗೆ | ಪೆಟ್ಟಿಯೆಸಹಿಯಿಲ್ಲದಂತೆಸಂ
ತತಲಾತ್ಮಂ || ಕೊಬ್ಬಿದದೇಹದಸಂಗದಿ | ನಿರ್ಭೇದದಿಯಿರಲುಅಂಟವುಸು
ಖದುಃಖಂಗಳ್ ||

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೧೪. ಕೇಳುವತ್ಸನೆಜೀವಗಾದಜನ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ | ಪೇಳುವೆನುಸೂಕ್ಷ್ಮ
ದಿಂಶ್ರುತ್ಯಾನುಭವದಿಂದಾ || ಕೇಳು ||ಪ|| ತಾನೆತನ್ನನುಮರೆತುಕಲ್ಪಕೋ
ಟಿಗಳಿಂದ | ಹೀನತನುವಭಿಮಾನದಿಂಸಗ್ಗನರಕದಿಕು | ಯೋನಿಯೆಂಬಕು
ಲಾಲಿಚಕ್ರದಲಿಶಿಲ್ಕಿಮುಂ | ಗಾಣದೆಭವಾರಣ್ಯಚರಿಸುತಿರೆಸುಕೃತದಿಂದ ||
ಕೇಳು || ೧ || ವರವೃಷ್ಟಿಯಿಂಪಿಳಿದುಜೀವನವಧಾನ್ಯದೊಳು | ಬೆರತುಂ
ಬುವನ್ನರಸದೊಳಣುವಾಗಿನಿತ್ಯ | ಸುರಿವಮಾಯಾಬಿಂದುಧಾರೆಯೊಳುಕಳೆ
ದುಳಿದು | ವರಜನಕನುದರದಲಿಮೂವಿಂಗಳಿರುವಂ || ಕೇಳು || ೨ || ಜನ
ನಿಜನಕರಮೋಹಜನಿತಕಾಮಾಗ್ನಿಯೊಳು | ಕ್ಷಣಿಕಸಂಯೋಗದಲಿಪೆಣ್ಣಿ
ಬೆಂಕಿಯುಕಬೆಗೆ | ಜನಿಗಿಳಿವಭಂಗಿಯುಲಿಶುಕ್ಲರೂಪಿಂದಿಳಿದು | ಜನನಿರು
ತುಕಮಲವರಳಿರಲ್ಕದರೊಳಗೆನಿಲ್ವಂ || ಕೇಳು || ೩ || ವಿನುತಶೋಣಿತಶು
ಕ್ಲವೆರತುಬೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿ | ಘನಶುಕ್ತಿಯೊಳುಸ್ವಾತೆಬಿಂದುಮುತ್ತಾದಂತೆ
ತನುನಯನ ಕರಚರಣ ಮುಂತಾದಸರ್ವಾಂಗ | ತನಗೆತಾನಾಗ್ವುದೇಳು
ಮಾಸಕ್ಕೆಜಠರದೊಳು || ಕೇಳು || ೪ || ವನಜವಿಕಸಿತವಾಗೆ ಗಂಧವು
ದಿಸುವಪಾಂಗು | ತನಪೂರ್ವಸುಜ್ಞಾನಮುದಿಸಿಚೇತಿಸುತ | ಜನನಿಯುಂ
ಡನ್ನರಸವನಾಭಿಸುಮುಖದೊಳುಣುತ್ತ | ಜನನಿಜಠರವದೆಂಬನರಕದೊಳಗಿ
ರುವಂ || ಕೇಳು || ೫ || ಉರುಜರಾಯುಜವೆಂಬಚೀಲದಿಂಬಿಗಿವಡೆದು |
ಅರಿತುಪೂರ್ವಾಪರದ ಜ್ಞಾನಾನುಭವವನ್ನು | ಕೊರಗುತೀಭವಬಾದೆನೆನೆ
ಯುತ್ತಮನದೊಳಗೆ | ಹೊರಗೆಬರಲೆಡೆಗಾಣದಲೆದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಂ || ಕೇ
ಳು || ೬ || ತನ್ನಮರತೆಜ್ಞಾನದಿಂದಬಂದೆನುಭವಕೆ | ಇನ್ನುಜನನಿಯಜ
ಠರವಿಂದತಾಪೊರಮಟ್ಟು | ಉನ್ನತಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂಮುಕ್ತನಾಗುವೆನು ||
ಎನ್ನುತಲಿಶಿವಧ್ಯಾನ ನಿಷ್ಟನಾಗಿರುವಂ || ಕೇಳು || ೭ || ನವಮಾಸವೋಳ್
ಯೋನಿಮುಖದಿಜನಿಸಿದಕ್ಷಣದಿ | ಕವಿಡುಮೋಹವುಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನವಂಮ
ರೆತು | ವಿವಿಧಬಾಲಕ್ರೀಡೆ ತೋರುತಯೌವನದಿ | ತವೆಗರ್ವದಿಂ ಪಾಪ
ಗೈಯುತ್ತನರಕಕಿಳಿಯುವನು || ಕೇಳು || ೮ || ವಿರತಿರತಲೀಪರಿಯ
ಲಂತ್ಯಜನ್ಮಕ್ಕೆ | ವಿರತಿಯುಪರತಿಜ್ಞಾನಜನಿಸಿತನ್ನೊಳಗೆ | ಶರಧಿಜಲದೊ

ಳುಜಲವು ಬೆರತಪರಿಯಾಜೀವ । ವರಮುಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನೋಳ್ಳ
ರೆವಂ ॥ ಕೇಳು ॥ ೯ ॥

ಪಂಚಕೋಶಗಳ ವಿವರ.

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೧೫. ಪಂಚಕೋಶಗಳಿಂದಕೂಡಿರುವದೀಕಾಯ । ಪಂಚಕೋಶಗಳ
ಬವಿಸುನುನಿವರ್ಣಯ ॥ ಪ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳುನಿಜಜನಕಜನನಿಯರಶುಕ್ಲ
ಶೋಣಿತದಿಜನಿಸಿರುವತನುವನ್ನಮಯಕೋಶ । ಪಾ್ರಣಕರ್ಮೇಂದಿ್ರಯ
ಗಳ್ಹತ್ತು ಒಂದಾಗಿರುತ । ಪಾ್ರಣಮಯಕೋಶವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು
ಪಂಚ ॥ ೧ ॥ ಮನವುಜ್ಞಾನೇಂದಿ್ರಯಗಳೈದುಒಂದಗಿರಲು । ಘನವ
ನೋಮಯಕೋಶವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು । ವಿನುತಬುದ್ಧಿಯುಪಂಚವಿ
ಯಂಗಳೊಂದಾಗಿ । ಜನಜನಿತವಿಜ್ಞಾನಮಯಕೋಶವೆನ್ನಿಸುವುದು ॥ಪಂ
ಚ ॥ ೨ ॥ ನಿರುತಪಿ್ರಯಮೋದಪ್ರಮೋದವೃತ್ತಿಗಳು । ಬೆರತಅಜ್ಞಾ
ನಾನಂದಮಯಕೋಶವೆನಿಸಿ । ವರಕೋಶವೈದಕ್ಕೆವೈಲಕ್ಷಣನುಯೆನಿಸಿಪ
ಮಗುರುಮಹಲಿಂಗರಾಜಿಸುತಲಿಪ್ಪಂ ॥ ೩ ॥

ಓಂಕಾರ ವರ್ಣನೆ.

೧೬. ಸೀಸಪದ್ಯ॥ ನಿರುತಈಶರ ಕಾಯನಾಲ್ಕು ಜೀವನದೇಹನಾಲ್ಕು
ಈಪರಿಯುಲಷ್ಟಾಂಗವೆನಿಸಿ । ನೆರೆನಾಭಿಹೃತ್ಕಂಠ ಭೂ್ರಮಧ್ಯಸುಸ್ಥಾ
ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನವುಸುಷುಪ್ತಿತುರ್ಯಸ್ಥಾನ । ಉರುಅವಿದ್ಯಾಪಾದಸಲೆಸುವಿದ
ಪಾದಆನಂದತೂರ್ಯಪಾದವೆನಿಸಿ । ವರನಾದಕಳೆಬಿಂದುಮಂಡಲತ್ರ
ಯುಂಶಿವಶಕ್ತಿಐಕ್ಯತ್ರಿಸ್ಥಾನವೆನಿಸೆ ॥ ಗೀತೆ ॥ ಸ್ಫುರಿಪಅಜಹರಿರುದ್ರ
ಶ್ವರಸವಾ । ಶಿವನಪಂಚದೇವತೆಗಳುಮುಂದೆನಿಸುತ । ಶರೀರದೊಳ್ರಾ
ಸುವಓಂಕಾರವನ್ನು ಅರಿತಸುಜ್ಞಾನಿವರಮುಕ್ತನೆನ್ನಿಸುವನೂ ॥

ಜೀವಹಂಸನು ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ.

೧೭. ಕಂದ॥ ಅನುಪಮಅದ್ವಯಬೊಮ್ಮವು । ಘನಪ್ರಕೃತಿಯುಸ
ದಿಂದತಾದಾತ್ಮ್ಯನುತಾ ॥ ನೆನಿಸುತಹಂಸನರೂಪಿಂ । ಮನಪವನವ
ದೇಹದಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪಂ ॥

೧೮. ಸೀಸಪದ್ಯವು॥ ತವೆಸಪ್ತಧಾತುಗಳ್ತಿ್ರಮಲಂತಿ್ರಯೋನಿಗ
ಪಾಪಸಪ್ತಪ್ರಮಸ್ತಕವಪ್ಪುವಂಥ । ನವದ್ವಾರಪುರದಲ್ಲಿಗುದಮೇಢ್ರ
ಣಿಪೂರಹೃದಯಕಂಠಮನೇತ್ರಶಿರದಮಧ್ಯ । ನವಿನವಾಗಿರುವೀ

ನಡುವೆನಿಪಅಷ್ಟದಳಹೃತ್ಪದ್ಮವೊಪ್ಪುತಿರಲು । ರವಿಕೋಟಿತೇಜದಿಂಬೆಳ
ಗುತ್ತಪುಷ್ಪದೋಳ್ಗಂಧವಡಗಿಪ್ಪಂತೆಯಡಗಿರುತ್ತ ॥ಗೀತೆ॥ ಶಿವಬೊಮ್ಮ
ಹರಿಈಶವರಸದಾಶಿವರ । ಹೃಧ್ಯಾನಗೋಚರದಹಂಸಜೀವನೆನಿಸುತ್ತ ।
ತವೆಪಂಜರದಶುಕದಂತೆಭೋಗಿಸುವನು । ಇಂದಿ್ರಯಂಗಳಮುಖದಿಸುಖ
ದುಃಖಗಳನು ॥

೧೯. ಸೀಸ॥ ಶರೀರಮೋಳಿರುವೇಳುಕಮಲಮಧ್ಯದಅಧೋಮುಖದಹೃ
ತ್ಪದ್ಮದೊಳಾದ್ಯಜೀವ । ನೆರೆಪೂರ್ವದಳತುಳಿಯೆಪುಣ್ಯಮತಿಆಗ್ನೇಯ । ದ
ಳದಿನಿದಾ್ರಲಸ್ಯಯಾಮ್ಯದಳದಿ । ಉರುಕೂ್ರರಬುದ್ಧಿನೈಋತಿದಳದಿಪಾಪಗು
ಣವರುಣದಳದಲಿಕಿ್ರೀಡೆವಾಯುದಳದಿ । ಚರಿಪಬುದ್ಧಿಯುಸೌಮ್ಯದಳದಿಸು
ರತಾನಂದಈಶಾನ್ಯದಳದಲ್ಲಿಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ॥ಗೀತೆ॥ ವರಕಮಲಮಧ್ಯದಲಿವೈ
ರಾಗ್ಯವೆನಿಸಿ । ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನವುಸುಷುಪ್ತಿಯನ್ನನುಭವಿಸುತ । ನೆರೆಕರ್ಮತ್ರ
ಯಫಲದಿಮೂರು । ಲೋಕಗಳಚರಿಸುವಂವರಮುಕ್ತಿಪದವಿಪರಿಯುಂತಂ ॥

೨೦. ಸೀಸ ॥ ವರಜಾಗ್ರದೋಳ್ ನೇತ್ರಸ್ಥಾನವಾಸಿಯುಯೆನಿಸಿಇಂ
ದಿ್ರಯಂಗಳಮುಖದಿಸುತಿಹನು । ನೆರೆಸ್ವಪ್ನದೋಳ್ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲಿತೈಜಸ
ನುಯೆನಿಸಿಜಾಗ್ರದವಿಷಯನೆನಿಯುತಿಹನು। ಉರುಸುಷುಪ್ತಿಯೋಳ್ಹೃದಯ
ದಲಿಪಾ್ರಜ್ಞನೆಂದೆನಿಸಿತಾಂಮ್ರಚೂಡನುತನ್ನ ಮರಿಗಳನುಭರದಿಪಕ್ಕದೊಳಿ
ರಿಸಿನಿದ್ರೆಗೈಯುವತೆರದಿಕರಣವೃತ್ತಿಯಲೀನವಾಡಿಕೊಂಡು ॥ಗೀತೆ॥ ಪರ
ಮನಿದಾ್ರನಂದವನುಭವಿಪಈಶ್ವರನ । ಕೂಡಿಮಾಯಾವೃತ್ತಿಯೆಂಬಸಾಧ
ನದಿಂ ।ಮರಳಿಜಾಗರಹೊಂದಿಮದವಿಕಾರವನುತೊರೆದಾತ್ಮನೆನ್ನಿಪಂವರಜೀ
ವಹಂಸಂ ॥

ಪಂಚಕರಣಂಗಳ ವಿವರ

೨೧. ಕಂದ॥ ಚರಿಸುವಮನವನುಕಂಠದಿ । ವರಬುದ್ಧಿಯುಮುಖದಿ
ನಾಭಿಯುಸ್ಥಾನವಿಚಿತ್ತಂ ॥ ಉರುಶಮ್ಮಹೃದಯಮಧ್ಯದಿ ನಿರುತಂಜೀ
ವಾತ್ಮನೇತ್ರಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ಪಂ ॥

ಪಂಚಾಗ್ನಿ ವಿವರ

೨೨ ಸೀಸಪದ್ಯವು॥ ಶರೀರವ್ಯಾಪಕವಾದಕಾಮಾಗ್ನಿವರಕಣ್ಣಿನಿ । ಲಿಂ
ಗಸ್ಥಾನಕೆಬಂದುಪ್ರಜ್ವಲಿಪುದು । ಪರರಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂಬಕೋಪಾಗ್ನಿವೈರಿ
ಗಳನೇತ್ರಸ್ಥಾನಕೆವೊಮ್ಮೆಬಂದಿರುವುದು । ವರಸುತನುಮೃತಿಯೊದಶೋ
ಕಾಗ್ನಿಯುಜ್ಞಾನಿನೆನೆನಹಿನಲ್ಲಿಯೆಸದಾನಿಂತುರಿವುದು । ವರಚತುರ್ವಿಧದನ್ನಪ

ಚಿಪಜಠರಾಗ್ನಿಯುನಾಭಿಸ್ಥಾನದೊಳಡಗಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು ॥ಗೀತೆ॥ ವೇ
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿತನ್ನೊಳುಜ್ವಲಿಪುದು । ಅರಿತುಈಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯೆತಪ
ಯ್ಯದೆ । ಹೊರಗಗ್ನಿಕಲ್ಪಿಸುತತನುವನ್ನುಸುಡುವ । ಅರೆಮರುಳಗೊಲಿ
ವಳಜ್ಞಾನಾಂಬವುದದಿ ॥

ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳವಿವರ.

೨೩. ಸೀಸಪದ್ಯ॥ಲವಣಸಾಗರವೂತ್ರವೆಂದಿಕ್ಷುಸಾಗರಂವ್ಯೈದವರು
ಬವರ್ ಆರ್ಯ್ರವರರು । ತವೆಸುರಾರ್ಣವಶುಕ್ಲಸರ್ಪಿಸಾಗರರಕ್ತದ
ಧಿಯುಶ್ಲೇಷ್ಮವದೆಂಬುವರುಬುಧರು । ಭುವಿಯೊಳೆಲ್ಲರುಪೇಳ್ವಕ್ಷೀರಸ
ರವನ್ನುಸ್ತನ್ಯವೆಂಬರುಬಲ್ಲಭಾವಜ್ಞರು । ನವಖಂಡಬಳಸಿರ್ಪಜಲನಿಧಿ
ಆನಂದಬಾಷ್ಪವೆಂಬರುಬಲ್ಲಸೂರಿವರರು ॥ಗೀತೆ॥ ವಿವರಿಸಲ್ಕೀಪರಿಯ
ಶರಧಿಗಳನು । ತನ್ನೊಳಗೆಭಾವಿಸುತಗುಣಭೇದವಳಿದ । ಶಿವಜ್ಞಾ
ಪನ್ನಯರತೆಂಬುದಳಿದು। ಜಗದೊಳುತ್ತಮಪುರುಷನಿವನೆನ್ನಿಸುವನು

ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳ ವಿವರ.

೨೪. ವಚನ॥ ಜಂಬುದ್ವೀಪ ಹಿಂದಲೆಯಂತಲು, ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪಅಸ್ಥಿ
ತಲು, ಶಾಖದ್ವೀಪ ಶಿರವೆಂತಲು, ಶಾಲ್ಮಲಿದ್ವೀಪ ಚರ್ಮವೆಂತಲು,
ದ್ವೀಪ ನಖವೆಂತಲು, ಕುಶದ್ವೀಪ ಪಲಲವೆಂತಲು, ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪ
ಮವೆಂತಲು, ಇಂತು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳಂ ಸ್ಥೂಲದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಜ್ಞ
ಗಳು ಪರಿಭಾವಿಸುವರು.

೨೫. ವಚನ॥ ಇನ್ನು ಸಾಂಖ್ಯಸಾರಸಂಗ್ರಹವಂ, ೧೬ ಸೂತ್ರಗ
ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವದು.

೨೬. ಕಂದ॥ ತತ್ವಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದರ। ಉತ್ಪತ್ತಿಯುವಿವರವನ್ನುಭಾ
ಗಳಂ, ಉತ್ತಮಅಧಿದೇವ್ತೆಗಳಂವಿಸ್ತರಿಸುವದ್ಯಸಪಂಚೀಕರಣದ

ಮಂಗಳಾರತಿ-ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ.

೨೭ ಜಯಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ಪ ॥ ವರಕಾತ
ಭಾಯುತಜಡೆಮುಡಿಯುಶೋಭಿಸುತ । ನಿರುತವ್ಯೋಂಬಣ್ಣದಗಜಪ್ರಿ
ಸಿ।ಪ್ರೇರಿತಮೂಲೋಕವನುಯೆನುತಸಾರುತಲಿರುವ । ಕಿರಿನಗೆಯುಸ
ಜಾತಮುಖದೀಕ್ಷಗೆ ॥ಜಯ॥ ೧ ॥ ಧವಳರುಗಕೊಡೆಯೆನಿಸಿಧವಳ
ಸಿ । ಧವಳವೃಷಭಾರೂಢನೆನಿಸಿಮುನಿಜನರ । ನವಹೃದಯಕುಮು
ರಚಂದ್ರನೆನಿಸಿರುವ । ತವೆವಾಮದೇವಮುಖದಪರಮೇಶಗೆ ॥ಜಯ

ಉರಿನಯನಭಗನೇತ್ರಫಾಲಾಕ್ಷನೆನಿಸುತ್ತ । ಸ್ಫುರಿಪವೈಶ್ವಾನರಸಹಸ್ರಾ
ಕ್ಷನೆನಿಸಿ । ಚರಣಭಕ್ತಕೋಟಿಕಲ್ಪಾಂತದಘವಿಪಿನ । ಉರುಹಿಪ್ರೋರವಾ
ಘೋರಮುಖದಪರಶಿವಗೆ॥ಜಯ॥೨॥ ನೀಲಕಂಠನುನೀಲಕಂಠವಾಹನಪಿತನು
ಮೂಲಬ್ರಹ್ಮಆಜಾತಶತ್ರುವೆಂದೆನಿಸಿ । ಬಾಲಕರಅಜ್ಞಾನಮೋಘಮಾರುತನೆ
ನಿಸಿ।ಪಾಲಿಸುವಸತ್ಪುರುಷಮುಖದಪಶುಪತಿಗೆ ॥ಜಯ ॥೪॥ ಕರಿಯುಚರ್ಮದ
ವ್ರೊವಿಕೆಕರಿವರದಸುಖನೆನಿಸಿ । ವರಯೋಗಿಹೃದಯದಲಿಕ್ರೀಡಿಸುತಮುದದಿ।
ಪಗಮಗುರುಮಹಲಿಂಗನೆಂದೆನಿಸಿಭಕ್ತರಂ । ಪೊರೆಯುತಿಹಈಶಾನ್ಯಮುಖ
ದಈಶ್ವರನಿಗೆ ॥ಜಯ॥೫॥

೨೮. ಸೀಸಪದ್ಯವು ॥ ನಿರುಪಮದ್ವಯನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ನಿರ್ಮಳಗಾತ್ರಪರ
ಮಪುರುಷೋತ್ತಮಗೆಮಂಗಳಾರ್ತಿ । ಪರಬ್ರಹ್ಮಪರಮೇಶಪರಮಚ್ಚೈತ
ತಾನಂದ । ಶರಧಿಚಂದಿರನಿಂಗೆಮಂಗಳಾರ್ತಿ । ನಿರಘನಿಶ್ಚಲತತ್ವಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದಾತ್ಮ । ತ್ರಿಗುಣಕದಿದೂರಂಗೆಮಂಗಳಾರ್ತಿ । ನಿರುಪಾಧಿನಿಶ್ಚಲಂನಿ
ತ್ಯಮಂಗಳನಾಮ । ನಿರುತಜನದಾಶ್ರಯಗೆ । ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ॥ಗೀತೆ॥ ಉ
ರುಅವಿದ್ಯಾತಮರವಿಗೆ । ಮಂಗಳಾರ್ತಿ । ನೆರೆತತ್ವಬೋಧಕಗೆವರ । ಮಂ
ಗಳಾರ್ತಿ । ಪರಮಗುರುಮಹಲಿಂಗನಿಗೆ।ಮಂಗಳಾರ್ತಿ । ವರದಕ್ಷಿಣಾಮೂ
ರ್ತಿಗಿದು ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ॥

ಇತಿ ಚತುರ್ಥ ಪ್ರಕರಣಂ ಸಮಾಪ್ತ.

ಗದ್ಯ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಪರಮ
ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮಶ್ರೀಮದ್ದತ್ತಾತ್ರೇಯಕರಕಮಲಸಂಜಾತ
ಶ್ರೀಸದಾನಂದ ಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗ ಯತಿವರೇಣ್ಯಾಚರ
ಣ ಕಮಲಭೃಂಗಾಯಮಾನ ಶ್ರೀಶಂಕರಾನಂದಯೋ
ಗಿವಿರಚಿತ ಕೈವಲ್ಯನವನೀತವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದೊಳು
ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗವೆಂಬ ಚತುರ್ಥಪ್ರಕರಣಾದಿ
ತತ್ವ ೯—೪೫ ವೃತ್ತ ೩ ಸೀಸ ೭ ಕಂದ
೧೦ ಶ್ಲೋ ೩ ಅಂತು ವಚನಂಗಳು
೮೬—೨೫೫ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

೧ ನೇ ಸೂತ್ರ ಏಕವಸ್ತುವಿವರವು.

ಬ್ರಹ್ಮ—ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪ	ಗುರು—ಅಜ್ಞಾನರಹಿತ
ಶಿವ—ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪನು	ಹರಿ—ಭವಹರಿಯು
ಶಾಂತ—ಶುದ್ಧಸತ್ವ	ನಿರಘ—ಪಾಪರಹಿತನು
ನಿತ್ಯ—ಶಾಶ್ವಿತನು	ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ—ಕ್ರಿಯಾರಹಿತನು
ಶುದ್ಧ—ನಿರ್ಮಳನು	ನಿಷ್ಕಳ—ಕಳಾರಹಿತನು
ಬುದ್ಧ—ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನು	ನಿರ್ಗುಣ—ತ್ರಿಗುಣರಹಿತನು
ಮುಕ್ತ—ಬಂಧರಹಿತನು	ನಿರ್ಮಾಯ—ಮಾಯಾರಹಿತನು
ಸತ್ಯ—ಯಥಾರ್ಥನು	ಅವ್ಯೃತ—ವ್ಯೃತರಹಿತನು

ಏಕಾಕ್ಷರ ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತೃವೆ
ಓಂಕಾರವು.

೨ನೇ ಸೂತ್ರ ಪದಾರ್ಥದ್ವಯವಿವರವು.

ಬ್ರಹ್ಮಮಾಯು—ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿವಿಲಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸುವ
ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳೇ ಮಾಯೆ ಯೆನಿಸುವದು.

ಶಿವ, ಶಕ್ತಿ—ಜಗತ್ಸಾಕ್ಷಿಕನೆ ಶಿವನು, ಜಗದ್ರೂಪವಾಗಿರುವದೇಶ

ದ್ವೈತ, ಅದ್ವೈತ—ಜೀವೇಶ್ವರಭೇದವೇದ್ವೈತ. ಜೀವೇಶ್ವ
ಭೇದವೇ ಅದ್ವೈತವು.

ಜೀವ, ಈಶ್ವರ—ಕಿಂಚಜ್ಞೋಪಾಧಿಜೀವ,ಸರ್ವಜ್ಞೋಪಾಧಿಕ

ಜಡ, ಅಜಡ—ಜಡವೆದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು, ಅಜಡನೇ ಆತ್ಮ

ದೃಕ್ಕು, ದೃಶ್ಯ—ನೋಡುವ ಆತ್ಮಾ ದೃಕ್ಕು, ಕಾಣುವ
ರ್ಥದೃಶ್ಯ.

ಸುಖ, ದುಃಖ—ಅದ್ವೈತವೇಸುಖವು, ದ್ವೈತವೇ ದುಃಖವು.

ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನ—ಜೀವೇಶ್ವರರಿಗಭೇದವೇ ಜ್ಞಾನ, ಭೇ
ಅಜ್ಞಾನವು.

ವ್ಯಷ್ಟಿ, ಸಮಷ್ಟ್ಯೋಪಾಧಿಗಳು—ವ್ಯಷ್ಟ್ಯೋಪಾದಿಜೀವ, ಸ
ಷ್ಟ್ಯುಪಾಧಿ[illegible]ನು, ವಂದುವೃಕ್ಷದಂತೆ ವ್ಯಷ್ಟಿ, ವನದಂತೆಸಮಷ್ಟಿ

ಸತ್ಯ, ಮಿಥ್ಯ—ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಸತ್ಯ, ಕಾಣುವ ಈಜಗವೆಮಿಥ್ಯೆ

ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ—ಪ್ರಪಂಚದೃಷ್ಟಿ ಜ್ಞಾನ, ಪಾರಮಾರ್ಥದೃ
ಷ್ಟಿ ವಿಜ್ಞಾನ.

ಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ—ಲೋಕದೊಳೊಬ್ಬಾತ್ಮ ಇರುವನೆಂದರಿಯುವುದು.

ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ—ಆಯಾತ್ಮನೆ ತಾನೆಂದು ಗುರುವಿನಿಂದ ಅರಿ
ಯುವದು.

ಹಂಸಲಕ್ಷಣ—ಹಕಾರವೆ ಈಶನೆನಿಸುವನು, ಸಕಾರವೆ ಜೀವನೆನಿ
ಸುವನು, ಮಧ್ಯ ಬಿಂದುವೆ ಐಕ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು.

೩ ನೇ ಸೂತ್ರ ಗುಣತ್ರಯಾದಿ ವಿವರವು.

ಗುಣತ್ರಯ—ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ, ತಾಮಸ ವೆಂಬಗುಣಗಳು.

ಅಕ್ಷರತ್ರಯ—ಅಕಾರ, ಉಕಾರ, ಮಕಾರವೆಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳು.

ತನುತ್ರಯ, ಅಂಗತ್ರಯ, ಪುರತ್ರಯ—ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ,
ಕಾರಣತನುವ್ರಗಳು.

ಜೀವತ್ರಯ—ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ, ಪ್ರತಿಭಾಸಿಕ, ಪರಮಾರ್ಥಿಕ.

ಆತ್ಮತ್ರಯ—ಜೀವಾತ್ಮ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ.

ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ, ಧಾಮತ್ರಯ—ಜಾಗ್ರ-ಯಚ್ಚರ, ಸ್ವಪ್ನ-ಕನ
ಸು, ಸುಷುಪ್ತಿ-ನಿದ್ರೆ.

ಈಶತ್ರಯ—ವಿರಾಟ್, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ, ಅವ್ಯಾಕೃತ,

ಶಕ್ತಿತ್ರಯ—ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ.

ಮೂರ್ತಿತ್ರಯ—ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ.

ವೃತ್ತಿತ್ರಯ—ಶಾಂತ, ಘೋರ, ಮೂಢ.

ಲೋಕತ್ರಯ—ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳ.

ಈಷಣತ್ರಯ—ದಾರೇಷಣ-ಸತಿ, ವಿತ್ತೇಷಣ-ಹಣ, ಪುತ್ರೇಷ
ಣ-ಮಗ

ಪ್ರಾರಬ್ಧತ್ರಯ—ಸಂಚಿತ, ಇಚ್ಛೆ, ಆಗಾಮಿ, ಅನಿಚ್ಛೆ, ಪ್ರಾ
ರಬ್ಧ-ಪರಿಚ್ಛೆ.

ಮಲತ್ರಯ—ಆಣವ, ಮಾಯ, ಕಾರ್ಮಿಕ.

ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯ—ದೃಕ್‌ದೀಕ್ಷೆ, ವಾಕ್‌ದೀಕ್ಷೆ, ಸ್ಪರ್ಶದೀಕ್ಷೆ.

ಕಾಲತ್ರಯ—ಭೂತಕಾಲ-ಹಿಂದೆಆದದ್ದು, ಭವಿಷ್ಯಕಾಲ-ಮುಂದೆ
ಆಗುವದು, ವರ್ತಮಾನಕಾಲ-ಈಗನಡಿಯುವದು.

ಕರ್ಮತ್ರಯು—ಪಾಪಕರ್ಮ, ಪುಣ್ಯಕರ್ಮ, ಮಿಶ್ರಕರ್ಮ.

ವಾಸನಾತ್ರಯು—ದೇಹವಾಸನೆ, ಶಾಸ್ತ್ರವಾಸನೆ, ಲೋಕವಾ

ಭಕ್ತಿತ್ರಯು—ಬಾಹ್ಯಭಕ್ತಿ-ಸಾತ್ವೀಕಭಕ್ತಿ, ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿ-ರಾಜಸಭಕ್ತಿ, ಏಕಾಂತಭಕ್ತಿ-ತಾಮಸಭಕ್ತಿ.

ತಾಪತ್ರಯು—೧ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ದೇಹದಿಂದುಂಟಾಗುವವ್ಯಾಧಿ.

ಆದಿಭೌತಿಕ—ಸರ್ಪ ವೃಶ್ಚಿಕಾದಿಗಳಿಂಟಾಗುವವ್ಯಾಧಿ

ಆದಿದೈವಿಕ—ಶಿಡ್ಲು ಗುಡುಗಿನಿಂದುಂಟಾಗುವ ಹಾನಿಗಳು.

ಪದತ್ರಯು—(ತತ್, ತ್ವಂ, ಅಸಿ)ಎಂದು ಮೂರುಪದಂಗಳುಂ

ತತ್ಅಂದರೆ-ಶಿವ, ತ್ವಂಅಂದರೆ-ಜೀವ, ಅಸಿಅಂದರೆ ಐಕ್ಯ.

ಕರಣತ್ರಯು—ಕಾಯು-ವಾಣಿ, ವಾಕ್ಯ-ಪಾಣಿ, ಮನಸ್ಸು-

ಸ್ಥಾನತ್ರಯು—ನೇತ್ರ, ಕಂಠ, ಹೃದಯು.

ಮಾಯಾತ್ರಯು—ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣು.

ಯೋನಿತ್ರಯು—ಸ್ವಾಧಿಸ್ಥಾನ, ಹೃದಯಸ್ಥಾವ, ನೇತ್ರಸ್ಥಾ

ಋಣತ್ರಯು—ದೈವ, ಋಷಿ, ಪಿತೃ.

ಋಣಗಳು ಅಂದರೆ ದೈವಋಣವನ್ನು ಯಜ್ಞದಿಂ, ಋಷಿಋ ವೇದಾಧ್ಯಯನದಿಂ, ಪಿತೃಋಣವನ್ನು ಪುತ್ರೋತ್ಪಾದನದಿಂ ಪರಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತತ್ರಯು—ದ್ವೈತ, ಅದ್ವೈತ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ.

ತ್ರಿಪುಟಿಯುವಿವರ—ದ್ರಷ್ಟ-ನೋಡುವವನು, ದರ್ಶನ-ನೆ ದೃಶ್ಯ ಅಂದರೆ—ರೂಪು, ಯಾ ಪದಾರ್ಥ, ಜ್ಞಾತೃ--ಜೀವನು, ಮನದಿಹೊಳೆವ ಚೈತನ್ಯ, ಜ್ಞೇಯು—ವಿಷಯಂಗಳರಿಯುವಣ, ಧ್ಯಾನಮಾಡುವವನು ಧಾತೃ ಧ್ಯಾನ, ಧ್ಯೇಯು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವವಸ್ತು

ದೋಷತ್ರಯು ೮೧ ತರಹ ವಾತ ೬೪ ಬಗೆ ಪಿತ್ತ ೨೧೪ ಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳು.

ತಾರಕತ್ರಯುವಿವರ.

ತಾರಕತ್ರಯು—ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಗಳ ಸಾಕ್ಷಿ ತಾನೆಂದ ಸಾಂಖ್ಯವು, ಮಂಡಲತ್ರಯುಮಧ್ಯೆ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಕಾಂಬುದೆತಾ ಆಯಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಲೀನಗೈಯುವದೆ ಅಮನಸ್ಕವು.

ದುಷ್ಟಿತ್ರಯು—ಪೌರ್ಣಮಿ, ಪಾಡ್ಯಮಿ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ

ಲಕ್ಷ್ಯತ್ರಯು--ಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯ--ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ--ಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ.

ನಾಡಿತ್ರಯು--ಇಡಾ, ಎಡಭಾಗಪಿಂಗಳ, ಬಲಭಾಗ ಸುಷುಮ್ನ ನಾಡಿ ಮಧ್ಯನಾಡಿ ಯಿವಕ್ಕೆ ಹರಿ, ಹರ, ಬ್ರಹ್ಮರು, ಅಧಿದೇವತೆಗಳು, ಚಂದ್ರಸ್ವರ ಸೂರ್ಯಸ್ವರ ಎರಡು ಸುಷುಮ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ.

ಮಂಡಲತ್ರಯು-ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲ, ಅಗ್ನಿಮಂಡಲ.

ನದೀತ್ರಯು-ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂದು ಮೂರುನದಿಗಳು.

ಬಿಂದ್ವಾದಿತ್ರಯು--ವಾಯು, ಮನಸ್ಸು, ದೃಷ್ಟಿಕೂಡುವಿಕೆ, ಇಂದ ಚಿನ್ನಾದ, ಚಿದ್ಬಿಂದು, ಚಿತ್ಕಳೆಯುನಿಸುವದು ಈ ೩ ಕಳೆಯು ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರರೂಪುಯೆನಿಸಿ ಇರುವದು.

ಗ್ರಂಥಿತ್ರಯು--ಬ್ರಹ್ಮಗ್ರಂಥಿ--ವಿಷ್ಣುಗ್ರಂಥಿ--ರುದ್ರಗ್ರಂಥಿ.

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ ತಾಪತ್ರಯು--ಸುಕೃತ ಕ್ಷಯಿಸುವದೆಂಬದೊಂದು, ತನಿಗಿಂತಲು ಇತರರು ಅತಿಶಯು ಭೋಗಪಡುವರೆಂಬದೊಂದು, ಮರಳಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೀಳುವೆನೆಂಬದೊಂದು, ತಾಪವು.

೪ನೇ ಸೂತ್ರ ಚತುರ್ವೇದಾದಿ ವಿವರಣವು.

ಚತುರ್ವೇದ--ಋಗ್ವೇದ--ಯಜುರ್ವೇದ--ಸಾಮವೇದ--ಅಥರ್ವಣ ವೇದವು.

ಮಹಾವಾಕ್ಯಚತುಷ್ಟಯು--ಪ್ರಜ್ಞಾನಂಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ--ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವೇಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ಅರ್ಥ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಅಂದರೆ--ನಾನೆಬ್ರಹ್ಮ ನಾದನೆಂಬುವರ್ಥ.

ತತ್ವಮಸಿ ಅಂದರೆ--ಆಬ್ರಹ್ಮವೆ, ನೀನಾದೆಯೆಂಬುವ ಅರ್ಥ, ಅಯ ಮಾತ್ಮಾಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ--ಈ ಆತ್ಮವೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರ್ಥ.

ಚತುರ್ಯುಗ--ಕೃತಯುಗ--ತ್ರೇತಾಯುಗ--ದ್ವಾಪರಯುಗ--ಕಲಿಯುಗ.

ಚತುರ್ವಿಧಜಾತಿ--ಅಂಡಜ---ಪಿಂಡಜ--ಉದ್ಭಿಜ್ಜ---ಜರಾಯುಜ ಮತ್ತು ಖೇಚರಿ, ಭೂಚರಿ, ವನಚರಿ, ಜಲಚರಿಯೆನಿಸುವವು.

ಚತುರ್ದಿಕ್ಕು--ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ, ದಕ್ಷಿಣ, ಮುಂದಮುಂ ಭಾಗ ಪೂರ್ವ, ಹಿಂಭಾಗ ಪಶ್ಚಿಮ, ಎಡಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ, ಬಲಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ.

ಚತುಃಪೀಠ--ಶೃಂಗಾಟಕ ನಾಲ್ಕುದಾರಿ, ಶ್ರೋತ್ರದ್ವಾರ, ನಾಶಿಕ ದ್ವಾರ.

ಚತುಃಕರಣ--ಮನಸ್ಸು--ಬುದ್ಧಿ--ಚಿತ್ತ--ಅಹಂಕಾರ.

ಚತುರ್ವಿಧಮುಕ್ತಿ--ಸಾಲೋಕ್ಯ, ಸಾಮೀಪ್ಯ, ಸಾರೂಪ್ಯ, ಸಾಯುಜ್ಯ.

ಚತುರಾಶ್ರಮ--ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ--ಗೃಹೀ--ವಾನಪ್ರಸ್ಥ--ಸನ್ಯಾಸ.

ಚತುರ್ವರ್ಣ--ಬ್ರಾಹ್ಮಣ--ಕ್ಷತ್ರಿಯ--ವೈಶ್ಯ--ಶೂದ್ರನು.

ಚತುಷ್ಪಾದ--ಅವಿದ್ಯಾಪಾದ, ಸುವಿದ್ಯಾಪಾದ, ಆನಂದಪಾದ, ತುರ್ಯಪಾದ.

ಯೋಗಚತುಷ್ಟಯ--ಮಂತ್ರ--ಲಯ--ಹಠ--ರಾಜಯೋಗ.

ಚತುರ್ವಿಧಶುಶ್ರೂಷೆವಿವರ--ಸ್ನಾನಶುಶ್ರೂಷೆ--ಅಂಗಶುಶ್ರೂಷೆ--ಭಾವಶುಶ್ರೂಷೆ--ಆತ್ಮಶುಶ್ರೂಷೆವರನ್ನು (ಗುರುವಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.)

ಚತುರ್ವಿಧಆಹಾರ--ಭಕ್ಷ್ಯ, ಭೋಜ್ಯ, ಲೇಹ್ಯ, ಚೋಷ್ಯ.

ಅಭಾವಚತುಷ್ಟಯ--ಪ್ರಾಗಭಾವ--ಪ್ರಧ್ವಂಸಾಭಾವ--ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಭಾವ ಅತ್ಯಂತಭಾವವೆಂಬವೆ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಭಾವಗಳು.

ಚತುರ್ವಿಧಬುದ್ಧಿ--ರಸಬುದ್ಧಿ, ತೈಲಬುದ್ಧಿ, ಘೃತಬುದ್ಧಿ, ಕಂಬುಬುದ್ಧಿ.

ಅನುಬಂಧಚತುಷ್ಟಯ--ವಿಷಯ, ಪ್ರಯೋಜನ, ಸಂಬಂಧ, ಅಧಿಕಾರಿ, ಹೇಗೆಂದರೆ:--೧. ಪರಶಿವರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ವಿಷಯವೆನಿಸುವದು ೨. ಚತುರ್ವಿಧ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಯೋಜನವು. ೩. ಬೋಧ್ಯಬೋಧಕಭಾವವೇ ಸಂಬಂಧವು. ೪. ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯಸಂಪನ್ನನೇ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯ--ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮವಿವೇಕ, ಇಹಾಮುತ್ರಾರ್ಥಫಲಭೋಗವಿರಾಗ, ಶಮಾದಿಷಟ್ಕಸಂಪತ್ತಿ ಮುಮುಕ್ಷುತೆ.

ಚತುರ್ವಿಧವಾಕ್ಕುಗಳ ವಿವರವು--ಪರಾ, ಪಶ್ಯಂತಿ, ಮಧ್ಯಮೆ, ವೈಖರಿ ಎಂಬ ಚತುರ್ವಿಧವಾಕ್ಕುಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನಶರೀರದ ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನಾದವೇ ಪರಾ; ಅದೇನಾದವು ನಾಭಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿವೊಕ್ಕು ಪಶ್ಯಂತಿಯೆನಿಸುವದು, ಆಪಶ್ಯಂತಿಯೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಮಧ್ಯಮೆಯೆನಿಸುವದು, ಆನಾದವು ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಂಸೇರಿ ಷೋಡಶಸ್ವರವ್ಯಂಜನಾದಿಶಬ್ದದಿಂ, ಜೋಡಿಗೆ ಕಾರಣವಾದವಾಣಿಯು ವೈಖರಿಯೆನಿಸುವದು.

೫ನೇ ಸೂತ್ರ, ಪಂಚಭೂತಾದಿ ವಿವರಣಗಳು.

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ--ಓನ್ನಮಶ್ಶಿವಾಯ--ಶಿವಪರವಾದಮಹಾಮಂತ್ರವು.

ಪಂಚವಕ್ತ್ರ--ಸದ್ಯೋಜಾತ--ತವಾಮದೇವ--ಅಘೋರ--ತತ್ಪುರುಷ--ಈಶಾನ ಎಂಬ ಪಂಚಮುಖಗಳು.

ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ--ಬ್ರಹ್ಮ--ವಿಷ್ಣು--ರುದ್ರ--ಈಶ್ವರ--ಸದಾಶಿವ.

ಪಂಚಭೂತ--ಪೃಥ್ವಿ--ಅಪ್ಪು--ತೇಜ--ವಾಯು--ಆಕಾಶ--ವೆಂದರೆ ಭೂಮಿ--ನೀರು--ಬೆಂಕಿ--ಘಾಳಿ--ಗಗನ.

ಪಂಚಶಕ್ತಿ--ಪರಾಶಕ್ತಿ--ಆದಿಶಕ್ತಿ--ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ--ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ--ಇಛ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೆನಿಸಿಪ್ಪುದೊಂದೇ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯು.

ಪಂಚಮಾತ್ರೆ--ಅಕಾರ--ಉಕಾರ--ಮಕಾರ--ಇಕಾರ-ಏಕಾರ.

ಪಂಚವರ್ಣ--ಪೀತ--ಶ್ವೇತ--ರಕ್ತ--ಹರಿತ--ಕೃಷ್ಣವೆಂಬ ಭೇದಗಳು.

ಪಂಚಕರಣ--ಮನಸ್ಸು--ಬುದ್ಧಿ--ಚಿತ್ತ-ಅಹಂಕಾರ-ಜ್ಞಾತೃ.

ಪಂಚಪ್ರಾಣ--ಪ್ರಾಣ--ಅಪಾನ--ವ್ಯಾನ--ಉದಾನ-ಸಮಾನ.

ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ--ಶ್ರೋತ್ರ--ತ್ವಕ್ಕು--ನೇತ್ರ--ಜಿಂಹ ಘ್ರಾಣ (ಅಂದರೆ)ಕಿವಿ, ಚರ್ಮಕಣ್ಣು, ನಾಲಿಗೆ, ಮೂಗುಯೆನಿಸುವದು.

ಪಂಚವಿಷಯ--ಶಬ್ಧ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧ, (ಅಂದರೆ) ಕೇಳುವದು, ಮುಟ್ಟುವದು, ನೋಡುವದು, ರುಚಿಸುವದು, ವಾಸನೆತಿಳಿಯುವದೆಂಬರ್ಥ.

ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ--ವಾಕ್ಕು, ಪಾದ, ಪಾಣಿ, ಪಾಯು, ಗುಹ್ಯ (ಅಂದರೆ) ಬಾಯಿ, ಕಾಲು, ಕೈಯ್ಯಿ, ಗುದ, ಉಪಸ್ಥಎಂಬ ಅರ್ಥವು.

ಪಂಚದೇಹ--ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣ, ಮಹಾಕಾರಣ, ತುರ್ಯ.

ಪಂಚಅವಸ್ಥೆ--ಜಾಗ್ರ, ಸ್ವಪ್ನ, ಸುಷುಪ್ತಿ, ತುರ್ಯ, ತುರ್ಯಾತೀತ.

ಪಂಚದಿಕ್ಕು--ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ, ದಕ್ಷಿಣ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ.

ಪಂಚಮಲ--ಆಣವಮಲ, ಮಾಯಾಮಲ, ಕಾರ್ಮಿಕಮಲ, ಮಾಯೀಯಮಲ, ತಿರೋಧಾನಮಲವೆಂದು ಅರಿಯಬೇಕು.

ಪಂಚಕ್ಲೇಶ--ಅವಿದ್ಯಾ, ಅಸ್ಮಿತೆ, ರಾಗ, ದ್ವೇಷ, ಅಭಿನಿವೇಶ ಹೀಗಂದರೆ ತನ್ನ ಮರತದ್ದೆ ಅವಿದ್ಯ, ದೇಹತಾನೆಂಬುವದೇ ಅಸ್ಮಿತೆ, ಭೋಗವೆ ರಾಗ, ಅದುದೊರಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುವದೆದ್ವೇಷವು ಇವು ನಾಲ್ಕು ಕೂಡಿದ್ದೆ

ಅಭಿನಿವೇಶವೆನಿಸುವದು

ಪಂಚಕೋಶ— ಅನ್ನಮಯ, ಪ್ರಾಣಮಯ, ಮನೋಮ[ಯ] ವಿಜ್ಞಾನಮಯ, ಆನಂದಮಯ, ವೆಂಬೈದು ಕೋಶಗಳು.

ಪಂಚಾಗ್ನಿ—ಕಾಮಾಗ್ನಿ, ಕೋಪಾಗ್ನಿ, ಜಠರಾಗ್ನಿ, ಶೋಕಾ[ಗ್ನಿ] ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಇವು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಪಂಚಕೃತ್ಯ—ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ, ನಿಯಮ, ಅನುಪ್ರ[ವೇಶ]

ಪಂಚಾಕೃತಿ—ತಾರಕಾಕೃತಿ, ದಂಡಕಾಕೃತಿ, ಕುಂಡಲಾಕೃ[ತಿ] ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿ, ಬಿಂದುವಾಕೃತಿಯೆನಿಸುವದು ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರ.

ಪಂಚಾಶ್ರಮ—ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಗೃಹೀ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಸನ್ಯಾ[ಸಿ] ಅವಧೂತ ಮತ್ತು ಕುಟೀಚಕ, ಬಹೂದಕ, ಹಂಸ ಪರಮಹಂಸ ಆ[ಶ್ರ]ಶ್ರಮಿ ಎಂದು ಆಶ್ರಮಭೇದಗಳು.

ಪಂಚಭಿಕ್ಷೆ—ಮಾಧೂಕರ, ಅಸಂಕ್ಲಪ್ತ, ಪ್ರಾಕ್ಪ್ರಣೀತ, ಅ[ಯಾ] ಚಿತ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೆಂದು ಎತಿಗಳಭಿಕ್ಷ.

ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಿ—ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ, ಗೋಹತ್ಯೆ, ಶಿಶುಹತ್ಯೆ, ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆ, ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯವೆಂದು ಪಾತಕಭೇದಗಳು.

ಪಂಚಕರ್ಮ—ನಿತ್ಯ, ನೈಮಿತ್ತಿಕ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ಕಾಮ[್ಯ] ನಿರ್ಮಲ, ಪಂಚಸ್ನಾನ, ಜಲಸ್ನಾನ, ಭಸ್ಮಸ್ನಾನ, ಮಂತ್ರಸ್ನಾ[ನ] ಅಗ್ನಿಸ್ನಾನ, ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವೆಂದು ಸ್ನಾನಭೇದಗಳು.

ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ—ಸತ್ತು, ಚಿತ್ತು, ಆನಂದ, ನಿತ್ಯ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಪಂಚಮಾಯಾಲಕ್ಷಣ—ಅನೃತ, ಜಡ, ದುಃಖ, ನಿತ್ಯ, ಖಂಡಿ[ತ] ಮಾಯಾಪಂಚಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಪಂಚಗುರುಲಕ್ಷಣ—ದೇವಗುರು, ರಾಕ್ಷಸಗುರು, ಪೈಶಾಚಗು[ರು] ನರಗುರು, ಪಶುಗುರು ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವಗುರು ವಧಿಕನು.

ಪಂಚಾಧಿಕಾರಿಗಳು—ಕರ್ಮಿ, ಮುಮುಕ್ಷು, ಅಭ್ಯಾಸಿ, ಅ[ನು] ಭಾವಿ ಆರೂಢಯೆನಿಸುವರು.

ಪಂಚಮುದ್ರೆ—ಶಾಂಭವಿ, ಷಣ್ಮುಖಿ, ಖೇಚರಿ, ಭೂಚರಿ, ಮ[ಧ್ಯ] ಲಕ್ಷ್ಯವು.

ಪಂಚಸೂತಕ—ಜಾತಿಸೂತಕ, ಜನನಸೂತಕ, ಮರಣಸೂತ[ಕ]

ರಜಸ್ಸೂತಕ-ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಸೂತಕ ವೆಂಬಭೇದಗಳು.

ಪಂಚಪ್ರಳಯ-ನಿತ್ಯಪ್ರಳಯ-ನೈಮಿತ್ತಿಕಪ್ರಳಯ- ನೈನಂದಿನಪ್ರಳಯ- ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯ- ಮಹಾಪ್ರಳಯವೆಂಬವೆ ಪಂಚಪ್ರಳಯಂಗಳೆನಿಸುವವು.

೬ ಸೂತ್ರ ಷಡಾಧಾರಾದಿ ವಿವರಣ.

ಅಕ್ಷರ-ಓಂನಮಶ್ಶಿವಾಯ-ಶಿವಸಂಬಂಧಮಂತ್ರ.

ಆರುಚಕ್ರ-ಆಧಾರ--ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ--ಮಣಿಪೂರಕ-ಅನಾಹತ-ವಿಶುದ್ಧ ಆಜ್ಞೇಯವೆಂಬ ಚಕ್ರಗಳು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವವು.

ಆರುಸ್ಥಾನ-ಗುದ_ಮೇಢ್ರ-ನಾಭಿ-ಹೃದಯ-ಕಂಠ-ನೇತ್ರ.

ಷಡ್ಚಕ್ರಗಳವಿವರ.

ಸ್ಥಾನ	ದಳ	ವರ್ಣ	ಅಧಿಪತಿ	ವಿವರ
ಗುದ	೪ ದಳ	ಸುವರ್ಣ	ಗಣಪತಿ	ನಾಶಿಕಕ್ಕೆಕಾರಣ
ಲಿಂಗ	೬ ದಳ	ರಕ್ತ	ಬ್ರಹ್ಮ	ರಸನೆಗೆಕಾರಣ
ನಾಭಿ	೧೦ ದಳ	ಪೀತ	ವಿಷ್ಣು	ನೇತ್ರಕ್ಕೆಕಾರಣ
ಹೃದಯ	೧೨ ದಳ	ಶ್ವೇತ	ರುದ್ರ	ತ್ವಕ್ಕಿಗೆಕಾರಣ
ಕಂಠ	೧೬ ದಳ	ನೀಲ	ಈಶ್ವರ	ಶ್ರೋತ್ರಕಾರಣ
ನೇತ್ರ	೨ ದಳ	ಮಾಣಿಕ್ಯ	ಸದಾಶಿವ	ಕರಣಕ್ಕೆಕಾರಣ

ಷಟ್‌ಶಾಸ್ತ್ರ-ಶಿಕ್ಷೆ,ವ್ಯಾಕರಣ, ಛಂದಸ್ಸು, ಮೀಮಾಂಸಜ್ಯೋತಿಷ.

ಷಡಾಧ್ವಗಳು-- ಮಂತ್ರಾಧ್ವ-೧೧, ಪದಾಧ್ವ- ೮೧, ವರ್ಣಾಧ್ವ-೫೧ ಭುವನಾಧ್ವ-೩೬, ಕಳಾಧ್ವ-೨೨೪.

ಷಡ್ರುಚಿ -ಲವಣ- ಆಮ್ಲ, ತಿಕ್ತ, ಕಟು, ಕಷಾಯ, ಮಧುರ.

ಷಡ್ಭಾವ--ಅಸ್ತಿ, ಜಾಯತೆ, ವರ್ಧತೆ, ಪರಿಣಮಿತ, ಅಪಕ್ಷೀಯತ, ವಿನಶ್ಯತಿ.

ಷಡೂರ್ಮಿಗಳು--ಜರಾ ಮರಣ ಎರಡು ದೇಹಕ್ಕೆ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಗಳು ೨, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಶೋಕ ಮೋಹ ಎರಡು ಮನಕ್ಕೆ ಈಷಡೂರ್ಮಿರಹಿತ ಆತ್ಮನು.

ಷಟ್ಕೋಶ--ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಚರ್ಮ, ಮಾತೃಸಂಬಂಧ, ವೀರ್ಯ, ಮಜ್ಜೆ, ಮೇಧಸ್ಸು, ಪಿತೃಸಂಬಂಧ

ಷಣ್ಮತಗಳು--ಶೈವ,ಶಾಕ್ತ,ವಿಷ್ಣು,ಗಾಣಾಪಥ, ಸೌರ,ಕಾಪಾ

ಷಡ್ವರ್ಗಗಳು--ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮಾ

ತ್ಸರವೆಂದು ಕಾಮದಿಂದಲಿ ಕ್ರೋಧಾದಿಗುಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು,

ಶಮಾದಿಷಟ್ಕ--ಶಮೆ, ದಮೆ, ಶಾಂತಿ, ತಿತೀಕ್ಷೆ, ಸಮಾಧಾನ ಶ್ರ

ಈಶನ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಷಟ್ಕ--೧ ಸರಜ್ಞತ್ವ, ಸರ್ವವೂ ತಿಳಿಯು

ಣ. ೧ ಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ವ ಸರ್ವರಿಗು ಪ್ರಭು, ೧ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವ ಸರ್ವ

ತುಂಬಿರೋಣ ೧ ಸರ್ವಸೃಷ್ಟೃತ್ವ ಸರ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವದು

ಸರ್ವರಕ್ಷತ್ವ ಸರ್ವವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದು ೧ ಸರ್ವ ಸಂಹಾರತ್ವ ಸರ್ವವ

ಲಯಮಾಡುವದು.

೭ ನೇ ಸೂತ್ರ ಸಪ್ತಾವಸ್ಥಾದಿ ವಿವರಣ.

ಸಪ್ತಾವಸ್ಥೆ--ಅಜ್ಞಾನ, ಆವರಣ, ವಿಕ್ಷೇಪ, ಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾ

ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ, ಶೋಕನಿವೃತ್ತಿ, ನಿರಂಕುಶತೃಪ್ತಿ.

ಸಪ್ತಜ್ಞಾನಭೂಮಿಕೆ--ಶುಭೇಚ್ಛೆ, ಆತ್ಮವಿಚಾರ, ನಿಸ್ಸಂಗ,

ಸನಾಕ್ಷಯ, ಆನಂದಿನಿ, ತುರ್ಯ, ತುರಾತೀತ.

ಅಜ್ಞಾನಭೂಮಿಕೆ ಬೀಜಜಾಗ್ರ ಜಾಗ್ರ, ಮಹಾಜಾಗ್ರ, ಜಾ

ಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನ ಸ್ವಪ್ನ ಸ್ವಪ್ನಜಾಗ್ರ, ಸುಷುಪ್ತಿ

ಸಪ್ತವ್ಯಸನ--ತನುವ್ಯಸನ, ಮನೋವ್ಯಸನ,ಧನವ್ಯಸನ,ರಾಜ

ಸನ, ವಿಶ್ವವ್ಯಸನ, ಋತ್ವಾಸವ್ಯಸನ, ಸೇವಕವ್ಯಸನ.

ಸಪ್ತಾವರಣ--ಮನ, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಹಂಕಾರ, ಜೀವ ತನು

ಮಾಯೆ.

ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆ--ಬ್ರಾಹ್ಮಿ, ಮಹೇಶ್ವರಿ, ಕೌಮಾರಿ, ವೈಷ್ಣ

ವಾರಾಹಿ, ಇಂದ್ರಾಣಿ, ಚಾಮುಂಡಿ.

ಸಪ್ತಜಿಹ್ವಯುಕ್ತಾಗ್ನಿ ಯೋನಿಗೆ- ಕಾಳಿ--ಕರಾಳಿ--ಮನೋಜವ-ಸುಲೋ

ಹಿತೆ-ಸುಧೂಮ್ರವರ್ಣ--ಸ್ಫುಲಿಂಗಿ-ವಿಶ್ವರುಚಿ.

ಸಪ್ತಸಮುದ್ರ--ಲವಣ-ಇಕ್ಷು-ಸುರೆ-ಸರ್ಪಿ-ದಧಿ-ಕ್ಷೀರ-ಜಲ.

ಸಪ್ತಧಾತು-- ರಸ-ರುಧಿರ-ಮಾಂಸ-ಮೇದಸ್ಸು-ಮಜ್ಜೆ-ಅಸ್ಥಿ-

ತಸ್ಸು.

ಸಪ್ತಲೋಕ--ಭೂಲೋಕ-ಭುವರ್ಲೋಕ-ಸುವರ್ಲೋಕ, ಮಹ

ರ್ಲೋಕ-ಜನೋಲೋಕ-ತಪೋಲೋಕ-ಸತ್ಯಲೋಕ.

ಸಪ್ತಪಾತಾಳ-ಅತಳ-ವಿತಳ-ಸುತಳ-ತಳಾತಳ-ಮಹಾತಳ-ರಸಾತಳ-ಪಾತಾಳ.

೮ ನೇ ಸೂತ್ರ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಾದಿವಿವರಣ.

ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ-ಯಮ-ನಿಯಮ-ಆಸನ-ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ-ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಧ್ಯಾನ-ಧಾರಣ-ಸಮಾಧಿ.

ಅಷ್ಟಾನಂದ-ವಿಷಯಾನಂದ-ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ-ವಾಸನಾನಂದ-ಮುಖ್ಯಾನಂದ ನಿಜಾನಂದ-ಆತ್ಮಾನಂದ-ಅದ್ವೈತಾನಂದವಿದ್ಯಾನಂದವೆನಿಸುವವು

ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮ--ಪೂರ್ವದಳದಿ-ಪುಣ್ಯಬುದ್ಧಿ-ಆಗ್ನೇಯದಿ-ನಿದ್ರೆ.

ಯಮದಳದಿ--ಕೋಪ ನೈರುತ್ಯದಳದಿಪಾಪ-ವರುಣ-ದಳದಿಕ್ರೀಡೆ.

ವಾಯುದಳದಿಗಮನ-- ಕುಬೇರದಳದಿ-ಸುರತ- ಈಶಾನ್ಯದಳದಿ-ಧರ್ಮಗುಣ-ಈಮೇರೆ ಅಷ್ಟದಳದಲ್ಲಿ ಜೀವಹಂಸನು ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಷ್ಟತನುವು ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಪುರ್ಯಷ್ಟಕ ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು-ತೇಜ-ವಾಯು-ಆಕಾಶ-ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ-ಆತ್ಮರೆಂದು ಶಿವನ ಅಷ್ಟತನುವುಗಳು.

ಅಷ್ಟಮದಗಳೆವಿವರವು-ಕುಲಮದ-ಶೀಲಮದ-ಧನಮದ-ರೂಪಮದ-ಯೌವನಮದ-ವಿದ್ಯಾಮದ-ರಾಜ್ಯಮದ-ತಪೋಮದ

ಅಷ್ಟಪಾಶ-ಕರುಣ-ಶಂಕೆ-ಭಯ-ಲಜ್ಜಾ-ಜಿಗುಪ್ಸಾ-ಕುಲ-ಶೀಲ-ಜಾತಿ- ಅಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮ-- ಉರಸು- ಶಿರಸ್ಸು- ದೃಷ್ಟಿ- ಮನಸ್ಸು-ಶ್ರದ್ಧೆ ಪಾದದ್ವಯ-ಹಸ್ತದ್ವಯ-ಕರ್ಣದ್ವಯವೆನಿಸಿಹುದು.

ಅಷ್ಟಗುರುಗಳು— ಬೋಧಕಗುರು--ವೇದಕಗುರು ನಿಷಿದ್ಧಗುರು-ಕಾಮ್ಯಗುರು-ಸೂಚಕಗುರು-ವಾಚಕಗುರು- ಕಾರಣಗುರು- ವಿಹಿತಗುರು ಇವರಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗುರು ವಿಹಿತಗುರುವೆಮುಖ್ಯ.

ಅಷ್ಟಪುಷ್ಪ— ಅಹಿಂಸೆ--ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ--ಭೂತದಯೆ--ಕ್ಷಮೆ ಧ್ಯಾನ-ತಪಸ್ಸು-ಯೋಗ-ಸತ್ಯ-ಇಂತು ಅಷ್ಟಪುಷ್ಪ

ಅಷ್ಟನರಕಗಳು—ರೌರವ, ಧ್ವಾಂತ, ಶೀತ, ಉಷ್ಣ, ಸಂತಾಪ ಅಂಬುಜ, ಮಹಾಂಬುಜ, ಕಾಲಸೂತ್ರ.

೯ ನೇ ಸೂತ್ರ ನವವಿಧಭಕ್ತ್ಯಾದಿವಿವರಣೆ.

ನವವಿಧಭಕ್ತಿಯವಿವರ— ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನ, ಸ್ಮರಣ, ಪಾದಸೇವನ ಅರ್ಚನ, ವಂದನ, ದಾಸ್ಯ, ಸಖ್ಯ, ಆತ್ಮನಿವೇದನ, ಇದಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷಿ ದ್ರಾಜಗೆ ಶ್ರವಣದಿಂ, ನಾರದಂಗೆ ಗಾನದಿಂ, ಪ್ರಹ್ಲಾದಂಗೆ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ

ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಪಾದಸೇವೆಯಿಂ, ಪೃಥುರಾಜಂಗೆ ಅರ್ಚನೆಯಿಂ, ಅಕ್ರೂ ವಂದನೆಯಿಂ, ಹನುಮಂತಂಗೆ ದಾಸತ್ವದಿಂ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಸಖ್ಯ ಬಲಿಗೆ ಆತ್ಮನಿವೇದನದಿಂ, ಈಮೇರೆ ಭಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಸಿತು.

ನವಗುಣಗಳು—ಸಾತ್ವೀಕ ರಾಜಸ ತಾಮಸ ವೆಂಬ ಮ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಇವೆಮೂರು ಮೂರು ಗುಣಗಳುಸೇರಿ ನ ಣವೆನಿಸುತ್ತೆ.

ನವಚಕ್ರಗಳು—ಆಧಾರ, ಸ್ವಾಧಿಷ್ಟಾನ, ಮಣಿಪೂರಕ, ಹತ, ವಿಶುದ್ಧ, ಆಗ್ನೇಯ, ಸಹಸ್ರಾರ, ಶಿಖಾ, ಪಶ್ಚಿಮ,

ನವವರ್ನಗಳು—ಪೀತ, ಶ್ವೇತ, ರಕ್ತ, ಹರಿತ, ಕೃಷ್ಣ, ಕರ್ಬುರು, ಮಾಜಿಷ್ಟಸುನೀಲ.

ನವವಿಧಪ್ರಪಂಚವು—ಪ್ರಾಣಪಂಚಕ,ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ, ಕ ದ್ರಿಯ, ಭೂತಪಂಚಕ, ಅಂತಃಕರಣಚತುಷ್ಟಯ, ಸ್ಥೂಲಶರೀರ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ, ಇವಕ್ಕೆಕಾರಣವಾದ ಅಜ್ಞಾನ.

೧೦ ನೇ ಸೂತ್ರದಶೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳ ವಿವರ.

ದಶೇಂದ್ರಿಯ-ವಾಗಾದಿ, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ, ಶ್ರೋತ್ರಾದಿ,ಜ್ಞಾ ದ್ರಿಯ

ದಶವಾಯುಗಳು—ಪ್ರಾಣ, ಅಪಾನ, ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ, ಸಮಾ ನಾಗ, ಕೂರ್ಮ, ಕೃಕರ, ದೇವದತ್ತ, ಧನಂಜಯ.

ದಶನಾಡಿಗಳು—ಇಡಪಿಂಗಳ, ಸುಷುಮ್ನ, ಗಾಂಧಾರಿ, ಹಸ್ತಿನಿ ಷ ಆಲಂಬುದಯಸ್ವಿನಿ ಕುರು ಶಂಕಿನಿ.

ದಶಕಳೆಗಳು—ಧೂಮ್ರಾರ್ಚಿ, ಉಷ್ಮಾ, ಜ್ವಲಿನಿ, ಜ್ವಾಲಿನಿ ಸ್ಫುಲಿಂಗಿನಿ, ಸುರೂಪ, ಕಪಿಲ, ಹವ್ಯವಹ, ಕವ್ಯವಹಃ.

ದಶನಾದಗಳು—ಚಿಣಿ-ಚಿಣಿಚಿಣಿ, ಘಂಟ, ಶಂಖ, ತಂತಿ, ತ ವೇಣು, ಭೇರಿ, ಮೃದಂಗ, ಮೇಘನಾದ.

೧೧ ನೇ ಸೂತ್ರ ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಾದಿ ವಿವರಣ.

ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯುಗಳು--ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಗಾದಿಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ-ಮನಸ್ಸುಸೇರಿ-೧೧ಇಂದ್ರಿಯಗಳು.

ಏಕಾದಶರುದ್ರರು—ವೀರಭದ್ರ, ಶಂಭು, ಗಿರೀಶ, ಅಜೈಕಪಾ ಅಹಿರ್ಬುದ್ನ, ಪಿನಾಕಿ, ಸ್ಥಾಣು, ಪಶುಪತಿ, ಭವ, ವುಗ್ರ, ತ್ರಿವಿಷ್ಟ.

೧೨ ನೇ ಸೂತ್ರ ಸೂರ್ಯಕಳಾದಿ ವಿವರಣ.

ದ್ವಾದಶಕಳೆ—ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತಪನಿ, ತಾಪನಿ, ಧೂಮ್ರ, ಮರೀಚಿ, ಸುಸುಮ್ನೆ, ಭೋಗದೆ, ವಿಶ್ವಬೋಧಿನಿ, ಧರಣಿ, ಕ್ಷಮೆ, ಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ದ್ವಾದಶಕಳೆವೊಪ್ಪುತಿಹುದು.

೧೩ ನೇ ಸೂತ್ರ ತ್ರಯೋದಶವಿಶ್ವೇದೇವತೆಗಳು.

ತ್ರಯೋದಶ ವಿಶ್ವೇದೇವರು—ಸತ್ಯ, ವಸು, ದಕ್ಷ, ಕ್ರತು, ಧುರಿ, ವಿಲೋಚನ,ಕಾಲ,ಕಾಮುಖ,ಪುರೂರವ, ಆರ್ದ, ಧನು, ರುಚಿ, ಸಂಜ್ಞಕ.

೧೪ ನೇ ಸೂತ್ರ ಚತುರ್ದಶಕರಣಾದಿಗಳವಿವರ.

ಚತುರ್ದಶಕರಣಗಳು— ಮಾನಸಾದಿ ನಾಲ್ಕು ಕರಣಗಳು ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯುಗಳು ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯುಗಳು.

ಚತುರ್ದಶಅಧಿದೇವತೆಗಳು— ದಿಕ್ಕು, ವಾತ, ಅರ್ಕ, ವರುಣ, ಅಶ್ವಿನಿ. ಅಗ್ನಿ, ಉಪೇಂದ್ರ ಇಂದ್ರ, ಅಜ, ಮೃತ್ಯು, ಚಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ.

ಚತುರ್ದಶಭುವನಂಗಳು—ಸ್ವರ್ಗಾದಿ, ಭೂಲೋಕಗಳು, ೭ ಪಾತಾಳಾದಿಲೋಕಂಗಳು ೭ ಅಂತು ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂಗಳು.

೧೫ ನೇ ಸೂತ್ರ ಪಂಚದಶಸ್ಥಾನಾದಿ ವಿವರಣ.

ಪಂಚದಶಸ್ಥಾನಗಳು.— ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು, ಹಿಮಡಿಪರಡು, ಮೊಳಕಾಲು, ಜಘನ, ನಾಭಿ, ಹೃದಯ, ಕುಚಕಕ್ಷ, ಕಂಠ, ಕದಪು, ತುಟಿ, ಕಣ್ಣು, ಫಣೆ, ನೆತ್ತಿ.

ಪಂಚದಶಯೋಗಾಂಗ—ಯಮ, ನಿಯಮ, ತ್ಯಾಗ, ಮೌನ, ಏಕಾಂತ, ಆನಂದ, ಕಾಲ, ಸುಖಾಸನ, ಮೂಲಬಂಧ, ದೇಹಸಾಮ್ಯ, ದೃಶ್ಯೆ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ.

೧೬ನೇ ಸೂತ್ರ ಷೋಡಶಸ್ವರಾದಿವಿವರಣ.

ಷೋಡಶಸ್ವರ- ಮನುಷ್ಯರ ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅ ಆ ಇ ಈ ಉ ಊ ಋ ೠ ಲು ಲೂ ಎ ಏ ಐ ಒ ಓ ಔ ಅಂ ಎಂಬ ೧೬ ಸ್ವರಾಕ್ಷರಗಳೆ ಷೋಡಶಸ್ವರವೆನಿಸುವವು

ಷೋಡಶಕಳಾ—ಶಿನಿ. ಚಂದ್ರಿಕೆ. ಕಾಂತಿ. ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ. ಶ್ರೀ. ಅಂಗದೆ, ಪೂರ್ಣೆ. ಅಮೃತೆ. ಕಾಮದಾಯಿನಿ. ಎಂದು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಷೋಡಶಕಳೆಗಳೊಪ್ಪುತಿಹವು.

ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ.

ರಾಗ-ಭೋಗ ಷಟ್ಪದಿ.

೧೨. ಮೂರುವಿಧದಿಶಿಷ್ಯರಿಂಗೆ | ಚಾರುಬ್ರಹ್ಮಬೋಧೆಗೈವ | ಧೀ ಗುರುವರನಮಹಿಮೆ | ಬಹಳಚೋದ್ಯವು || ಪ || ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆ ನ್ನೊ ವಿಚಾರದಿರುವಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ | ಕರುಣದಿಂದನೋಡಿಶರಧೀಯೊ ಣಂಡವ್ರಾಹರಿವಮತ್ಸ್ಯವಕಂಡಕ್ಷಣದೊಳಿರಪೆ ಮತ್ಸ್ಯಗಳಾಗ್ವಪಾಂ ಗುರುವೇಆಗಿಚರಿಸುತಿಪ್ಪ | ಸ್ವಪ್ರಕಾಶದಿ || ಮೂರು ||೧|| ಬಿಸವುಸೇ ಗೈಯುತ್ತಿರಲು ಮನವಿನೆನೆಯೋ ಷ್ಯನನ್ನು | ಘನದಿಜಲದೊಳಿರುವ ತಾ | ಒಂದುದಿವಸವಿ | ನೆನೆದಕ್ಷಣದೊಳಂಡಗಳೊಡದು | ವಿನುತಕವ ಗುವಂತೆ | ಅನುಪಮಂದ್ವಯುಗುರುವೇಆಗೀಚರಿಸುತಿಪ್ಪನು ||೨|| ಸು ಮುಟ್ಟಲಾಗಿಶಿಷ್ಯ | ಪರಮಗುರುವೇಆಗುತಿಪನು | ಸ್ಪರಿಶದಿಂದಅಂ ಡೆದು | ಪಕ್ಷಿಯಾದಂತೆ | ಧರೆಯೊಳಿಂತುದೃಷ್ಟಿಧ್ಯಾನ ಸ್ಪರ್ಶವೆಂಬ ವಿಧದಿ | ಕರುಣಿಸುವನು ಒಬ್ಬಶ್ರೀಗುರುರಂಗನೆನ್ನಿಸಿ || ಮೂರು ||

ಚತುರ್ವಿಧ ಗುರುಶುಶ್ರೂಷೆ.

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೧೩. ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮೆಂದುಚತುರ್ವಿಧದಶುಶ್ರೂಷೆ | ಗುರುವಿಗೆ ಗೈಯುವವನೆಸಚ್ಛಿಷ್ಯಂ ||ಪ|| ಗುರುವರನಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಪಶುಧನಾದಿಗ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂರಕ್ಷಿಪುದೆಸಾಧನಶುಶ್ರೂಷೇ | ಗುರುಚರಣದರ್ಶನ ಅಭ್ಯಂಜನಾದಿಗಳು | ಗುರುವಿಗನುವೋಡದಲಿವಗೈವುದಂಗಶುಶ್ರೂಷೆ ರುವೆ ||೧|| ಗುರುವೆಮಾತಾಪಿತನು ಗುರುವೆಸತ್ಕುಲಗೋತ್ರ | ಗುರು ವೆಂದರಿಯುವದೆಭಾವಶುಶ್ರೂಷೆ | ಗುರುವಿನಿಪ್ಸಾರ್ಥಗಳಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಸ ಗುರುವರನತುಷ್ಟಿಪಡಿಸುವದಾತ್ಮಶುಶ್ರೂಷೆ ||೨|| ಗುರುವಾಕ್ಯವೇವ ಪ್ರಾಪಣ್ಯವೆಂದರಿತು | ಗುರುವಿಗೀಪರಿಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಲಿತಶಿ ಗುರುನಂಬಿತಿಳಿಯುವವೆ | ಭ್ರಮರಕೀಟದಪರಿಯ ಗುರುರಂಗ ಮು ಯಾಗುವದರಿಂದ || ಗುರು || ೩ ||

ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರಿ ಲಕ್ಷಣ.

ರಾ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೧೪. ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯಗಳುಳ್ಳಸಂಪನ್ನಾ | ಸಾಧಿಸಲುವೋ ನು ಅಧಿಕಾರಿಮುನ್ನಾ || ಪ || ಇದು ಅನೃತಜಡದುಃಖರೂಪದೇಹವೆನ

ಸಪವುಲಾಪ್ಯಮಪೊಮ್ಮನಿದರೊಳಿಹನೆನುತ | ವಿದಿತಶಾಸ್ತ್ರವಿವೇಕದಿಂದ ಮನನೀಯ |ಚದಲದಲೆನಿಲಿಮನದಿಪ್ರಥಮಸಾಧನೆಯು ||೧|| ಧರೆಯಭೋ ಗವೆರೋಗವಿದಕಧಿಕವುಂದೆ | ಸುರಲೋಕಸುಖಭೋಗ | ಬಲುರೋಗ ವೆಂದೇ | ತೊರೆದೆರಡುಭೋಗಸುಖಮಲಮೂತ್ರಪ್ರಾಯ | ಮರಳಿನೆನಯ ದವಿರತಿದ್ವಿತೀಯಸಾಧನೆಯೂ ||೨|| ವರಶಮೆಯುದಮೆಶಾಂತಿದ್ವಂದ್ವದತಿತಿ ಕ್ಷೆ | ಉರುತರಸಮಾಧಾನಶ್ರದ್ಧೆಯೊಳುಲಕ್ಷ | ಇರೆಶಮಾದಿಯುಷಟ್ಕವೆಂ ಬವಾಸನೆಯು | ವರಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಂಗೆ ತೃತೀಯಸಾಧನೆಯು ||೩|| ಉ ರಿಯಮನೆಯಿಂಪೊರಟು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೊರಬೀಳ್ವನಂತಖಿಳಸಂಸಾರ ಬೇಗೆ | ಭರಿಸಲಾರದೆಪಿಡಿದುಗುರುವರನಡಿಕಮಲ ವರಮುಕ್ತಿಬಯಸಲ ದುಚತುರ್ಥಸಾಧನೆಯು ||೪|| ಅರಿಯಲೀಪರಿನಾಲ್ಕುಸಾಧನೆಯುವುಹಲಿಂ ಗ | ಗುರುಹೊಂದಲಿಕೆವೊದಲುತರುವಾಯಲಾದರು | ಸ್ಥಿರವಾಗಿನೆಲೆಗೊಳೆ ಮುಮುಕ್ಷುವಾದವಗೆ | ವರಮೋಕ್ಷಸಾಂಬಾಜ್ಯಪದವಿಲಭಿಸುವದು ||೫||

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೧೫. ಶಾಂತಿತಪವಮಾಡಿರೋ |ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ|ಸ್ವಾಂತರಂಗದನೋ ಡಿರೋ ||ಪ|| ಶಾಂತಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶಾಂತಿಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನ| ಶಾಂತನಾಗದೆಯಿ ರಲ್ಯಾತರಜ್ಞಾನ ||ಅ|| ಅಮಿತತಾಮಸರಾಜಸ | ಗುಣಗಳಿಗೆಲ್ಲ | ವಿಮುಖ ಮಾನಸನಾಗುತ | ಅಮಲಸಾತ್ವಿಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾತ್ಮನನುಕಂಡ | ಕ್ಷಮೆ ಯರೂಪವುತಪಸ್ಸಿಗೆಯೆನ್ನಲಾಗಿ ||ಶಾಂತಿ||೧|| ಶಾಂತಿಇಲ್ಲದೆಯಿರಲು|ಜ್ಞಾ ನಿಗೆಬ್ರಹ್ಮಕಾಂತಿಯು ಶೋಭಿಸದು | ಶಾಂತಿಯೆಸುರಭಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ನಿಪುದು | ಶಾಂತಿಯೆಶಿವತತ್ವವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿ ||ಶಾಂತಿ||೨|| ಅಂತರಂ ಗದಿತಲೆಯಾತೋರುವದುಷ್ಟ ! ಸಂತತಿನೆರೆಹೊರೆಯಾ |,ಶಾಂತಿಎಂಬುವ ಖಡ್ಗದಿಂದಲಿಕೀಳಿನಿ | ರಂತರಗುರುಮುಹಲಿಂಗನಾಗಿರುವಂಥ ||ಶಾಂತಿ||೩||

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೧೬. ಬಂಧಮೋಕ್ಷದವಿವರಪೊದಲರಿಯೊಕಂದ | ಬಂಧಮೋಕ್ಷಕೆಮ ನವೆಮೂಲವದರಿಂದಿ || ಪ || ಜನಿಮರಣದಿಟವೆಂಬಮರವಿಯೊಭವಬಂಧ | ಜನಿಮರಣಸಟಿಯೆಂಬ ಅರಿವವರಮೋಕ್ಷ | ಘನವಿರತಿಬಿಡೆನೆಂಬಸಂಕಲ್ಪ ವೇಬಂಧ | ಘನವಿರತಿಯುಪರತಿಯುನಿಜದರುವೆಮೋಕ್ಷ ||ಬಂಧ||೧|| ಮಾ ನಅಭಿಮಾನವಿಕೊಂಗುವಪೆಭವಬಂಧ | ಮಾನಅಭಿಮಾನಅಳಿನಿಲುಕವೆ ಮೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಕಥ್ಯವೆವಬಿಗ್ಗಿಸೆಂಬುವೆಬಂಧ | ಜ್ಞಾನಅಜ್ಞಾನ

ಸಾಕ್ಷಿಯಿರೆಮೋಕ್ಷ ||ಬಂಧ||೨|| ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳೆರಡುಬಿಗಿದಯುವ...
ಕರ್ಮಧರ್ಮವಗುರುವಿನಿಂದುಳಿಯೆಮೋಕ್ಷ | ಕರ್ಮಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿ...
ಗೆಲುವೆನೆಂಬುದಬಂಧ | ಕರ್ಮಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಕೆಸಾಕ್ಷಿಯೇಮೋಕ್ಷ|
ಆಶ್ರಮಂಗಳವರ್ಣಧರ್ಮಗಳವಿಧಿಬಂಧ | ಆಶ್ರಮಂಗಳುವರ್ಣಧರ್ಮ...
ಕ್ಷಿಯೆಮೋಕ್ಷವಾಸನಾತ್ರಯದಾಶಬಡದಿಸುವೆಬಂಧ | ವಾಸನಾತ್ರಯ...
ಶವಾಗಲದುಮೋಕ್ಷ ||ಬಂಧ||೪|| ಸರ್ವಸಂಕಲ್ಪಗಳಪಿಡಿದಿರುದೆಬಂಧ |...
ಸಂಕಲ್ಪಳಿಯೆಕರತಲದಮೋಕ್ಷಸರ್ವಬೇರಿನೆಂಬುವಜ್ಞಾನವೇಬಂ...
ಶರ್ವಗುರುಮಹಲಿಂಗನೊಳುಬೆರಿಯೆಮೋಕ್ಷ ||೫||

ವಸ್ತು ನಿರ್ದೇಶ್ಯ ವಚನಗಳು.

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾದಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೧೭. ತನ್ನೊಳರಿಯಲುಬೇಕುಆತ್ಮನ|ಮುನ್ನ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂ ||...
ನ್ನೊಳರಿಯದೆಇರಲುಲೋಕದ | ಭಿನ್ನವಾಸನೆಯುಡಗದು ||ತನ್ನೊ||...
ದವೇದ್ಯಸುಜ್ಞಾನಸಾಧ್ಯನು || ವೇದಪುರುಷಾವ್ಯಕ್ತನು | ಭೇದಭಾ...
ಣ್ಮತಂಗಳ | ವಾದತರ್ಕಕಸಾಧ್ಯನು ||೧|| ವೇದಜನಕನುಕೋಶ್ರೀಧ...
ನು | ಆದಿಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯು | ಪಾದನಾಲ್ಕರಪ್ರಣವಪರತರ |...
ನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮನಂ ||ತನ್ನೊ||೨|| ನೆನೆಯದೋಣಗದಮಳೆಗೆಬಿಸಲಿಗೆ...
ನೆಕತರಿಗೆಸೀಳದಜನಿಸದಳಿಯದಸುಡದಸುಳಿಯದಘನಚಿದಂಬರನಾತ್ಮ...
||೩|| ದುಃಖವಂಟದನಿಜಸುಖದಗದ | ಉಕ್ಕಿದಾನಂದೆನಿಸುವತಕ್ಕ್ವವಾ...
ಕುಟಿಲಜಗವನು | ಮಿಕ್ಕುರಾಜಿಸುವಾತ್ಮನಂ ||೪|| ಪರೆಯುಪಶ್ಯಂತಿ...
ದಿವಾಕ್ಕಿಗೆ | ಅರಿವಮನಸಿನಂಗೂಹೆಗೆ | ಪೆರತೆನಿಸಿಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಹ||...
ಮಗುರುಮಹಲಿಂಗನಂ ||೫||

ರಾಗ-ಸುರಟಿ-ಆದಿತಾಳ.

೧೮. ಯಾಕೆತಿಳಿಯದೋಪೇ | ಮನುಜನೀ | ಯಾಕೆತಿಳಿಯದೊ...
||ಪ|| ಯಾಕೆತಿಳಿಯೆನೀನಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ | ಮೂಕನಪರಿಯಲಿಮೂಲೆ...
ಡಿದು ||ಅ|| ಗುಣವತ್ತಿರುಗತ್ತಲೀ | ಬಳಲುವ | ಕೋಣನಪರಿಯಲ್ಲಿಕ್ಷೋ...
ತಿರುಗುತ್ತಬಳಲಿದೆಯಲ್ಲದೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯಬೆಳಗುವಆತ್ಮನನಿನ್ನೊಳು ||...
ಕೆ ೧|| ಕರತಲರತ್ನವನು | ಅರಿಯದೆ | ನೆರೆಮನೆಮಕ್ಕಳನು | ಶರಗ...
ಬೇಡುವನಂದದದೇಹವಿ | ಪರಮನುಇರುತಿಹನೆಲೆಯನುನಿನ್ನೊಳು ||...
ಕೆ || ೨|| ಜಲದೊಳುಮುತ್ತಾದ | ಬಳಿಕದು | ಜಲದೊಳುಬೆರಿಯು...

ತಿಳಿಯಲಿಕಾಪರಿತತ್ವದಿಬೆರತವ | ಇಳೆಯೊಳುಪುಟ್ಟನುಯೆಂಬುದನಿನ್ನೊಳು
||ಯಾಕೆ||೩|| ಕುಲಛಲದಭಿಮಾನ | ಕೂಪದಿ | ಮುಳುಗಿತುನಿನಜ್ಞಾನಘ
ಳಿಮಳೆಬಿಸಲಿಗೆಆಳುಕದೆಹೊಳೆಯೊಳು | ಮುಳುಗುವೆಯಲ್ಲದೆಆತ್ಮನನಿನ್ನೊ
ಳು ||ಯಾಕೆ||೪|| ಕರ್ಮಕೋಲೆಯಬಿಡಿಸಿ| ಜ್ಞಾನದಮರ್ಮವನೆರೆತಿಳಿಸಿ| ಕ
ರ್ಮದಧರ್ಮದಘೋರವಬಿಡಿಸುವ | ನಿರ್ಮಲಗುರುಮಹಲಿಂಗನನಿನ್ನೊಳು
ಯಾ||೫||

ರಾಗ-ವರಾಳಿ

೧೯. ತನ್ನೊಳಿರುವಾತ್ಮನನುತಾಕಾಣದವನು| ಕಣ್ಣಿದ್ದುಕಾಣದಿಹಕು
ರುಡನೆನಿಸುವನು ||ಪ|| ಶರೀರದೊಳುಪ್ರಾಣಗಳುಇಂದ್ರಿಯಂಗಳುವಿಷಯು|
ಮರನೇರೂಪಿನಮನವುಅರುವಿನಾಮತಿಯು | ವರಚಿತ್ತಸಂಕಾರಕರಣದವಿ
ಕಾರ | ಇರುವದೇಹದೊಳಾತ್ಮತಾನಿರ್ವಿಕಾರ ||ತಂ||೧|| ಕರಣಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳಿಗೆಪ್ರೇರಕನುಯೆನಿಸಿ|ಅರಿವನೆಲ್ಲವತಾನೆಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದೆನಿಸಿ | ಪರಮುಕು
ರದೊಳುಮುಖವು ಎಸೆದುತೋರ್ಪಂತೆ | ಪರಮಸಾಕ್ಷಿಕಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಪರ
ಮಾತ್ಮ ||ತನ್ನ||೨|| ಅದುನೀನೆಆಹುದೆಂದುತತ್ವಮಸಿವಾಕ್ಯ | ವಿಧಿಸಿಹುದು
ಅದುಬ್ರಹ್ಮವಹುಅಪ್ರತರ್ಕ್ಯ | ಅದುಜ್ಞಾನವದುಜ್ಞೇಯವದುವೆಅವಿನಾಶಿ|
ಅದಕನ್ಯವಿಲ್ಲೆನಲುವೇದಗಳರಾಶಿ ||ತನ್ನ||೩||ವರಜಾಗರವುಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯೊ
ಳುಕ್ರಮದಿ | ನೆರೆವಿಶ್ವತೈಜಸನುಪ್ರಾಜ್ಞನಾಮಕದಿ |ಉರುವಿಷಯವನುಭ
ವಿಪಮೂರುಜೀವರನು | ಪೆರತಾಗಿರಾಜಿಸುವತುರ್ಯನೆನಿಸುವನು ||ತಂ||೪||
ಭೂತಭೌತಿಕವರ್ತಮಾನಕಾಲದೊಳು | ಖ್ಯಾತಿಪ್ರಾಗ್ಭಾವಾದಿಘಟವಿಭೇದ
ಗಳು | ಆತ್ಮನೊಳುಪೋಗದಿರಲುಅವ್ಯಕ್ತನಾಗಿ | ಸಾತಿಶಯಮಹಲಿಂಗಗು
ರುವೆತಾನಾಗಿ ||ತನ್ನೊಳು||೫||

ಸದ್ರೂಪಲಕ್ಷಣ.

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಆಟತಾಳ.

೨೦. ಇಲ್ಲೇಕೈಲವ್ಯಕಾಣಿರೋ |. ಮತ್ತಿನ್ನೆಲ್ಲಿಹುಡುಕಿನೋಡಿದೊಡಿಲ್ಲ
ಕೈವಲ್ಯ | ಇಲ್ಲೇಕೈವಲ್ಯಕಾಣಿರೋ ||ಪ|| ದೇಹದೇವಾಲಯವದರೊಳು
ಸೂಕ್ಷ್ಮ|ಹೇಹದೊಳಿಹಜೀವಶಿವನೆಂದುಭಾವಿಸಿ| ಮೋಹರಾಗವುಸ್ತಂಬನಿ
ರ್ಮಾಲ್ಯತ್ಯಜಿಸಿ | ಸೋಹಮೆನ್ನುತಪೂಜೆಗೈವಸುಜ್ಞಾನಿಗೆಇಲ್ಲೇ ||೧|| ವ
ಕ್ಷದ್ರಘಟದಿರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ಜ್ಯೋತಿಯು | ಉರಿಯುತತನುನೇತ್ರವೊದ
ಗಾದಇಂದ್ರಿಯ | ಕರಣಾದಿಗಳಿಗೆಸಾಕ್ಷಿಕನಾಗಿಸರ್ವತ್ರ | ಪರಿಪೂರ್ಣಭಾ

ಪದಿಸುಖಿಮಾತ್ರನಿಷ್ಟಂಗೆ ॥ಇಲ್ಲೀ॥೧॥ ಸುಪ್ತಿಜಾಗರದೊಳುತೋರು
ರ್ವ । ಚಿತ್ತಾಹಂಕಾರಾದಿಗುಣಕೆಪೀರಿಪ್ಪ । ಜ್ಞಪ್ತಿಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರತ
ಕ್ರದಿನಿತ್ಯ । ತೃಪ್ತನಿರಂಜನನಾದಚಿನ್ಮಾತ್ರಂಗೆ ॥ಇಲ್ಲೀ॥೩॥ ಉರು
ಪಾಪದತೊಡುಕಿಲ್ಲವಾಗಿ । ನೆರೆಮಿತ್ರಶತ್ರುಭಾವನತೋರದಾಗಿ । ವ
ಧೆಮೋಕ್ಷದಕಲ್ಪನೆಯುಡುಗಿ । ಪರತತ್ವದೊಳುಬೆರಶಿಹಶಿವಜ್ಞಾನಿಗೆ
ಲ್ಲೀ ॥೪॥ ಬಹುನಾಮರೂಪಿನಜಗಭ್ರಾಂತಿಯುಡುಗಿ । ಸಹಜಬ್ರಹ್ಮ
ದಶರಥಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿ । ಮಹಲಿಂಗರಂಗಸದ್ಗುರುವೆತಾನಾಗಿ । ಇ
ಸಾಕ್ಷಿಯಾದಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗೆ ॥ಇಲ್ಲೀ॥೫॥

ರಾಗ-ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೨೧. ನೋಡುನೋಡಲೆಮಾನಸೇಂದ್ರನೆ । ನೋಡುವಮುನಿಕುಲ
ನೆ । ನಾಡುನಾಡುಗಳರಸಿಬಳಲದೆ । ನೋಡುನಿನ್ನೊಳುಬ್ರಹ್ಮವಾ ॥
ಡು ॥ಪ॥ ನಿರುಪಮದ್ವಯನಿರಘನಿಷ್ಕ್ರಿಯ । ಭರಿತಸರ್ವಜಗಾಶ್ರ
ನಿರುತನಿಷ್ಕಳನಿತ್ಯನಿಜಪದ । ಪರಮನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮವಾ ॥ನೋಡು
ಶಶಿಯುರವಿಸವಿಮಿಂಚುಗ್ರಹಗಳ । ಎಸೆವತಾರಾಗಣಗಳ । ಬಸು
ಹೊರಗೆಸದುಬೆಳಗುವ । ಅಸಮಜ್ಯೋತಿಪ್ರಕಾಶವ ॥ನೋಡು॥೧॥
ಅವಲ್ಲದಶ್ರಿಮುಖವಲ್ಲದ । ಸ್ವಗತಭೇದಗಳೊಗೆಯದ । ಅಗಣಿತನುಪಮ
ತರ್ಕ್ಯದ । ನಿಗಮವಂದಿತಬ್ರಹ್ಮವ ॥ನೋಡು॥೨॥ ಕರಣಇಂದ್ರಿಯ
ಪ್ರಭುವು । ಕರಣದೋಷಗಳಿಲ್ಲವು । ಅರಿವುಮರವೆಯಮೇಲಣರಿವಿ
ರಮಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪವು ॥ನೋಡು॥೪॥ ಜನನಮರಣದಜಡರುಸೋಂಕ
ಪ್ರಣವಪರತರವೆನಿಸಿದ । ಅನಘಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನು । ಎನಿಸಿ
ಪಬ್ರಹ್ಮವಾ ॥ನೋಡು॥೫॥

ರಾಗ-ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಅಟತಾಳ.

೨೨. ನಿನ್ನಲ್ಲೇನೋಡೊಪರಬ್ರಹ್ಮವ । ನಿನ್ನಲ್ಲೇನೋಡೊ ॥ಪ
ನುಭವಜ್ಞಾನದ್ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿನೋಡು।ನಿನ್ನಲ್ಲೇಸಾವಧಾನದಿತೋ
ಹುದು ॥ನಿನ್ನಲ್ಲೇ॥ಅ॥ ಚಿನ್ನಾವಬಿಟ್ಟು । ಆಭರಣಗಳ್ಮುನ್ನವಿಲ್ಲಾ
ಣ್ಣುಬಿಟ್ಟರೆಮಡಿಕೆಯುಮಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ । ತನ್ನಬಿಟ್ಟರೆದೇವರಿಲ್ಲವೆ
ಬೋಧೆ ॥ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ॥ಅ॥ ಕೆನೆವಾಲಿನಲ್ಲಿ । ನವನೀತವು । ಜನಿಸಲಿಕ್ಕ
ಅನುವಾಗಿಕಾಸಿದತುಪ್ಪದಿಮುಖವಾ ।ಕ್ಷಣದಿಕಾಣುವಪರಿಶಿವತತ್ವ
ದು ॥ನಿನ್ನಲ್ಲೇ॥೧॥ ತನುವಿಂದ್ರಿಯಗಳ । ತಾಮಸರಜೋ । ಗುಣಗಳ

ವೆನಿಪಸಾತ್ವಿಕ ಮಹತ್ತಾರುಹಿಟ್ಟ ನೋಡಲಾ । ಮಹಗೊಸೆಯೊಳುತುಂಬಿ
ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿಹುದು॥ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ॥೩॥ ಹುಟ್ಟುಸಾವಿಲ್ಲ । ಮಾಯಾಂಗನೆಕ
ಟ್ಟಾದಕ್ಕಿಲ್ಲ । ಎಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳಂಟಿಅಂಟಾದೆತುಂಬಿಹು । ದಂಟುಮುಟ್ಟಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕದಲೆದೃಕ್ಕಾಗಿಹುದು ॥ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ॥೪॥ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ।ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ। ತನ್ನ
ಕಾಂಬಂತೆ ಉನ್ನಾತಸಾತ್ವಿಕಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಪೊಳೆಗುವ । ಚನ್ನಶ್ರೀಗುರುಮ
ಹಲಿಂಗರಂಗಸದ್ರೂಪನ ॥ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ॥

ಚಿತ್ತುಲಕ್ಷಣ.

ರಾಗ—ವರಾಳಿ.

೨೦. ಜ್ಞಾನಿಯಜ್ಞಾನಿಗಳಾಭಾವಲಕ್ಷಣವಂ। ಸಾನುರಾಗದಿನೋ
ಡೀಅರಿಯುವನಭಿಜ್ಞಾ॥ಪ॥ ಹಾಲುನೀರೊಂದಾಗಿಬೆರೆಯಲೋಕದಲಿ।ಹಾಲು
ನೀರಿನಭೇದತಿಳಿಯದಂದದಲಿ । ಖೂಳದೇಹದೊಳಾತ್ಮಬೆರತುಕೊಂಡಿಹನು
ಜಾಳಕರ್ಮಿಯಕಣ್ಗೆ ಕಾಣದಡಗಿಹನು ॥೧॥ ಪಾರಮಾತ್ಮನಕಳೆಯುನರಿಯ
ದಂತತ । ತೋರ್ಪಜಡತನುವಾನು ಎಂದುಅರಿವಾತ್ರನೀರನೀರಿನಗುಣವಅ
ರಿಯುದಲೆಕುಡಿವ । ಚಾರುಬಕಸಂತೆಯಜ್ಞಾನಿಯೆನ್ನಿಸುವ ॥ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೨॥
ಲೀಲೆಯಿಂತನುಗುಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕ।ಲೋಲಆತ್ಮನಲಕ್ಷಣವನುಅರಿವಾತ।
ಹಾಲುಮಾತ್ರವಕುಡಿದುನೀರನ್ನು ಬಿಡುವವೊಲುಹಂಸನಪರಿಯಜ್ಞಾನಿಯೆ
ನ್ನಿಸುವ ॥ ಜ್ಞಾನಿ ॥೩ ಧೊರೆಯು ಅಂತಃಪುರದೊಳಿರಲುದುರ್ಮತಿಯು ಕರ
ಣಿಕನ ಧೊರೆಯೆಂದು ವಂದಿಸುವಪರಿಯ । ವರಹೃದಯಭರಿತಾತ್ಮನರಿಯದ
ಲಿಪ್ಪೊಳೆವ ।ಶರಿರಾತ್ಮಭಾವಿಯಜ್ಞಾನಿಯೆನ್ನಿಸುವ ॥ ಜ್ಞಾನಿ ॥೪॥ ದೇಹವೆ
ಲ್ಲವನಾದಿಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ। ಸೋಹಮೆಂಬುವಬೋಧೆಯೊಳಗೆಮುಳುಗಿರುವ
ದೇಹಿಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗನಾಗಿರುವ । ಮೋಹರಹಿತನೆ ಜಗದಿಜ್ಞಾನಿಯೆ
ನ್ನಿಸುವ ॥ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ॥೫॥

ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ—ಅಟತಾಳ.

೨೪. ಬ್ರಹ್ಮವತೆಂದು । ತೋರಲುಳ । ಬ್ರಹ್ಮವೇರಿಹುದೆ ॥ಪ॥ ಕರ್ಮ
ಕೋಟಲೆಯಲ್ಲಿಕೊರಗಿಸಾಯದೆಪರ । ಬ್ರಹ್ಮವೆತಾನೆಂದುಅರಿಯಬೇಕಲ್ಲ ॥
ಅ ॥ ಕ್ಷಣಿಕಸಂಸಾರ । ಕಲ್ಪಿತಮಾಯ । ಗುಣಕತಿದೂರ । ಮಣಿಗಣಸೂತ್ರ
ದಂತಿರುತಲ್ಲಹೇ ಸದಿ । ಗಣನೆಗೆಬಾರದದ್ವಯನೆನ್ನಿಸಿರುವಬ್ರಹ್ಮ ॥೧॥ ನಿಗ
ಮಾಗಮಕ್ಕೆ । ಶಿಕ್ಕದೆಮೂರು ।ಜಗವಿತುಂಬಿರುವ। ಸ್ವಗತಾದಿಭೇದತ್ರಯದ
ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದೆ । ಗಗನದಂದದಿನಿರವಯವಾಗಿಇರುವ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೨॥ ತರಿ

ದುಅಜ್ಞಾನ । ಆವರಣವ । ನೆರೆವಿಕ್ಷೇಪವನು । ಅರಿತಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ್ನನಿಜವನು । ಗುರುಮಹಲಿಂಗನೆಂದರಿಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮವತಂದ

ರಾಗ—ಸುವ್ವಾಲಿವರ್ನ—ರೂಪಕತಾಳ.

೧೫. ತಿಳಿಯಬಾರದೆ । ಹೀಗೆ । ತಿಳಿಯಬಾರದೆ ॥ ಪ ॥ ಅಳಿವುಳಿಗವುತಾನೆ । ಉಳುಮೆಯಾದಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು । ತಿಳಿಯಬಾರದೆ ॥ಅ॥ ಸುರುಷದೊಳಗೆಮಡಿದು । ಭಾಗಭಾರಿಭವಕೆಬರುವ । ತೋರವೇಹವುದೂರಸಾಕ್ಷಿಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ॥ ತಿಳಿ ॥ ೧ ॥ ಪ್ರಳಯವಾಗುವನ್ನ ಇರುತ । ಮೋಹರಾಗದಲ್ಲಿ । ಅಳಿವಲಿಂಗದೇಹನೊಡ್ಡ । ಉಳುಮೆಬ್ರಹ್ಮತಾನೆದು ॥ತಿಳಿ॥೨॥ ನೂರುಜನ್ಮಸುಕೃತಫಲದಿ । ಚಾರುಜ್ಞಾನವುದಿಸಲಕಿವರಣಾಂಗಸಾಕ್ಷಿಯಾದ । ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮತಾನೆಎಂದು ॥ ತಿಳಿ ॥ ೩ ॥ ಮನುವುಮೂರುಶಕ್ತಿ । ಮೂರವಸ್ಥೆಮೂರುಜೀವ । ಮೂರುಗುಣಗಳಂವ । ಸಾರಚಿನ್ಮಯಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ॥ತಿಳಿ॥೪॥ ಕರುಣಿಸೀಗುರುರಂಗವರದತತ್ವಸಾರತಿಳಿಯೆ । ನಿರಘನಿತ್ಯಮುಕ್ತತಾನೆ । ನಿರುಪಮಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ॥ ತಿಳಿ ॥ ೫ ॥

ಆನಂದವಚನಂಗಳು.

ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ—ಅಟತಾಳ.

೧೬. ಅರಿವುದೆಚಂದ । ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ । ಅರಿವುದೆಚಂದ ॥ ಪ ॥ ಅದೆಚಂದನಿರ್ಮಲಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ । ಅರಿವು ತಾನಲ್ಲದೆಬೇರಿಲ್ಲವೆಲೊಕಂಡವುದೆ ॥ಅ॥ ಹೇಳುವದಲ್ಲ । ಕಿವಿಗೊಟ್ಟೆನ್ನು । ಕೇಳುವದಲ್ಲ । ಹೇಳದೆಬುತಿಳಿಯುವದಲ್ಲ । ಹೇಳಿವಾಚದಿಂದಕೆಡಿಸುವದಲ್ಲ ॥ ಅರಿವುದೆ ॥ ಪನಾಮರೂಪುಗಳೆಲ್ಲ । ನೆರೆಗಳಿದುಳಿದ । ವರದೃಷ್ಟದರ್ಶನದೃಶ್ಯಾದಿಗಪೆರತಾದನಿರುಪಮನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮವ ॥೨॥ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡಲ್ಲ । ಹೊನಮಣ್ಣೆಂಬೊದಲ್ಲ । ಹೆಣ್ಣುಗಂಡಾಗಿ ತುಂಬಿಜಗವೆಲ್ಲ । ಕಣ್ಣಿಗೆಕಾಣದುನಿಜವಲ್ಲ ॥ ಅರಿ ॥ ೩ ॥ ಧ್ಯಾನದೊಳಿಲ್ಲ । ಧಾರಣೆಯೋಗ । ಮೌನಲ್ಲ । ಧ್ಯಾನಧಾರಣೆಯೋಗಕ್ಕಾದಿಅಂತ್ಯದೊಳು । ತಾನೊಂದೆಸಾಕ್ಷಿಹುದುನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ॥ ಅರಿ ॥೪॥ ವರಶಾಂತನಾಗಿ । ಮಾನಾಭಿಮಾನನೀಗಿ । ನಿರುತಅಖಂಡೈಕರಸಮಯನಾಗಿಶ್ರೀ । ಗುರುಮಹಲಿಂಗತಾನೆಯಾಗಿ ॥ ಅರಿವುದೆ ॥೫॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆಟತಾಳ.

೧೭. ಜ್ಞಾನಾಮೃತಶಿಕ್ಕಿತು । ಹೃನ್ನಾಳದಿ । ಜ್ಞಾನಾಮೃತಶಿಕ್ಕಿತು ॥ಪ॥ ನಾನುನೀನೆಂಬಕತ್ತಲೆಪರಿದೋಗಲು । ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾನಂದಬೆಳಕಿನೊಳ್ಬೆಳಕಾಗಿ ॥ ಜ್ಞಾ ॥ಅ॥ ಸುಕಕುಟಿಲವಡಗಿ । ಶಾಂತಿಯುಮೌನಸಹಜಸದ್ಗುಣವೆಳಗಿ ಇಹಭೋಗಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯತೃಣಗಣವಾಗೀ ಬಹುಜನ್ಮಸುಕೃತದಫಲಲಭ್ಯವಾಗೀ ॥ ಜ್ಞಾನಾ ॥ ೧ ॥ ಚಿನುಮಯಾತ್ಮನಅರಣೀಮಾಡುತಮೂಲ ಪ್ರಣವನೇಲರಣಿಮಾಡಿಮನದಿ ಸೋಹಂಭಾವದಿಂದಲಿಮಥಿಸಅನುಭವಜನಿತಚಿನ್ನಾದಚಿತ್ಕಳೆಯೆಂಬ ॥ ಜ್ಞಾನಾ ॥ ೨ ॥ ವರಸಿಂಧುಮಥನದೊಳು । ಕೂಡಿದರಾಕ್ಷ । ಸರಸಡೆಯುಡಗಲಾಗಿ । ವರದೇವತೆಗಳಿಗೆದಿವ್ಯಾಮೃತಬಂದಂತೆ । ಉರುಜೀವತ್ವಳಿಯೆಚಿದಾಂಬುಧಿಯೆಂಬಂದ ॥ಜ್ಞಾ॥ ೩ ॥ ಇದುದಿವ್ಯಸಿದ್ಧರಸ । ಚಂದ್ರಾಮೃತ । ಇದುಬ್ರಹ್ಮಬೋಧರಸ । ಇದು ಭವರುಜೆಗೌಷಧವುನಿಜವೆನ್ನುತ್ತ । ಮುದವಿಸೇವಿಶಿವರಮುಕ್ತಿಯುನೀವಂಥ ॥೪॥ ಕರ್ಮನಿಷ್ಟಗೆಸಿಕ್ಕದ । ಸಾಧಿಪವ್ರತ । ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟಗೆದಕ್ಕದ । ಕರ್ಮಬೀಜಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದಹಿಸುವ । ಮರ್ಮವರಿತಗುರುರಂಗನಕೃಪೆಯಿಂಬಜ್ಞಾನಾಮೃತ ॥೫॥

೧೮. ಆನಂದಪದವಿಯನು ಕೇಳಲಾರಿಂಪಹುದು । ಆನಂದದೋಳ್ಮುಳುಗಿ ಮನಮೌನವಾಗಿರಲು ॥ಪ॥ ಹಸಿವಿಗನ್ನವುದೊರೆಯಲಾನಂದಸರ್ವರಿಗೆ । ಪಶುಪ್ರಿಗಳಿಗಾನಂದವೆಳೆಗರುವನೆಕ್ಕಲ್ । ವಿಷಯನಿದ್ರಾನಂದಮೃಗಪಕ್ಷಿಪಶುಗಳಿಗೆ । ಅಸಮಯೋಗಾನಂದವರಯತೀಶ್ವರನೆ ॥ಅ॥ ೧॥ ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಮಾನುಷದೇವಗಂಧರ್ವ । ಪರಮದೇವಕ್ಕಳಿಂದ್ರಬೃಹಸ್ಪತಿಯು । ಪರಮೇಷ್ಟಿನಬ್ರಹ್ಮಗುರುಗಳಮಹದಾನಂದ । ವಿರುವಬಂದಕೊಂದುನೂರುಮಡಿಯಧಿಕವೆನಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಅರಿಯಲಿಂತಾನಂದಪದವಿಗಳುಜಗದೊಳಗೆ । ನರಸ್ವಪ್ನದಂತೆತೋರೆಡಗುವದರಿಂದ ನಿರುಪದ್ರವಯಪೂರ್ಣಬೋಧೆಯಿಂದೊಗೆದ । ನೆರಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದೊಳುಲವಮಾತ್ರವೆನಿಸವಾಗಿ ॥೩॥ ವೊಳಹೊರಗೆಪರಿಪೂರ್ಣಕುಂಭಜಲದಂದೆ ಪ್ರೊಳಹೊರಗೆಮಿಗೆ ಶೂನ್ಯಕುಂಭನಭದಂತೆ । ಸಲಿಕಣವೃತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಶರಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಿಮೈಮರೆದನಿಜಸ್ವಾನುಭವದನುಪಮದ । ಆ ॥ ೪ ॥ ಸತ್ತನಿಖಿಳಜಗದಾದಿಮಧ್ಯದಲಿತುಂಬಿರುವ । ಚಿತ್ತನಿಮೂರವಸ್ಥೆಗಳಬೇರಿಟ್ಟರಿಯುವ । ಮತ್ತೆಆನಂದವೆನಿಸಿಪೆರತೊಂದುತೋರಿಹ । ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಪರಮಗುರುಲಿಂಗನಾಗಿರುವ ॥ಆ॥ ೫ ॥

ಜ್ಞಾನಪಂಚರತ್ನ.

೨೯. ಕಂದ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಪಡಿವರೆ । ಒಮ್ಮನೆಈಪಂಚರತ್ನ
ಕಿಸಿದಪುರುಷನ ॥ ಹಮ್ಮಿನೆನಾಯೆಯುನುತುಸುತ । ತನ್ನೊಳಗಾನಂ
ರ್ಕ್ಮಹುಬುಕ್ಕಿಸುತಿರ್ಕುಂ ॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೩೦. ಶಿವೆಯೆಂಬಕಾಮಧೇನು । ಇರಲಾಗಿ ಭವವೆಂಬಬಡವ್ರು
ವತ್ಸಶಿವೆಯೆಂಬ ॥ಪ॥ ಅಪಿಪ್ರಾಣವಾಕೆಮುಖವು। ಪಾದಗಳು । ನೇಪ
ರುಶಾಸ್ತ್ರ । ಸ್ಮೃತಿಯು । ವಾದತರ್ಕಗಳೆವ್ರುದುಕಂ । ಪುಚ್ಛದಿಂ ।
ರೈವರುಬ್ರಹ್ಮರುವತ್ಸ ॥ಶಿವೆ॥೧॥ ಮೂಲಕುಂಡಲಿಎಬ್ಬಿಸಿ । ವರಬ್ರ
ವನುದೂರಡಲ್ಲಿ । ತಾನೆ । ಲೀಲೆಯಿಂಕಾಣುತಿಗಳು । ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿ
ಯುದನುಭ್ವಸಿ । ವತ್ಸ । ಶಿವೆ ॥೨॥ ವರಧರ್ಮಅರ್ಥಕಾಮ । ಮೋಕ್ಷ
ಕರೆದುಭಕ್ತರಿಗೀವ್ರುದಂ । ಕಂಡು । ಸುರಲೋಕದವರಿರಿಯುತಿ
ಥ । ಸುರಧೇನುನಾಚುತಿಹುದೈ । ವತ್ಸ ॥ಶಿವೆ॥೩॥ ಮೂಲಶಿವಜೀವ
ಮಕ್ಕಳನು । ಲೀಲೆಯಿಂಪಡದುಜ್ಞಾನವೆಂಬ । ಪಾಲಿತ್ತುಎಡೆಬಿಡ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ । ಬಾಲಿಸುವಲೋಕಜನನೀ । ವತ್ಸ । ಶಿವೆ ॥ ೪ ॥ ಮೃತ
ಕಾಮಧೇನು । ಗುರುರಂಗ । ನೊತ್ತಿನೊಳುಯಿರುವದಾಗಿ । ನಿತ್ಯ ।
ಯಿಂದಾಶ್ರೈಶಿದವರು । ಪೊರೆವಂಥ । ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾನಂದಳು । ವತ್ಸ

ರಾಗ—ಭೈರವಿ.

೩೧. ಶಿವನೆಂಬಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಇರಲಾಗಿ । ಭವವೆಂಬತಾಪವ್ರಂ
ಶಿವನೆಂಬಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ॥ಪ॥ ಏಳುಲೋಕಗಳಡಗಿಪ ಈವೃಕ್ಷ । ಮು
ಬ್ರಹ್ಮಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ । ಲೀಲೆಯಿಂವಿಷ್ಣುರುದ್ರ । ಅಗ್ರದಲಿ । ಆಲಯ
ಇಹರು । ವತ್ಸ ಶಿವ ॥೧॥ ಆರುನೆಲೆಗಳಭೇದಿಸೀ । ತೊಂಭತ್ತು ।
ಖೆಗಳೊಳಾದಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ । ದ್ವಾರದೊಳಗೆಪಡುವಕ್ಷೀ । ಶೇರಿಸುಖ ।
ಉಣ್ಣುತಲಿಪ್ಪವು । ವತ್ಸ ॥ ಶಿವ ॥೨॥ ವರಜಗತ್ತೆಂಬಬನದಿ । ರಾಜ
ಮರವಿಂಭತ್ತುಪುಷ್ಪ । ಅರಳೀವರಬಿಂದುಕಳೆನಾದವು । ಎಂತೆಂಬ
ಮಳವುನೊತ್ತಸೆವ್ರುದು ॥ ಶಿವ ॥ ೩ ॥ ಪುವಿದಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ । ಪಣ
ದುರಿಪೆದಬೊಮ್ಮಬೋಧಮಂಚ । ವೃದುವಾದಚಿಗುರೆಲೆಗಳು । ನೆ
ಹೃದಯಕಾನಂದಪೂರ್ಣ್ಣಂ । ವತ್ಸ ಶಿವ ॥೪॥ ಪರಮಜ್ಞಾನಾಮೃ
ತುಂಬಿರುವ । ವರಮೋಕ್ಷನೆಂಬಫಲವಂ । ಇತ್ತು।ಗುರುಮುಖಲಿ

ಭಕ್ತರ್ಗೆ । ಕರದುಕೊಡುವದರಿಂದಲಿ । ವತ್ಸ । ಶಿವನೆಂಬಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ॥೫॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೩೨. ಚಿಂತಾಮಣಿಶಿಕ್ಕಿತು । ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಬ । ಚಿಂತಾಮಣಿಶಿಕ್ಕಿತು
॥ಪ॥ ಚಿಂತಿಸಲುಅಜ್ಞಾನಪಟಲವ ।ಮುಂದೆಭೇದಿಸಿಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯು।ಸ್ವಾಂ
ತರಂಗವಿತುಂಬಿಹಿಂದಣ । ಭ್ರಾಂತಿಯೆಲ್ಲವಕಳೆದುರಾಜಿಪ ॥ಚಿ॥ಅ॥ ಪರು
ಷವೇದಿಯುಸೋಂಕಿದ । ಕಬ್ಬಿಣತಾನೆ । ವರಅಪರಂಜಿಯಾದ ॥ ಪರಿಮ
ವರಅಮೃತಮಸ್ತಕ । ಸ್ಪರಿಶದಿಂತನ್ನಂತೆಮಾಡುತತರಿದುಭವಪಾಶವನು
ಕರುಣದಿ । ಸ್ಥಿರಮುಕುತಿಸಾಂಬಾಜ್ಯವಿತ್ತ ॥ಚಿಂತಾ॥೧॥ ಶರಿರವುನಶ್ವರ
ವು । ಇಂದ್ರಿಯಪ್ರಾಣ । ಕರಣಗಳ್ಚಂಚಲವು । ಅರಿಯಲಿವಕಾಧಾರ
ವಾಗಿಯೆ । ಮೆರೆವಮುವ್ವತ್ತೆಂಟುಕಳೆಗಳ್ । ಬೆರತುಬೆಳಗುವಸ್ವಪ್ರಕಾ
ಶದ । ಪರಮಪ್ರತ್ಯಗ್ವಸ್ತುವೆಂಬುವ ॥ಚಿಂತಾ॥ ೨॥ ಕಾಣುವನಾದಬಿಂದು
ಚಿತ್ಕಳೆಯೊಮ್ಮೆ । ಕಾಣದೆಪೋಪುದೆಂದು । ಭಾನುವಿಗೆವರದೀಪದಾರತಿ ।
ಜಾಣರತ್ತುವಪರಿಯುಯೋಗದಿ । ಏನುಫಲವಿಲ್ಲವುಲಬ್ರಹ್ಮ । ಜ್ಞಾನವೇ
ಶ್ರೇಷ್ಟನುತವರದ ॥೩॥ ಪುಂಸ್ತ್ರೀನಪುಂಸಭೇದ । ರೂಪಿನಭ್ರಾಂತಿ। ದ್ವೈಶ
ಗೈಯುತಪೂರ್ವದ । ಸಂಶಯದಕರ್ಮವನುದಹಿಸುತ । ಹಂಸಹಂಸೋ
ಹವೆನ್ನುತ । ಶಿಂಶುಮಾರದಿಆಡುತಿರುವ।ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯಶಿರದಿಥಾಳಿಪ ॥ ಚಿಂ
ತಾ॥೪॥ ಕ್ಷುಧೆತೃಷೆಮೊದಲಾದ । ಆರೂರ್ಮಿಗೆ । ಮೊದಲೆತಾಸಾಕ್ಷಿಯಾದ
ಪದುಳಗುರುಮಹಲಿಂಗನೆನ್ನಿಸಿ । ಹೃದಯದೊಳಹೊರಗೆಲ್ಲಭರಿತದಿ । ಪದು
ಮಶತಕೋಟಿಯುಂದವಿ । ವದಗಿಥಳಥಳಬೆಳಗುಪಂಥ ॥೫॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೩೩ ಪರುಷಕಣಿಯೆಂಬರತ್ನ । ದೊರತವನೆ । ಧರೆಯೊಳಗೆಪ್ರಖ್ಯಾ
ತ್ಮನುವತ್ಸಪರುಷಕಣಿಯೆಂ ॥ಪ॥ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಯೊಳಗಿರ್ಪುದು । ಅದನರಿತ
ಬ್ರಹ್ಮಇಂದ್ರಾದಿಸುರರು । ಮುನಿಗಳ್ । ಪೇರ್ಮೆಯಿಂಋಷಿಸಿದ್ಧರು ।
ಕಾದಿಹರು । ತಮ್ಮಉಜ್ಜೀವನವ್ರುಯೆಂದು । ವತ್ಸ ॥ಪರುಷ॥೧॥ ಸೃಷ್ಟಿ
ಯೊಳುಶ್ರೇಷ್ಟವೆನಿಸಿ । ಸುಕೃತಿಗಳ । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಪ್ಪುದು । ಇದ
ನು । ಮುಟ್ಟಿದವರಘವಸುಟ್ಟು । ತನ್ನಂತೆ । ಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯಗೈಯುತಿಹು
ದು ವತ್ಸ॥ಪರುಷ ॥೨॥ ಪರಮಾತುರ್ಯನಿವುದು । ಇದುಸತ್ಯ । ವಿಶ್ರಾಂತಿಋಷಿ
ಯುಬೋಧ । ವೆಂಬ ॥ ಪರಮಕಲಾಣಗುಣದಿಂ । ಬೆಳಗುತಿ । ವರಶಿಕ್ಷೆ
ಯಿಂದಿರುವದೂ । ವತ್ಸ ॥ ಪರುಷ ॥೩॥ ಪರಜ್ಞಾನಭೂಮಿಯೆಂಬಥಳಥಳಿ

ಪ | ಪರಮಜ್ಯೋತಿರ್ಲತೆಗಳು | ನಿತ್ಯ || ಉರುಸಮಾಧಿಗಳೆಂಬಃವ|
ಮೃತಲತೆ | ಸ್ಫುರಿಸಿಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಪವು | ವತ್ಸ ||ಪರುಷ||೪|| ಕಲ್ಲುಕಣಿ
ಲ್ಲಬ್ರಸ್ಮ | ವೆಂತೆಂಬ || ಸಲ್ಲಲಿತಜ್ಞಾನರತ್ನಜಗದಿ | ಕಲ್ಲುಬೆಲ್ಲವಮಾಡಿ
ಗುರುರಂಗ | ನಲ್ಲಡಗಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದು ||ವತ್ಸ||ಪರುಷ||೫||

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೩೪. ಮರುಜಮಣಿಯೆಂಬರತ್ನ | ದೊರತವಗೆ | ಮರಣಬಾಧೆಗಳ
ವು | ವತ್ಸಮರುಜಮಣಿಯೆಂಬ || ಪ || ಚಿನ್ಮಲಾದ್ರಿಯೊಳಿರ್ಪುದೂ
ರವಿಯಂತೆ | ನಿರ್ಮಳವಿಬೆಳಗುತಿಹುದು | ಇದಕೆ || ಮನ್ಮುನಿಗಳಜ್ಞ
ಖ್ಯರೂ | ಕಾವಿಹರು | ನೆಮ್ಮತಪವನುಗೈಯುತ | ವತ್ಸಮರು||೧|| ಸ
ವರಬದುಕಿಸುವದು | ತೃಣವೆನಿಸ | ದುತ್ತಮದಜೀವರತ್ನ || ಇದನು|
ರ್ಥಿಯಿಂಪೂರ್ವದವರು | ಪಡದುತಮ | ಮೃತ್ಯುಬಾಧೆಯನಳಿದರು ವ
ಮರು||೨|| ಹಿಂದೆರಾವಣಯುದ್ಧದೀಸೌಮಿತ್ರ | ಕಂದಿಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ
ಹನುಮ | ತಂದಸಂಜೀವನದಗಿರಿಯಿಂ || ದೆಚ್ಚತ್ತು | ನೆಂದುಕೊಂಬರು
ಗದೊಳು ||೩|| ಇಂದುಆತ್ಮಾರಾಮನು | ಪುಸಿಮಾಯು | ಬಂದಿ
ತಾಮರತಿರೇ || ಗುರುವು | ಬಂದುಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕೊಟ್ಟ | ವಾಕ್ಯದಿಂ |
ಘನವೆಬಯಲಾಯಿತು | ವತ್ಸ || ಮರು|| ೪ || ಮಿರಿರುವಜಾಡ್ಯಕಿದರ
ಸುಳಿಗಾಳಿ | ದೂರಬೀಸಿದಮಾತ್ರದಿ | ಅವನ | ಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಲ್ಲನಸಿದು |
ರ್ಮಳವಿ | ಧೀರಗುರುರಂಗನಪ್ಪಂ | ವತ್ಸ || ಮರುಜಮಣಿಯೆಂಬರತ್ನ
ವತ್ಸ | ಮರು || ೫ ||

ಇತಿ ಜ್ಞಾನಪಂಚರತ್ನ ಸಮಾಪ್ತಿಃ

ಅಮನಸ್ಕರಾಜಯೋಗನಿರೂಪಣೆ.

೩೫. ಕಂ|| ನಿತ್ಯಸಮಾಧಿಯನಿಲುಕಡೆ | ಗುತ್ತಮವಾದಮನಸ್ಕ
ರಾಜಯೋಗವನೀಗಳ್ || ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನೀನಾಲಿಪುದೈ | ಚಿತ್ತವುಸಿಕಾಗ
ದಿಂದ | ವತ್ಸನೆಮುದದಿಂ ||

೩೬. ಕಂ|| ಆಸನಮುದ್ರೆಯಬಂಧಿಪ | ಘಾಸಿಯುಇದಕಿಲ್ಲರುಸ
ಮಲಕದಳಂದದಿ || ಭಾಸುರಬ್ರಹ್ಮವೆತೆಸ್ನೋಳ್ | ಲೇಪಿಂದಲಿಕಾಣ್ಣು
ಸೆನಿರುಪಾಧಿಕದಿಂ

೩೭. ಕಂ|| ಧರೆಯೊಳಗಮೃತಮಾನದ | ವರಸುಖದಮನಸ್ಕಯೋ
ಗಾಸಾಧಿಪಪುರುಷಂ || ನೆರೆಮಾಯಾಂಗನೆಉರುಹುತ | ಪರಮಾನಂದ
ಮೃತಪದವಂಪಡೆವಂಘನದಿಂ ||

ಮನೋಲಕ್ಷಣ

೩೮. ಅಮನಸ್ಕಯೋಗವಿದು | ಮಾನಸರಾಜ | ಕ್ರಮದಿನೀಸಾಧಪು
ದು ||ಪ|| ಅಮಲಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿಬ್ರಹ್ಮಇಂದ್ರಾದಿ | ಪ್ರಮುಖರಿಂಪೂ
ಜಿತನಿರ್ವಾಣಪಥವು || ಅಮ || ಅನು || ಧರೆಯೊಳುಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯು ಯೋ
ಗಂಗಳೋಳ್ | ಮೆರವಶಿಖಾಮಣಿಯು | ವರಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಗೆಸುಲಭವು
ಸಾಧ್ಯವು | ಉರುಮಂದಬುದ್ಧಿಗೆಕಠಿಣವಸಾಧ್ಯವು || ಅಮ || ೧ || ಮ
ನವೆವಾಸನಮಯವು | ಸರ್ವಾರಂಭ | ಮನವೆಮಾಯೆಗುಣವು | ಮನವೆ
ಸಂಶಯರೂಪುಜಡವಣುಮಾತ್ರವು | ಮನವೆನಾಶನವಾಗಲ ಮನಸ್ಕವೆನಿ
ವುದು || ಅಮ || ೨ || ಅವಿವರ್ಗವುದಗುಣವುನಾಶವುಕೆಟ್ಟ | ದುಷ್ಕರ್ತಕ
ರ್ಮವುನಾಶವು | ಪರಮಗುಹ್ಯಾದ್ಗುಹ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದಿದು | ಗುರು
ಮಹಲಿಂಗಬೋಧಿತಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯವು || ಅಮನಸ್ಕ || ೩ ||

ರಾಗ-ಸುರಟಿ-ಆದಿತಾಳ.

೩೯. ಮನವಜೈಸಲರಿದು| ಜೈಸದೆ|ಘನಸುಖವಳವಡದು ||ಪ|| ಕ್ಷಣದೊ
ಳನರ್ಗಳಕಾರ್ಯವಗೈವನು | ಮನುಜಮಾಡದಕೆಲಸಿನ್ನೇನಿಹುದು || ಮನವ
ಜೈಸ ||ಅನು|| ಹುಲಿಯಹಾಲುವಂದು | ಸಾಸಿರ | ಕೊಳಗದಿತಂದೊಯ್ದು
ಇಳೆಯೊಳಗುತ್ತಮಶಿವರಾತ್ರಿದಿವಸದಿ || ಮಲಹರಗಭಿಷೇಕಮಾಡಲ ಬಹು
ದು || ಮನ|| ೧ || ನೊಲವಗಿಣ್ಣತಂದುಪಾಯಸ | ನಲವಿಂದಲಿಗೈದು |
ಸಲೆದ್ವೀಪಾಂತ್ರದಿ ಪರುಷಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಲವಿಂದನ್ನೈವೆದ್ಯಮಾಡಲುಬಹುದು ||
ಮನ || ೨ || ಜೀವದಕೇಸರಿಯು | ನಖಗಳ| ಸಾವಧಾನದಿತಂದು || ಭಾವಿ
ಸಿಬಿಲ್ವಪತ್ರೆನುತಗಜೇಶಗೆ | ಸಾವಿರಮಂತ್ರದಿಪೂಜಿಸಬಹುದು ||ಮನ||೩||
ಉರುಗನಹೆಡೆಯೊಳಗೆ | ರಾಜಿಪ | ವರಜೀವರತ್ನವನು || ಧರಯೊಳಗ
ಮೃತೇಶ್ವರನಿಗೆಉನ್ನತ | ಸರವನುಪೋಣಿಸಿಅರ್ಪಿಸಬಹುದು || ೪ || ವಿ
ನುಮಾಡಿದಡೇನು | ಮನಸಿಗೆ || ತಾನೆಸಾಕ್ಷಿಇರುವ |ಜ್ಞಾನಿಶ್ರೀಗುರುಮ
ಹಲಿಂಗನಕಾಣ್ದಿರೆ | ಕೋಣಗಾಣವಸುತ್ತಿಸತ್ತಂತಹುದು || ಮನ || ೫ ||

ರಾಗ-ಸುರಟಿ-ಆಟತಾಳ.

೪೦. ಕೋತಿಮನವನಂಬಬಾರದೆ । ಇಂಥ । ಕೋತಿಮನದಚೇಷ್ಟೆ
ಗೊಳಗಾಗಬಾರದೆ । ಕೋತಿಮಾನವ ॥ಪ॥ ತನುವೆಂಬವೃಕ್ಷದೊಳಿಹು
ದುಷ್ಟ ॥ ಗುಣವೆಂಬಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆಹಾರುತ್ತಿಹುದು ಅನುಮಾನಗಳಿ
ಪಾಗಿಹುದು। ಬಂದು । ಕ್ಷಣದಿಈರೇಳುಲೋಕವಸುತ್ತುತ್ತಿಹುದು ॥ ಕೋ
ತಿ ॥೧॥ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳನೋಡುತ್ತಿಹುದು । ಒಮ್ಮೆ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯರನೋ
ಡಿಸಲ್ಕಿಳಿಯುವದು ॥ ವಸನಮೇರಪಾಲಾಗಿಹುದು । ಕೆಟ್ಟ । ವಿಷಯ
ಗಳೆಂಬಹಣ್ಣುಗಳಮೆಲ್ಲುತ್ತಿಹುದು ॥ಕೋತಿ॥೨॥ ವರಜ್ಞಾನದರಮನೆಸೇರ
ನಿತ್ಯದುರಿತಕರ್ಮದಬನದೊಳಾಡುತಿಹುದು ।ನರಕಾವಿಬಿದ್ದುಹೋಗುವ
ನಮ್ಮ । ಗುರುಮಹಲಿಂಗನಮರತುಕೊಂಡಿಹುದು ॥ಕೋತಿ॥೩॥

ರಾಗ-ವರಾಳಿ-ಅಟತಾಳ.

೪೧. ಮನವನರಿಯದೇಪಣ್ಣ । ನಿನ್ನ । ಮನವನೀನರಿತರೆ ನೀನೆಮ
ಣ್ಣ । ಮನವಹರಿಯದೇಪಣ್ಣ ॥ಪ॥ ಮನವೇಭಕ್ತಿಯಮಾಡುತ್ತಿ
ರುತ್ತೆ । ಮನವೆವಿರಕ್ತಿಯಿಂದೆಲ್ಲತೊರೆಯುವದು । ಮನವೆಸದ್ಗುರುಹೊ
ದುತ್ತಿಹದು । ಇಂಥ । ಮನವೆಮಾನಸಪೂಜೆಯೊಳುಶಮಿಸುವದು ॥೧॥
ನವೆಸತವಸಾಧಿಸುವದು । ಒಮ್ಮೆ। ಮನವೆಯೋಗವಿಸಿದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿ
ದು॥ ಮನವೆಮಂತ್ರವಜಪಿಸುವದು । ಇಂಥ । ಮನವೆದೈವವಸ್ವಾತ
ದೊಳಿಡಿಸುವದು ॥ಮನ॥೨॥ ಮನವೆಮುದ್ರೆಯಸಾಧಿಸುವದು ।ನಿತ್ಯ।
ವೆತಾರಕಬ್ರಹ್ಮದೊಳುಬೆರೆಯುವದು । ಮನವೆಮೌನದಿಕುಡುರುವದ
ಇಂಥ॥ ಮನವೆಆತ್ಮನನೆನದಾನಂದಿಸುವದು ॥ಮನ॥೩॥ ಮನವೆತತ್ವಗ
ಯುವದು । ಮತ್ತೆಮನವೆಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯರಾಜನಾಗಿಹುದು।ಮನವೆಸೂ
ಧಿಸುಳಿಯುವದು ।ಇಂಥ।ಮನವೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪಿಂಡಾಂಡವಾಗಿಹುದು ।
॥೪॥ ಮನವೆಜ್ಞಾನವಸಾಧಿಸುವದು । ಖ್ಯಾತಿ । ಮನವೆಮುಕ್ತಿಯರಾಜ
ನ್ನಾಳುವದು । ಮನವೆಬ್ರಹ್ಮನಹೊಂದುತ್ತಿಹುದು । ಇಂಥ । ಮನ
ರುಮಹಲಿಂಗನೊಳಗೈಕ್ಯವಹುದು ॥ಮನ॥೫॥

ಮನೋನಾಶವು.

ರಾಗ-ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ.

೪೨. ಮನವುನಾಶವಾಗೋವನ್ನ । ಜನಿಸದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮುಸ್
ಮನವನಾಶಗೈದಾಪುರುಷಾಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನ ॥ಪ॥ ನಿರುತನೀರುಕ್ಷೀ
ರಾಗಿ । ಬೆರತಿರುವಾಪರಿವಾಯುಮನವು । ಎರಡುಬೆರತೊಂದಾಗಿಚರಿ

ಪ್ಪದರಲ್ಲಿ । ಚರಿಸಲೊಂದುಬಳಿಕಿನ್ನೊಂದು। ಚರಿಸುತ್ತಿಹುದುಮತ್ತಿನ್ನೊಂ
ದುಚರಿಸದಿರಲುಸುಮ್ಮನಿರುವವೆರಡುಒಂದಾಗಿ ॥ಮನವು॥೧॥ ವಿನುತಾಷ್ಟಾಂ
ಗಯೋಗದಿನಿತ್ಯ । ತನುವದಂಡಿಸುತ್ತಲಿಷ್ಟ । ಎಣಗಿದರುವಾಯುಸಾಧ್ಯ
ನಾಗದೆಂದಿಗು । ಮನವುನಾಶವಾಗುವದೊಂದೆ ಕ್ಷಣಕೆಸದ್ಗುರುಕರುಣಾದಿಂ
ದ । ಮನವುನಶಿಸಿಯಾಲವುನಸ್ಕವೆಂದೆನಿಪ್ಪೊದೆಂತೆನೆ ॥ಮನ ॥೨॥ ವರಮಾನ
ಸಾಸರೋವರದೀ ಭೇದಿಮುಳುಗಿದವಾಯುಸವ್ರೂ । ಪರಮಹಂಸನಾಗುವಂ
ತೇಹೀನಮನವಿದು । ಉರುತರಮೃತಾಕೊಳದಿಒಮ್ಮೆ । ಹರುಷದಿಂದಾಮು
ಳುಗಲಾಗಿ । ಪರಮಾತ್ಮನೆಆಗಿನಿತ್ಯಬೆಳಗುತಿಪ್ಪುದು ॥ಮನ॥೩॥ ನಾನಾಪು
ಷ್ಪಕ್ಕೆರಗುವಭ್ರಮರ । ತಾನುಸಂಪಿಗೆಪುಷ್ಪಕ್ಕೆರಗಿ । ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ಪರಿ
ಯುನಾನಾಕರ್ಮಧರ್ಮದಿ । ತಾನೆತಿರುಗುತ್ತಿರುವಮನವು। ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ
ದಿಮುಳುಗಲಾಗೀ । ಹೀನವಿಷಯಮರತುಮಗ್ನತೆಯಾಗುತಿರ್ಪುದು ॥ ಮನ
॥೪॥ ಮನವುನಶಿಸಿಯೆಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯದ ಗುಣಗಳಳಿದುಕೆಡುವುದುಕರ್ಮ ।
ವಣುಗಸುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಕರಗಪುಷ್ಪವಮರತಂದೆ ॥ ಮನವನಳಿಯಾಲದ್ವೈತವು
ತನಗೆತಾನೆಸಿದ್ಧಿಸುವದು । ಅನುಪಮಸ್ವಯಗುರುರಂಗನುತಾನೆಯಾಗು
ವ ॥ಮನ॥೫॥

ರಾಗ-ಕುಸುಮಷಟ್ಪದಿ.

೪೩. ಜ್ಞಾನಪದನಿರ್ಣಯವ । ಜ್ಞಾನಗುರುವೆಬಲ್ಲ । ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವ
ತ್ರ್ಯಮನುಜೇನುಬಲ್ಲ । ಜ್ಞಾನಹದ ॥ಪ॥ ಧರೆಯೊಳೋಜ್ರದಗಿರಿಯಾ । ವ
ರವಜ್ರವೊಳೆಯಿಂದ । ಕೊರದುಚೋರ್ಣಿಕೃತವಾಗೈದುಬಿಡುವಂತೆ ॥ ಗಿ
ರಿಯುಂತೆಬೆಳೆದಿರುವಾ । ಉರುಕಲ್ಪಿತದಮನವ । ವರಸೂಕ್ಷ್ಮಮನದಿಂ ।
ಕೊರೆದುಬಿಡುವಂಥ ॥ಜ್ಞಾ ೧॥ ಭುವಿಯೊಳುಕ್ಕಿನಘಟ್ಟ । ತವೆಯುಕ್ಕಿ
ನುಳಿಯಿಂದುತವಕದಿಂಕತ್ತರಿಸೀ । ಹಾಕುವಂದದಲಿ। ವಿವಿಧಸಂಕಲ್ಪಗಳೂ
ಕವಿದಿತಾವು । ಸಮನವ।ನವಿನಮಾನಸದಿಂದಾಕತ್ತರಿಸುವಂಥ ॥ಜ್ಞಾ॥೨॥
ಜಲದೊಳುದಿಸಿದಕೆಸರ । ಜಲದಿಂದತೊಳೆಸುತೆ । ಹೊಲೆಮನದಿಜನಿಸಿರುವ
ಮಲತ್ರಯಕೆಸರ । ನಲಿದುಮನದಿಂತೊಳೆಯೆ । ಸಲೆಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗಿ ।
ಇಳೆಗಧಿಕಮಹಲಿಂಗಗುರುವಾಗುವಂಥಾ ॥ಜ್ಞಾನ॥೩॥

೪೪. ಸೀಸಪದ್ಯ ॥ ಕಷ್ಟಒಟ್ಟಾಸನವುಪಂಚಮುದ್ರೆಯುನಾದ ಬಿಂ
ದುಕಳೆನೋಡ್ವಸಂಕಲ್ಪಸಲ್ಲ । ನಿಷ್ಟೆವಿರತಿಯುಇಂದ್ರಿಯಗಳನಿಗ್ರಹನಿತ್ಯ
ಜಪತಪಾನುಷ್ಠಾನಕರ್ಮಸಲ್ಲ । ದ್ರಿಷ್ಟಿಯಂಸುಜ್ಞಾನಮಯವೆನಿಶಭ್ರಾಂತಿ

ಯು | ಉಡುಗಿಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರತೋರ್ಪುದಾಗಿ ದ್ರಷ್ಟೃದರ್ಶನದೃಶ್ಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯುತಾನೆ ಯಾವಪರಬ್ರಹ್ಮದೊಳ್ ಲಯಿಸುತಿಹುದೋ ॥ ಗೀತ ದ್ರಿಷ್ಟಿಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನಿಲಿ ಸೆಂದುಮುನ್ನಿನ | ನಾಸಾಗ್ರದ್ರಿಷ್ಟಿಯಂಬಿಡಿಸಿ ಲೋಕದಿಶ್ರೇಷ್ಟವಾಗಿಹಜ್ಞಾನದ್ರಿಷ್ಟಿಯಂಕರುಣಿಸಿ | ವಸ್ತುಸಾಕ್ಷಾ ಸುವಂ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರಂ ॥೧॥

ಸಮಾಧಿಲಕ್ಷಣ.

೪೫. ಕಂದ॥ ಗುರುವರಯನ್ನಯಚಿತ್ತದಿ | ವೃಸ ಸಂಶಯಜ ಕಾಡುತ್ತಿದನೀಕರುಣದಿ ॥ ಪರಿಹರಿಸೆನ್ನಯಸಂಶಯ | ಗರಿಯಂಭೇ ವ ಪವಿಯೆಂರಗಿದವತ್ಸಂ ॥

೪೬. ಕಂದ॥ ಇದುಅನೃತೆನಿಸುವಜಗವು | ಇದುಬ್ರಹ್ಮವುಸ ಯೆಂಬುವಕಾಲದಿಪುಶಿಮನ ॥ ಚೆದಲದೆಯಿಹುದೋಇಲ್ಲವೋ | ವಿದಿತ ನಗೊರೆದುರಕ್ಷಿಸುಕರುಣಾಸಿಂಧು ॥

೪೭. ಕಂದ॥ ದಿನವುಸಮಾಧಿಯೊಳಿಪ್ಪಪೆ ಮನವಂವಿರೆಸರ್ವ ಸಂಸಾರಿರ್ಕ್ಕ ॥ ಮನವಿರಲೆಂತುಸಮಾಧಿಯು | ಕ್ಷಣವಗಲದೆರಾ ಗಿಗೆಸಿದ್ಧಿಪುದ್ಯೆಸೆ ॥

೪೮. ಕಂದ॥ ವಿನುತಸಮಾಧಿಯನಿಷ್ಠಗೆ। ಮನವೆಂಬುವದಿಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯಗೆಜಗದೋಳ್ ॥ ಅನುಪಮಬ್ರಹ್ಮವಬೋಧಿಪ | ಘನಗುರುವಿ ದುಸರ್ವರುನಿಶ್ಚಿಸನೇಳ್ಕಂ ॥

೪೯. ಕಂದ. ಜ್ಞಾನಿಯಮನಕೆಲಕಾಲವು। ಆನಂದದಿಮುಳುಗಿ ರಪಿಬಾಹ್ಯಕೆಬಂತೆನೆ | ಜ್ಞಾನಿಗೆಜನ್ಮವುಘಟಿಸುತ। ನೂನತೆಎನಿಸು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗೆಧರೆಯೊಳ್ ॥

೫೦. ಕಂದ॥ ಅದರಿಂದೆನ್ನಯಹೃದಯದಿ | ಪುದಿದಿಹಸಂಶಯ ದಿಶಿಕರುಣದಿಗುರುವೇ॥ಸದಮಲಬೋಧಾನಂದದ | ಸುದೆವ್ಯಾಲಿದೀಂಬ ದೆಂದಂಮಾನಸರಾಜಂ ॥

೫೧. ಕಂದ॥ ವರಶಿಷ್ಯನಕುಶಲತೆಯಂ। ಉರುತೀಪ್ರವುಸೂಕ್ಷ್ಮ ದ್ಧಿವಿ | ವೇಕಕೆಮೆಚ್ಚುತ ॥ ಭರಿತಾಂತಃಕರುಣದಿಶ್ರೀ | ಗುರುವುಂ ತೆ ವದನದೊಳೀಪರಿವರೆಪಂ ॥

೫೨. ವರಶಿಷ್ಯಶಿಖಾಮಣಿಕೇಳ್ ಅರಿವುದೆಜಡಮನವು ಆತ್ಮಿದ ವಿಸುಯಂಬುದ | ಪರವನೆಬುದ್ಧಿಯುಮುಖದಿ | ವಂತಾಶಪ

ಮತೆಲ್ಲವನೂ ॥

೫೩. ಕಂದ॥ ಮನವತಿಚಂಚಲದೃಶ್ಯವು | ಚಿನುಮಯನೆನಿಸಿರುವ ನಿನಗೀಸಂಗವುವುಂಟೆ ॥ ದಿನಕರನಿಗೆಶಶಿಶೃಂಗದ | ಗುಣದೋಷಂಗಳ್ಗೆಟ ದಿರ್ಪವಪರಿಯಂದರಿಯೈ ॥

೫೪. ಕಂದ॥ ಧರಣಿಯುವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿಹ | ವರಗಗನಕೆಶಶವಿಷಾ ಣಕೆಸಂಗವದುಂಟೆ ॥ ಅರಿಯಲಿಕಾಪರಿಆತ್ಮಗೆ | ಚರಿಸುವಮನಶಿಂಗೆಸಂ ಗವೆಪುಶಿಯೆಂದರಿಯೈ ॥

೫೫. ಕಂದ॥ ಚಲಿಸಲುಮನವಿಂದ್ರಿಯಗಳ್ | ಚಲಿಶಿದೆನಾನೆಂದು ಯೆಂದಿಗುತಿಳಿಯಲುಸಲ್ಲ ॥ ಚಲಿಸುವಮನದವಿಕಾರಕೆಸಲೆಸಾಕ್ಷಿಕಬ್ರಹ್ಮ ನಾನೆಂದರಿಯಲೊಕ್ಕಂದಾ ॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟತಾಳ.

೫೬. ಮನದವಿಕಾರವಿಲ್ಲ | ಸುಜ್ಞಾನಿಗೆತನುಗುಣದೋಷವಿಲ್ಲಾ ॥ ಮನಚಂಚಲಣುನಾತ್ರಜಡದೃಶ್ಯನೆನಿಪುದು | ತನುಮನಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹ ಚಿದ್ರೂಪಗೆನಿತ್ಯ ॥ ಮನದ ॥ಅ॥ ಮೊದಲಂತೆಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳದೋಷಂ ಗಳು | ಮೊದಲಂತೆಕಾಮಾದಿವಿಷಯದ್ವೇಷಗಳು। ಮೊದಲಂತೆಜೀವಭಾವ ನಗುಣವಂಟವು | ಸದಮಲಬ್ರಹ್ಮದಿಮುಳುಗಿರುವದರಿಂದ ॥ಮನ॥೧॥ ಮು ಗಿಲುಗುಡ-ಗುಮಿಂಚ-ಪವನದಾರ್ಭಟಿಗಳು | ಗಗನವಂಟದಪರಿಮೂರುಕಾ ಲದೊಳು | ಬಗೆಬಗೆವಿಷಯಸಂಸಾರದೊಳಿದ್ದರು | ಜಗದೊಳುನಿರ್ಲೇಪ ನಾಗಿರುವದರಿಂದ ॥ಮ॥೨॥ ರವಿಶಶಿಯೆದುರಿಗೆರಾಹುಸಂಚರವಂತೆ| ತವೆಮ ನಸುಳಿದಾಡುತ್ತಳಿದುಪೋಗುವುದು। ಪ್ರವಿಮಲಾದ್ವಯನಚಲಾವ್ಯಕ್ತನೆನಿ ಸುವ | ಶಿವಗುರುಮಹಲಿಂಗನಾಗಿರುವದರಿಂದ | ಮನದವಿಕಾರ ॥ಮನ॥೩॥

ರಾಗ-ಯಾಲಪದ.

೫೭. ಸೀತಾರಾಮಾಂಜನೇಯನಿಗೇ | ಖ್ಯಾತೀಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗೈದಾಮರ್ಮವ ।ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ। ನೀತಿಳಿಯೆಂದೊರೆದಶ್ರೀ ಗುರುವ್ಯಾ ॥ಪ॥ ಘನದಂಡಕಾರಣ್ಯಾದಿಋಷೀ | ಮುನಿಮಾನ್ಯರಸಭೆಯಮ ಧ್ಯ | ವಿನುತಋಷಿಯವೇಷವನುಧರಿಸಿ | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ | ಘನದಿರಾ ಮಚಂದ್ರನಿದ್ದಾನು ॥೧॥ ಅತನನ್ನುನೋಡಲರಸೀ | ಓತುಬಂದಋಷಿಪ ತ್ನಿಯರು | ಸೀತೆನಿನ್ನಪುರುಷನುಯಾರೆಂದು ॥ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ॥ ಪ್ರೀತಿ ಯಿಂದಾನುಡಿಸೇದಾರಂದು ॥೨॥ ಇವನೋಅವನೋಎನುತತೋರೇ | ಇವ

ನಲ್ಲವನಲ್ಲೆನುತಿದ್ದವಳು | ಜವವಿರಾಮನನ್ನು ತೋರಲೂ | ಓಮಾನಸೇಂ
ದ್ರ | ತವೆಮೌನಗೊಂಡಳೂನಾಚುತ ||೩|| ಅರಿಯಾಲತಪರಿಕರಣಾ
ಳಾ | ಭರದೀನೇತ್ರಿಗಳಿದಾತ್ಮನನ್ನೂ | ಅರಿತೂಮೌನಗೊಳ್ಳೆರ್ಕೈಸೆ
ಮಾನಸೇಂದ್ರ | ನಿರುತಸೀತಾವೇವಿಯುಭಂಡದಿ ||೪|| ಚರಿಪವುನವುಕ್ಷ
ಕ್ಷವೀ| ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಾಂಬುವನ್ನ | ಮೊರೆಯುದಮಲಜೋಧೇಯುದ
ದ | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ | ವರೆವೆಬ್ರಹ್ಮದಲಕ್ಷಾರ್ಥವನ್ನು ||೫|| ಸ್ವತ
ನಂದವುಎನಿಪ | ವಸ್ತುವಿನೋಳ್ಕನವುಳುಗಲು | ಮಿಥ್ಯನಾಮರೂಪು
ಸುತ | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ | ಚಿತ್ರುಪ್ರಥುಮೆಯುಂತನಿಲುವುದು ||೬||
ಜೀವೇಶರೈಕ್ಯವೆನುತ | ಚದುರೆಸೀತಾಭಗವತೀಯು | ಎದುರೀಗಿದು
ಮರಸಾವೆಂದು | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ | ಮುಸವಿಹಸುಮಂಗೊರೆದಳ್ರೀರಾ
||೭|| ವರಸಮಾಧಿಇದುನಂಬೆನುತ | ವರದಾರಾಮನಮುಖವನೋಡಿ |
ರಮುಪಾತಿವ್ರತೇಸೀತೆಯು | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ | ನೆರೆವ್ಯೋಯ್ಯಾರದಿ
ತಲಿದ್ದಾಳು ||೮|| ಹರುಷಪಿಂಡಲಾಕೆಯೆನೋಡಿ | ಪರಮುಗುಹ್ಯದ್ದು
ವಿಸಕೆ || ವರಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೂಇವಳೆಂದು | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ |
ಮುಚೆಂದ್ರನಕ್ಕಾನು ||೯|| ಈಕೆಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮಿಯೂ | ಈಕೆಗೆ
ಭೇದವೇಇಲ್ಲ | ಈಕೆಸುವ್ಯತಾಂಗನೇಎನ್ನುತ | ಓಮಾನಸೇಂದ್ರ |
ಕಾಭಿರಾಮನುಪೇಳಿದಾ ||೧೦|| ಸತಿಯುಪತಿಗಳಿಂತುಮುದದಿ
ಹ್ಮವಬೋಧಿಸೆಪನುಮ | ಮತಿಯೋಳರಿತೂತಾಥನಾನೆಂದು | ಓ
ಸೇಂದ್ರ | ಅತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಭಿವಂದಿಸಿದಾನು ||೧೧|| ಧನೇಂ
ಬೋಧೇ | ಅರಿತುಶ್ರೀಗುರುರಂಗನಿಂದ | ನಿರುತಸಾಧಿಸಿದವ
ಮಾನಸೇಂದ್ರ | ಕನತಾರಾಮಲಾಕೆವಪ್ಪುದು|| ಶೀತಾರಾಮಾಂ

ನಿಶ್ಚಯಜ್ಞಾನ.

೪೮. ಸೀ|| ಜ್ಞಾನವಂದರೆಸರ್ವಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವಅರಿವು | ಸ್ವ
ಭವಸಂವೇದ್ಯವೆನ್ನಿಸುವದು | ನಾನನ್ಯಯಾನಂದನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಯ
ಕಲ್ಪಿತಖಿಳವಿಕಾರಜಗಕೆದೂರ | ತಾನಪರ್ರತರ್ಕ್ಯಂಬನಿಶ್ಚಲಿತನಿಷ್ಠ
ಯಾವಯೋಗವುಮಂತ್ರವ್ರತಗಳಿಲ್ಲ | ಏನುಮಾಡುತಯಾವದೇಶಕಾಲ
ಠಿರಲು | ಯಾವಪುಣ್ಯಪುಪಾಪಲೇಪವಿಲ್ಲ ||ಗೀತೆ|| ದಾನಧರ್ಮವು
ವ್ರತಕೋಟಿಇಂದ | ಜನ್ಮಶತವಾದರುಇಲ್ಲಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ | ಜ್ಞಾನ
ರೆವಂದೆಜನ್ಮದಲಿಮುಕ್ತಿಯು | ತಾನೆಘಟಿಸುವದೈಸಿಪನಮಾನಸೇಂದ್ರ

ರಾಗ-ನಾದಕ್ರಿಯ-ಆದಿತಾಳ

೪೯. ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಒಬ್ಬರಿಗೂ | ಕೃತ್ಯವಾಗಿ | ಅಲ್ಲವಾದ್ದು ಬೆಲ್ಲವಾಗಿಬೆಲ್ಲಬೇವುಆಗೊತನಕ | ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ || ಪ || ಭೋಗಭಾಗ್ಯ ಆಶೆ ಮೋಹವಿಷವಾಗೀ | ತೋರಲಾಗೀ | ಕಾಗೆಗೂಗೆನಾಯಿಹಂದಿಸವಿಯಾಗೀ | ಮೆಲ್ಲೊತನಕ | ಇಲ್ಲ || ೧ || ಅತ್ತೆಸೊಸೆಯಾಗಿಹತ್ತುಐದುತಗಿ | ಸತ್ತಬಹುಸುಖವಾಗಿ | ಹತ್ತುಮಂದಿಸತ್ತುಹೋಗಿಚಿತ್ತಲಾಗಿ | ನಿಲ್ಲೊತನಕ ||ಇಲ್ಲ ||೨|| ಕಣ್ಣುಯಿದ್ದುಕಾಣದಿಹಕುರುಡನಾಗಿ | ಮೂಕನಾಗೀ | ತನ್ನೊಳಹ ಗುರುರಂಗನನ್ನುತಾನೆ | ಕಾಣೊತನಕ ||ಇಲ್ಲ|| ೩ ||

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ.

೫೦. ಬಲುಸುಲಭವುಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯ | ಗುರು | ಒಲಿದೆಲ್ಲೀಳದಿರಲದುಬ್ರಹ್ಮಗೆಸಾಧ್ಯ | ಬಲುಸುಲಭವುಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯ ||ಪ|| ಶರೀರಾಭಿಮಾನವನಳಿದವಗೇ ಯ್ಯಾರದಿಜನ್ಮಾಂತರಕರ್ಮಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯೊಳಿದಹಿಸಿದಗೆ | ಪರಮಗುರುನ್ಮನೆಯೊಳಾಡುವಗೆ | ನಿತ್ಯ | ವರಶಾಂತಿಸಿಹಾಸನವಿರಿದವನಿಗೆ ||ಬಲು||೧|| ರಾಗದ್ವೇಷ ರುಣನಳಿದವಗೆ |ಸರ್ವ| ತ್ಯಾಗವಮಾಡುವಮರ್ಮವನುಅರಿತವಗೆ ಯೋಗಪಂಚನು ನಿಗನೀರಾರಿದವಗೆ |ನಿಗ| ಮಾಗಮವರಿಯದಾತ್ಮನಅರಿತವಗೆ ||ಬಲು||೨|| ಮನುನಿ ಅನ್ಯಮೆಯುಳಿದವಗೆ|ದಿವ್ಯ| ಜ್ಞಾನಪಂಚಾಮೃತಸೇವಿಸವಿದವಗೆ | ನಾಸ್ವವ ಅತುಳಸುಅಳಿದವಗೆ |ನಿತ್ಯ| ಭಾನುವಿನಂದದಿಸಾಕ್ಷಿಯಾದವಗೆ ||ಬಲು||೩|| ಚಿತ್ತವು ಮನಸ್ಸದಿಬೆರತವಗೇ |ತಾನೆ| ಸತ್ತುಸಾಯದಪರಿಜೀಸುವನಿಗೆ | ಮೃತ್ಯುವಿನಾ ಘೋರಾರಣ್ಯವನೆಳಿದವಗೆ |ಘನ| ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾನಂದನಿತ್ಯಪೂರ್ಣನಿಗೆ ||ಬಲು||೪|| ಯುತ ಕೈವಲ್ಯವೆಂಬಭೇದವನಳಿದವಗೆ |ಭಾನು| ವರಶಶಿಕಳೆಹೊಂದಿಪೂರ್ಣನಾದವಗೆ | ಗುಜನೇಯನಿರುರಂಗಲಿಂಗನಾದವಗೆ |ಚಿತ್ತ| ವಗಚಿತ್ರದಿಪಸಪರಿನಿಂತವನಿಗೇ || ಬಲುಸುಲಭವುಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯ ||೫||

ರಾಗಭೋಗೆಷಟ್ಪದಿ.

೫೧. ವಿರತಿಬೋಧೆಯುಪರತಿಯು | ಪರಮಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಿಂಗೆ | ನಿಯಮಾಗುತಅಂಗನೆನಿಸಿರಾಜಿಸುತ್ತಲಿಪ್ಪವು || ಪ || ಧರೆಯುಸರ್ವಭೋಗದಾಸೆತೊರೆದುವೆಮನಹಾರದಂತೇ | ಮರಳೀಮನದಿನೆನೆಯುದಿಹುದೇವಿರತಿಎನಿಸ್ಕೊದ್ದು ಶ್ರುತಿಶ್ರವಣಾಮನನಬಲದೀ | ಅರಿತೂಆತ್ಮಾನಾತ್ಮವಿವರ | ಶರೀರಸಾಕ್ಷೀನಾನೆಂದರಿಯುತ್ತಿಹುದೆಬೋಧೆಯು ||ವಿರತೀ|| ೧ || ಕರಣಾವಿಷಯಂಗಳನು ನಿಸಿ | ನಿರುತಾಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಬಲದಿ | ಧರೆಯಕಾರ್ಯಗಳನುಮರೆಯಾಪರತೀಯುದು | ಇರಲುಮೂರಿಂತಹುದುಮುಕ್ತಿವಿರತೀಯುಪರತಿಏರಡು

ಇನುತ | ಪರಮಬೋಧೆಇಲ್ಲದವಗೆಪುಣ್ಯಲೋಕವು ||ವಿರತೀ|| ೨|| ಪ
ಬೋಧೆಯೊಂದೆಇರಲು | ಮರದಕೊಂಬೆಮುರಿಯೆಕೆಳಗೆ | ಭರದಿಬೀ
ತಾಗುತಿಹುದುಮುಕ್ತಿಇದರೊಳು || ಉರುಪ್ರಾರಬ್ಧದಿಂದಕೆಲರ |
ವೃತ್ತಿಯಭೇದವಿರಲು | ಗುರುರಂಗನೊಳ್ಬೆರವರೆಲ್ಲಾರೊಂದೆಸವ
ಗೀ ||ವಿರತೀ||೩||

ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಪ್ರಭಾವ.

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೬೨. ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಸುಟ್ಟು | ತಾನೆಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತಿಹ
ವತ್ಸಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ || ಪ || ಗುರುಮುಖದಿಶಿವಯೋಗವಂ | ಸಾಧಿಸುತೆ
ರ್ಗವೋಹವುದವಂಸುಟ್ಟು | ವರತುರ್ಯಪದವಿಯಲ್ಲೀ | ರಾಜಿಸುವ |
ಚಿಪಗ್ನಿಯಕುಂಡದಿ|ಉರಿವಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ||೧||ಭರದಿಅಟವಿಯೊಳಗ್ನಿಯು
ಗಪಕ್ಷಿತರುಗುಲ್ಮಲತೆಯಸುಡುವ |ತರದಿ| ವರಜಪವತಪವ್ರತಗಳಂ|
ಟ್ಟುರುಹಿ | ನಿರುತಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆಉರಿವಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ||೨|| ಪರಮ
ರುಮಹಲಿಂಗನೇ | ತಾನಾಗಿ | ವರಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂಬ | ಶಿಖಿಯಿಂ
ರೆಸಂಚಿತಾದಿಕರ್ಮ | ಗಳಸುಟ್ಟು | ನಿರುತಹೃತ್ಕುಂಡದಲ್ಲಿ | ಉರಿವ
ನಾಗ್ನಿ ||೩||

ರಾಗ-ಭೈರವಿ.

೬೩. ಕರ್ಮಕೋಟಲೆಗಳಿಲ್ಲಾ | ತನ್ನರಿತ | ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿ
ವತ್ಸಕರ್ಮಕೋಟಲೆಗಳಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲವಿ || ನಾನೆಂಬಮಲವುಮನಕೆ |
ದರೆ | ತಾನೆಸಾತ್ವಿಕಬುದ್ಧಿಯಿಂ | ದರಿತು | ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯವೆಂ
ಗಂಗೆಯಿಂ | ತಾನೇತೊಳೆವುದರಿಂದಲೀಯತಿಗೆ || ಕರ್ಮ ||೧||
ವತುಳಿದಡಿಯತೊಳಿಯಾಜೇಕೆಂದು | ಬಳಲುವಜ್ಞಾನಿಯಂತೇಮಾ
ಹಲವುಕರ್ಮಂಗಳಿಲ್ಲಮರ್ತ್ಯದರ | ಫಲತ್ಯಾಗವೊದಲೆಇಲ್ಲ ||ಯತಿಗೆ
ತನವೋಸವೆಂಬವಾತೇ | ಮೃತಳಾಗಿ | ಘನಬೋಧೆಯೆಂಬಪುತ್ರ
ಸಿ | ಜನಿಮೃತಿಯಸೂತಕೆರಡು | ಬರಲಾಗಿ ಇನಿತುಕರ್ಮಂಗಳಿಲ್ಲ
ಯತಿಗೆ || ಜ್ಞಾನ || ೩|| ವಿನುತಹೃದಯಾಕಾಶವಿ | ಚಿತ್ತಂಬದಿನ
ಯುಉದಯವಾಗೀ | ನಿತ್ಯಘನಪ್ರಕಾಶದೊಳಿರುತಿರೇ | ನಿತ್ಯವಿಧಿನ
ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಲ್ಲಾ | ಯತಿಗೆಜ್ಞಾನ ||೪|| ಏಕಮೇವಾತ್ಮನೀನೇ|ನಿಂಬ
ವಾಕ್ಯನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸಿದಾ | ಮುದದಿಲೋಕೇಶ್ವರೆನಿಪಗುರುವು | ಮಹ

ಗ | ಸಾಕಾರವಾಗಿಇರಲು | ಯತಿಗೆ || ಜ್ಞಾನ||೫||

ಸಪ್ತಾವಸ್ಥಾವಿವರಣ.

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೬೪. ಮಿಥ್ಯಮಾಯೋಪಾಧಿವೆನಿಸಿರುವಜೀವನಿಗೆ | ಮಿಥ್ಯಸಪ್ತಾವ
ಸ್ಥೆಗಳುತೋರುತಿಹವೈಸೆ ||ಪ|| ಒಗೆದುಮೊದಲಜ್ಞಾನವಲ್ಲಿಂದಲಾವರಣ |
ಮಿಗಿಲುವಿಕ್ಷೇಪವುಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಶೋಕನಿವೃತ್ತಿವು| ಜಗಕಧಿಕಅಪರೋ
ಕ್ಷಜ್ಞಾನಶೋಕನಿವೃತ್ತಿಮಿಗೆಸಿರಂಕುಶತೃಪ್ತಿಎನಿಸಿಹರವೆಂತೆನಲ ||ಮಿಥ್ಯ
||೧||ವರಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನೇತಾನೆಂಬಜ್ಞಾನವ|ಮರತನ್ನ ಜಡದೇಹತಾನೆಂಬುದ
ಜ್ಞಾನ|ಪರಬೊಮ್ಮನೇಯಿಲ್ಲಇರಲುಕಾಣಿಪನೆಂಬ|| ಎರಡುವಿಧವಾದಮರವೆ
ಯಾವರಣವೆನ್ನಿಸುವುದು ||ಮಿಥ್ಯ||೨|| ನಿರುತಕರ್ಮಕೆಕರ್ತೃಭೋಕ್ತೃ
ಜೀವನುಯೆನುತ|ಕೊರಗಿಸುಖದುಃಖಿದಾರಿದ್ರನೆಂಬುವವೆನಿಕ್ಷೇಪ|ಧರೆಗೆಕಾ
ರಣನೊಬ್ಬನಿಹನೆಂದುಗುರುವಿಂದ| ಅರಿತುಅರ್ಜಿಸಲದುಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವು
||೨|| ಘನತತ್ವಮಸಿವಾಕ್ಯಗುರುಬೋಧೆಯಿಂತಾನೆ| ವಿನುತಬ್ರಹ್ಮೆಂದರಿಯು
ಲಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವು | ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನಾದಯತಿಗೆಕರ್ಮದಬಾಧೆ|ಇನಿ
ತಂಟದೆಂದರಿಯಲದುಶೋಕನಾಶವು || ಮಿಥ್ಯ ||೪|| ಶೋಕವಳಿದಾನಂದಪ
ದಸಿರಂಕುಶತೃಪ್ತಿ | ಏಕಮೇವಾತ್ಮಗುರುರಂಗನೆನಿಸುವದು ಶೋಕಹರವ
ರನಿರಂಕುಶತೃಪ್ತಿಯೆರಡು | ಸಾಕಾರವೆಂದೆನಿಪ ವರಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಕೆ ||
ಮಿಥ್ಯಮಾಯೋಪಾಧಿಎನಿಸಿ ||೫||

ತತ್ವಮಸಿಮಹಾವಾಕ್ಯನಿರೂಪಣೆ.

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದೆ.

೬೫. ತತ್ವಮಸಿಎಂಬವಾಕ್ಯತ್ರಯವಗುರುಮುಖದಿ | ಚಿತ್ತವಗಲದೆ.
ಕೇಳಿತಿಳಿದವನೆಮುಕ್ತಂ | ತತ್ವಮಸಿ ||ಪ|| ನೆರೆಯುವಿದ್ಯೋಪಾಧಿಪ್ರತಿಬಿಂ
ಬಜೀವನುಎನಿಸಿ ಕರಣವಿಂದ್ರಿಯಪ್ರಾಣತನುತ್ರಯಾದಿಗಳಂ | ಭರದಿಅ
ಭಿಮಾನಿಸುವಅಲ್ಪಗುಣವಿಡಿದಿಹುದೆ|ನಿರುತತ್ವಂಪದಕೆವಾಚ್ಯಾರ್ಥವೆನ್ನಿಸು
ವದು ||ತತ್ವ||೧|| ತನುತ್ರಯವಿಲಕ್ಷಣವುನೆರೆಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಕೆ | ದಿನವುಸಾ
ಕ್ಷಿಯು ಪಂಚಕೋಶವ್ಯತಿರಿಕ್ತನಿಪ | ಘನಸಚ್ಚಿದಾನಂದಕೂಟಸ್ಥಚೈತ
ನ್ಯವೆ | ವಿನುತತ್ವಂಪದಕೆಲಕ್ಷಾರ್ಥವೆಂದೆನ್ನಿಸುವುದು ||ತತ್ವ||೨|| ಪರಮಸ
ದ್ಗುಣಾಖ್ಯಮಾಯೆಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತದಿ |ವರಈಶನೆಂದೆನಿಸಿಸರ್ವಜ್ಞವೊದಲಾ
ಮಹ | ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಗಳಿಂದೊಪ್ಪುದೆ | ನಿರುತತತ್ಪದಕೆವಾಚ್ಯಾ

ರ್ಥವೆನ್ನಿಸುವದು ‖ತತ್ವ‖೩‖ ನಿರುಪಮಾದ್ವಯನಿತ್ಯಸತ್ಯಸುವಿಸ್ತಾ
ನಿರಘನಿರ್ಗುಣ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನಿವಾರ್ಣಯ । ಪರಿಪೂರ್ಣಪರತತ್ವವೆ
ಬೊಮ್ಮವೆನಿಸುತತ್ಪದಕೆಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೆನ್ನಿಸುವದು ‖ತತ್ವ‖೪‖ ಅಳಿದುಹ
ಪೇಕ್ಷಭಾಗವಾಚ್ಯಾರ್ಥಗಳ । ಉಳಿದನಿಜಚೈತನ್ಯವಸ್ತುಅಸಿಪದವ
ತಿಳಿದುಲಿಸುವೆಅಖಂಡರಸಚಿತ್ತುನೀನೆಂದು । ಒಲಿದುಬೋಧಿಪನುಗು
ಹಾಲಿಂಗರಂಗಂ ‖ತತ್ವ‖೫‖

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ-ರೂಪಕತಾಳ.

೬೬. ಆಗದಾಗದಾಗದು ।ಎಲ್ಲರಿಂದ। ಯೋಗವಾಯೆಗೆಲುವ
ದಾ ‖ಪ‖ ನೀಗಿತಾರಕಾಪಯೋಗ।ಯೋಗರಾಜನೆಂಬಜ್ಞಾನ । ಯೋ
ದ್ರಬಲಿದುಕಾರ್ಯ । ನಾಗಿತನ್ನಮೈಯ್ಯಮರೆವುದುಳ । ಒವಿತತ್ವಮಸಿ
ಕ್ಯದ । ವಾಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ । ತಾವಿವೇಕದಿಂದಲರಿಯುತ । ಜೀವಗಣಗಳ
ಮನದಿ । ಸಾವಧಾನದಿಂದಬ್ರಹ್ಮ । ಭಾವನೆಲಶಿಮನದಿಭಿನ್ನ । ಭಾವ
ಲುಆಗುವನ್ನ ‖ಆಗದಾಗದು ‖೧‖ ತತ್ವದೊಳಗೆತತ್ವವೆನಿಸುತ । ಬಿ
ಥಅಸ್ತಿಭಾತಿಪ್ರಿಯವನರಿಯುತ । ಮಿಥ್ಯನಾಮರೂಪುಅಡಗಿ । ಸತ್ಯ
ಶಾಂತನಾಗಿ । ಚಿತ್ತಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿಮುಣುಗಿ । ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಾಗುವನ್ನ ।
ಪರಮಶ್ರೀಗುರುರಂಗಲಿಂಗನ । ಕರುಣದಿಂದ । ದೊರೆತವಸ್ತುನೆನೆ
ದಿನೆ । ಮರೆದುಜಗದಭ್ರಾಂತಿಯನು । ಬೆರತುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಭವದಬಾಧೆಯನ್ನು । ನಿರುತಪೂರ್ಣನಾಗುವನ್ನ ‖ಆಗದಾಗದುದು‖

ಜೀವೇಶ್ವರೈಕ್ಯನಿರೂಪಣೆ.

ರಾಗ-ಆನಂದಭೈರವಿ.

೬೭. ಜೀವಈಶರಿಗೈಕ್ಯದನುಭವದವಾಕ್ಯ ತಾನಿವೇಕದೊಳರಿ
ಜಾತಮುಕ್ತಾ ‖ಪ‖ ನಿರುತವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಷ್ಟ್ಯುಪಾಧಿಯೊಳಿರುವ ।
ವಈಶ್ವರಜನನಿಯನಿಶಿರುವ । ದುರುಳಮಾಯಾವಿದ್ಯತ್ಯಜಿಸಲಾತ
ನಿರುಪಮಾದ್ವಯಪೂರ್ಣನಾಗಿರಾಜಿಪನೂ‖ಜೀವ‖೧‖ ಸ್ವರ್ಣಮೃದ್ಘ
ಗವಿತುಂಬಿರುವಬಯಲು । ಸ್ವರ್ಣಮೃದ್ಘಟಗಳಿಗೇಅಂಟದಿಹವೋಲು
ರ್ಣಬ್ರಹ್ಮನು ಅಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ । ನಿರ್ಣಯಾವಿತುಂಬಿಹ
ಬೋಧೆಯೊಳಗೆ ‖ಜೀವ‖೨‖ ಧವಳಗಂಗೆಯುಕೊಳಕುನೀರುಯು
ಳು । ರವಿಬೆಳಗುವಂತಾತ್ಮಸದ್ವಸ್ತುದೊಳ್ತು ಅವಿರಳಾನಂದದಲಿತು
ಳುಕುವನು । ತವೆಜ್ಞಾನನೇತ್ರಕ್ಕೆಗೋಚರೆನಿಸುವನು ‖ಜೀವ

ನುತಕಟಕಪ್ರಮುಕಾಭರಣಗಳುವಿಧದಿ । ಜನಿಪಸಾಮಗಳಳಿಯೆಕನಕ
ಫಳಿವಂತೆ । ಗುಣಕಲ್ಪಿತದಜೀವಈಶ್ವರರನಾಮಾಅಣಗಲೆಂದಿಗುತಾನೆಂಬೆ
ನಿಪಾತ್ರರಾಮ ‖ಜೀವ‖೪‖ ಮನೆಯಬೆಳಗುವದೀಪಕತ್ತಲಳಿಯುತ । ಬಿ
ನುಗುಣಯುಗಳೊಂದುತಲಿದೋರಿದಂತೆ । ತನುಮೋಹವಭಿಮಾನವಳಿದು
ನಿರ್ಮಲದಿ । ಮನವಿರಲುಗುರುರಂಗನೆನಿಸುವನುಜಗದಿ ‖ಜೀವ‖೫‖

ಜೀವಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯನಿರೂಪಣೆ.

ರಾಗ-ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ.

೬೮. ಬ್ರಹ್ಮತಾನೆಂದರಿಯಲಾಗೀ । ಹೆಮ್ಮೆಜೀವತ್ವಡಗೂವದು । ಒ
ಮ್ಮೆಸೂರ್ಯನುವಸಕತ್ತಲಡಗುವಂದದಿ ‖ಪ‖ ಎಂದೀಗಿಲ್ಲದಪಗ್ಗದಿಸರ್ಪ ।
ಎಂದೀಗಿಲ್ಲದಪಂಥಾಪುತ್ರ । ಎಂದೀಗಿಲ್ಲದಮೊಲದಕೋಡುತೋರಿದಂದದಿ‖
ಎಂದೀಗಿಲ್ಲದಮಾಯೆಯಿಂದ । ಎಂದೀಗಿಲ್ಲದಜೀವಭ್ರಾಂತಿ । ಬಂದುಮುಸು
ಕಿತಾತ್ಮನಲ್ಲಿಬಹಳಜೋದ್ಯದಿ ‖ಬ್ರಹ್ಮ‖೧‖ ಭರದಿಶುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಕಾಣು।
ತ್ತಿರುವಬೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಗೆಜ್ಜೆ । ಸರಘಟಗಳಾಗುವದುಸತ್ಯವಾದಲ್ಲಿ । ನಿರುಪ
ಮಾದ್ವಯಬೊಮ್ಮದಲ್ಲಿ । ಸ್ಫುರಿಸಮಾಯಾಕಲ್ಪಿತೆನಿಸಿ । ಮೆರೆವಜೀವತನವ
ನ್ನತ್ತ ವೆನ್ನಬಹುದೈಸೆ ‖ಬ್ರಹ್ಮ‖೨‖ ಜಗದಿಪೋಟಮರದೀಚೋರ । ಗಗ
ನದೊಳಗೆಅರವಿಂದಾವು । ಒಗೆದುತೋರಿಯಡಗುವಂತೆಮಾಯೆಯಿಂದಲಿ ‖
ಅಗರಾಣದಜೀವಗುಣವು । ಒಗೆದುತೋರಿಯಡಗುತ್ತಿರಲು । ನಿಗಮಬೋ
ಧ್ಯಸಿಂಗೆಅದರಾಸಂಗವಿಲ್ಲಸ್ವ ‖ಬ್ರಹ್ಮ‖೩‖ ತಾನೆತನ್ನಮರತುಎಣಿಸಿ ।
ತಾನಿಲ್ಲೆಂದುಬಳಲುತ್ತಿರಲುನೀನೆದಶಯನೆಂದುಟಸ್ವನುಮರಲರಿತಂತೆ । ನೀ
ನುಕಲ್ಪಿತಜೀವನಲ್ಲ । ನೀನೆಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮನೆನುತ । ಜ್ಞಾನಿವಾಕ್ಯದಿಂದಲರಿ
ತುಭ್ರಾಂತಿಲ್ಲೈಸುಗು ‖೪‖ ಪುರಿವಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಜ್ಯೋತಿ । ಮೆರೆವಸೂ
ರ್ಯನಿಂದಸೂರ್ಯ । ಅರಿಯುವಂತೆತನ್ನ ತಾನೆಅರಿವಜ್ಞಾನಿಯು । ನಿರುಪಮಾ
ದ್ವಯಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿ । ನಿರುತಾಖಂಡೈಕರಸಮಯನಾಗಿ । ಪರಮಶ್ರೀಗುರು
ರಂಗನೆನಿಸಿಚರಿಸುತಿಪ್ಪನು ‖ಬ್ರಹ್ಮ‖೫‖

ಪಂಚಕೋಶವಿಲಕ್ಷಣತ್ವಂ.

ರಾಗ-ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ.

೬೯. ತನುಪ್ರಾಣಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಂದು । ಅನುಪಮಾತ್ಮನಲ್ಲೆಂಬುದನು ।
ವಿನುತಸೂಕ್ಷ್ಮಲಕ್ಷದಿಂದಅರಿಯುವೆೀಕ್ಯಸೆ ‖ಪ‖ ಹಿರಿಯಅನ್ನಮಯದಕೋ
ಶದಿರಿಯುವಪ್ರಾಣಮಯದಕೋಶ । ಚರಿಸಮನವಿಜ್ಞಾನಮಯವುಎಂಬ

ಕೋಶವು । ಉರುತರಾನಂದವುಎನಿಸಿ । ಸ್ಫುರಿಸುವೈದುಕೋಶಂ
ನಿರುತವ್ಯತಿರಿಕ್ತನೆನಿಸಿಪೊಳೆಯುತ್ತಿರುವನಾತ್ಮನು ॥ತನು॥ ೧ ॥ ಘಟವ
ಡ್ಡಪುರುಷತಾನೆ । ಘಟವುಅಲ್ಲಸೆಬೇರಿರುವಂತೆ । ಕುಟಿಲವಾಯ
ವುರೂಪುಉಳ್ಳಂಥ । ಘಟವನೋಡುತಿರುವತ್ಮ । ಘಟವೆಂವಿಗ
ಸಿ । ಘಟಕೆಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿನಿತ್ಯವೆಳಗುತಿಪ್ಪನು ॥ತನು॥ ೨ ॥ ಎನ್ನವಸ್ತ್ರ
ಪಶುವುಪತ್ನಿ । ಚಿನ್ನಾಬೆಳ್ಳಿಯುಯನ್ನದೆಂಬ । ವಸ್ತ್ರವತನ್ನವಸ್ತುವ
ಅಲ್ಲವಿರುವಂತೆ । ಎನ್ನತನುವೀದೆಂಬಮವಾತ । ಕುನ್ನಿದೇಹತಾನಲ್ಲ
ಮುನ್ನದೇಹೇಂದ್ರಿಯಕೆಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಇರುವನು ॥ತನುವು॥೩॥ ನೆ
ದ್ರಿಯಂಗಳದ್ವಾರ । ಅರಿತುಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪು । ಭರವಿರಸವುಗಂಧ
ನುಡಿಯುದಾನವು।ಚರಿಪುವಳಿವುದೊವ್ಮ್ಮವುಲವ । ಪರಾನಂದಾದೀಗ
ಅರಿವನಿತ್ಯಮನದಮುಖವಿಆತ್ಮಾರಾಮನು॥ತನುವು॥೪॥ ರವಿಯುಕಾಂ
ದಜಗವಿವಿವಿಧಕರ್ಮನಡೆಸುತ್ತಿರಲು । ರವಿಯುಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಬೆಳ
ರುವಂತೆ । ಜವನಿಇಂದ್ರಿಯಕರಣಂಗಳು । ವಿವಿಧಕಾರ್ಯಗೈಯು
ಭುವನಕೊಡೆಯುಗುರುರಂಗನುಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸಿಹನು ॥ತನು॥೫॥

ದೃಗ್ದೃಶ್ಯವಿವೇಕವು.

ರಾಗ-ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ.

೨೦. ತೋರಿಯಡಗುವಂಥಜಗ್ಗು । ತೂರಿಘಟ್ಟಿಯಾಗಿಉಳಿದ ।
ಬ್ರಹ್ಮವೆತಾನೆಂದರಿಯುವಾತಜ್ಞಾನಿಯು ॥ ಪ ॥ ಮೆರೆವಪಕೇಂದ್ರಿ
ಗಳೊಸ್ಫುರಿಪವಿಷಯಂಗಳುದೃಶ್ಯ । ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದಾತ್ಮದೃಕ್ಕು
ಮೆರೆವನುಶರೀರತ್ರಯಾತ್ರಿಗುಣಾದಿಗಳು ಅರಿಯೆಜೀವತ್ರಯವು
ನಿರುತಾಖಂಡಬ್ರಹ್ಮದೃಕ್ಕನ್ನಿಸೀಮೆರೆವನು ॥ ತೋರಿ ॥ ೧ ॥ ಶರೀರ
ನಯನೇಂದ್ರಿಯಕೆಸ್ಫುರಿಪನೇತ್ರವುದೃಶ್ಯಮನಕೆ । ಚರಿಪಮನವು
ನಿಶ್ಚಲವಾದಬುದ್ಧಿಗೆ । ಅರಿವಾಬುದ್ಧಿಯುದೃಶ್ಯವಾತ್ಮ । ನಿರುತದ
ಎನಿಸಿಪೊಳೆವ । ನಿರುಪಮದ್ವಯಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲದೆಬೇರೆದೃಕ್ಕಿಲ್ಲ ॥ತೋರಿ
ಸ್ಫುರಿಪಕರಣಗಳಂತರದೃಶ್ಯ । ವರಭೂತಂಗಳುಬಾಹ್ಯದೃಶ್ಯ ।
ವಿಧದಿದೃಶ್ಯವೆನಿಸುವೀಪ್ರಪಂಚವ ॥ ನಿರುತಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿನೋಡು ॥
ವಸಂವಿನ್ಮಾತ್ರನಾದ । ಪರಮಶ್ರೀಗುರುರಂಗಸರ್ವಕ್ಕೆದೃಕ್ಕಾಗಿರುವ
ತೋರಿ ॥ ೨ ॥

ಪರಮಹಂಸಲಕ್ಷಣ.

ರಾಗ-ಸುವ್ವಾಲೆ-ರೂಪಕತಾಳ.

೨೧. ಹಂಸನಾಗಲೋ । ಪರಮಹಂಸನಾಗಲೋ ॥ ಪ ॥ ಹಂಸೋಹಂ
ಕೃತಿಹಂಸೋಎನುತ । ಧ್ವಂಸಗೈದುದ್ವೈತಭಾವ । ಹಂಸನಾಗೆಲೋಪರಮ
ಹಂಸನಾಗಲೋ ॥ಅ॥ ಮಾಯೆಮೂಲವನ್ನುತಿಳಿದು । ಮಾಯೆಗುಣಗಳನ್ನು
ಅಳಿದು । ಮಾಯೆಕಳೆಯೆಕಳೆಮುಮುಪದಿ । ಮಾಯೆಕಳೆಗತೀತನಾಗಿ ॥ ೧ ॥
ನೀರನುಳಿದುರಾಜಹಂಸ । ಕ್ಷೀರಸವಿಯುವಂತೆಜಗವಿಮೂರುದೇಹವುಳಿದು
ಪೊಳೆವ ಸಾರತತ್ವಸಾರಸವಿವ ॥ಹಂಸ॥೨॥ ನಿರುತಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಶಾಂತಿ ।
ಕರವೆನಿಪ್ಪಬ್ರಹ್ಮಪುರದೊಳಿರುವಅಮೃತಕೊಳದಿಮುಳುಗಿ । ಪರಮಅಮೃ
ತರಸಪಾನಿವ ॥೩॥ ನಿರುತಪಾಪಪುಣ್ಯವೆಂಬ । ಮೆರೆವಕಮಲವನವಮೇಲು
। ಸ್ಫುರಿಪಜ್ಞಾನವೆಂಬಬನದಿ । ಪರಮಸುಖವಿಚರಿಸುವಂಥ ॥೪॥ ಪೂರ್ಣ
ಹೃದಲ್ಲಿಆದಿ । ಪೂರ್ಣಬೋಧನಾಗಿಉಂಡ । ಅನ್ನಅಮೃತಮಾಡಿಸವಿದ ।
ಶ್ರೀಗುರುರಂಗನೆಂಬ ॥ಹಂಸ॥೫॥

ರಾಗ-ಶಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ-ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

೨೨. ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಭರಿತದಿ । ಧರೆಯೊಳಿಹಯೋಗೀಶ್ವರಂ ॥
ಸುರೆವಸೂರ್ಯನಪರಿಪಿರಾಜಿಸಿ । ನಿರುತಸಾಕ್ಷಿಕನೆನಿಸುವಂ ॥ಪ॥ ಪರಮ
ಯಂಗಳಶಾಂತಿಸ್ನಾನವು । ವಿರತಿಭಸ್ಮವಧರಿಸುವಂ । ವರಪತಿವ್ರತೆಭಿಕ್ಷೆಕೊ
ತ । ಕರೂಕರಪಾತ್ರೆನಿಸುವಂ ॥ಪರ॥೧॥ ನಿರುತತತ್ವವುಎಂಬದೇಶದಿ ।
ಚರಿಸುತಾತನಪೂರ್ವದ । ವರಕುಲಗಳಿಪ್ಪತ್ತುನ್ರೊಂದನು । ಭರದಿಪಾವನ
ಗೈಯುವಂ ॥ಪರಮ॥೨॥ ಭಾವಿಸಲಿಕಿಂತಿರುವಯೋಗಿಯು । ಯಾವರೋ
ವುದುಃಖದಿಂ । ಯಾವವಿಧವಿಂಬಡಲುಘಟವನು । ಓವಿತಾಬಯಲಾಗು
ಂ ॥೩॥ ಕ್ಷೀರಕ್ಷೀರವಘೃತವುಘೃತವಂ । ಸೇರುವಂದದಿಯತಿವರಂ । ಪ್ರಾ
ರಬ್ಧಉಣ್ಣುತಲಿಅಂತ್ಯಕೆಸೇರುವನುಕೈವಲ್ಯವಂ ॥ಪರ॥ ೪ ॥ ಆತಗಿಲ್ಲವು
ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಗ । ಳಾತಗಿಲ್ಲವುದಹನವು । ಆತಗುರುಮಹಲಿಂಗನೆನ್ನಿಸಿ
ಖ್ಯಾತಿಪೂಜೆಯಗೊಂಬುವಂ ॥ಪರಮ॥೫॥

ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷಣ.

ಶ್ರುತಿ॥ ದ್ವಿವಿಧಶ್ಚಿತ್ತನಾಶೋಸ್ತಿ । ಸರೂಪೋರೂಪಏವಚ ॥ಜೀವ
ನ್ಮುಕ್ತೌಸರೂಪಸ್ಯಾತ್ । ಅರೂಪೋದೇಹಮುಕ್ತಿದಃ ॥

೨೩. ವಚನ॥ ಸರೂಪಮನೋನಾಶ ಅರೂಪಮನೋನಾಶವೆಂದು ಎರ
ಡುವಿಧವು ಅಂದರೆ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸರೂಪಮನೋನಾಶವು ವಿದೇಹ

ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರೂಪಮನೋನಾಶವುಯೆನಿಸುವದು ಇದರೊಳ್ಗ
ಮನೋನಾಶವೆಂತೆಂದೊಡೆ.)

೪೪. ಸೀಸಪದ್ಯ॥ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಟನಾಗಿರುವಜ್ಞಾನಿಯುಮನಂ
ನಾಗ್ನಿಯಿಂಸುಟ್ಟುಭಸ್ಮವಾಗಿ। ದುರಿತದುರ್ಗುಣಗರ್ವ ಸಂಕಾರವೊ
ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆಯುನಿಟ್ಟೋರಸಿಹೋಗಿ। ಪರಮಶಾಂತಿಯುಭೂತದ
ಮೊದಲಾದಕಲ್ಯಾಣಗುಣದಿಶೋಭಿಸುವದಾಗಿ। ವರಅಗ್ನಿಯುಂಸುಟ್ಟ
ಕ್ಕೆರೂಪಿರಲು, ಧರಿಶಿಕೊಳ್ಳಲುಬಾರದಿರುವಂದದಿ॥ ಗೀತೆ॥ ಮುರುತ
ಳುನಿತ್ಯವ್ಯವಹರಿಸುವಾತ। ಸರ್ವಸಂಕಲ್ಪಂಗಳಳಿದುಯಿರುವರ
ಯೊಳಿದುಸರೂಪಮನೋನಾಶವೆನಿಸಿ। ಯೋಗಿಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿ
ಸುವಂ॥

೪೫. ಸೀಸಪದ॥ ನಾನುಕುಂಟನುಕುರುಡನಾಪಿಕ್ಷಯುರ್ಯೋ
ನಾನುಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿವೈಶ್ಯಶೂದ್ರ। ನಾನುಪಂಡಿತಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಬುವಹೀನದೇಹದನಾಮರೂಪವಳಿದು। ನಾನುಪ್ರಪ್ರತತ್ವಗ
ಥನಾನುಪ್ರಕೃತಿಗೆಪರನುಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ। ನಾನೆಪರಮೇಶ್ವರಂನಾ
ಷೋತ್ತಮಂನಾನದ್ವಯಾನಂದನಪ್ರತರ್ಕ್ಯ॥ಗೀತೆ॥ ತಾನೈದು
ಷ್ಟೈ, ಲಕ್ಷಣನೆನಿಸಿ, ತಾನವಸ್ಥಾತ್ರಯಕನಿಜ, ಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸಿ। ನ
ಮಾನೆಂಬಕಲ್ಪನೆಯನುಳಿದ। ಜ್ಞಾನಿಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಬು

ಶ್ರುತಿ॥ ಯತ್ರಯತ್ರಮನೋಯಾತಿ। ತತ್ರತತ್ರ ಪರಂಪದಂ
ತತ್ರಪರಂಬ್ರಹ್ಮಸರ್ವತ್ರಸಮವಸ್ಥಿತಂ॥

೪೬. ಕಂದ॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುತುಂಬಿರುತಿಹ। ಸಲ್ಲೀಲೆಯುಬ್ರಹ್ಮ
ಳುಗಿದಯಿತಿಮನ॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆಚರಿಸುತ್ತಿರ। ಲಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆಪರಮಪದಸ್ಥ
ರುತಿರ್ಕುಂ॥

೪೭. ಕಂದ॥ ನೋಡಿದುದೆಲ್ಲವುಲಕ್ಷ್ಯವು। ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲಮ
ನುಡಿಗಳೆಮಂತ್ರವು। ಕೂಡಿದುದೆಲ್ಲವುಯೋಗವು। ರೂಢಿಯೊಳ
ಯೋಗಿಮನಡೆಯಿದುಸತ್ಯಂ॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ದ್ವಿಪದಿ.

೪೮. ಶಿವಜೀವರೈಕ್ಯದನುಭವರಿತಸಂಮ್ಯಜ್ಞಾನಿ। ವಿವಿಧಮ
ಮಣಿಗೊಳಗಾಗದಿಹನು॥ ಪಲ್ಲವಿ॥ ಸವಿಹಾಲುಮಥಿತಕ್ರನವನೀ
ಲು। ನವನೀತವಾತಕ್ರಬೆರೆಯದಂದದಲಿ॥ ಅವಿರಲಾತ್ಮಸ

ಶಿವಯೋಗಿ। ನಿವಿಡಸಂಸೃತಿಬೆರೆಯದಂತಿಹನು॥ಶಿವ॥೧॥ ಪರ
ಇಂದ್ರಜಾಲದವಪರಿಪರಿವಿಚಿತ್ರಗಳ॥ ನಿರಚಿಸುತಪುಸಿಯೆಂದು ಅರಿತಿರುವ
ತೆರದಿ। ಹಿರಿಯುಮಾಯಾಕೃತ ಜಗವಿಂದ್ರಜಾಲದಪರಿಯು। ನಿರುತಪುಸಿ
ಯೆಂದರಿತುತಾಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹನು॥ ಶಿವ॥೨॥ ಧರೆಯೊಳಿಂತಿಹಮುಕ್ತ
ಮರಳಿಪುಟ್ಟುವೆನೆಂದು। ಅರಸಿತಸವಾಗ್ರೈಯೆನಿಸಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂ।
ದುರಿದಚೆಣಕೆದಪರಿಯೆಸುಟ್ಟಿರುವತನುಧರಿ। ಸುರುತಂಗನಾಗಿಬಹುಪ್ರಾ
ಬಾಧಕಳೆಯುವನು॥ಶಿವ॥೩॥ ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಅಟತಾಳ.

೪೯. ಸಂಸಾರದೊಳುಮುಕ್ತಸಿದ್ಧ। ನಿತ್ಯ। ಸಂಸಾರಯೋಗಿಯು
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ॥ ಸಂಸಾರದೊಳು॥ಪ॥ ಜಲದೊಳಗುದಿಸಿರಾಜಿಸುತಿ
ಪ್ಪಕಮಲವು। ಜಲವಿಸಿತಾಪರುಅಂಟದಿರುವಂತೆ। ಮಲಿನಸಂಸಾರದಿಮು
ಳುಗಿತಾನಿಪ್ಪರು॥ ಸಲೆಮಾಯವಶವಾಗದಾತ್ಮಸುಖಿಗೆ। ಸಂಸಾರ॥೧॥
ತೊರದುಮೋಹವುಯೆಂಬಮನೆಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು। ಹರಿದುಮಮತೆಯೆಂಬಸತಿ
ಸಂಗವನ್ನು। ಮರೆದುಸಂಕಾರವೆಂಬುವನಾಗವನ್ನು। ವರಶಾಂತಿಯೆಂಬುವ
ದೇಶದೊಳಿಪ್ಪಗೆ॥ ಸಂಸಾರ॥೨॥ ಇರಿಸಿತನ್ನಯಚಿತ್ತಪರಪ್ರಪಂಚನೊಳು
ಶ್ವೇರಿತವಿತನಗಕರ್ತವ್ಯವನಡಿಸುವ। ಉರುವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಪರಯುಳ್ಳಚಿತ್ತವ
ನಿರುತಾತ್ಮನೊಳಗಿರಿಸಿರುವಸತ್ಪುರುಷಂಗೆ॥ಸಂ॥೩॥ ಸನಿಯಂತೆಭಕ್ಷ್ಯಸನಿ
ಷಯಂಗಳೆಲ್ಲಪ। ರವಿಯಂತೆಸರ್ವಕ್ಕೆಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ। ತವೆಪುಣ್ಯಪಾಪಂ
ಗಳಂಟಾದೆಇರುವ। ಭುವಿಯೊಳಗಿದ್ದುಇಲ್ಲದಮುಹಾತ್ಮನಿಗೆ॥ಸಂಸಾರ॥೪॥
ಕಾಲಕೊಬ್ಬಭಕ್ತಕೋಟಿಗೆಒಬ್ಬ ಶರಣನು। ಇಳೆಯೊಳುಪಾವನನಾಗಿರು
ತಿಹನು। ಸಲೆಗುರುಮಹಲಿಂಗನಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ। ಮುಳಹರನಡಿ[illegible]ನರೆಯ
ಬಿಡದಿಹನು॥ಸಂಸಾರ॥೫॥ ವಿದೇಹ ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷಣವು.

ಶ್ರುತಿ॥ ಅರೂಪಸ್ತುಮನೋನಾಶೋ। ವೈದೇಹಿಮುಕ್ತಿಗೋಚರೇತ್

೫೦. ವಚನ॥ ಪೆಸರಡಗಿದಅರೂಪಮನೋನಾಶವಿವರ.

೫೧. ಸೀಸ॥ ತೋರುತ್ತಲಿಹದಗ್ಧವಸ್ತ್ರಹಸ್ತದಿತಿಕ್ಕೆ, ಉರುಹಲಾರೂ
ಪಡಗಿಪೋಗುವಂತೆ। ಆರಬ್ಧವಂದಳಿಯಲುಮನಪ್ರಾಣಮೊದಲಾದ, ತತ್ವಗಳ
ನಾಮರೂಪಡಗುತಿಹುದು। ಬಾರುಮೃದ್ಘಟಹೊಡಿಯಲುದರೊಳಿದ್ದಬಕ
ವು, ಮಹದಂಬರವಶೇರಿಕೊಂಬುವಂತೆ। ಭೂರಿಬ್ರಹ್ಮದಿಐಕ್ಯವಾಗುವನು
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸುವರಾಜಯೋಗಿವರ್ಯ॥ಗೀತೆ॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳಿ
ದುವಿದೇಹ, ಮುಕ್ತಿಯುಂದು। ಪೆಸರಡಗಿದರೂಪುಮನೋನಾಶವೆಂದು॥ರೂಹಿ

ಗಳುಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಸನ್ಮತವಿದನಿಸಿ। ಪೇಳುವರುತಮಸ್ವಾನುಭವಸಿದ್ಧವೆಂ

ಮೌನಮುದ್ರೆಯಲಕ್ಷಣವು.

೪೦. ಕವಿರಾಜವಿರಾಜಿತವೃತ್ತ ॥ ಮಾತಿಗೆತಗಲದೆಮನಸಿಂಗಂ ರಾಜಿಪಅದ್ವಯಬೊಮ್ಮವಿದು । ಮಾತುಗಳತಗುತ । ಲಾಡಿದಮಾತ ಆಡಿಸೆನೆಂಬರುವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ಆತ್ಮನಅಗಲದೆನಿರ್ಮಳಸೌಖ್ಯಸು, ಧಾರಸದೊ ಮುಳುಗಿಹುದಂ । ನೀತಿಳಿವುದುನಿಜನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಿರ್ಮಳ, ಮೌನಸಮ ಯು ಪಡಗೆಂದು ॥ ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆಟತಾಳ.

೪೧. ಮೌನದೊಳಿರುಯೆಂದನು । ಗುರುದೇವನು । ಮೌನದೊಳಿ ಯೆಂದನು ॥ಪ॥ ಮೌನದಿಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವಸಾಧಿಸೆನ್ನುತ । ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆ ಕರಕಂಜದಿತೋರಿಸಿ ॥ಮೌನ॥೧॥ ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾನಂದವೆನಿಸಿರಾಜಿಸು ಥ । ತತ್ವವತಿಳಿದಾತಸತ್ತಂತೆಇರುವನು । ಸತ್ಯದನುಡಿಗೆಗೋಚರವಲ್ಲ ಸುವ। ತತ್ವವತಿಳಿಸೆನೆಂಬಾತನೆಮೂರ್ಖನು ॥ಮೌನ॥೨॥ ಅರುವಿನೊಳಿ ನುಅರಿತಪರಮಜ್ಞಾನಿ । ಅರಿಯದಂಧಕಮೂಕಬಧಿರನಂತಿರುವನು। ರನಿಂದ್ಯಸ್ತುತಿಗೆತಾಹಿಗ್ಗದೆತಗ್ಗದೆ । ಪರಿಕಿಸೆಬಾಲಕನಂತಿರುವಜಗದೊ ॥ಮೌನ॥೩॥ ನಾನುನೀನೆಂಬುವದ್ವೈತಭಾವನೆಪೋಗಿ । ತಾನೆತಾನಾ ದದ್ವೈತಸಿದ್ಧಿಸಿ । ಸ್ವಾನುಭಾವದಿನಿನ್ನನಿನ್ನೊಳಗರಿತರೆ । ನೀನೆಶ್ರೀ ಶುನುಪಲಿಂಗನಾಗುವೆನಿತ್ಯ ॥ಮೌನದೊಳಿರು॥೪॥

ಮಾನಸರಾಜನು ಶ್ರೀಗುರುಸ್ತೋತ್ರಗೈದ ದಂಡಕವು.

೪೨. ಶ್ರೀದೇಶಿಕೇಂದ್ರಾ ಸುಹೃತ್ಕುಮುದಚಂದ್ರಾ ಮಹಾಬೋ ತ್ತಾಕರಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಪ್ರಶಾಂತ್ಯಾದಿಕಲ್ಯಾಣಗುಣಸಾಂದ್ರ ಸುಜ್ಞಾ ಸಂಬೋಧ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರ ಸದಾಯೋಗಮುದ್ರಾನ್ವಿತಂ ಚಿನ್ಮಲ ಸ್ಥಿತಂ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಂ ಪರಾಕಾಶ ಲೋಕೇಶ ಅಜ್ಞಾನನಾಶಾ ಅನಾ ಆತ್ಮೇಶ ಅಮೃತೇಶ ನಿಧೂರ್ತಆಶಾಪಿಶಾಚಾ ಲಸದ್ಭಕ್ತಸಂಪ್ರಾಜ್ಯ ಸ ಯುಜ್ಯ ನಿಜಮುಕ್ತಿಕೋಶಚಿದಾಕಾಶ ಸರ್ವೇಶ ವಿಶ್ವೇಶ ನಿತ್ಯಾತ್ಮಸತ್ ತ್ಮ ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿರ್ಲೇಪ ನೀನದ್ವಯಾನಂದ ಖಂಡಂಮ ದ್ಯಂ ಮುಬೋಧ್ಯಂ ಮುವಾಚ್ಯಂ ಮುಚಿಂತ್ಯಂ ಮುಸಾಧ್ಯಂ ಮುಸಂಗಂ ನಾದ್ಯಂತಶೂನ್ಯಂ ಪ್ರನಿಚ್ಛಿನ್ನ ಮೇಣಪ್ರಮೇಯಂ ನಿರಾಕಾರ ಸಾಕ ಮೂರ್ತಿ ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಸದಾಸತ್ಯಕೀರ್ತಿ ಜಗತ್ಕೀರ್ತಿ ಯು ತ್ತ ಪಾವೀಕ್ಷಣಜ್ಯೋತಿ ಇಂದೆನ್ನ ಹೃತ್ತಾಮಸಾಜ್ಞಾನ ಸಂಸಾರಗ

ಡಾಂಧಕಾರಖಿಳ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಪ್ರಾಣ ಹೃದ್ಬುದ್ಧ್ಯಹಂಕಾರ ಚಿತ್ತಾದಿ ದುಸ್ಸ ಪ್ರಪಂಚಾಭಿಮಾನಂಗಳೆಂತೆಂಬ ಶಲಭಂಗಳೊಂದಿರದೆ ಪುರಿಪೋ ಗಿ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಯ್ತೆನ್ನ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳುರು ಕ್ಲೇಶಅರಿವರ್ಗ ವ್ಯಸನಷ್ಟಮದಪಾಶವೆಂತೆಂಬ ಗಿರಿಗೋಜ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನ ತಾಮಸ ಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಾರ್ತಾಂಡನೇತ್ರಸದು ರಾಜಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಾತ್ರಯಸಾಕ್ಷಿ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾದೇವದೇವೇಶ ತವಪಾದ ಚರಣಾಬ್ಜಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ಅಭಿವಂದ ನಂಗೈದಕ್ಷಣದಿ ಸಂತವಿಸುತ್ತ ಮುದದಿಂದ ಪದದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿಂ ಜಿಷ್ಣು ವಿಂ ಬೊಮ್ಮನಿಂ ರುದ್ರನಿಂ ಚಂದ್ರನಿಂ ಸೂರ್ಯನಾಗೇಂದ್ರನಿಂ ದಕ್ಷರಿಂ ಸಿದ್ಧರಿಂ ಸಾಧ್ಯರಿಂ ದಾರಿಗುಂ ಭೇದಿಸಲ್ ಸಾಧ್ಯವೆಂದೆಂದಿಗುಂ ಆಗದುದ್ಭ ಟದ ಅಜ್ಞಾನಸಂಜನಿತ ಮಲಪಾಶಕರ್ಮಾಖ್ಯ ಮುಪ್ಪುರಮುಪಗ್ರಮಂ ಪಂ ದೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳ್ ವರಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಿಂ ಭೇದಿಸಿ ಭೇದಿಸಿ ಘನತತ್ವಮ ಸಿವಾಕ್ಯ ಬೋಧಾಮೃತ ವೃಷ್ಟಿ ಇಂದೆನ್ನ ಹೃತ್ತಾಪಮಂ ತಣಿಸಿ ನೀಸ ರ್ವ ವೇದಾರ್ಥ ತತ್ವಾರ್ಥ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಸೂತ್ರಾರ್ಥ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಯಾ ರ್ಥ ಗುಹ್ಯಾತಿ ಗುಹ್ಯಂಗಳವಗಾಹಿಸುತ್ತಖಿಳ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾತೀತ ಜಗ ದಾದಿ ಮಧ್ಯಾಂತಪರಿಪೂರ್ಣಸ್ವಗತಾದಿ ಭೇದಂಗಳೊಂದೊಗೆಯ ದದ್ವೈತ ವೆಂದೆನಿಪ ಪರವಸ್ತುವಿದುಯೆಂದು ಕರತಲಾಮಲಕವೆಂದೆನಿಸಿ ಮಾಯಾಂ ಗನಾಮೋಹ ನಾಮಾದಿರೂಪಳಿದು ಮುಕ್ತ್ಯಾಂಗನಾಕೂಟವೆಂದೆನಿಸಿ ರಾಜಿ ಸುವ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ತುತ್ಯವಾಗಿರ್ಪ ಶಾಶ್ವತೆಂದೆನಿಪ ವರಮೋಕ್ಷ ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಗೈದೆನ್ನ ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿದೇ ಓ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾ ಕೀರ್ತಿ ನಿನ್ನಹಿಮೆ ಪೊಗಳಲ್ಕೆ ಧರಣಿಪೊತ್ತಿ ರು ನಗುಂ ಪುಸ್ತಕದ ಮುತ್ತೈದೆಗುಂ ಮಸದಳೆಂದೆನಿಸುತ್ತೆ ಮೌನಪಂಗೊಂ ಡರಲ್ಲಾಕೆ ನೀಸರವನೆನಿಪೆ ದೇವಚೂಡಾಮಣೀ ತಾಮಸಂಬರಮಣೀ ಜ್ಞಾ ನತೇಜೋಮಣೀ ತ್ವಂ ಸದಾನಂದಸಿಂಧು ಸದಾಭಕ್ತಬಂಧು ನಮಸ್ತೇ ನಮಸ್ತೇ ನಮಃ

೪೩. ಸೀಸ ॥ ಶ್ರೀದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಕರುಣಾಸಾಗರಮೂರ್ತಿ ಯುನ್ನ ಹೃತ್ಪದ್ಮದೊಳ್ನೆಲಿತು ಮುದದಿ। ವೇದಾಂತತತ್ವಾರ್ಥಅರುವಿತ್ತಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಪ್ಪೆನೀದಿವ್ಯಗ್ರಂಥವಲ್ಲಿ । ಆದರವಿಸುಶ್ರವಣಮನನವಗೈಯುವವೋ ಕಾಮಿಗಳಿಗುನ್ನತದಮೋಕ್ಷವನ್ನು ॥ಓದಿಕೇಳುತ ಭಕ್ತಿಯನುಗೈವಸರ್ವ ರು ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾಯುಸ್ಸು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ॥ ಗೀತ ॥ ಆಂಧೋಳಿಕ

ವಧ್ಯಾನ್ವವಸ್ತ್ರ ಮೋಕ್ಷ ಇವನು ಅತುಲಿತಾಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಯೋಗ ಕೀವ
ನ್ನು । ಮೋಹದಿಂದಿತ್ತು ಪೋಷಿಸಿ ಬಿಡದೆನಿಂದು । ವಕೊಡೆಯನಾ
ಬಳಿವತನ್ನ ಪುತ್ರನೆಂದು ॥

ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಂಗಳಾರತಿ.

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆದಿತಾಳ.

೮೬. ಮಂಗಳಾರತಿಬೆಳಗಿರೀ । ಯೋಗಿನೀಸಿಯರೂ । ಹೆಂಗಾ
ಸಾ ಸೇವಿಗೆ ॥ಪ॥ ಮಂಗಳಾಂಗಿಶಿವನರಸಿಯುಮುನಿಯತಿ । ಕಂಗಳಪ್ರಿ
ಯ ದಯಾಂಗಣವಾಸಿಗೆ । ಮಂಗಳಾರತಿಬೆಳಗಿರಿ ॥ಅ॥ ಕರುಣಾಸಾ
ಗರೀ । ತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀ । ಪರಮಬೋಧೈಕಾಚಾತುರೀ । ವರಿಯ
ವಳ್ । ಪರಮತತ್ವರಸಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಾ । ಕಿರಣದಂತೆಸುರಿವಸೋ
ನಾಧರಿ । ಆತ್ಮವಿಚಾರದಧುರೀ । ಮುಗುಳ್ನಗೆತೋರುವಶಿರಿ । ಆಗ
ಮಿಕಾಚಲ । ಜ್ಞಾನಕರ್ಮವೇಕರವು । ಮೋಹವೆನಡುವು । ಈಕೆ
ಲುವು । ಕವಿಯು । ಹರಿಯೂ । ನಿಧಿಯೂ । ಫಣಿಯೂ । ವರ್ಣಿಗ
ಳಬೇಕರಗಳ್ಕಾಗಿವರು । ಶರ್ವನರಾಣಿಗೆ । ಸರ್ವಮಂಗಳೆಗೇ ॥ ಮಂಗಳಾ
ಬೆಳಗಿರಿ ॥೧॥ ಪ್ರಣವಜ್ಯೋತಿಯೇತಿಲುಕವೂ । ತ್ರೈಜಗನ್ಮೋಹಿನಿ
ವಿನುತಾನಂದಾವೇವದನವು । ಅನುಪಮಾಶುದ್ಧಸತ್ವಗುಣವಾಂಗ
ನ । ಜಿನುಗದಂತಚಿತ್ರಳಿಪೀತಾಂಬರಧರೀ । ಕಾಮವಿಕಾರದವುರೀ
ಸೌಭಾಗ್ಯಾಭರಣೀ । ಸಾತ್ವಿಕಮುತ್ತಿನಮಣಿಯೂರಾಜಸಗುಣರುಳಿಯ
ತಾಮಸವೇಣಿಯೂ । ಈಶನರಾಣಿಯು ಜಪದಾ ತಪದಾ ವ್ರತದಾ ಯಜ್ಞ
ಘನಪದಪಾಲಿಪಶ್ರೀಪರಬ್ರಹ್ಮಗೆ । ಮುನಿಗಳಭಾಗ್ಯದಕೌಸ್ತುಭಮ
ಮಂಗಳಾರತೀಬೆಳಗೀರಿ ॥೨॥ ನಿರುತಮೂಲೋಕಾಪೊರೆಯುವಾ
ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ । ಭರದಿಸೇವೆಯಾಗೊಂಬುವ ಗರುವೇಯೂ । ಭ
ಮುಕ್ಷನಸಿಂಹಾಸನದೊಳು । ಹರುಷದಿಂದಚೆನ್ನದಪುತ್ಥಳಿಯಾಪರೀ
ಪಬಿಂಕಾರೇಶ್ವರೀ ॥ ಕಾರುಣ್ಯನಪಾಲಿಪಶಿರೀ । ನೀಗುವಭವರುಜೆಗೆ । ಭೋಗ
ಪ್ರದಾನಿಧಿಗೇ । ನಿರ್ವಚನೀಕೆಗೆ । ಈಶನರಾಣಿಗೆ ॥ ತನುವೂಮನವೂ
ವ ಗುಣವೂ ಒಪ್ಪಿಸಿಅರುವಿನಜ್ಯೋತಿಯುಮುಟ್ಟಿಸಿ । ಗುರುಮಹಲಿ
ಂಗತೆಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಮಂಗಳಾರತಿಬೆಳಗಿರೀ ॥೩॥

ಮಂಗಳಾರತಿ.

೮೭. ಮಂಗಳಂಮಂಗಳಂ । ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಮಂಗಳಂ ॥
ಪ ॥ ಗುರುಶುಕ್ರಶಿಖಿಧ್ರುವತಾರಗಣಂಗಳುವರಚಂದ್ರಭಾಸ್ಕರಕೋಟಿವಿಂ
ಚುಗಳಿಗು । ನಿರುತಕಾಂತಿಯನಿತ್ತುಮಿಗೆಸ್ವಪ್ರಕಾಶದಿ । ಪರಮಆನಂದದಿ
ರಾಜಿಸುವಾತ್ಮಗೆ ॥೧॥ ವರಭಾಂಡದೊರಹೊಳಗೆಲ್ಲತುಂಬಿರುವಂಥ । ವರ
ವ್ಯೋಮದಂತೆಲ್ಲಭೂತಂಗಳಲಿತುಂಬಿ । ನಿರುತನಿರ್ಲೇಪದಿಬೆಳಗುತ್ತ ಭುವ
ನದಿ । ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಪಪರಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ॥ ೨ ॥ ವಿಧಿಹರಿರುದ್ರಈಶ್ವರ
ಸದಾಶಿವರನ್ನು । ಪದುಳದಿಶಿಶುಗಳಪರಿಯಲಾಡಿಸುಂವಂಥ । ಚದುರೆಯ
ಹಸ್ತದಬುಗುರಿಯಂತಾಡಿಪ । ಸದಮಲಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗಗೆನಿತ್ಯ ॥೩॥

ಇತಿ ಪಂಚಮಪ್ರಕರಣ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಗದ್ಯ ॥ ಇತಿಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯಪರಮಗುರು
ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತ
ಶ್ರೀಶಂಕರಾನಂದ ಗುರುಮಹಲಿಂಗರಂಗ ಯತಿವರೇಣ್ಯ ಚರಣ
ಕಮಲಭೃಂಗಾಯಮಾನ ಶ್ರೀಶಂಕರಾನಂದಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ
ಕೈವಲ್ಯನವನೀತವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಮನಸ್ಕರಾಜಯೋ
ಗವೆಂಬ ಪಂಚಮಪ್ರಕರಣದೊಳು ಪದ್ಯಗಳು ೪೮—
೨೧೫ ವೃತ್ತಗಳು ೫ ಸೀಸಗಳು ೬ ಕಂದಗಳು
೨೨ ಶ್ಲೋಕಗಳು ೫ ಅಂತೂ ವಚನಗಳು
೯೧-೨೫೮ ಅಂತು ಪಂಚಪ್ರಕರಣಗಳಿಂದ
ತತ್ವಂಗಳು ೧೨೬-೫೮೧ ವೃತ್ತಗಳು
೨೦ ಸೀಸಗಳು ೨೦ ಕಂದ ವಚನ
ಮುಂತಾಗಿ ೮೩ ಶ್ಲೋಕ ೨೧
ಕ್ಕೆ ಪೊಪ್ಪವ ೨೬೫-೭೨೫
ವಚನಂಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳ
ಮಸ್ತು ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ.

ಕೈವಲ್ಯನವನೀತವು ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯ ನಮಃ.

ಕೈವಲ್ಯನವನೀತವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಸೂಚಿಕೆಯು.

ಶ್ಲೋ॥ ಭಸ್ಮವ್ಯಾಪಾಂಡುರಂಗಶ್ಶಶಿಕಲಧರೋಜ್ಞಾನಮುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾ।
ವೀಣಾಪುಸ್ತೈರ್ವಿರಾಜತ್ಕರಕಮಲದರೋಯೋಗಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಃ॥
ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪೀಠೇನಿಷಣ್ಣೋಮುನಿವರನಿಕರೈಸ್ಸೇವ್ಯಮಾನಃ।
ಪ್ರಸನ್ನಸ್ಸವ್ಯಾಳಃಕೃತ್ತಿವಾಸಾಸ್ಸತತಮವತುನೋದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿರೀಶಃ

